

தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்

டாக்டர் வே. அந்தன்ஜான் அழகரச்

தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்

டாக்டர் வே. அந்தனிஜான் அழகரசன், எம். ஏ., பிஎ.சி.டி
தத்துவத்துறை, இந்தியத்துறைப் பேராசிரியர்
புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி,
கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை.

தங்கம் பதிப்பகம்
51, ஊரணி, மட்டுநகர்
இலங்கை.

◎ வேதமணி சின்னத்தம்பி கணபதிப்பிள்ளை
அந்தனிஜான் அழகரசன் (1938)

முதற் பதிப்பு : ஜூன் 1984

THANINAYAKA ADIKALIN VAAZHVUM PANIUM

கிடைக்குமிடங்கள் :

கைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை-108.
சி. எல். எஸ். புக்ஷாப், சென்னை-3.
குட்பாஸ்டர் புக்ஷாப்,
அரண்மனைக்காரன் தெரு, சென்னை-1
தமிழ் இலக்கியக் கழகம், திருச்சி-1.

ரூ. 25-00

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-108.

பதிப்புரை

தமிழ்மொழியின் மாண்பும், தமிழினத்தின் தனிப்பண்பும் உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்த தனிப்பெருமை நம் மதிப்புக்குரிய திருத் தந்தை தனிநாயக அடிகளாரையே சாரும். தமிழ்நாடு என்னும் ஓர் எல்லைக்குள் நின்ற தமிழ்க் கலை, நாகரிகம், பண்பாடு ஆகியவற்றை உலக நாடுகளில் பரவச் செய்த பெருமையும் உலகத் தமிழ்மாநாடு என்ற பெயரில், உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் மாநாடுகள் கூட்டி உலகளாவி வாழும் தமிழ் இனத்தை ஒன்று கூட்டிய பெருமையும் தனிநாயக அடிகளார்க்கே உரித்தாகும்.

அடிகளார் அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த் துறையில் பயிலும்போது தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் அளப்பில். வரலாற்றில் இடம் பெறத்தக்க இத் தமிழ்ப் பெரியாரின் வரலாற்றினை உலகத் தமிழர்கள் அத்துணை பேரும் படித்துப் பயன் பெறுதல் வேண்டும் என்னும் பேராவல் கொண்டு டாக்டர். வே. அந்தனிஜான் அழகரசன் அடிகளார் “தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்” என்னும் இந் நாலூ உருவாக்கியுள்ளார்.

இதில் அடிகளாரின் தமிழ்ப் பணிகளையும், வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த வகையினையும் ஒருவாறு தொகுத்துத் தந்துள்ளார். இப் பணியினைப் பாராட்டு முகத்தான் அணிந்துரை, கருத்துரை, பாராட்டுரை ஆகியன வழங்கிப் பெருமக்கள் பலர் இந் நூலுக்குப் புகழ் சேர்த்துள்ளார். அவர்கட்டும், எமது விருப்பத்திற்கிசைந்து இந் நூலினை அச்சிட்டுத் தரும் பொறுப்பினை ஏற்று, இதனைச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுதலீய, திருமெல்வேலித் தென்னிந்திய கைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சியாளர் உயர்திரு. இரா. முத்துக்குமாரசாமி, எம். ஏ., பி. வி.ப். அவர்கட்டும் அப்பர்

அங்கத்தார்க்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

தமிழ் அன்பர்கள் இந் நாலீண வாங்கி உலகெங்கும் பரவும் வகை செய்வார்களாயின் அதுவே, நனிநாயக அடிகளார்க்குத் தமிழினம் செலுத்தும் நன்றிக் கடப்பாடாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

பநிப்பகத்தார்.

காணிக்கை

அவையத்தில் முந்தியிருக்கச் செய்த
என் அன்புத் தந்தை
வேதமணி சின்னத்தம்பி கணபதிப்பிள்ளைக்கு
தனயனின் அன்புக் காணிக்கையாக
இந் நாலீண நன்றியுடன் படைக்கின்றேன்.

DEDICATION

A humble dedication
to my beloved Father
Vethamoney Sinnathamby Kannapathy Pillai
Who is Celebrating
his first Birthday in heaven on 7—1—84.

FOREWORD

Dr. R. E. ASHER

Professor of Linguistics,
University of Edinburgh

I count myself as fortunate in the fact that my acquaintance with Father Xavier S. Thani Nayagam began thirty years ago, at the very beginning of my involvement with Tamil studies. From that time on until the onset of the illness that finally took him from us, he was a constant source of encouragement. I had the good fortune of opportunities to meet him at quite frequent intervals in one country or another—England, Scotland, France, India, Malaysia, Ceylon (as we knew it at the time). Each contact was a pleasurable one, whether it was by mail, in person or by long-distance telephone, and whether we were concerning ourselves with such severely practical matters as the marking of examination scripts or enjoying ourselves in a discussion of interests that we shared and which were a matter of deep concern to us. Always when one met him one was captivated by his charm, his warmth of personality, his wit, his good humour. Always he had some entertaining experience to relate, some challenging experience to relate, some challenging idea to discuss, some stimulating proposal for the development of Tamil studies.

Where most of us struggle to succeed in a single chosen vocation, he seemed effortlessly to succeed abundantly in two. This is not to say that he made no effort, but rather that he was able to avoid any outward sign of toil or stress. The exceptional energy and resourcefulness were nevertheless there to be seen by those who cared to look. So he was able to serve

God fully as a member of the priesthood while making an unparalleled contribution to Tamil studies.

In the spreading within and outside its homeland of an appreciation of Tamil culture, there have been many memorable names during the last three centuries or so, a good number of them Europeans—Ziegenbalg, Fabricius, Beschi, Caldwell, Pope, Arden, Vinson, Filliozat, Zvelebil... Yet it would be difficult to sustain a claim that the contribution of any of these or others whom one might name equalled in range that of Father Thani Nayagam. He published outstanding books and articles on classical and modern literature. He made better known the contribution of earlier scholars, both through reprints of almost forgotten books (such as Antao de Proenca's Tamil-portuguese Dictionary of 1679) and through bibliographical and editorial work (such as his *A Reference Guide to Tamil Studies* and *Tamil Studies Abroad: a Symposium*). He founded and edited an international journal devoted solely to Tamil, with the happily chosen title *Tamil Culture*. He occupied with great distinction the Foundation Chair of Tamil Studies in the University of Malaya. He fostered the work of a large generation of younger scholars whose devotion to the cause of Tamil owes almost everything to his early guidance. He travelled far and wide to spread the appreciation of Tamil both by personal contact and in public lectures, speaking in Italian in Rome and Naples and in French in Paris, where he was appointed to the Chair reserved for distinguished foreign professors at that most prestigious of institutions, the College de France. On top of all this and most importantly, he was the inspiration behind the foundation of the International Association of Tamil Research in 1964. Without this, and without Father Thani Nayagam, there would have been no First International Conference—Seminar of Tamil Studies in Kuala Lumpur in 1966 and no succeeding International Conferences in Madras, Paris, Jaffna and Madurai. What had seemed an impossible dream

was realised in a splendid fashion. Nor was the impact of his efforts and his genius felt in the field of Tamil studies alone : scholars, in and lovers of other Indian languages—Sanskrit, Hindi, Malayalam, Telugu —were inspired by his achievements to organise international conferences celebrating their languages.

Father Thani Nayagam's accomplishments and the fascination the story of his life holds are such that a biography is clearly most opportune. I am happy, therefore, that Father Antony John Alaharasan has found the time and energy to do this valuable service on behalf of his subject's many admirers. The ones among these who are not fluent readers of Tamil will await with impatience the subsequent appearance of an English version.

Edinburgh
September, 1983 }

R. E. Asher

PREFACE

Dr. M. B. EMENEAU

Professor emeritus of Sanskrit and
General Linguistics

University of California, Berkeley, U. S.

Dear Father Anthony John Alagarasan,

With all best wishes for success in your venture, which will help to preserve the memory of our friend Father Thani Nayagam.

Father Thani Nayagam was known to me only in the most superficial way, but the impact of his personality was profound.

I met him first at Kuala Lumpur, where, as Dean of the Faculty of Arts at the University of Malaya and Joint Secretary of IATR, he organised and ran in the most successful way the 1st International Conference-Seminar of Tamil Studies in April 1966. My admiration for his executive skill in what must have been difficult circumstances was unbounded, and was only increased by what I saw of his capabilities, again in difficult circumstances, and his hospitality at the Paris Conference. It is not too much to say that his was a very major share in the initiation and continuation of the outstanding series of Conference, of Tamil Studies and in the continuous background work of the IATR.

His scholarly work on Tamil culture, history, and literature is outstanding. His volume of readings, *Tamil Culture and Civilization* which I know best, is a brilliant and wide-reaching anthology, which must have had a great impact on the students for whom it was first put together and on the wide circle of readers which I am sure it has continued to reach.

It was a privilege to introduce him to the library on the Berkeley campus where he did some of his research while he was in this country, and to the Faculty Club where he lived and had what I think was a mutually very happy association with other residents of the Club.

During his Berkeley stay he dined with my wife and me at Fishermen's Wharf in San Francisco. He spoke nostalgically about his childhood in similar seaside surroundings in Sri Lanka. On viewing the sunset over the Golden Gate, he (with his beautiful voice) and my wife amused themselves by recalling apposite verses from English literature.

His perfect and beautiful mastery of the English language and its literature was matched, to the astonishment of his Western friends, by his equal mastery of so many of the West's languages and literature—Latin, French, Italian, and who knows what more. That this enhanced his studies in Tamil literature goes without saying.

He was one of the most well-endowed and civilized men that I have ever known, and his accomplishments were great. We can only regret and mourn that he was taken from us so early.

In the midst of all his international activities for the acknowledgement of the antiquity, richness and beauty of the Tamil language and Literature, he remained always a devoted priest of God.

May "The life and work of Rev. Fr. S. X. Thani Nayagam" be an inspiration to our younger generation to follow the path opened up by him and thus do service to our Mother—tongue and Culture.

Jaffna,
1st October 1983 }

B. Deogupillai

I read through with great pleasure the manuscript of the book entitled "*The life and work of Rev. Fr. S. X. Thani Nayagam*", written by Rev. Fr. Antony John Alagarasan, M. A., Ph D., of Batticaloa. I congratulate the author for the great pains he has taken to collect as much information as possible about Fr. Thani Nayagam's life and work, by interviewing his many relatives, friends and acquaintances both in and outside Sri Lanka, and from books, Reviews and Newspapers. The author has brought out very clearly the many qualities of mind and heart and the great achievements of Rev. Fr. Thani Nayagam in his efforts to make Tamil, Tamil Literature and Tamil Culture better known and appreciated in the World.

I had the good fortune of knowing Fr. Thani Nayagam quite intimately for many years. From his younger days he was quite conscious of the linguistic and literary talents that God had given him and he cultivated them well in order to use them in the service of God and men. As a priest he made a deep study of the Tamil Language and Literature in order to equip himself better for his ministry among the Tamil-speaking people of South India and Sri Lanka. Since he was well versed in many European Languages and their literatures, he was able to blaze a trail in the comparative study of Tamil Literature with the Literatures of European Languages. In this field he definitely had an advantage over other Tamil scholars and he excelled in this field.

பாராட்டுவர்

திரு. இரா. முத்துக்குமாரசாமி, எம் ஏ., பி.வி.ப்.
செயலாளர், ந.ஆம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டுக்
கருத்தரங்கு, மதுரை.

இந்தியாவின் தென் கோடிப் பகுதியில் தனிப் பெருந் தீவாகத் திகழ்வது கடல்குழ் இலங்கை. இதன் வடபகுதி யாழிகையொப்ப இன்தமிழோசை பயிலப்பெறும் யாழ்ப் பாணம். இதன் வடமேற்குப் பகுதியிலுள்ளவை ஏழு குட்டித் தீவுகள். அவற்றில் ஒன்று நெடுந்தீவு. அதில் தொண்டை மண்டலத்தைச் சார்ந்த கலைதெரி காஞ்சி மாநகருக்குரிய முதலியார்களின் இனத் தோன்றலான இருமரடும் துய்ய தனிநாயக முதலி இற்றைக்குச் சில நூற்றுண்டுகளுக்கு முன் குடியேறினார். அவருடைய வழித் தோன்றலே தனியுமிகு வழிப்பிய தவத்திரு. தனிநாயக அடிகளார். அவர் தோன்றியபோது அவருக்கு வீட்டாரிட்ட பெயர் சேவியர் என்பது. அகவை முதிர்ந்தபின் தம் முன்னோர் பெயரையும் தம்முடன் இனைத்துக்கொண்டு சேவியர் தனிநாயகம் ஆனார். இதுவே அடிகளாரின் பெயர் வரலாறு.

தமிழ்த்தாயின் தவமகனுக இலங்கையிற் பிறந்து, இத்தாவியிலும் இங்கிலாந்திலும் இறையியல் பயின்று, இந்தியா வந்து இறைபணி தொடங்கி, தமிழ்மௌல கொண்ட காதலால் தமிழை அண்ணமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முறையாகப் பயின்று, இலங்கையில் தமிழ் பயிற்றுவித்து, தொடர்ந்து மலேசியாவில் அப்பணியை முதிர்வித்து, இடையிடையே உலகநாடுகள் அனைத்திற்கும் தமிழ்த்தாது சென்று தமிழ் அறிவையும் உணர்வையும் உலகோர்க்கு வைத்தி, தமிழுக்கு உலகப்பெருமை தேடித்தந்த உலகத் தமிழ்க் குடிமகன் தவத்திரு தனிநாயக அடிகளார்.

திறமான புலமையெனில் அதைப் பிறநாட்டார் வணக்கம் செய்தல் வேண்டுமென்றார் மகாகவி பாரதி. தமிழ்ப் புலவர்களின் திறமான புலமையைப் பிறநாட்டார் வணக்கம் செய்யப் பெருங்காரணமாக இருந்தவர் அடிகளார்.

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டுமென்று பாடினுனவில்லவர் அந்த மகா கவி? அவள் கண்டது கனவு. அதை நினைவாக்கித் தமிழோசை தரணி முழுவதும் கேட்கச் செய்தவர் அடிகளார்.

அடிகளார் பணி பலதிற்தத்து. தமிழ்ப் பணி, தமிழ் இதழ்நடத்துதல், தமிழ் பயிற்றுவித்தல், சொற் பொழிவு நிகழ்த்துதல், தமிழ்த்தாதுப் பயணம் மேற் கொள்ளல், தமிழ்பற்றி ஆங்கிலத்தில் அரிய நூல்கள் எழுதுதல், பழைய அரிய நூல்களைப் பதிப்பித்தல், டெட்டேரைகள் எழுதுதல், இவ்வாறு பலவேறு பணிகளில் அடிகளார் தலைசிறந்து விளங்கினார்.

இவை அனைத்திற்கும் மேலாக, மணிமுடிபோல் அமைந்தது, உலகளாவிய அளவில் தமிழுக்கு மாநாடு கூட்டியதாகும். ஒரு மொழிக்கு முதன்முதலாக மாநாடு கூட்டிய பெருமை அடிகளாரையே சாரும். தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய தமிழர் பலிருக்கையில் இலங்கையில் தோன்றிய அடிகளாருக்கே இவ்வரிய வாய்ப்பு கிடைத்தது. அதைப் பார்த்தபின் எதையோ பார்த்து எதுவோ குடுபோட்டுக் கொண்டது போல இன்று எத்தனை மொழிகளுக்கு உலகளாவிய மாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றில் ஒன்றாவது ஜந்து தமிழ் மாநாடுகள் ஒன்றாகவது சடாக முடியுமா? இவை அனைத்திற்கும் வித்திட்டவர் அடிகளார் எனபதை எவரும் மறக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

இத்தகு அரிய பணிகள் ஆற்றிய அடிகளாரின் அருமை பெருமைகளைத் தொகுத்துத்தரும் பணியை இந்துவின் வழி ஆசிரியர் தவத்திரு அந்தோனிஜான் அழகரன் அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ளார். நூலின் முற்பகுதியில் அடிகளாரின் வரலாற்றைத் திறம்படத் தீட்டியுள்ளார். அவர் சென்ற பல நாடுகளுக்கும் நேரில் சென்று, அவர் வாழ்ந்த இடங்களைப் பார்த்து, அவருடன் பழகிய அன்பாக்ஞாடன் உரையாடி, கிடைத்தற்கிய பல கவையான செய்திகளைத் தொகுத்துத் தற்கொள்ளார்.

உலகின் பலவேறு பகுதிகளுக்குச் சென்று பல்வகை களில் தமிழைப் பரப்பிய அடிகளார் வயது முதிர்ந்த காலத்தில் இலங்கையில் நோயுற்ற நிலையில், பார்வை மங்கி, தளர்ந்து போன நிலையில் வாழ்ந்த நிலையை ஆசிரியர் வடித்துக்காட்டி யுள்ள பகுதி படிப்பவர் கண்களைக் குளமாக்குகின்றது.

ஆசிரியரின் எளிய, இனிய, இயல்பான தமிழ் நடை அடிகளாரைப்பற்றிய செய்திகளைத் தருவதில் தங்கு தடையற்று உணர்ச்சிப் பெருக்கெடுத்தோடச் செய்கிறது. எழுதவேண்டுமே என்று எழுதாது, இயல்பான வாழ்வை எழிலுற எடுத்துக் கூறவேண்டுமே என்ற வேகம் ஆசிரியரிடம் காணப்படுகிறது.

நூலின் பிற்பகுதியில் அடிகளாரின் எழுத்தோவியங்களில் காணப்படும் ஆழ்த்த கருத்துக்களைக் கடலூள் ஆழ்த்து முத்தெடுப்பது போல நூலாசிரியர் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுத்துள்ளார். அடிகளாரின் பல்வேறு வகையான சிந்தனை வளத்தை அறிவதற்கு அவை பெருந்துணையாக இருக்கின்றன.

அடிகளாரைப் பற்றிய ஆய்வு நூலீச் செம்மையான முறையில் படைத்துள்ள தவத்திரு அந்தனிஜான் அழகாசன் அவர்களின் அருமையற்சியைப் பாராட்டுகிறேன். வாழ்க அவர் தொண்டு.

பாராட்டுரை

தாக்டர் S. ஜோசப் ராஜா

துரைத் தமிழர், மலேசியத் தமிழர் ஷோலை ஸப்போ, மலேசியர்.

தமிழ் கூறும் நல்லுவகில் மட்டும் அல்லாமல் தானிய எம்மும் தமிழ் மணம் வீசவேண்டும் என்ற வற்றூத தாக்த தால் தமிழுகும் தமிழ் அன்னைக்கும் அரிய பல தொண்டினை ஆற்றிய தமிழ் அறிஞர் தனிநாயக அடிகளார் ஆவார். தமிழ் வளரவேண்டும், தமிழ் இளம் தழைக்கவேண்டும், தமிழ்ப்பண்பாடு சிறப்புவேண்டும் என்ற எண்ண அலை கால் தாக்கப்பட்டு, தப்பமையே மூழுக்க அப்பணித்த ஆண்டவளரின் அருளாளர் அவர். எங்கெல்லாம் தமிழை வளர்க்கவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் தன்னலம் கருதாது, அயராது உழைத்துத் தம்மையே வருத்திக்கொண்டு தமிழ் அன்னைக்கு எல்லையில்லா கேவை புரிந்தவர் அடிகளார் என்றால் அது மிகையாகாது. அடிகளாரின் தொண்டிற்குத் தன்று பகருவது முதல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடாகும். அடிகளாரின் தன்னல அப்பணிப்பின் விளை வாகத் தமிழ் நெஞ்சங்கள் ஆச்சரியப்படும் அளவிற்கு முதல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தார் அடிகளார்.

அறிஞர் தனிநாயக அடிகளின் வாழ்க்கையினாலும், பணியினாலும், சிந்தனை ஓட்டத்தினாலும் வரப்பட்ட அறிஞர் அந்தனி ஜான் அழகாசன் அடிகள் நான்கு ஆண்டுகளாக அயராது உழைத்து “தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்” என்ற ஒர் அரிய நூலைப் படைத்துள்ளார். காலத்தை வென்று வாழும் நூலாக இந்நால் அமையும் என்பது நின்னம். அடிகளாரின் சிரிய வாழ்க்கையைப் பல கோணத் திலை இருந்து அலசிப்பார்க்கின்றார் அழகாசன் அடிகள். தமிழை, தமிழ் இலக்கியத்தை, தமிழ்ப்பண்பாட்டை அறிய விரும்பும் ஒவ்வொருவருடைய வீட்டிலும் இருக்கவேண்டிய ஒப்பற்ற நூல் இந்த நூலாகும்.

இந்துவிள்கள் அழகான் அடிகளார் ஆங்கில மேஙம் கொண்ட காலகட்டத்திலே எவ்வாறு தனிநாயக அடிகளார் தமிழின் தொன்மையால், பண்பாட்டுச் சிறப்பால் தாக்கப்பட்டுத் தமிழூச் சிறப்புப் பாடமாக எடுத்துப் படித் தார் என்று அழகாக எழுதியுள்ளார். இன்று நம்மில் பலர் பெயரளவில்தான் தமிழர்களாக இருக்கின்றோம். நம் முடைய பாரம்பரியம் பெருமையை, இலக்கியச் சிறப்பை அறியாதவர்களாக வாழ்வின்றோம். தமிழ்மொழி பேசினால் நாம் குறைந்தவர்களாக என்னப்படுவோம் என்ற தப்பள என்னம் கொண்டு தமிழ்மொழி பேச வெட்கப்படுகின்றோம். நம் கலாசாரத்தைக் காற்றிலே பறக்கவிடுகின்றோம். இந்த நடையே போக்கை மாற்றித் தமிழின் சிறப்பை உணர முற்படுவோம். தமிழ்மொழியை வளர்ப்போம்.

“இன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு—எழியில்
இற்றங்கம் சிங்கின் அளவிற்கும் தாழ்வு”

என்ற பொன்மொழிக்கேற்ப தமிழன் தனிமரமாக நில்லாமல் தோப்பாக நின்று தமிழ்மொழியை, தமிழ்ப்பண்பாட்டை வளர்க்கவேண்டும்.

வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கண்டவர் தனிநாயக அடிகள். அவரின் மனப்பாங்கு ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் இருக்கவேண்டும். அடிகளாரின் இந்தனைய சிறப்புக்காறு களையெல்லாம், அழகாக, இனிய தமிழில் அழகான் அடிகள் தமக்கு இலக்கிய விருந்தாகப் படைத்துள்ளார். இவ்வரிய நூலை யாத்த அழகான் அடிகளைப் பாராட்டுகின்றேன். தமிழ்க்காறும் நல்லுவகம் இந்துஸ்துப் படித்து எழுச்சிபெற வழித்துகின்றேன். வாழ தமிழ்! வளர்க் காலிநாயக அடிகளின் புகழ்!

அறிமுகவுரை

வடவை தமிழ்த்தீபம் அன்னக்கிளி இராகசூரை அப்போ, மலேசியா.

“இற்றுப்பட வைஷாத் திவங்கு மொழிக்கு அமிழ்தமே மாஞ்ச தரித்”

என்பதும்,

அந்த அமிழ்தத் தமிழே உலகில் வழங்கும் மொழிகட்ட கெல்லாம் முத்த மொழி என்பதும்,

முத்த மொழியெனினும் முதுமைக்கோலம் பூனுமல் கள்ளிக் கோலம் பூன்ட மொழி என்பதும்,

மொழிகளைச் சுவைத்து அவற்றின் குணக் கூறுகளை ஆய்ந்தறிந்து வகைப்படுத்தும் பன்மொழி நூலார் நிறுவு என்கிமல் !

இத்தகு முத்ததும், இனியதும் நிரந்தர இளமைத் தன்மை கொண்டதும் இன்ன பிற சிறப்புக்கள் நிறைற் றுள்ள துமான தமிழ்மொழியின் சரிதையில் மொழிக்கென்று உலகளாவிய நிலையில் விழாவெடுத்ததும், மாநாடு கூட்டிய நம் ஆராய்ச்சி நடத்தியதும் முதன் முதலில் தமிழுக்குத் தான்!

அதுவும் மொழி வரலாற்றின் நின்ட ஆயுள் காலத்தில் அது நடந்தது இந்த நாட்ருள்ளதில்தான்.

தமிழர்கள் தாங்கள் வாழும் இடத்துக்குன்னோயே ஒன்றுபட்டு உருப்படியான ஒரு செயலில் செய்வதென்றாலும் அதற்கு ஓராயிரம் எதிர்ப்புக்களும் சிக்கல்களும் வந்து குறுக்கிட்டு, பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தித் தநட்செய்யுமே!

அப்படியிருக்க,

உலகின் திக்கெட்டும் பரவி வாழும் கூற்றமிழ் அறிஞர் பெருமக்களை ஒன்று கூட்டி, விழாவெடுத்து ஆராய்ச்சி மாநாடு நடத்துவதென்றால் அது ஏதாண்மையாக செய்ய முடியக்கூடிய வரியா?

அதற்குக் குறுக்கீட்டாக வருக் கூத்து வேறுபாடுவே, எதிர்ப்புகள், தேவையிக்கொடுவினால் அரசாங்கம் ஒப்புதலையிடுவதையிடுத்து கூறுவதையிடுவது செய்யும்போது போன்றோர்களின் பயண ஏற்பாடுகள், பயணச் சொல்வுகள் இப்படி ஏத்தனை எத்தனையோ பிரச்சினைகளிலிருக்குமே!

ஆனால் அப்படிப்பட்ட இடைஞ்சல்கள் வந்தபோது அவற்றைக் கண்டு மலைக்கொரை மகுண்டுடைட்டதைக்குமத்தைச் செய்யாது விட்டுவிடவே அல்லது செய்வதற்குச் சாக்குப் போட்டு, காலதாமதம் செய்யவே செய்யமல்,

'என்னைப் புத்தக ஜெஷுடு'

என்பதற்கிணம்கூட தம் திறமையெல்லாம் ஒன்றூய்க் கூட்டு நன்றாக்குப் போட்டித் தம்மோடு கூடிய அறிஞர் பெருமக்கள் பலரின் துணைகொண்டு தடைகளைனைத்தையும் உடைத்து தெறிந்து அந்த முதல் மாநாட்டை நடத்தித் தமிழ் மொழியை மூலம் அரங்கில் அரியாசனமேற்றி வைத்தார்,

'தமிழ்த்தாதுவர் தவத்திரு தனிநாயக அடிகளார்.' தமிழ் கூறு நல்லுவல்கில் என்றும் அழியாப் புகழுடன் வாரும் தமிழ் வளர்த்த பெரியார்களின் வரிசையிலே இடம் பெற்று நக்கவாரான அந்த அருமத்த மனிதரின் வாழ்வையும் பணி வையும் அப்படியே பிரதிபலித்துக் காட்டும் கண்ணாடியாம் விளங்கும் பொன்னேடே இந் நூல்!

தென்கு தமிழ் உரைநடையாக்கமான இப் புத்தகத்தை ஆருவக்கியவை, டாக்டர், அந்தவிஜான் அழகான் அடிகளாவர்களாவார்.

சு. தனிநாயக அடிகளாரும் சு. அந்தவிஜான் அழகான் அடிகளாரும் ஒரே நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து பயின்று குருத்துவ அந்தஸ்தை மேற்கொண்டவர்களாகவர்கள்.

இருவரும் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆலயக் குருமனைகளில் ஒன்றூய்த் தங்கி, பழகி நட்புறவு கொண்டு வாழ்ந்து வந்திருந்ததால் ஒருவரைப்பற்றி ஒருவர் எல்லா வகையிலும் நன்கு தெரிந்திருந்தார்கள்.

சங்கைக்குரிய தனிநாயக அடிகளார் இறைவனாடு சேர்ந்ததும்,

'தமிழ்க்கு சௌலை செய்வதை என்கூடு'

என்றும் சக்தி வரக்குக் கொப்ப, அடிகளார் தமிழுக்குக் கெய்த மாட்சியிக்க சேவைகளை முன்னிட்டு அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை நூல் வடிவில் அமர்காவியமாக்கும் பணியை மேற்கொண்டார் அழகாசன் அடிகளார்.

ஏற்கெனவே அவர் தனிநாயக அடிகளாரையும் அவரது சிறப்புகளையும் தெரிந்திருந்தாலும் தனிநாயக அடிகளாரைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருக்கும் இன்றைய தமிழுலகம் ஒப்பத் தக்கதாய் எழுதும் வகையில் அவரைப்பற்றி எல்லாம் சிவாத் தெரிந்திருக்க நியாயியில்லை!

ஆகவே,

"அறிக்கான சுகி பறிவாக் கறிக்க
சிறக்காக்குச் செல்வ துகரப்ப—சிறக்கா
சிறக்கமை பராப்பு கொண்டு"

என்றும் சிந்தியில் வென்பாவுக்கொப்பத் தனிநாயக அடிகளார் பற்றிய சிறப்புக்கள் செறிந்துகிடக்கும் நாடுகள் பலவற்றிற்குப் பயணம் மேற்கொண்டு ஆங்காங்கு அவர் தொடர்பிருந்த இடங்களையும், தமிழ்த் தொண்டர்களையும் தேடிக்கண்டுபிடித்து முடித்த அளவு அவர்பற்றி நூலெழுதத் தக்க செய்திகள் சேகரித்ததுடன் தமக்குச் செல்ல அவகாச மில்லாத சில நாடுகளுக்கு மடல் வழி தொடர்பு கொண்டு கெய்திகளை அறிந்தும் மூறையாய் அமைத்து இந் நூலை யாத்திருக்கின்றார் டாக்டர். அந்தவிஜான் அழகான் அடிகளார். பல நூற்றுண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழின் பெருமை கூறும் பல ஆதாரங்கள் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி, காட்டப்பட்டிருந்திருக்கின்றதென்றும் உண்மையைச் சான்றுகளுடன் துவக்கிக் காட்டியுள்ள தனிநாயக அடிகளாரின் தமிழ் ஆய்வு கண்டுபிடிப்புச் செய்திகள் இந் நூலில் அடங்கியிருப்பது தமிழுக்குச்சாற்றும் புகழாகும்.

இந் நூலை ஆருவது உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டில் வெளியிடத் தீர்மானித்திருப்பது நூலின் தகுதிக்குப் பொருத்தமானதாகும்!

நம் நாட்டு நல்லறிஞர் எத்திரங்கள் பிறமொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும் என்றும் பாரதியின் வாக்குக்கொப்ப தேன் மதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பாவும் வகை செய்த தமிழ்த்தாதுவரின் 'வாழ்வும் பணியும்' என்றும் இந் நூல் ஆங்கிலத்திலும் எழுதப்பட்டு உலகின் பிறமொழி அறிஞர்

பெரும்களுக் படிக்கத் தமதாய்ச்செய்வது நானுக்கு மேற்கூரும்.

தமிழுலகம் போற்றும் சு. தனிநாயக அடிகளார் தமிழகத்தில் முதன் முதலில் (ஆண்சில) ஆசிரியர்கள் பணி புரிய வந்ததும், தமிழ்மொழியை முறையாகக் கற்றதும் வடக்கன்குளம் என்னும் உரில்!

தமிழுக்குப் புகழ்வரியாய் விளங்கும் தேம்பாவனி வாதத் 'வீரமாழிவர்' இந்தியாவில் வந்திறங்கி முதன்முதலில் சென்று சமயப்பணியாற்றி அரிஞம் (ஹரிஞம்) என எழுத்தானிட எடுத்துத் தமிழ் கற்றதும் வடக்கன்குளத்தில்தான்! அந்தச் சிரித்திரப் புகழ்வாய்ந்த ஆராளாவிய நான் இந்த மலேசியாவில் தமிழுக்குத் தொண்டுபுரிகிறேன் என்பதை அறிந்து மலீந்து எனக்கு இந்தச் சிறப்பான நூலில் அறிமுகவரை எழுத வாய்ப்பளித்த ஞானத்தந்தை அழகரசன் அடிகாராகுக்கு எனது மளமாச்ந்த நன்றியைக்கூறி,

"ஒவனுக்காக ஒசத்துக்காக
ஆவலம் ஓடி சேவை புரிவோம்"

என்னும் தமிழ்த்தாதுவர் தனிநாயக அடிகளாரின் விருது வாக்கின்படி சேவைகள் செய்து தேவனிடத்தில் சமாதானமும் மக்கள் சமுதாயத்திடையே நிலுத்த புகழும் பெற வாழ்த்துவிறேன். வணக்கம்!

1—12—1983.

அண்ணக்கியில் இராகசயா.

வாழ்த்துரைகள்

"தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும்—பணியும்" என்ற ஆய்வு நாலூப் பல ஆண்டுகளாக எழுதி இப்பொழுது அச்சுவாகனம் ஏற்றிய டாக்டர் வே. அந்தனிஜான் அழகரசன் அடிகளாரை வாழ்த்துவதில் பெருமை அடைகின்றோம். அடிகளாரின் பணி அறுந்துபோகாமல் அவரின் அடிச்சுவட்டகடத்தொட்டு கிறிஸ்த வத்துக்கும், தமிழகமும் தொடர்ந்து பணிசெய்து வருகின்ற அழகரசன் அடிகள் நீண்ட தெடுங்காலம் வாழ வாழ்த்து விண்ணாரும்.

S. ஓர்துசாமி குடுர்பத்தினர்
இலக்கம் 17, புதுக்கிராமம்,
ஜெல்ப்பாங், ஈப்போ,
மலேசியா.

கிறிஸ்தவமும்—தமிழகம் தழைக்க, சிறக்கப் பணிபுரிந்த தனிநாயக அடிகளின் முழு வாழ்க்கை வரலாற்றை முதன் முதலாக எழுதி வெளியிடுகின்ற அழகரசன் அடிகளாரை அங்கள் வாழ்த்துவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

தமிழ் கிறிஸ்தவ மக்கள்
கம்போங் செக்கடி,
ஈப்போ, மலேசியா.

தனிநாயக அடிகளின் வாழ்க்கை மறந்துவிடக்கூடிய ஒரு வாழ்க்கை அல்ல, அவருடைய வாழ்க்கை பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய ஓர் இலட்சிய வாழ்க்கையாகும். அந்த இலட்சிய வாழ்க்கைக்கு இலக்கிய வடிவம் கொடுத்துள்ளார் டாக்டர் அந்தனிஜான் அழகரசன் அடிகள். "தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்" என்ற நூல் மூலம் அடிகளார் என்றும் தமிழ் உலகில் உலா வருவார். இச் சிறந்த பணியைச் செய்த அழகரசன் அடிகளை நாங்கள் உள்ளமார் வருத்துவின்றோம்.

பத்துக்காலூர் வாழ தமிழ்ப் பெருங்கள்,
மலேசியா.

"முயற்சி தன் மெய் வருந்தக் கூலி தரும்" என்பது வள்ளுவனின் வாக்கு. இவ் வாக்குக்கு வாய்மை கூட்டுவதுபோல அமைந்து இருந்தது தனிநாயக அடிகளின் தன்னவமற்ற வாழ்க்கை.

கிறிஸ்தவ குருவாக விளங்கிய அவர் தமிழ்த்தாயை அவனைத்து, அதன் பயனுட அத்தாயின் சேவையைச் சிறப்பாகச் செய்து முன்னேறினார். அத்தகைய சிறப்பு மிக்க வாழ்க்கையை அழகான் அடிகளார் "தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும்—பணியும்" என்ற நூல் வழியாக நம்குத் தந்துள்ளார்.

தனிநாயக அடிகளார் தம் தமிழ்த்தாயின் சேவைப் பாதையில் சென்று கொண்டிருந்த சமயம் இடையிடையே கப்போவுக்கு வருதை புரிந்திருக்கின்றார். அன்று இருந்த அவில மலேயா தமிழர் சங்கத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் அடியேன் அடிகளாரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். அடிகளார்பற்றிய இந்நாளில் வாழ்த்துக்கூற எனக்கு வாய்ப் பளித்த இறைவனுக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். அவர் தொண்டுவிய அழகானுக்கும் நன்றி.

த. வ. மு. யகானிஷ்கம்,
அறங்கவலர்; பாபாஜியோக சங்கம்
பெப்போ, மலேசியா

அறங்கவலர்' மலேசியா இந்து சங்கம்,
பேராக், மலேசியா.

தலைவர்: பேராக் இந்திய வணிகர் சங்கம்,
பேராக், மலேசியா.

எங்கள் ஆராகிய வடக்கன்னாத்தில்தான், உவகம் போற்றம் உத்தமர். தனிநாயக அடிகளார், முதன்முதலாக சமயப்பணியும்—தமிழ்ப்பணியும் செய்தார் என்று கூறுவதில் நாங்கள் பெருமை கொங்கின்றோம். அடிகளாரின் முழு வாழ்க்கை வரவாற்றையும் முதன்முதலாக எழுதி வெளியிடுகின்ற அழகான் அடிகளை எங்களால் வாழ்த்தாயல் இருக்கவே முடியாது. இப்பணியைச் சிறப்பாகச்செய்த டாக்டர் வே. அந்தனி ஜான் அழகான் அடிகளாருக்குத் தமிழ்க்கூறும் நல்லுவகழும், சிறப்பாக அளித்துவகைத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றமும், அளித்துவகைத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனமும், அளித்துவகைத்தமிழ்

ஆராய்ச்சி மாநாடுகளும் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன. அழகான் அடிகளின் பணி சிறக்க ஈங்கள் இதயம்களிந்த வாழ்த்துக்கள்.

திரு. K. M. ஜாவியன்,
திரு. K. M. ஜான் சேவியர்
சகோதரர்கள்,
வடக்கன்னார்.

தனிநாயக அடிகளை நான் நினைக்கும்பொழுது அவனை ஒரு தனிமனிதனாக நினைக்கவில்லை. அவனை இயேசு கிறிஸ்துவின் உண்மைத்தாசனுக்கும், தமிழ் உலகமாகவும் கருதுகின்றேன். அவர் பணி உலகாவாவப் பாந்து விரிந்து சிறந்து விளங்கியது. அவருடைய பணிகளின் சிறப்புக்கள் காலச் சக்கரத்தில் கழன்று, சிதைந்து, வேற்றுரு எடுக்காமல் இருக்க அழகான் அடிகள், தனிநாயக அடிகள் இரந்து நாங்களுக்குள் உண்மை நிகழ்ச்சிகளை வைத்து "தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்" என்ற ஓர் ஒப்பற்ற ஆய்வு நூலித் தமிழ் உலகுக்குத் தந்துள்ளார். அவருக்குத் தமிழ்க்கூறும் நல்லுவகம் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. தனிநாயக அடிகளின் பணி போன்று அழகான் அடிகளின் பணியும் சிறக்க வாழ்த்துகின்றன.

வடகை திரு. மரியதாஸ்,
பத்துக்காஜா, மலேசியா.

செய்வோன் சூவதில்லை” என்றுர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஆம்! அடிகளாருடைய வாழ்க்கையின் விருதுவாக்கும்—திருவூலகுடைய வார்த்தைக்கு வடிலம் கொடுத்த வாழ்க்கையாகும்.

“என்னை இறைவன் என்குப் படைத்தனவே
தன்மை என்குத் தமிழ்செப்பு மாரோ”

எனவே அவருடைய தமிழ் வாழ்க்கை மகத்தான சாதனைகள் மிக்க பெருமை மிக்க வாழ்க்கையாகும். அவருடைய வாழ்க்கை வாழ்ந்து முடிந்துவிட்ட ஒரு வாழ்க்கை அல்ல; வாழ்க்கைக்குத் தனிமுத்திரை பதித்த வாழ்க்கையாகும். தமிழ் ஆராய்ச்சியில் அவருக்கு ஒரு தனியான இடம் உண்டு என்பது மறுக்கமுடியாத, யறைக்கமுடியாத ஒரு வரலாற்று உண்மை.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க வாழ்க்கை நடத்திய தனிநாயக அடிகள் தமிழழத்துறங்காத கிறிஸ்தவ துறவி. அவர் கிறிஸ்துவத் தம் கடவுளாக, வாழ்க்கையின் வழிகாட்டியாக ஏற்றுக்கொண்டார். என்றாலும் வாழும் கிறிஸ்துவின் மலரடிகளில் என்றாலும் வாடாத ஒரு தனிப்புவாகப் பூத்துக்கொண்டே இருப்பார். அவர் கன்னித்தமிழின் காவலன். எனவே, தமிழ் உள்ளவரை அவரும் வாழ்ந்துகொண்டே இருப்பார்.

இப் பெநந்தகையுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை “தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்” என்ற தமிழ்ப்பில் ஒரு நூலை எழுதி வெளியிட முயன்றேன். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இப்பணியில் ஈடுபட்டேன். அடிகளார் தனி எங்கும் தமிழ்த் தூது சென்றவர் அல்லவா? அப்படிப்பட்டவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுத முற்பட்ட அடியேன், அடிகளாரின் ஒரு சில நூல்களை மட்டும் படித்துவிட்டு இந்த நூலை எழுத விரும்பவில்லை. அடிகளாரைப்போன்று, அவர் விட்டுக்கொண்ற அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி, அடிகளார் சென்று பணிபுரிந்த ஒரு சில நாடுகளுக்குச் சென்றேன். அவர் பணிபுரிந்த பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லிக் கூடங்கள், கோயில்கள், இலக்கியமன்றங்கள், போன்ற வற்றிற்குச் சென்று குறிப்புக்கள் எடுத்தேன். அடிகளாரின் உறவினர்கள், நண்பர்கள், மாணவச்செக்கங்கள், குருக்கள், போசிரியர்கள், வாழ்க்கையின் பல்வேறு நிலையில் உள்ளவர்கள், அடிகளாருக்கு அறிமுகமான பல்லையும் கண்டும், கேட்டும் குறிப்பெடுத்தும் இந் நூலை உருவாக்கியுள்ளேன். இலக்கை, இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா ஆசிய நாடுகளுக்கு நேடியாகச் சென்றும், அடிகளார் தமிழ்த்தாதாகச்சென்ற சில மேற்கத்திய-

என்னுமை

மிஹ்கையும், மேற்கையும் இல்லாத்த பாலம் தனிநாயகங்கும். “தேமதுரத்தமிழோனச உலகமெலாம் பாலம் வகை செய்தல் வேண்டும்” என்ற தேசியக்கவிஞர் பாரதியின் எனவை நன் வாக்கிய தமிழ்மக்களின் நம்பிக்கை நங்காம் தனிநாயகமாகும். நான் சென்ற நாடுகளிலெல்லாம் தமிழின் அருமை பெருமை யெல் லாம் அழகாக எடுத்துரைத்து. தமிழ் இலக்கியத்தின் இனிமை, தொன்மை மேன்மை எல்லாம் எடுத்துக்காட்டி, உலகிலே தலைசிறிந்த ஒரு பண்பாட்டிற்குச் சொந்தகாரர்கள் தமிழர்கள் என்று பறைசாற்றி, அந்தாட்டு மக்களிடையே தமிழ்ப் பற்றையும், ஆர்வத்தையும், ஏழாசெய்த எழுச்சிமிக்க தலைவன் தனிநாயகமாகும். உலகமெலாம் தமிழ் மணம் மணக்கச் செய்த ஒர் அற்புத மலர் அவர். உலகமெலாம் தமிழ் ஒலிக்கச் செய்த ஒர் ஒப்பற்ற ஒலிபெருக்கி அவர். வடமொழியின் பெருமையை டட்டும் அந்திருந்த மேற்கத்திய மக்களுக்குத் தமிழின் கவின்மிகு சிறப்புக்களை எடுத்தேதாதிய இருபதாம் நூற்றுண்டுக் கலீர் அவர். வெந்தாட்டார்களையும் தமிழ் இயல் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுத்திய தனிப்பெரும் தமிழ்ச் செல்வம் அவர்.

தமிழ்மாழி தெரிந்தால் மட்டும் தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்யலாம் என்ற நிலையை மாற்றி, தமிழ் தெரியாதவச்களும் தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்யலாம் என்ற புதுக்கொள்கையைத் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் புகுத்தி வெற்றி கண்ட தமிழ் ஆராய்ச்சித்தந்தை அவர்.

உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கழகம்!

உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகள்!

முத்திங்கள் ஏடு “Tamil Culture”

இப்படி இன்னும் எத்தனை, எத்தனையோ அழியாச்சின்னங்கள், அடிகளின் தமிழ்ப்பணியைப் பறைசாற்றும் நினைவுச்சின்னங்கள்.

இத்தனை சிறப்புக்கும் உரிய தமிழ்த்தூது தனிநாயக அடிகளாரின் வாழ்க்கை மறத்து விடக்கூடிய ஒரு வாழ்க்கையா? சொல்லுங்கள், இலவவே இல்லை; “தமிழுக்குத்தொண்டு

தாடுகளில் வாழும் தமிழ் அன்பர்களோடு சிறத்தெர்புகள் கொண்டும், செய்திகள் சேகரித்தும் இந் நூலை யாத்துள்ளேன்.

அடிகளாரின் மலேசியத் தமிழ்ப்பணியை ஆழ்ந்து அறி வதற்குப் பெரிதும் உதவிபுரிந்த நண்பர் செபஸ்தியான் வேத நாயகத்திற்கு அடியேன் என்றும் கடப்பாடுடையேன். மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத்துறையில் விரிவுஞராகக் கடமையாற்றுகின்ற திரு. இராஜ கிருஷ்ணன் அடிகளாரின் கோப்புகளைக் (Files) கொடுத்து உதவினார்கள். அவருக்கும் அடியேனின் நன்றி உரித்தாருக.

மலாயப் பல்கலைக்கழக நாயகத்தாருக்கும், அடிகளார் தமிழ் நேசனுக்கு ஏழுதிய கட்டுரைகளைப் பார்க்கவும், படிக்கவும், குறிப்பெடுக்கவும் உதவிய தேசிய மலேசிய ஆவணக்காப்பகத் தாருக்கும் என் நன்றி உரித்தாருக.

இந்துஸ் விளைவில் அச்சுவாகனம் ஏறவேண்டும் எனத் துடியாய்த் துடித்த மலேசியாவில் உள்ள ஈப்போ தமிழ் அன்பர்கள் நான்குபேரை இங்கு குறிப்பிடாமல் என்னுல் இருக்கமுடியாது. அவர்கள் முறையே ஈப்போ தமிழர் பேரவைத்தலைவர் டாக்டர் S. ஜோசப் ராஜா, அவரது அன்புத்துணைவியார் கி. ஜோசப் ராஜா, திரு. இராசையா, அவரது துணைவியார், வடைவு தமிழ்த்தீபம் அன்னக்கிளி இராசையா, என்பவர்களே இந்த நான்குபேரும். இவர்கள் செய்த அன்ப்பரிய உதவிகளுக்கு அடியேன் என்றும் கடப்பாடுடையேன்.

மேலும் இந்தாலுக்கு அளித்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்த டாக்டர் ஜோசப் ராஜாவுக்கும், அழகுமிக்க அறிமுகவுரை எழுதிய மலேசியாவில் புகழ்பெற்ற பெண் ஏழுத்தாளர் வா-வை தமிழ்த் தீபம் திருமதி அன்னக்கிளி இராசையாவுக்கும் அடியேன் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எனது தமிழ்ப்பணியில் அக்கறை எடுத்து, ஆக்கழும் ஆக்கழும் கொடுத்துவருகின்ற, இலங்கைத்தமிழ்த் தலைத்தாளர், யாழ்மறைமாவட்டத்தின் ஆயராக இலங்குகின்ற டாக்டர் வ. தியோகருப்பின் அவர்கள் மனம் உவந்து இந்தாலுக்கு அழகியதொரு முன்னுரை வழங்கியிருக்கின்றார்கள். அவருக்கு அடியேன் இருங்கூப்பி நன்றி தெரிவிக்கின்றேன்.

ஏட்டு ஓபாக் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழியியல்துறைப் போசிரியர் டாக்டர் R. E. ஆசர் அடிகளாரை நன்கு அறிந்

தவர். அவர் இந்தாலுக்கு முன்னுரை ஒன்று நந்தாலும், இந்தாலுக்கு ஏற்றம் தந்துள்ளார். அன்னாருக்கு என் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் இருந்து நன்றி நவீல்விள்ளேன்.

கலிபோவியாப் பல்கலைக்கழக, முன்னுள் மொழியியல் துறைப் போசிரியர்—டாக்டர் M. B. எம்னே அவர்களும் நல்லதொரு முன்னுரை வழங்கி நூலை அளித் தெரிவித்தார்கள். அவருக்கு நன்றி.

ஒன்னாலுக்கு நன்பரும், ஐந்தாம் உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் பொதுச்செயலாளருமான உயர்த்திரு. இரா. முத்துக் குமாரசாமி அவர்கள் அங்குடன் என் நூலைப் படித்துப்பார்த்து, வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்தும் சிறப்பானதோர் அளித்துரை அளித்து நூலுக் கிறப்பித்துள்ளார்கள். அன்னாருக்கு மிகக் காலம் நன்றி. வாழ்த்துரைகள் வழங்கிய எல்லா நன்பர்களுக்கும் நன்றி.

தனிநாயக அடிகளாரைப்பற்றிப் பேசுவதற்கும், அவர் பற்றி அநிவதற்கும், மலேசிய வர்களுக்கிலிலும், மலேசிய தொல்க்காட்சியிலும் அடியேன் உரையாற்றுவதற்கு வாய்ப் புக்களை உருவாக்கித்தந்த டாக்டர் S. காலுதீன் அவர்களுக்கு அடியேனின் இதயம்கொள்கின்ற நன்றி.

“தனிநாயக அடிகள் வாழ்வும் பணியும்” என்ற நூல் வெளிவருமுன்னாலே அந்தாலுக்கு ஆதாவு திரட்டித்தந்த “Strait Times” என்ற மலேசிய ஆங்கிலச் செய்தித்தாருக்கும், தமிழ் நேசன், தமிழ் ஒரைச, தினமணி ஆயிய தமிழ்ச் செய்தித்தாள் கணுக்கும் நன்றிகள் பல நவீல்விள்ளேன்.

நூல் விளைவில் நூலேறத் துணைசெய்த கோவாலம்பூர், சிரம்பன், மலாக்கா, ஈப்போ வாழ்த் தமிழ் அன்பர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி! நன்றி!! நன்றி!!

சிரம்பன் S. செல்வத்துரை, மலாக்கா ஜோசப் வேந்தசீக் கோன், கோவாலம்பூர் அழகாத்தினம், மறைத்திரு S. அமல் நாதன் அடிகள், ஜோக்கிம் செபஸ்தியான், வல்லாட்டன், பேன்ற நன்பர்களுக்கு என் உள்ளமர்த்த நன்றி.

இந்தாலு வெகு சிறப்புடன் அச்சேற்றித்தந்த அப்பத் அச்சுக்கத்தாருக்கு என் உள்ளமர்த்த நன்றி உரித்தாருக.

என்றுடைய தெளிவுக்காசியப் பயணம் சிறப்புற அமைவதற்குக் காரணம்களாக இருந்து பல்லாற்றுறும் ரூபாரசீயர் சிங்கப்பூர் லூர்துமாதா பங்குத்தந்தை அலோசியஸ் ரூபாரசீய அடிகளாருக்கும், திதுமதி எஸ்டர் R. அந்தோனிக்கும் எனது அன்பு கலந்த நன்றி உரித்தாகுக. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந் நூலை எழுத அடியேனுக்குத் திருவருள் புரிந்த இயேஷுக்கு நன்றி.

தனிநாயக அடிகளாரின் நூலைப் படியுங்கள். அவர்கோல் நமிழ் உணர்வு பெறுங்கள். தனிநாயக அடிகளின் நூலை வாழுக! அவர்கூட ஒங்குக.

இலங்கை.
1-1-1984 }

வே. அந்தனிறூன் அழகாசன் அடிகள்

உள்ளஞ்சை

பக்கங்	
1	1. ரௌபோன்வில் பூத்த கணகம்பரப்பு
1	(அ) ஆரம்பக் கல்வி, (ஆ) துறவறத்தில் நாட்டம். (இ) திருவனந்தபுரத்தில் அருட்செல்வன் சேவியர், (ஈ) கழகமும் வத்தீக்கான் வாரெனியில் முழக்கமும், (உ) தனிநாயகம் என்ற பெயர்க் காரணம். (ஐ) தனி நாயக அடிகள் மேற்கொண்ட வாழ்க்கையின் விருது வாக்குகள்.
7	2. உரோஹமயில் கிருந்து நிருங்கதபுற்றிற்கு
7	தூத்துக்குடி - வடக்கன் குளத்தில் ஆசிரியர், குருத் துவப் பணி.
10	3. அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில்
10	அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழக வாழ்க்கை.
16	4. தூத்துக்குடியில் சமய இலக்கியப் பணி
16	தமிழ் இலக்கியக் கழகம் - கத்தோலிக்க இலக்கியத் திட்டங்களின் தகீவர் - கத்தோலிக்க சங்கிளகைகளின் கட்டுரையாளர் - அடிகளின் சமயப் பணி - முத்திங்கள் ரட்டின் முதல்வர் - கத்தோலிக்க தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு - பயண இலக்கியத்தின் முன்னேட்களில் ஒருவர் - இலக்கியத்திங்களைத் தோற்றுவித்தவர் - தூத்துக்குடி மேற்கிராசனத்தின் குரு.
22	5. அவிநாயை மனிதனுக் கதித்த மாணிக்கம்
22	அடிகளுக்குப் பணிவிடை புரிந்த மிகக்கேல் - மனித தலை பேணி வராம்ந்தவர்.

6. அடிகளின் மாதா பக்கி	26
7. இலங்கையில் அடிகளின் பணி	28
8. மலேசியா சோக்கி மீனாப் பயணம்	37
9. மலைய் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் பதவிக்குப் பெருமை சேர்த்த பேராசாரன்	41
10. மலேசியத் தமிழ் இலங்கையில் வளர்ச்சிக்கு அடிகளின் மாதா பக்கி	49
11. தனிநாயக அடிகளின் தாய்மட்டும் கேட்டிருந்தால்!!!	54
தனிநாயக அடிகள் - ஒர் இராஜயோகி - முதல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுபற்றிய பேச்சு - உலகுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும்.	59

12. உகந்த தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் முன்னேழபாக விளையிப்பது அடிகளாரின் தூது	59
மறைந்த தமிழ்நூல்களைக் கண்டுபிடித்த மாணிக்கப் பேரராளி - பிற நாடுகளில் மறைந்து கிடந்த தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் கண்டுபிடித்த இரு பதாம் நூற்றுண்டுக் கொலம்பஸ் - தமிழ்பற்றி இருநூறு விரிவுரைகள்.	64
13. கீழ்த்திசைக் கலைகளின் மாநாட்டில் அடிகள்	64
அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழு (International Association of Tamil Research) அமைத்தலும் முதல் கூட்டமும்.	69
14. அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் (I. A. T. R.) கொள்கை	72
அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கழகத்தின் கொள்கை பற்றி அடிகள்.	72
15. தனிநாயக அடிகளாரின் நீண்ட நாளைய நினைப்பு	72
தனிநாயக அடிகளின் தமிழ்ப்பணியின் உச்சக்கட்டம்-முதல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு - முதல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு சென்னையில் ஏன் நடத்தப்பட வில்லை? - மாநாடு உருவெடுத்த பாங்குபற்றி அடிகள் - மாநாட்டின் ஏற்பாடுகள்பற்றி அடிகளார்.	75
16. ஒ! மலேசியாவே! நீ எல்லா நாடுகளையும் விட மாண்பு பெற்றுப் பண்டிப்பும் கனிவும் கொண்டவர் அடிகளார்.	75
17. இண்டார், முன்றும், நான்காம் உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாடுகளில் அடிகளின் பங்கு	82
இலங்கையில் யாழ்ப்பரணத்தில் அடிகளார் தொடக்கி வைத்த அவரது இறுதி மாநாடு.	82
18. தனிநாயக அடிகளாரும் அனைத்துவ தமிழராய்ச்சி நிறுவனமும்	94
த. - ஏ	

19. இவ்வகையில் அடிகளின் முன்றும் கட்டப் பணி 99

இலங்கையில் உள்ள வளர்வதற்கு ஆயர் தியோசுப் பின்னையின் நண்பர் - பண்டத்திரிப்பு - நியான இல்லத்தில் அடிகளின் இறுதி நாள்கள் (1979 குகை முதல் 1980 செப்டம்பர் முதல் நாள் வரை) - தனிநாயக அடிகளின் இறுதி நிகழ்ச்சிகள் - தந்தை செல்வநாயகத்தின் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துதல் - நெடுந்தீவின் நீண்ட மகனின் நீண்ட துயில் - தமிழ் உலகம் கண்ணீர் விடல்.

20. பேரிச்சம்பழும் முடிய வாழ்க்கையும் முடிந்துவிட்டதே !! 109

நகையும் நட்பும் கொண்ட நாயகம், தனிநாயகம்,

21. தனிநாயக அடிகளும் குருத்துவமும் 113

ரோச் ஆண்டகையும் - தனிநாயக அடிகளும்.

22. தனிநாயகத்தின் தனிப் பண்பாடு 118

தமிழ்மொழியால், தமிழ்மொழிக்குச் சமயத் தொண்டு-பணியுமாம் என்றும் பெருமை.

23. தனிநாயக அடிகளும் ஒப்பியல் இலக்கியமும் 122

தனிப்பட்ட ஆர்வம் - தமிழுக்குப் பொதுநிலை ஒவிப்புத் தேவை - தமிழ் பக்தியின் மொழி; தமிழ்க் கலைகள் பக்தி யின் கலைகள் - வாளெனுவியில், தொலைக்காட்சிகளில், செய்தித் தாள்களில் தனிநாயகம் - தம் உலகப் பயணங்கள் பற்றி அடிகள் கூறுவது.

24. பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வெளியே அடிகளின் பணி 127

பிரதம ஆசிரியர் பணி - சொர்ணம்மாள் உடைமைகள் விரிவுரைகள் - மாநாடுகளில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் - அடிகளின் எழுத்தோவியங்கள்: தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியத்தில் கட்டுரை - செய்தித் தாள்களில் கட்டுரைகள் - அடிகளின் நூல்கள் - அடிகளார் வெளியிட திருத்த படைப்புகள்

25. தனிநாயக அடிகளும் தமிழக வாழ்வும் 139

தமிழ்நாட்டு நண்பர்கள்பற்றி அடிகள் - சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

26. அடிகளுக்கு அறிஞர்களின் புகழாரம் 141

பாகம் II

1. தனிநாயக அடிகளின் உரைகளிலிருந்து சில கருத்துக் குறிப்புகள் 145

2. “வயதும்—படிப்பும்” 152

3. தமிழக்குப்பொதைத் தமிழக்குக் கொடுக்கங் 155

4. தமிழூக் கற்பித்தல் 161

5. ஆரம்பப் பரட நூல்களின் சொற்றெழையும் உள்ளறையும் 168

6. தமிழர்கள் பூக்கன்கொண்டு எல்லாம் சொல்லிவிட்டார்கள் 174

7. தமிழில் அச்சேறிப் பூதல் நூல்களும் தனிநாயக அடிகளும் 182

8. ஆரம்பகாலத் தமிழ்ச் சுறுதாயத்தின் கல்விமான்கள் 188

9. கல்விமான்களாக விளங்கிய பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் 196

10. முடிவு 206

தவந்திரு. டாக்டர். தனிநாயக அடிகளர்
(1913–1980)

பாரிச் உலகத் தமிழ் மாண்டல் அடுகளாருடன்
பிரேந்த் தமிழனினர் டாக்டர். இவ்வோசாவும், தமிழனினர் டாக்டர். வி.ஐ.சுப்பிரமணியரும்

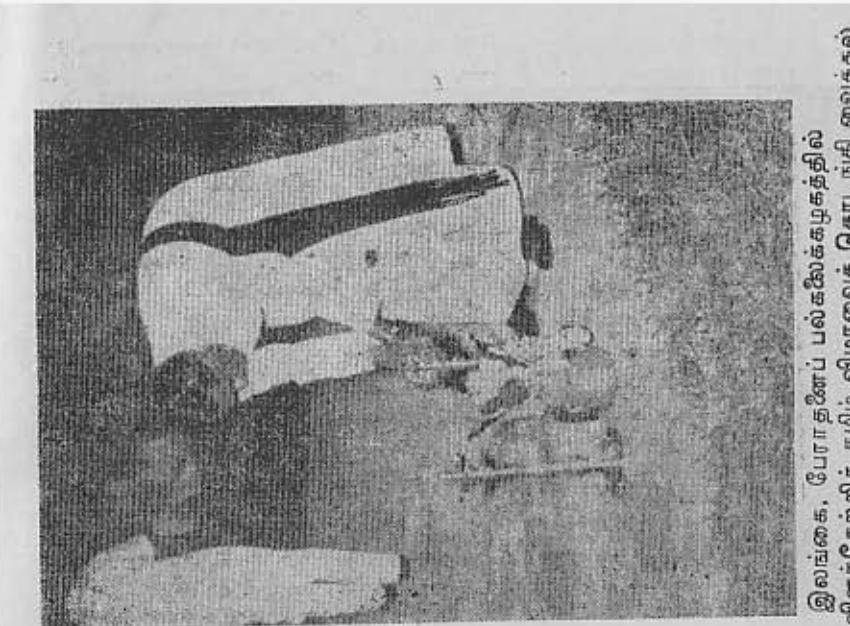

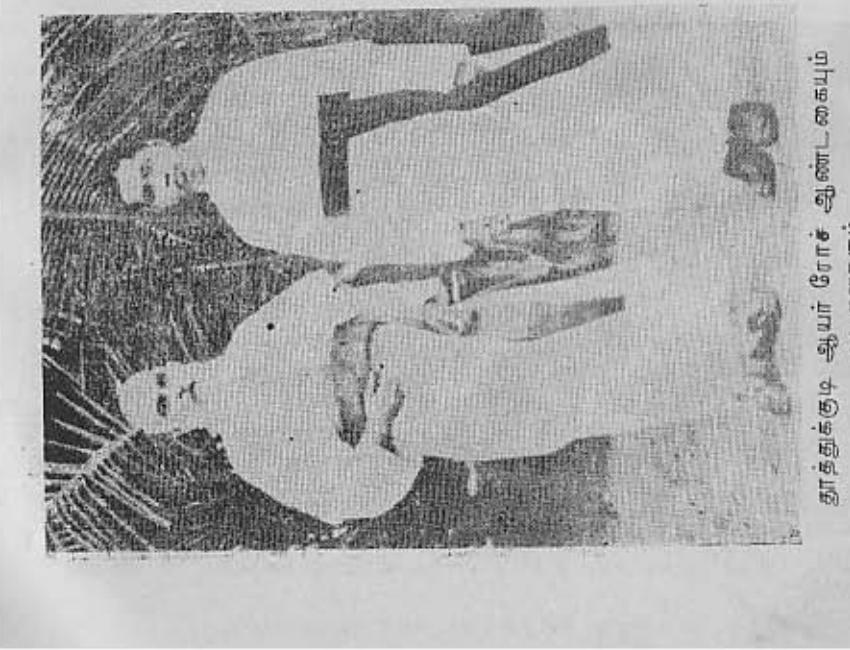
ஆராய்ச்சியாளர்களுடன் அடிகளார்

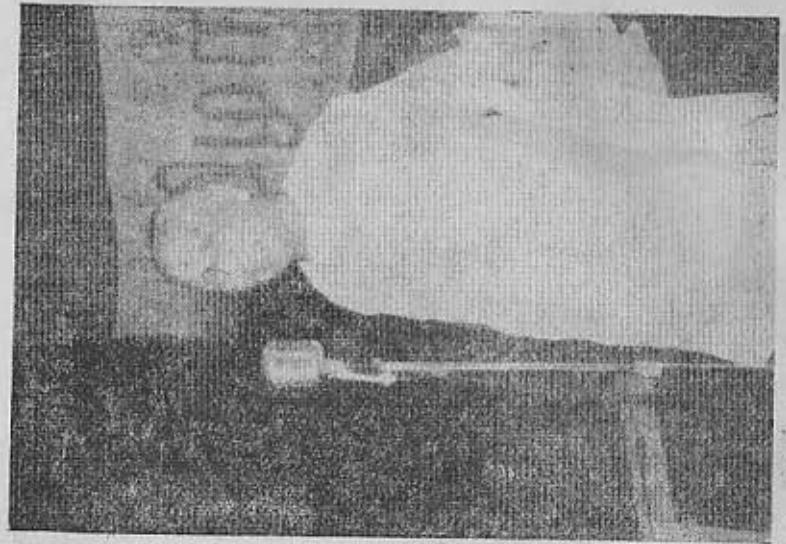
இலிய விருந்தொன்றில் அடிகளார்

தூத்துக்குடி ஆயர் ரோச் ஆண்டு கடும் அடிகளாரும்

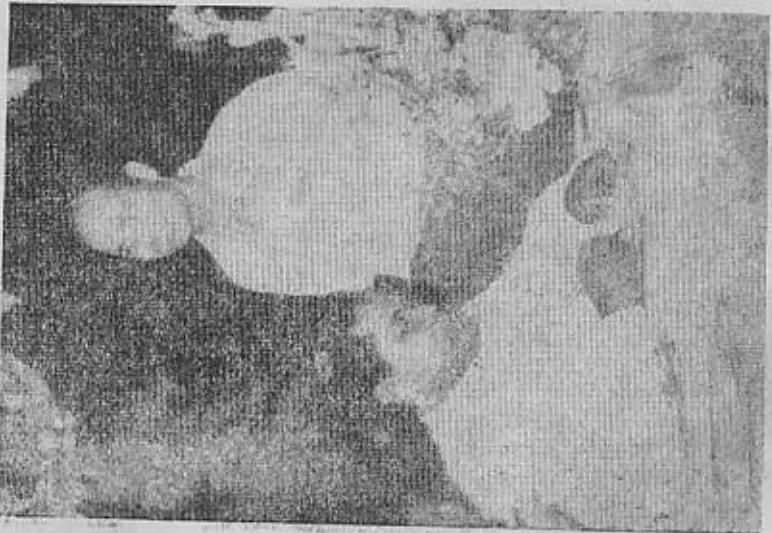

இலங்கை, பேராதனேப் பல்கலைக்கழகத்தில் குத்துவிளக்கேற்றித் தமிழ் வியாகைவத் தொடர்ச்சி காஷத்தெல்

அடிகளாரும் ஸப்போ தலியர் திருநாசா
விழாச் செயலர் மு. ச. மணியும்

மலேசியாவில் அடிகளாருக்குப் பெருந்துணை யாழிநூத்
தமிழ்வேள் கோ. சார்ங்கபாளியார்

கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற
டாக்டர். வி. சாமிநாதன்—டெய்சி கமலா அவர்களின்
திருமணத்தை நடத்திவைக்கும் அடிகளார்

மலாக்காவில் வத்தியும் திருவாளர் S. S. மணியம் அவர்கள்
புதல்வியின் திருமண வரவேற்பில் அடிகளார்

இறைவழிபாட்டில் அடிகளார்

1980 செப்டம்பர் 2 ஆம் நாளில் இலங்கை யாழ் மேற்றிராசன் ஆயத்தில் ஆயர் தியோகுப்பின் ஜி அடிகளாரின் இறுதிச் சடங்கினை நடத்துதல்

தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்

1. கரம்பொன்னில் பூத்த களகாம்பரப்பு

அஃது ஒரு நெற்றல் நிலம் கடலும் கடலீச் சார்த்த நிலம். இயற்கை எழில் கொஞ்சம் அழகுமிக்க நிலம். மாலுமி கனும், வளரிக்கனும் அடிக்கடி வந்து போகும் இடம். அன்று ஸம்திருதாட்டின் முக்கிய துறைமுகப்பட்டினங்களுள் ஒன்றுக்கெறும் புகழும்பெற்று விளங்கியது. அத்தகைய சீரும் சிறப்பும் மிக்க ஊர்தான் ஊர்காவல் துறையாகும். (ஊர்காவற்றுறை). இவ்வுரை இன்று ஆங்கிலத்தில் “கயிட்ஸ்” (Kayts) என்று அழைப்பர். தமிழில் இதனைக் காவலூர் என்றும் அழைத்து மகிழ்வர். இத்தகைய சிறப்புகள்மிக்க—அலைகள்வந்து மோதும் கடல் அருகே ஓர் ஊர் உண்டு. அது பொன்னகரம் என்ற கரம் பொன் என்ற சிற்றுராகும். இங்கு 1913 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் இரண்டாம்நாள் தரணிபோற்றும் குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. இக் குழந்தையின் தந்தை பசந்தவீ என்னும் பழம் புகழ்பெற்ற நெடுந்தீவைச் சேர்ந்தவர். இவர் நெடுந்தீவில், மக்களால் மிகவும் போற்றப்பட்டவர்; மதிப்புப்பெற்றவர். மக்கள் இவரை “தலைமைக்காரர்” என்று மதிப்புக்கொடுத்து அழைப்பர். நெடுந்தீவில் இவர் ஒரு முக்கியமான புள்ளியாய் இருந்தபடியால் இப்படி அழைத்தனர். இவர் பரம்பரையாகச் சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவுமுன் நாக நாதன் கணபதிப்பின்ஜோ என அழைக்கப்பட்டார். இவர் கத்தோலிக்க சமயத்தைத் தழுவியதும் ஹென்றி (Henry) ஸ்டானிஸ்லாஸ் (Stanislaus) என்ற பெயருடன் திருமூக்குப் பெற்றார். தரணிபோற்றும் இக்குழந்தையின் தாய் கரம்பொன் ஊர்காவற்றுறையைச் சேர்ந்தவர். பரம்பரையாகக் கத்தோலிக்க குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். சிசில் இராசம்மா வஸ்தியாம்பின்ஜோ என்ற நெழக்கப்பட்டாள். ஹென்றி ஸ்டானிஸ்லாஸ்க்கும், சிசில் இராசம்மா வஸ்தியாம்பின்ஜோக்கும் முதல் குழந்தையாகப் பிறந்த

வர்தாம் உலகம் போற்றும் தனிநாயக அடிகளாவர். இவர் பிறந்து இருபது நாட்கள் சென்றபின் ஊர்காவற்றுறையிலுள்ள புனிதமரியாள் தேவாலயத்தில் 1913ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டே திங்கள் இருபத்தியோராம் நாள் 'சேவியர்' (Xavier) என்ற பெயருடன் திருமூக்குப் பெற்றார். தொடக்க காலத்தில் தனிநாயக அடிகளை "சேவியர்" என்றே அழைத்துவந்தனர். அதுவே அவருடைய கத்தோலிக்கப் பெயராகும். சேவியருடைய தந்தை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். சேவியருக்குப் பாலசிங்கம், என்ற ஒரு தம்பியும், திருமதி நாகநாதன், திருமதி தெரேசா பினிபுப்பின்ஜை என்ற இரு தங்கைகளும் உடன்பிறப்புகளாவர். சேவியருக்குப் பணிரின்டு அகவை முடிய முன்னர் தம் தாயை இழந்தார். இவருடைய தமிழ் 1958ஆம் ஆண்டில் இறைப்பதம் அடைந்தார். சேவியருடைய இரு தங்கைகளும் உருடுன் இருக்கின்றனர்.

(அ) ஆர்யபக்கல்வி

சேவியர் என்ற சிறுபையன் தன்னுடைய ஆரம்பக் கல்வி கைத் தனது ஊரான ஊர்காவற்றுறை புனித அந்தோனியார் பாடசாலையில் 1920ஆம் ஆண்டுமுதல் 1922ஆம் ஆண்டுவரை மூன்றாம் வகுப்புவரையும் படித்தார். சிறுவயதிலிருந்து ஊர்ப் பற்று அவரது உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்தது. புனித அந்தோனியார் பாடசாலையில் வெளியாகும் சுஞ்சிகையில் தமது ஊராயிய ஊர்காவற்றுறையின் சிறப்புற்றி ஒரு சிறு கவிதை வெளியிட்டார். அக்கவிதையின் பெயர் (Poetry of Kayts) ஊர்காவற்றுறையின் கவிதையாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் புகழ்மிக்க கல்லூரி புனித பத்திரிசியார் (St. Patrick's College) கல்லூரியாகும். சேவியர் தம்முடைய இடைநிலைக் கல்வியையும் கல்லூரிப் படிப்பையும் 1923 முதல் 1930 வரையும் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் பயின்றார். இக்கல்லூரியில் கல்வி பயிலும் காலத்தில் அயர்லாந்தைச் சேர்ந்தவரும் கேம்பிரிஜ் பட்டதாரியுமாகிய வண்ணோங் (Long) அடிகளாளின் அபிமான மாணுக்களுக் கிளங்கினார். E.S.L.C. பரிட்சையை 1928 ஆம் ஆண்டில் எடுத்து அதில் முதல் வகுப்பில் சித்தியடைந்தார். 1930ஆம் ஆண்டு கேம்பிரிஜ் (Cambridge) பரிட்சையில் ஆங்கிலத்திலும், வரலாற்றிலும் திறமையுடன் வெற்றிபெற்றார். இக்கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் தலைசிறந்த பேச்சாளராக விளங்கினார். தங்கப் பதக்கத்தையும் தட்டிக்கொண்டார். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த (Boiled Sunshine) என்ற கல்லூரி

காம்பூரன் வில் பூத்த கணகாம்பாப்பு

சுஞ்சிகையின் ஆசிரியராகச் சேவியர் பணியாற்றினார். இவர் படிக்கும்போது ஆங்கிலம், தமிழ், வரலாறு, புவியியல் போன்ற பாடங்களில் பரிசுகள் பல பெற்றார்.

அன்று அக்கல்லூரியின் அதிபாக இருந்த சாள்ஸ் கூப்பு மத்தியில் அடிகளார் அவர்கள் அங்குள்ள மாணவச் செல்வங்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் சேவியர் என்ற தலைமாணுக்களை அறிமுகம் செய்துவைத்தார். இலத்தீன் மொழியை ஆறே மாதத்தில் படித்து மெற்றிக்குலேசன் (Matriculation) தேர்வில் அதிவிசேட விதத்தில் வெற்றிபெற்றார் என்றார் சாள்ஸ் அடிகள்.

புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் படிக்கும்போது ஜேக்கப் ஆசிரியரின் கீழ் இலத்தீனும், பாரதமும் படித்தார். சிறு வயதில் மிகவும் குறும்புக்காரனாக இருந்தார். படிப்பில், பேச்சில் சிறந்தவாக விளங்கினார். ஆனால் விளையாட்டில் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. விவாதம், தர்க்கம் என்பவற்றில் கெட்டிக்காரர். எதற்கும் நியாயம் கேட்பார்.

(ஆ) துறவறத்தில் நாட்டம்

சேவியர் தமது 15ஆம் அகவையில் உலகப் புகழ்பெற்ற டால்ஸ்ரோயின் "உயிர்ப்பு" அல்லது "உத்தானம்" (The Resurrection by Tolstoy) என்ற நூலிப் படித்தார். இந்நூலின் தாக்கத்தாலும், தாயின் தூண்டுதலினாலும் துறவறத்தில் நாட்டம்கொண்டு குருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார்.

சிறிய குருமடத்திலே சோாமல் பொறுளையில் உள்ள புனித பேஞ்சுட் பெரிய குருமடத்தில் மேத் திங்கள் முதல்நாள் 1931ஆம் ஆண்டுசேர்ந்து, 1934ஆம் ஆண்டுவரை மெய்யியல் (Philosophy) பயின்றார். அங்கே மாணிடவியல், சமய ஒப்பியல் (Comparative Religion) கிங்களம் தமிழ் என்பன கற்றார். பெரிய குருமடத்தில் படிக்கும்பொழுது தாம்சன் (Thompson) என்ற கவிஞர் எழுதிய "வின்னகத்தின் வேட்டை நாய்" (Hound of Heaven) என்ற கவிதையை விவிலியத்திலுள்ள ஒரு பகுதியோடு ஒப்பாய்வு செய்து சிறந்ததோர் ஆங்கிலச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். அன்று அவர் ஆங்றிய ஆங்கிலச் சொற்பொழிவை இன்னும் பலரும் பாராட்டி மகிழ்கின்றனர்.

(இ) திருவனந்தபுரத்தில் அருட்செல்வன் சேவியர்

அருட்செல்வன் சேவியர் புனித பேஞ்சுட் குருத்துவக் கல்லூரியில் இருந்து யாழ் நகரிலுள்ள புனித பத்திரிசியார்

கலூரியில் ஒரு சில மாதங்கள் ஆசிரியப்பணியை மேற்கொண்டார். இக்கால கட்டத்தில் தெள்ளுந்தியானிலுள்ள திருவனந்தபுரத்தின் திருமறை ஆயர் மார் இவானியஸ் (Mar Ivanios) ஈழநாட்டிற்கு 1934ஆம் ஆண்டு வந்திருந்தார். அவ்வமயம் அருட்செல்வனுய் (Brother) இருந்த சேவியர், ஆயர் (Bishop) அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு இலங்கையின் இயற்கை எழில்மிக்க காட்சிகளைச் சுற்றிக்காட்டினார். அருட்செல்வன் சேவியரின் ஆங்கிலப்பேச்சு நடையை ஆயர் மார் இவானியஸ் பெரிதும் விரும்பினார். ஆயர் அவர்கள் திருவனந்தபுத்திற்குச் சென்றபின், அவருடன் தொடர்பு கொண்டு திருவனந்தபுத்து மறைமாவட்டத்தில் (Diocese) சேவியர் சேந்தார். பின்னர் மார் இவானியஸ் ஆயரால் உரோமை நகருக்கு இறை இயல் (Theology) பட்டப்படிப்பிற்காக 1934ஆம் ஆண்டு அனுப்பப்பட்டார். அக்காலத்தில் ஆசிரியக்கண்டத்தில் இருந்து உரோமாபுரிக்கு மேற்படிப்புக்குச் செல்வது அரிதாக இருந்தது; மிகவும் திறமைசாலிகள் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார். உரோமை நகரிலே உள்ள விசுவாச மறைபாப்புப் பல்கலைக்கழகத்திலே (Pontifical Urban University), இறை இயல் கல்வி பயின்றார். அங்கே இருந்தெபாழுது கந்தோலிக்க திருமறையின் புனிதர் சிப்பிரியணப்பற்றியும், அவர் காலத்துத் திருமறையின் நிலையைப்பற்றியும் (The Carthaginian Clergy) ஓர் அருமையான ஆய்வு செய்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். அக்காலத்தில் அப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு மேற்கொள்கின்ற வர்கள் இலத்தின் மொழியில்தான் தங்கள் ஆய்வுகளை எழுதுவார்கள். ஆனால் அருட்செல்வன் சேவியர் ஆங்கிலமொழியில் தம் ஆய்வுகளை எழுதினார். இங்கும் ஒரு புதுமையை, ஒரு மறு மலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தார் சேவியர். சேவியர் உரோமையில் இருந்தபோது எபிரேயம், கிரேக்கம், இத்தாலியம் போன்ற மொழிகளை பெரு விருப்புடன் கற்றார். ஜோப்பியக்கலை, தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் (Archaeology) துறையிலும் அதிகம் நாட்டம் காட்டினார்.

(ஏ) கழகமும் வத்திக்கான் வாழுவியில் முழுக்கழும்

உரோமை நகரில் இருந்தெபாழுது 1934ல் அருட்செல்வன் சேவியர் தன்னேடு கல்வி பயின்ற எட்டு நண்பர்களைச் சேர்த்து வீரமாழுவிவர் கழகத்தை நிறுவினார். அத்தோடு வத்திக்கான் வாழுவிவாயிலாகத் தமிழோசை உலகெங்கும் பாவிட வழி முறைகளை வகுத்தார்.

கரம்பொன்னில் பூந்த கணகாம்பரபடி

(ஒ) தனிநாயகம் என்ற பெயர்வரக காரணம்

தனிநாயகம் அடிகள் பிறந்தபொழுது தனிநாயகம் என்ற பெயர் அவருக்குச் சூட்டப்படவில்லை. தனிநாயக அடிகள் உரோமையில் இறை இயல் பயிலும்போது, இலங்கையை ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சிசெய்து வந்தார்கள். அக்காலம் ஆங்கில மொழிக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வந்த காலமாகும். ஒருவர் தம்முடைய நாட்டைவிட்டு வெளிநாட்டில் வாழும் போதுதான் தம்முடைய நாட்டின் மேல் அதிகம் பற்றும் பாசமும் உண்டாகின்றது. ஒருவர் தம்முடைய தாய்மொழி பேசுகின்ற இடத்தைவிட்டு வேற்று மொழி பேசுகின்ற இடத்தில் வாழும்போதுதான் தம்மை அறியாமலே தாய்மொழிமேல் தனியாத தாகம் உண்டாகின்றது. ஆய்! தனிநாயக அடிகளும் தம்முடைய நாட்டைவிட்டு இத்தாலி நாட்டில் வாழ்ந்தபோது தான் நாட்டுப்பற்றும் மொழிப்பற்றும் அவர் உள்ளத்தில் பற்றி எரிந்தது. அவரோடு உரோமையில் கல்வி பயின்ற பலநாட்டினர் ஆண்டுதோறும் தங்களுடைய தேசிய நாள் ஒன்றைக் கொண்டாடிவருவது வழக்கம் (National day). அப்பொழுது இலங்கையை ஆங்கிலேயர் ஆண்டுவெந்ததால் இத்தகைய தேசிய விழாவை அருட்செல்வன் சேவியர் ஸ்டனிஸ்லாஷால் கொண்டாட முடியவில்லை. அவருடைய உள்ளத்தில் தேசிய உணர்வு கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது (National Spirit). அப்போது தனித் தமிழ்ப்பெயர் ஒன்றைத் தமக்குச் சூட்டிக்கொள்ள விரும்பினார். “தனிநாயகம் முதலி” என்ற வம்சத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்த படியாலும், தகப்பன் வழியில் வந்த பெயராக அப்பெயர் இருந்த படியாலும் தனிநாயகம் என்ற பெயரை விரும்பித் தமக்குச் சூட்டிக் கொண்டார். எனவே இவரைத் தமிழ் உலகம் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை தனிநாயகம் என்றே அழைத்து மகிழ்ச்சின்றது. இவர் 1938ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 19ஆம் நாள் இறைவனின் குருவாகத் திருநிலை செய்யப்பட்டார். இவருக்குக் குருத்துவச்சடங்கு நடத்திவைத்தவர் ஆயர் திறக்கினியா (Traglia) என்பவராவார்.

(ஓ) தனிநாயக அடிகள் மேற்கொண்ட வாழ்க்கையின் விருதுவாக்குகள்

தனிநாயக அடிகள் 1938ல் உரோமைநகரில் குருப்பட்டம் பெற்றபொழுது தம்வாழ்க்கையின் விருதுவாக்காக, மேல்வரிச் சட்டமாக ஆங்கில நாட்டிற்குருமாண்ட் (Drumond) என்பவரின் பொன்மொழிகளைத் தெரிந்துகொண்டார்; அதன்படி வாழும் உறுதி பூண்டார்.

தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்

“நான் இவ்விலக்கில் ஒருமுறைதான் பயணம் செய் வேன். எனவே மரணம் வந்து என்னைத் தழுவுமுன் என்னுல் ஆன எல்லா நல்ல செயல்களையும் செய்ய முனை வேன். ஏனெனில் இந்த உலக வழியாக நான் மீண்டும் இன்னொரு தடவை வரப்போவதில்லை.”

“I shall pass this way but once. Therefore, before I die let me do all the good I can, because I shall not pass this way again.”
(Drumond)

இந்த விருதுவாக்குடன் திருமூலரின் “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனான் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற பொன்மொழியையும் தம் வாழ்க்கையின் விருதுவாக்காகச் சேர்த்துக்கொண்டார்.

2. உரோமையில் இருந்து திருவனந்தபுரத்திற்கு

தனிநாயக அடிகள் திருவனந்தபுரத்தின் மறைமாவட்டத் திற்கே குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு 1939ல் திருவனந்தபுரத்திற்கு வந்தார். அங்கு வந்ததும் அங்குள்ள புனித ஞானப் பிரகாசியார் சிறுவர் குருமடத்தில் இலத்தீன்மொழி கற்றுக் கொடுக்குமாறு பணிக்கப்பட்டார். தனிநாயக அடிகள் இந்தப் பணியை விரும்பவில்லை. அங்கிருந்தபோது மகிழ்ச்சியாகக் காணப்படவில்லை. அவர் உயர்ந்த காரியத்திற்காகப் படைக்கப் பட்டவர். அங்கு இருந்தபொழுது இன்னும் மேல்படிப்புக்குப் போக விரும்பினார். ஆயர் உத்தரவு கொடுக்கவில்லை. ஆகவே உரோமை மாநகருக்கு மீண்டும் கொண்டார். அவர் அங்கு போனதும் ஆயர், மார்இவானியுள் உரோமையில் உள்ளவர் கணோடு தொடர்புகொண்டு அடிகளாக மீண்டும் திருவனந்தபுரத்திற்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவர் பணிவட்டின் திருவனந்தபுரம் திரும்பினார். திருவனந்தபுரத்தில் சிரியக்கொழி கையைப் படித்துத் திருப்பவி நிறைவேற்றவேண்டும். மலையாளத்தில் மறையுரை ஆற்றவேண்டும். தமிழில் ஆர்வம் கொண்டவரை, தமிழ்ப்பற்று மிக்கவரை இப்படி வேற்றுமொழியில் திருப்பவி நிறைவேற்றவும், மறையுரை ஆற்றவும் கட்டாயப்படுத்தினால் அவருடைய மனோநிலை எப்படி இருந்திருக்கும் என்று சற்றுச் சிந்தித்துப்பாருங்கள். இப்படி அங்கிருந்தபோது மகிழ்ச்சி யில்லாமல் இருந்ததற்கு நியாயம் இருக்கிறது. 1940 ஆம் ஆண்டு உரோமிடம் இருந்து உத்தரவுபெற்று, தூத்துக்குடி ஆயர் பிரான்சிஸ் திபூர்த்தியுஸ்ரோச் ஆண்டகையின் மறை மாவட்டத்தில் பணிபுரியச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்.

(அ) தூத்துக்குடி—வடக்கன் குளத்தில் ஆசிரியர், குகுத்துப்பணி

மறையாப்புப்பணி செய்யவும், தமிழ் பயிலவும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்துக்கே டாக்டர் ஜி. யூ. போப் போன்ற வெளி நாட்டறிஞர்கள் கொண்டார்கள். அத்தகைய சிறப்புமிக்க திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்குரிய வடக்கன் குளத்தை ‘சின்ன

உரோமை' என்று அழைப்பார்கள். அங்குதான் புதிதாகக் குருப் பட்டம்பெற்று இளங்குருவாக வெளிவந்த தனிநாயக அடிகளாக மேதகு ஆயர் ரோச் ஆண்டகை ஆசிரியப்பணி செய்யும்படி அங்குள்ள புனித தெரோஸ் உயர்நிலைப்பாடசாலைக்கு அனுப்பினார். ஏற்கெனவே ஆசிரியர் பயிற்சிக்குரிய தகைமைகளைப் பெற்றிருந்தபடியால் அங்கு ஆசிரியராக எளிதில் நியமிக்கப்பட்டார்.

அங்கே தனிநாயக அடிகள் 1940 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1945 ஆம் ஆண்டுவரை ஆசிரியப்பணி ஆற்றினார். அவர் அங்கு இருந்தபோது ஆங்கிலம், தமிழ், வரலாறு ஆகிய பாடங்களைச் சொல்லிக்கொடுத்து வந்தார். அவர் 9 ஆம் வகுப்பிற்கும், 4 ஆம் வகுப்பிற்கும் ஆங்கில ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார். இவர் 10 ஆம் வகுப்பிற்குச் சமயபாடமும் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் ஆசிரியராக அங்கிருந்தபோது பாடசாலை மாணவர்களுக்கு “தேவனுக்காக தேசத்துக்காக” என்ற தலைப்பில் ஒரு பாடமை இயற்றி, பழக்கிக்கொடுத்து பாடசாலையின் ஆரம்ப கீதமாகப் பாட வைத்தார் என்றார் மலேசியப் பெண் எழுத்தாளர் திருமதி அன்னக்கிளி இராசையா அவர்கள். இன்றும் தனிநாயகம் அடிகள் இயற்றிய அநே பாடமைப் பாடசாலையின் தொடக்க கீதமாகப் பாடி வருகிறார்கள். தனிநாயக அடிகள் மாணவர்களுக்கு எனப் பாடசாலைப் பாதுகாவலரான புனிததெரோஸாலை மையமாகவைத்து “சிறு மலர்” என்ற பெயரில் ஒரு பாடசாலை மலரை வெளியிட்டு அதன் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தார் என்றும் திருமதி அன்னக்கிளி இராசையா கூறினார். இவர் அங்கு பணியாற்றியபொழுது இவரை “உரோம் சவாமி” என்று அழைத்துவந்தார்கள். காரணம் அந்தக் காலத்தில் உரோமை செல்வது அரிது. ஆனால் இவர் உரோமையில் இருந்துவந்த படியால் உரோம் சவாமியார் என்று அழைத்தார்கள். மேதகு ஆயர் ரோச் ஆண்டகை இவரைத் தமது மேற்றிராசனத்தில் ஏற்றுக்கொண்டபடியினாலும், இருவருக்கும் இடையே நிலவிய நட்புறவினாலும் தனிநாயக அடிகளார், ஆசிரியர்களும், குருக்களும் தங்கியிருந்த பாடசாலைக் கட்டிடத்தின் ஒரு பகுதிக்கு “திபூட்சியானு” என்ற ஆயரின் பெயரைச் சூட்டினார். இச் செயலினால் அடிகளாருக்கும் ஆயருக்கும் இடையே உள்ள உறவு எத்தகையது என்று நமக்குத் தெரிகிறது அல்லவா? அவர் ஆசிரியப்பணியை மேற்கொண்டிருந்தபோது மாணவர்களின் சிறந்த பண்புகளை வெளியே கொண்டுவரும் உள்ளியல் வல்லுநராகவும், அறிவுரை வழங்கும் ஆசானுகவும், வழிகாட்டும் ஆள்மீத் தலைவராகவும், உத்தம குருவாகவும் விளங்கினார்.

உரோமையில் இருந்து திருவளத்தப்பூத்திற்கு

ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தபோது மாணவச் செல்வங்களுக்குத் திருப்பளி (Holy Mass) நிறைவேற்றி மறையுரைகளும் ஆற்றி விருக்கின்றார். புனித திரேசாள் (St. Theresa's High school) உயர்நிலைப் பாடசாலையில் இருந்து மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள சிறிய குருமட்டத்துக்குச் சென்று திங்கள்தோறும் ஒரு நாளை ஒதுக்கி அந்தாள் முழுவதையும் தியானத்தில் செலவிடுவார். மாணவச் செல்வங்கள் அடிகளாரைப் பெறி தும் விரும்பினார். அவருடைய ஆளுமையாலும், ஆள்மீத் தொடர்பாலும் மாணவர் சிலர் குருவாக வர அடிகளார் காரணராக இருந்திருக்கின்றார். எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லப்போனால் தூத்துக்குடி மறைமாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கபிரியேல் அடிகளாரையும், பின்னர் ஏரேமியாஸ் அடிகளாரையும், குறிப்பாகக் கூறவாம். அடிகளார் வடக்கன்குளத்தில் ஆசிரியப்பணியை மேற்கொண்டிருந்தபோது மாணவச் செல்வங்கள் மத்தியிலே திருப்பளிப்பக்தியையும் (Devotion to Holy Mass) பாப்பாசர்மேல் அன்பையும் (Love for the Pope) வளர்த்தார். முன் எப்பொழுதும் இல்லாத அளவுக்குப் பாப்பாசர் தினத்தை (Pope's day) அப் பாடசாலையில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடச் செய்தவர் தனிநாயக அடிகளை என்றார் கபிரியேல் அடிகள்.

வடக்கன் குளத்தில் அவருடைய மானுக்கர்களாக இருந்த இலங்கையின் தீவிர இடதுசாரிக் கட்சித் தலைவர் ரேசாறியோ வின்சன் டி பவுல், பிரபல நாள் இதழ் வீரகேசரி உரிமையாளர் M. G. வென்சஸ்லாஸ், சென்னை R. R. பிரிண்டஸ் உரிமையாளர் R. J. K. சேவியர். பம்பாய் தமிழர் தன்மான இயக்கப் பொதுச் செயலாளர் N. தேவதாஸ் ஆகியவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் ஆவர். தனிநாயக அடிகள் அன்று அடித்தளமிட்ட “திபூட்சியானு” இன்று வடக்கன்குளத்தில் பிரபலமான கிறிஸ்தவக் கன்னியர்கள் நடத்தும் மருத்துவமனையாகத் திகழ்கிறது.

அடிகளார் வடக்கன்குளத்தில் ஆசிரியப்பணி மேற்கொண்டிருந்தபோது அங்கே சிதம்பரத்தில் இருந்துவந்து தங்கியிருந்த பண்டிதர் குருசாமி சுப்பிரமணிய ஜூயர் அவர்களிடம் நான்கு ஆண்டுகள் தமிழ் பயின்றார். இவ்வாறு தமிழ் பயின்றபின் தூத்துக்குடி ஆயர் ரோச் ஆண்டகையின் அனுமதிபெற்றுச் சிதம்பரத்திலுள்ள அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் (M. A.) பட்டப்படிப்புக்காகச் சேர்ந்தார்.

3. அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில்

அன்று அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தராய் விளங்கியவர் பேராசிரியர் இரத்தினசாமி என்பவர் ஆவர். இவர் இந்தியாளின் அரசியல் சட்டம் “The Constitution of India” என்ற நூலில் எழுதிப் புகழ்பெற்றவர். இவர் ஒரு கத்தோலிக்கர். பழகுவதற்கு இனியவர். நல்ல பண்பாளர். அடிகளார்மேல் தனி மதிப்பும், நட்பும் கொண்டிருந்தார். அடிகளாருக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும், வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருந்தார் பேராசிரியர் இரத்தினசாமி. காலப் போக்கில் இவர் பேராசிரியர் இரத்தினசாமி அவர்களின் குடும்பத்தில் ஒருவரானார். இரத்தினசாமி குடும்பத்தினர் அடிகளாரர் மதித்துப் போற்றினர். அடிகளாரும் அவர்கள்மேல் அன்பும் மதிப்பும் வைத்திருந்தார்.

(அ) அடிகளார் அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த போது தமிழ்மொழியையும், தமிழ் இலக்கியத்தையும் ஜெயந்திரிப்பற, கசடறக் கற்றார். அவருடைய முதுகலைப் படிப்பிற்குத் தமிழூக்கிய பாடமாக எடுத்துக்கொண்டார். ஆங்கிலமொழியையும், ஆங்கில இலக்கியத்தையும் துணைப்பாடமாக எடுத்துக்கொண்டார். அவர் அங்கிருந்தபோது தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் ஒப்பாய்வதில் விரும்புக்கொண்டார். தமிழ்மொழியைப் பல மொழிகளோடு இணைத்துப் பார்த்துத் தமிழின் சிறப்பிலே மோகங்கொண்டார். தனிநாயக அடிகள் முதுகலைப்படிப்பை 1945 ஆம் ஆண்டு முதல் 1947 ஆம் ஆண்டுவரை இரண்டாண்டுகள் படித்து இரண்டாம் பிரிவில் சித்தியடைந்தார். “பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை” என்ற பொருளில் (M. Litt.) எம். வி.ட. பட்டத்துக்கு ஆய்வு செய்தார். 1949ல் சிறந்த முறையில் எம். வி.ட. பட்டம் பெற்றார்.

(அ) அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழக வருக்கை

தனிநாயக அடிகள் அண்ணுமலையில் சேர்ந்தபோது முதிர்ந்த ஆங்கில அறிவும், மேற்கூற்றிய மெய்யியல் (Philosophy), இறை இயல் (Theology) துறைகளில் பட்டங்களும் பெற்றிருந்தார். இந்தச் சிறப்புகளின் காரணமாக, ஏனைய மாணவர்களைப்

போன்று “Inter arts” செய்யாமலே B.A. (Hons) செய்யத் தகுதி பெற்றிருந்தார். இவ்வாறு அடிகளின் திறமைக்கு அளிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை மாணவர்கள் பலர் ஈழத்து மாணவர் ஒருவருக்குத் தமிழ் அறிஞர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனுர் அளித்த சலுகையாகவே கருதினர். இதனால் மாணவ சமூகத் திறகும் அடிகளாருக்கும் இடையே நிலவிய உறவில் சிறு தாக்கம் ஏற்பட்டது. அத்துடன் அன்றைய இந்திய பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்த சூழ்நிலைகளும் அடிகளின் சமூக வாழ்வைப் பெரிதும் பாதித்திருந்தன.

1. சதந்திரமடையாத இந்தியா,
2. கொந்தளிக்கும் அரசியல்,
3. கட்சிப் பிளவுகள்,
4. காந்திய எதிர்ப்பு இயக்கங்கள்,

போன்றவை அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தையும் பெரிதும் பாதித்தமையால், குழம்பிய அரசியல் சாக்கடைக்குள் தமிழை அமிழ்த்த அடிகளார் விரும்பவில்லை.

பலர் தமிழை ஒதுக்கிய காலத்தில், அடிகள் சிறப்புப்பாடமாகத் தமிழ்மொழியைக் கற்றதன் காரணம் தமிழ்மொழியின் சொற் செழிப்பு, தமிழ் இலக்கியங்களில் பொதிந்துகிடந்த வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள், தமிழ்ப்புலவர்களின் இயம்பும் தன்மைகள் போன்ற வையாகும். தமிழ் அறிஞர் தெ. பொ. மீ. அடிகளின் மேல் விரும்புக் கொண்டிருந்தார். அதற்குக் காரணம் அடிகளார் பெற்றிருந்த ஆங்கில அறிவு, தமிழ்மேல் கொண்டிருந்த காலத், தமிழ்ச் சொற்களை அவர் இரசித்த சிறப்புகள் ஒரு சிலவாகும்.

அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்—திரு. இரத்தினசாமியுடன் அடிகள் மிகுந்த சுடுபாடு கொண்டிருந்தார். பல நாட்கள் அவர் இல்லத்தில் விருந்தினாகத் தங்கி இருந்தார். மாலை நேரங்களிலும், ஒய்வு வேளைகளிலும் உயர்திரு. இரத்தினசாமி குடும்பத்தினருடன் “Tennis” விளையாடுவதில் ஆர்வம் காட்டுவார். கத்தோலிக்க மாணவர் களுக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும், விசேட நாட்களிலும் துணைவேந்தர் இரத்தினசாமியின் இல்லத்தில் திருப்பவிகளும், செப் வழிபாடுகளும் நிறைவேற்றுவார்.

அடிகளார் விருந்தினர் விடுதியின் மேல்மாடியின் முதல் அறையில் தங்கி இருந்தார். அடிகளாரது அறையில் கட்டில்

மெத்தை பத்தைமேளிப் பாய் என்பவை இருக்கும். இவு 10 மணிக்கு துயில்செல்வார். அதிகாலை 4 மணிக்கு எழுங்கி விடுவார்.

தனிநாயக அடிகள் அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் “சமுதாட்டு இளைஞர் மன்றத்தில்” ஒரு முக்கிய உறுப்பினராக விளங்கினார். மன்ற அங்கத்தவர்களின் பின்குகளை நடுநாயக மாக நின்று தீர்த்துவைப்பதில் தனிநாயகம் ஒப்பற்று விளங்கினார்.

அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் 26ஆம் இலக்க அறையில் தமிழ் அறிஞர்கள் பலரின் உருவப்படங்கள் காணப்படு கின்றன. குறிப்பாக சமுதாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்கள் பலரின் படங்கள் அங்கு தொங்கவிடப்பட்டுள்ளன. இவர்களில் ஆறுமுக நாவலர், நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், விபுலாநந்த அடிகள் போன்றேர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவ்வாறு “சமுதாட்டு இளைஞர் மன்றம்” அரும்பணியாற்ற அதற்கு உறுதியும், ஊக்கழும் கொடுத்துச் செயல்படுத்தியவர் அறிஞர் தனிநாயக அடிகளாவர்.

சராஸ் (Heras) அடிகள் அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சொற்பொழிவு ஆற்றியபோது தனிநாயக அடிகளும் அங்கு இருந்தார். இருவருக்கும் இடையே இலக்கியத் தொடர்பு ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். சமுதாட்டிலுள்ள காரைத்தீவைச் சேர்ந்த விபுலாநந்த அடிகள் அண்ணுமலையில் யாற்றுவில்லை பற்றிச் சொற்பொக்காற்றியபோது நமது அடிகளும் இருந்தார்.

இன்றைய தெள் இந்திய அரசியல்வாதிகளான பேராசிரியர் அன்பழகன், நாவலர் நெடுஞ்செழியன், திரு. மதியழகன் போன்றேர், அடிகளாரின் சமகாலத்து மாணவர்களாவர்.

சமுதாட்டில், பருத்தித்துறை விநாயக முதலியார் வீதியில் வதியும் வித்துவான் க. வேலன் என அழைக்கப்படும் திரு. இரத்தினவேல் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் தலைசிறந்த தமிழ் ஆசிரியர் ஆவார். இவர் 1947 ஆம் ஆண்டு அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்றபோது, அடிகளும் அங்கு பயின்று வந்தார். வேலனைவிட அடிகளார் இரு வருடங்கள் முந்திய வகுப்பில் கற்றார். இருப்பினும் வித்துவான் வேலனிடம் அடிகளுக்கும், அடிகளிடம் வித்துவான் வேலனுக்கும் இருந்த கடு சாட்டினால் இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்களாயினர். அடிகளாரின் இலக்கிய நண்பரான வித்துவான் க. வேலன் என்னுடைய

அருமை மாணவர் அருட்செல்வார். F. X. அன்றன் என்பவருடன் அவருடைய இல்லத்தில் கண்டு அடிகளாரைப்பற்றிப் பல செய்தி களைச் சேரித்தேன். அடிகளாரால் கவரப்பட்ட வித்துவான் வேலன் அவருடைய ஆணுமையால் கவரப்பட்டதாக என்னிடம் கூறினார். அடிகளாரது வகுப்பில் ஆண்களும் பெண்களுமாக கமார் இருபத்தைந்து மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர். பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தாலும் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டார். அவரது தலை வீட்டால் சமுதாட்டு மாணவர்கள் பலர் அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இடம் பெற்றனர். ஆனால் அடிகள் தமது செல்வாக்கால் பட்டம் பெறவில்லை. கடினமாக உழைத்தே பட்டம் பெற்றார். தமிழ்மொழியைக் கற்றும் ஆரம்பநிலைகளிலே அடிகளாருக்குத் தாழ்வுள்ளம் ஏற்படவில்லை. பிறநாட்டுத் தமிழ் அறிஞர்களாகிய வீரமாழுனிவர், டாக்டர். G. U. போப் போன்றவர்கள் அவரில் ஏற்படுத்திய பசிவே அவர் கொண்ட தளரா உழைப்புக்கு அடிப்படையாகும்.

அடிகளார் அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்குங்கால் கலித்தொகையில், பாலீக்கலியைப் பெரிதும் விரும்பிப் படித்தார். சிவஞான முனிவரின் இலக்கிய நடையில் ஆழ்ந்த ஆர்வம் காட்டினார். புறப்பொருள் வெண்பாராலை, நன்னால் விருத்தியுடைய போன்றவை அடிகளாருக்கு அன்று கடினமாகத் தோன்றின; இருந்தும் தளராமுயற்சியால் அவற்றில் புலமை பெற்றார். அடிகளார் சீவக சிற்தாமணியில் அதிக ஆர்வம் காட்டவில்லை. காணம் அது கால இலக்கியமாகும். அங்கு அதிக தத்துவங்களைச் சொல்ல அந்த அறிகு வித்துவான் ஆசிரியரின் கருத்து என அடிகளாரின் பல்கலைக்கழகத் தோழர் வித்துவான் க. வேலன் என்னிடம் தெரிவித்தார்.

டாக்டர் வ. சு. மாணிக்கம், மாணிக்கம் செட்டியார் போன்ற வர்கள் அடிகளாரின் ஆசிரியப் பெருந்தகைகளாவர்.

அடிகளார் இசையிலும் நாட்டம் கொண்டவர். சிந்ததயைக் கொண்டு சித்தரச் சிலப்பதிகாரத்தின் கானல்வரி அடிகளாரைப் பெரிதும் கவர்ந்த வரிகளாகும். இதற்குக் காரணம் அடிகளாருக்குச் சிலப்பதிகாரத்தைக் கற்றுக்கொடுத்த ஆசிரியர் திரு. A. சித்தரச் சொல்லும் ஆவார். உள்ளம் உருகும் வித்துவத்தில் சிலப்பதி கார வகுப்புகளை நடத்துவாராம். (செட்டியாரும் செட்டியார் வம்சம், கண்ணையிலும் செட்டியார் வம்சம்) எனவே அதிக சட்டுபாடுகொண்டு சிலப்பதிகாரத்தை நடத்துவாராம். கானல் வரிகளைத் தமிழ்மையே மற்று பாடுவாராம். கொலீக்கள் காதையில் கோவலனின்

அவல நிலையை நினைத்துச் செட்டியார் கண்ணீர் சிற்றி அழுவாராம்.

மேலும், பல்கலைக்கழகத்துக்கு அருகே இசைக் கல்லூரி இருந்தமையால், அவருக்கு இசையில் அதிகசடுபாடு ஏற்பட்டது. தமது ஒய்வு நேரங்களில் இசைக் கல்லூரியில் கற்றுக்கொண் சிறுந்த சீனிவாசன் என்னும் மாணவனை அழைத்து, பாரதியார், பாரதிதாசன் பாடல்களைப் பாடச்சொல்லிக் கேட்டு மதிழ்வார்.

“வெண்ணிலாவும் வாழும்போல
வீரதும் ஈவானும்போல...”

என்ற பாரதிதாசன் பாடலிலும்,

“துன்பம் கேர்கையில் யாழெடுத்து”

என்ற பாரதிதாசன் பாடலிலும் அடிகள் விருப்புடையவர்.

தமிழ்த் திரைப்படங்களிலும் அக்கறை காட்டினார்.

ஒருமுறை “ஞானசவந்திரி” திரைப்படம் பார்த்தபின் அதைப் பற்றி வேலனிடம் வியர்சனம் செய்தாராம். அப்போது அதில் நடித்த கையில்லாப் பெண்ணை ஞானசவந்திரி பாத்திரம் தம்மைக் கவர்ந்ததாக அடிகள் குறிப்பிட்டாராம்.

ஒருமுறை அடிகள் நீலகிரிக்குச் சென்றபோது அங்கு பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மலரும் குறிஞ்சிப் பூவைக் கொண்டுவந்து, தமது பத்துப்பாட்டு நூலின் குறிஞ்சிப் பாட்டினுள் வைத்தாராம்.

தமிழில் உரையாற்று முன் அதை எழுதிக் கூத்தும் போட்டு வாசிப்பார். உச்சிரிப்புகளை நன்கு கவனிப்பார். பெரும்பாலும் அவரது அறையில் இருக்கும் “Book Stand”ல் தாம் படிக்கும் நூல்களைத்து நின்றுகொண்டே அதைப் படிப்பார். அடிகளார் சிந்தனைத் தெளிவு உடையவர். எனவே அவரது எழுத்தும் தெளிவாகவே இருக்கும். அடிகளார் ஒரு நூலிக் கற்றும்போது அதில் கோடிட்டு, பக்கத்திற்குப் பக்கம் சுருக்கக் குறிப்பெறுதியே படிப்பார்.

“மாம் இரப்பதை”

என்னும் பாடலை அடிகளார் அடிக்கடி கூறி, தமது உண்மைக் கொள்கையைத் தெளிவாக எடுத்துரைப்பார். அடிகளார் உணர்வால் உயர்ந்தவர். இதனால் அவரைப் பலரால் அறிந்துகொள்ள

முடியவில்லை. அடிகளாரிடம் பெண் இயல்புகளாகிய சாந்தம், கருணை, அடக்கம், பொறுமை, பரிவு ஆசிய நற்பண்புகள் நிறைய இருந்தன என வித்துவான் வேலன் என்பவர் அடிகளாரின் அல்கலைக்கழக வாழ்க்கையைக் கூறி முடித்தார். தமிழை உலகரியச் செய்யவேண்டும் என அடிகளாரின் மனத்தில் உறுதி பூணச் செய்த கலைக்கூடம், நீறுபூத்திருந்த ஆவலைத் தூண்டி விட்ட பல்கலைக்கழகம் அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகமே. அடிகளார் அண்ணுமலையில் படித்த காலத்தை நன்றியுடன் நினைவுகூர்வார்.

தனிநாயக அடிகள் தாம் அண்ணுமலையில் பயின்ற காலத்தை நினைவுகூர்கையில் இவ்வாறு கூறுவார் :

“நான்காண்டுகள் அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஏ. சிறப்புப்பட்டமும், எம். விட். ஆராய்ச்சியிப்பட்டமும், பெற்றேன். செட்டி நாட்டிரசர் சர் முத்தையா நான் மாணவர் விடுதியில் இருக்காமல் விருந்தினர் விடுதியில் தங்கியிருக்க வசதிகள் ஏற்படுத்தினார். தமிழ்க் கலைகளில் மூழ்கியிருந்த நான் அக்காலத் திலேயே நம் ஒப்பற்ற இலக்கியத்தைப்பற்றி உலகு அறியவேண்டுமென்று ஒரு சிறிதாருதல் உழைக்க உறுதிபூண்டேன்” என்பார் தனிநாயக அடிகள். ஆம், விருந்தோம்பலுக்குப் பேர்பெற்ற தமிழ்தாடு, அடிகளை மாணவர் விடுதியில் தங்கவைக்காமல், விருந்தினர் விடுதியில் தங்கவைத்தது பெருமைக்குரியதாகும்.

அடிகளார் அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் காலத்திலேயே, அவர் உள்ளத்தில் நம் ஒப்பற்ற தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பை உலகரியச் செய்யவேண்டும், அதற்காக உழைக்கவேண்டும், பாடுபடவேண்டும் என்ற எண்ணாம் தம் மனத்தில் மலர்ந்ததாகக் கூறுகிறார் அடிகள். அன்று, அடிகளார் அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கண்ட கணவுதான் இன்று நனவாகி அடிகளாரின் முயற்சியால் தமிழ் உலக அரங்கில் ஒவித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அடிகளாரின் தமிழ் பரப்பும் நோன்பு பாராட்டிற்குரியது. என்னித்துணிந்தார் அடிகள். வெற்றியும் கண்டார். அடிகளாரின் இந்தக் தமிழ் பரப்பும் பணிக்கு வித்திட்ட அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகமும், அங்கு அப்போது அடிகளுக்கு விரிவுறைகள் நிகழ்த்திய விரிவுறையாளர்களும், போர்சிரியர்களும் போற்றுதற்குரியவர்களே.

4. தூத்துக்குடியில் சமய இலக்கியப்பணி

(1) தமிழ் இலக்கியக் கழகம்

தூத்துக்குடியில் தனிநாயக அடிகள் சமய இலக்கியப் பணிகளை மேற்கொண்டார். அவர் ஆங்கிலநாட்டில் ஆங்கிலப் புலமையும் கத்தோலிக்க சமயத்தில் பற்றும் உள்ள “சீட்டும் உவோட்டும்” (Sheed and ward) என்பவர்கள் எப்படி ஆங்கில இலக்கியம் மூலம் கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளைப் பரப்பினார்களோ? அதேபோன்று தனிநாயக அடிகளும் கத்தோலிக்க சமயப்பற்றும் தமிழ் இலக்கியப்புலமையும் மிக்கவராக விளங்கி இவை மூலம் கத்தோலிக்க சமயக் கொள்கைகளைத் தமிழகத்தில் படிப்ப விழைந்தார். எனவே தமிழ் இலக்கியத்தை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்த முனைந்து ஒரு கழகத்தை நிறுவினார். அக் கழகத்தின் பெயர் தமிழ் இலக்கியக் கழகமாகும். (Tamil literature society). அவரின் நுண்மாண் நுழைபுலத்தைப் பார்த்து வியந்து நிற்கின்றோம். அவர் தமது கழகத்தைக் கத்தோலிக்க அல்லது கிறிஸ்தவக் கழகம் என்று கூறுமல் வெறும் “தமிழ் இலக்கியக் கழகம்” என்று பெயரிட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. கத்தோலிக்கர் அல்லது கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லும்போது ஒரு சாராதரயே குறிக்கும்; எனையோர் அதிலே இடம்பெறுவது தடையாக இருக்கும். எனையோரையும் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்திலே ஈர்ப்புற்றாக, இழப்பதற்காகவே தமிழ் இலக்கியக் கழகம் என்ற பெயரை உலகப் புகழிப்பற்ற தனிநாயக அடிகள் சூட்டினார். தொடக்க காலத்திலே பல்வேறு சமயத்தவர்களையும் அங்கத்தவர்களாக ஏற்றுக்கொண்டார் தனிநாயக அடிகள். எடுத்துக்காட்டாக ரோச் ஆண்டகை, கபிரியேல் அடிகளார், நீண்ட நெடுங்காலமாக அடிகளாரோடு தொடர்புகொண்டு தமிழ் இலக்கியக் கழகத்திலே பணியாற்றிய மிக்கேல் போன்றே கத்தோலிக்கர்கள். எஸ். நடராசன், இவர் ஒரு இந்து. போல் நாடார், இவர் புரட்டஸ்டன்டு. இவர்கள் போன்ற பல சமய அறிஞர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டார்.

மேலும் இந்தத் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தைத் தொடக்கத்தில் திராவிட இலக்கியக் கழகம் என்று அழைக்க இருந்தார். பின்னர்

அதனைக் கைவிட்டார். காரணம் தமிழ்நாட்டிலே திராவிட கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற கழகங்கள் இயங்கிக்கொண்டிருந்ததால் மக்கள் மத்தியில் பெயர்க்குழப்பம் ஏற்படும் என்பதேயாகும். எனவே ரோச் ஆண்டகையின் துணையும், ஆதாவும்கொண்டு 1948ஆம் ஆண்டு தூத்துக்குடியில் நியு கொளனி (New Colony) என்ற இடத்தில் தனிநாயக அடிகளார் முதன்முதலில் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தைத் தொற்றுவித்தார்.

இக்கழகத்தின் மூலமாகப் பல சமயத்தவர்களை அழைத்து உரையாடல்களை நிகழ்த்தி, சமயப் பொறையை உண்டு பண்ணினார். தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கியையத் தரையிலே அமர்த்து கூட்டங்களை நடாத்தினார். தமிழ் இலக்கியக் கழகத் தின் மூலம் சமய இலக்கியப் புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளார். ரோச் ஆண்டகை எழுதியுள்ள “ஆயின் குரவைலி” என்ற நூலை வெளியிட்டு அதற்கு முன்னுரையும் வழங்கியுள்ளார் அடிகளார். இயேசுநாத் என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார். தனிநாயகம் எழுதிய “தமிழ்த்தாது” என்ற நூலும் இன்னும் பல நூல்களும் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அன்று தூத்துக்குடியில் அழைத்து இருந்த தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தை இன்று நிருச்சிக்கு மாற்றி உள்ளனர். அன்று தமிழ் இலக்கியக் கழகம் அழைத்திருந்த இடத்தை, நிருச்சிலுவைக் கண்ணியர்கள் வாங்கி இப்பொழுது மனையியல் வகுப்புகள் நடாத்துகிறார்கள்.

கழகம் இருந்தால் பொருள்தேவை ஏற்படும் அல்லவா? எனவே அடிகளார் பொன்னு கவாமி வில்லுவராயர் என்ற நண்பர் ஒருவரை அழைத்துக்கொண்டு தூத்துக்குடிக் கடைகளில் ஏறி இறங்கிப் பொருள்சேர்க்கும் படலத்தை ஆரம்பித்தார். இப்படி அடிகளார் கழகத்திற்காக நிதி திரட்டிக்கொண்டு செல்லுகையில் மக்கள் அடிகளாரைப் பார்த்து இவ்வாறு விண்ட லூம் கேலியும் செய்வார்கள்:

“இது தமிழ் இலக்கியக்கழகம் அல்ல தமிழ் இலக்கியக் கலகம்.”

தமிழ் முனி தனிநாயகம் இவற்றை எல்லாம் பொருட்படுத்தாது தமது இலக்கியப் பணியத்தை மேற்கொண்டார். மேலும் தமது கழகத்தின் நிலையை உறுதிப்படுத்த, நிதி தரட்ட த.—2

அமெரிக்கா சென்று சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தித் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தை வளர்த்தார். எனவேதான் தனிநாயக அடிகளார் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தின் தந்தை எனப் போற்றப்படுகின்றார்.

(2) கத்தோலிக்க இலக்கியத் திங்களின் தலைவர்

தனிநாயக அடிகளார் தூத்துக்குடி மறைமாவட்டத்தில் பணியாற்றியபோது மாசித்திங்களைக் கத்தோலிக்க இலக்கிய மாதமாகக் கொண்டாட வழி வகுத்தார். தனிநாயக அடிகளாரின் முயற்சியாற்றுஞ் தமிழ் உலகத்தில் மாசிமாதத் தைக் கத்தோலிக்க இலக்கியமாதமாகக் கொண்டாடுகின்றார்கள். கத்தோலிக்க இலக்கிய மாதத்தை வித்திட்ட முதல் வித்தகர் இவரே.

(3) கத்தோலிக்க சஞ்சிகைகளின் கட்டுரையாளர்

தனிநாயக அடிகள் தூத்துக்குடியில் இருந்த பொழுது அங்கிருந்து வெளியாகும் ‘ஞான துதன்’ என்ற கத்தோலிக்க மாதசஞ்சிகைக்குப் பல சமயக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இக்காலப்பகுதி 1942ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1954ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியருகும். ஞானதூதனுக்கு எழுதிய கட்டுரைகளில் ஒன்று குறிப்பிடத்தக்கது. பெலவேந்திரர் வாழ்க்கையை (Life of St. Andrew) ‘நாளங்காடி வீதியிலே’ என்ற தனித் தமிழ்த் தலைப்புக் கொடுத்து எழுதிய கட்டுரையை மக்கள் இன்று கூட்டப் பாராட்டுகின்றனர். மதுரையில் இருந்து திங்களூக்கிருமை வெளியாகிய “கத்தோலிக்க சேவை” என்ற நூலிலே பல கத்தோலிக்க சபைக்கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். சென்னையில் இருந்து வெளிவந்த (New Leader) நியுலீர் என்ற ஆங்கில வாரப்பத்திரிகையிலே பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

(4) அடிகளின் சமயப்பணி

தனிநாயக அடிகள் தூத்துக்குடியில் 1949ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1951ஆம் ஆண்டு வரை சமயப்பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். தூத்துக்குடியில் உள்ள நியுகொள்ளி என்ற ஊரிலுள்ள புனிதசால்ஸ் தேவாலயத்தில் ஞாயிறுதோறும் திருப்பலி நிறைவேற்றி மறையும் ஆற்றி வந்திருக்கிறார். அங்குள்ள சிறுவர்களுக்கு மறைக்கல்வி வகுப்புகளும் நடாத்தி இருக்கின்றார்.

ஊதுக்குடியில் சமய இலக்கியப் பணி

செங்குருதி சிந்தி, செகத்தை மீட்ட சேகவைக் கண்டுள்ளனம் உருகுவதற்காக அவர் பொறுப்பாய் இருந்த புனித சால்ஸ் தேவாலயத்தின் மூலத்தானத்தில் சிவப்புத்திரையிலே சிலுவையைத் தொங்கவிட்டு அழகு பார்த்து உள்ளம் உருகினார்.

தூத்துக்குடி பணிமயமாதா கோயிலில் பத்துதாள் மறையுமை நிகழ்த்தினார். பெரிய வெள்ளிக்கிழமை ஒன்றில் அடிகளார் ஆற்றிய மறைஉரையை இருபத்தைந்து, முப்பது ஆண்டுகள் ஆகியும் மறவாமல் இன்றும் கூட மக்கள் எடுத்துக் கூறக் கூடியதாக இருந்ததை நான் கேட்டுப் பேருவகை அடைந்தேன். ‘ஆண்டவர் வெள்ளியில் இறந்தபோது ஞாயிறும், திங்களும் வெள்ளியும் மறைந்தன.’ என்ற இலக்கிய நயமிக்க அடிகளாரின் ஓர் அடியை அடியேனுக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். “ஆண்டவர் வெள்ளியில் இறந்தபோது” என்ற பொதார் பெரிய வெள்ளிக்கிழமையில் இபேசு பெருமான் இறந்தார் என்பதைக் குறிக்கும். கிறிஸ்து பெருமான் இறந்த நேரமோ நண்பகல் வேலை. மூவுலகிற்கு ஒளியாகிய கிறிஸ்துபெருமான் இறந்து மறைந்து விட்டாரே என்பதை உணர்ந்த உலகிற்கு ஒளி கொடுக்கும் சூரியனுகிய ஞாயிறு, தன்னெளி இழந்து தரணிவிட்டு மறைந்தது. ஆகவே பகல் இரவாகியது. காரிருள் எங்கும் பாவியது. இரவிலே உலகிற்கு ஒளி கொடுக்க வேண்டியவன் திங்களாகிய சந்திரன். ஆனால் இந்தச் சந்திரன் சூரியனிடமிருந்து ஒளிக்கதிர்களைப் பெற்று உலகிற்கு ஒளி கொடுக்கிறார். சூரியன் மறையவே சந்திரன் ஒளி இழந்து உணர்வு இழந்து இரவிலே கார் என்ற கருமையைச் சேர்த்துக் காரிருளாக மாற்றிவிட்டான். ஒளிக்கு ஒளியாகிய கிறிஸ்துவும், ஞாயிறும், திங்களும் மறைய வெள்ளியாகிய நட்சத்திரம் உற்றுரை உறவினரை இழந்தேன். இனி இங்கு மாண்போம் என எண்ணி மறைந்தான். அடிகளாரின் இந்த அழகிய நடைக்கு மேற்கூறியவாறு நான் விளக்கம் கண்கிறேன்.

அடிகளார் பணிமயமாதா கோயிலில் உள்ள விண்ணேற்பாதா சபையினருக்கு ஆங்கிலத்தில் மூன்று நாள் ஞான ஒடுக்கம் நடத்தினார். அன்று அவர் ஆங்கிலத்தில் நடாத்திய சொல்லேரவியத்தின் ஆங்கில நடையை மக்கள் பாராட்டி இப்ரதிப்பட்ட நடையைத் தங்கள் வாழ்க்கையிலே கேட்டதில்லை என்று கூறினார்கள். இவ்வாறு அடிகளார் எங்கு சென்றாலும் தமிழ்ப் பணியிலே சமயப்பணியை மறவாமல் கிறிஸ்து பெருமானின் அருளொளி விளங்க அருந்தொண்டாற்றி, சமயத்தைக் கட்டிக்காத்தார்.

(5) முத்திங்கள் ஏட்டின் முதல்வர்

தூத்துக்குடியில் இருந்தபொழுது உவகமக்கள் அணைவரும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மேம்பாட்டையும், சிறப்பையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் இனிமையையும் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக அடிகளார் “தமிழ்ப்பண்பாடு” “(Tamil Culture)” என்னும் ஆங்கில முத்திங்கள் ஏட்டை உருவாக்கி அதன் நிறுவன ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். உலகில் உள்ள பல பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இந்த முத்திங்களேட்டை அனுப்பித் தமிழின் புகழ் மண்க்கப் பாடுபட்டார். முத்திங்கள் ஏட்டின் ஆசிரியராக 1952 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1967 ஆம் ஆண்டு வரை பதினைந்து ஆண்டு காலமாகப் பணி புரிந்தார். இம் முத்திங்களேடு தூத்துக்குடியில் இருந்த தமிழ் இலக்கியக் கழகம் மூலம் வெளிவந்தது. பதினைந்து ஆண்டுகளாக வெளிவந்த இந்த ‘தமிழ்ப் பண்பாடு’ என்னும் முத்திங்களேடு பண்ணிரண்டு தொகுதிகளாகத் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன.

(6) கத்தோலிக்க தமிழ் எழுத்தாளர் மகநாடு

தூத்துக்குடியில் அடிகளார் இருந்த காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலும், ஈழத்திலும் உள்ள கத்தோலிக்க தமிழ் எழுத்தாளர்களை அழைத்து, தூத்துக்குடியில் கத்தோலிக்க தமிழ் எழுத்தாளர்மகநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்தார். அந்த மகநாட்டில் ஈழத்தில் இருந்து பண்டிதர் ஆசிநாதன் அவர்களும் கலந்து கொண்டார். மீண்டும் இம் மகநாட்டை இரண்டாம் முறை கோயமுத் தூரில் கூட்டி இரண்டாம் ஆண்டு வீழாவைக் கொண்டாடினார். இந்த இரண்டாம் கத்தோலிக்க எழுத்தாளர் வீழாவிலே மட்டு நகரைச் சேர்ந்த F. X. C. நடராசா அவர்கள் கலந்துகொண்டார். இவ்வாறு கத்தோலிக்க தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்களை அழைத்து ஊக்குவித்து அவர்கள் மத்தியிலே ஒரு வீழிப்புணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தார்.

(7) பயண இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவர்

அடிகளார் பயண இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராகவும் திசூலிகளில் ஒருவராக செய்த செய்த செம்மல் இவராவர். இன்று பயண இலக்கியம் நன்றாக வளர்ந்திருக்கின்றது. ‘இதயம் பேசுகிறது’ என்ற இதழின் ஆசிரியர் மணியன், சோமலே போன்ற அறிஞர்கள் பயண இலக்கியத்தை வளர்க்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு முன் 25, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன் உலகின் பல நாடுகளுக்கும் பயணம் மேற்கொண்டு

தம் பயணத்தின் அனுபவங்களை ‘ஒன்றே உலகம்’ என்ற நாளில் விட்டதுத் தந்து தமிழ் உலகில் பயண இலக்கியத்திற்கு வித்திட்ட வித்தகர்களில் ஒருவர் அடிகளாராவார். தனிநாயக அடிகள் 5 ஆண்டுகள் ஜோப்பாவிலும் 2 ஆண்டுகள் இங்கிலாந்திலும் 2 ஆண்டுகள் வடதென் அமெரிக்காவிலும் 10 ஆண்டுகள் இந்தியாவிலும் பயணம் மேற் கொண்டிருக்கிறார். யப்பானிலும், தென் சிங்கு ஆசியாவிலும், மத்திய கிழக்கிலும் வட மத்திய ஆபிரிக்காவிலும் நிறையப் பயணம் மேற்கொண்டு இருந்தார். ரஷ்யா தொடக்கம் உலகிலுள்ள எல்லாப் பாகத்திலுமிருந்து பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்வி நிறுவனங்களிலும் தாம் பயின்று இருப்பதாகத் தமிழ்நாட்டையே வாழ்க்கைக் குறிப்பில் தனிநாயக அடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலக்கியத்திங்களைத் தோற்றுவித்தவர்

தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் பிப்ரவரி மாதம் இலக்கிய மாதமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. யார் இதற்கு வித்திட்டார்? என நம்மில் பலருக்குத் தெரியாது. பிப்ரவரித்திங்களை இலக்கிய மாதமாக முதல்முதலில் உருவாக்கிய பெருமை தனிநாயக அடிகளாரையே சாரும். தனிநாயக அடிகள் தூத்துக்குடியில் குருத்துவுப் பணி செய்துகொண்டிருந்தபோது பிப்ரவரி மாதத்தை இலக்கிய மாதமாக உருவாக்கினார்.

தூத்துக்குடியில் தாம் நிறுவிய தமிழ் இலக்கியக் கழகம் மூலம் “தமிழ்த் தூது” என்ற தமிழ் இலக்கியச் செறிவுள்ள நாளை 1952ல் வெளியிட்டார்.

தூத்துக்குடி மேற்றிராசனத்தின் குரு

தனிநாயக அடிகள் 1940ஆம் ஆண்டு ரோச் ஆண்டகை தூத்துக்குடி மறை மாவட்டத்தின் ஆயராக இருந்தபோது அம்மறை மாவட்டத்தில் குருத்துவுப்பணி செய்யச் சென்றார். அடிகள் இலங்கையிலும், மலையாவிலும், பலவேறு நாடுகளிலும் சமய - இலக்கியப்பணிகள் செய்துகொண்டிருந்தாலும், அவர்தம் இறுதி மூச்சவரை தூத்துக்குடி மேற்றிராசனக் குருவாகவே விளங்கினார். எங்கு பணியாற்றினாலும் தம்மைப் புறக்கணித்த தாயகத்தை அடிகளார் மறக்கவில்லை. தம்மால் முடித்த அளவுக்குத் தம் தாய்த்திரு நாட்டிற்குத் தொண்டுகள் பல செய்தார். இறைவாக்குநருக்குத் தம் சொந்த நாட்டைத் தவிர மற்ற நாட்டிலெல்லாம் மதிப்பு உண்டு என்ற இயேகவின் கூற்று தனிநாயக அடிகளின் வாழ்க்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமாகும்.

மனிதனை மனிதனுக மதித்த மாணிக்கம்

அடிகளுக்குப் பணிவிடை புரிந்த மிக்கேல்

“மிக்கேல்” என்பவருக்குத் தனிநாயக அடிகளை 20, 25 வருடங்களாகத் தெரியும். தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தின் வாயிலாக “தமிழ்ப் பண்பாடு” (Tamil Culture) வெளிவருவதற்கு அடிகளோடு சேர்ந்து பலகாலம் துணைபுரிந்தவர் இந்த “மிக்கேல்” என்ற நல்லுள்ளஸம் படைத்த. நண்பராவர். இவர் “ஞான தூதன்” என்ற சஞ்சிகைக்கும் உதவி செய்துகொண்டும், அடிகளாரின் பலவேறு சேவைகளுக்கும் பலகாலம் உதவி செய்துள்ளார். அவரிடம் தனி நாயக அடிகளைப்பற்றிக் கேட்டபோது இவ்வாறு கூறினார் : “யாராவது பிரச்சினைகளோடு இருந்தால், அவற்றைக் குறிப்பால் உணரும் தன்மை கொண்டிருந்தார். யாராவது முக வாட்டத்துடன் தமிழிடம் வந்தால், அதற்குரிய காரண காரியத்தை அறிந்து உதவி செய்ய முன் வருவார்” என்றார் மிக்கேல்.

“பணியாட்களை நம்பும் பண்பார்” தனிநாயக அடிகள் என்றார் மிக்கேல். தங்களுக்குக் கீழ் வேலை பார்க்கின்றவர்களை நம்பாத இவ்வுலகப் பெரியவர்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார் அடிகள். தமக்குக்கீழ் பணிபுரிந்தோரிடம் முழு நம்பிக்கை வைத் திருந்தார் (He had full faith in Servants) அடிகள். தனி நாயக அடிகள் தூத்துக்குடியில் இருந்த காலத்தில் ரோச் ஆண்டகையின் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். இவர் என்னத் திலும், எழுத்திலும், செயலிலும் ஏனையகுருக்களைவிடக் கொஞ்சம் தீவிரவாதியாய் இருந்தபடியால் இவருக்கு எதிராகப் பொருமை கொண்டவர்கள் பல மொட்டைக் கடிதங்களை அடிகளாருக்கு எழுதினார்கள் என்றார் மிக்கேல். தம்மைப் பொறுத்தவரையில் தமக்குப் பல உதவிகள் புரிந்தார். தம் இரு பிள்ளைகளையும் படிப்பித்துத் தம்மை ஆளாக்கிய பெருமை அடிகளாரையே சாரும். எந்தக் கூட்டத்தில் இருந்தாலும், எந்தப் பெரியவர்களோடு உரையாடிக்கொண்டிருந்தாலும், சிறியவர்கள் அங்கு சென்றால், அவர்களைக் கண்டு உரையாடி அவர்களை மதிப்பது தனிநாயக அடிகளின் சிறந்த பண்பு என்றார் மிக்கேல். மிக்கேல் 25 ஆண்டு களாகத் தம் வீட்டில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்த அடிகளின் புகைப்படம் ஒன்றை எண்ணிடம் தந்தார். இம் முவரையும் பேட்டி காணத் துணையாய் இருந்தவர் தூத்துக்குடி மேற்றி ராசனத்தைச் சேர்ந்த விகோரி அடிகளாவர். அந்த இனிய குருவுக்கு நன்றி.

5. மனிதனை மனிதனுக மதித்த மாணிக்கம்

தூத்துக்குடியில் அடிகளார் பணிபுரிந்தபோது அவருக்கு அறிமுகமாக இருந்த மூவரைச் சந்தித்துக் கொட்ட அடியேனுக் குக் கிட்டியது. ஒருவர் அடிகளாரால் தூண்டப்பட்டு, குருவாக வந்த கபிரியேல் அடிகளார். அடுத்தவர் அடிகளார் வடக்கன் குளம் புனித தெரேசாள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தபோது அவரின் கீழ் கல்வி பயின்ற மாணுக்கண் பெர்நாந்து. இன்னென்றுவர் அடிகளாருக்குப் பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்த மிக்கேல் என்பவராவர்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்குமுன் தூத்துக்குடி பணிமயமாதா கோயிலின் பங்குத் தந்தையாக (Parish - Priest)ப் பணிபுரிந்த கபிரியேல் அடிகளாரைச் சந்தித்து, தனிநாயக அடிகளாரின் பண்பு நலன்கள் சிலவற்றைக் கேட்டறிந்தேன். அடிகளார் தம் எண்ணங்களையும், நூல்களையும், பொருள்களையும் பிறருக்குக் கொடுப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்வாராம். (He took great pleasure in giving things, thoughts, and books to others). அடிகளார் தங்கி இருந்த அறைக்குச் சென்று, “பாதர், இப்புத்தகம் நன்றாக இருக்குமா?” என்று சொன்னாலே போதும், “சரி அந்நாலை எடுத்துக்கொண்டு போ” என்பார். தனிநாயக அடிகளிடம் உள்ள எந்த நாலை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவற்றில் பென்கிலால் கோடிட்டிருப்பார். அடிகளார் நேரத்தைப் பொன் போல மதித்தவர் என்றார் கபிரியேல் அடிகள்.

அடுத்து, அடிகளின் மாணுக்கண் பெர்நாந்து என்பவரைச் சந்தித்தேன். அவர் அடிகளாரின் நன்றியுள்ளத்தை வெகுவாகப் பாராட்டினார். அந்த நன்றியுள்ளத்தை தம் மாணுக்கண் உள்ளத்திலும் நன்கு விடைத்தராம். “எதைச் செய்தாலும் ஆண்டவரின் மகிமைக்காக” (“To the honour of our Lord)ச் செய்ய வேண்டும் எனத் தமிழிடமும், எனைய மாணவர்களிடமும் அடிக்கடி அடிகள் கூறி வந்ததாகப் பெர்நாந்து என்னிடம் கூறினார். என்னிடம் உரையாடும்போது பெர்நாந்து “நன்றி உள்ளம்” கொண்டவராகக் காணப்பட்டார்.

மனித நலம் பேணி வாழ்ந்தவர்

சான்ஸேர்கள் சமுதாயத்தின் ஆணிவேர் போன்றவர்கள். அன்பின் ஆற்றலை உருவாக்கித் தங்கள் தியாக வாழ்க்கையினால் மன்பதையை மகிழ்வூட்டும் மாந்தருள் மாணிக்கங்கள் இவர்களாவர்.

இந்தகைய தூயவர்களை நாம் அடிக்கடி நிலைப்பதால் உலக மக்களிடையே நட்பும், அமைதியும் நல்லூறவும், நல்வாழ்க்கையும் உண்டாகின்றன.

தனிநாயக அடிகள் பிறர் அன்பைப் பறைசாற்றிய பண்பாளர். தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தூதுவர்.

தனிநாயக அடிகளின் வாழ்க்கை அவருடைய இறுதி முச் சோடு முடிந்துவிடவில்லை. அவர் விட்டுச்சென்ற பாரம்பரியமும், பனுவல்களும் வரும் தலைமுறையினருக்கு ஒயாத மந்திரங்களாக ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன.

அடிகளார் அறிவுக் கூர்மையும், அன்பும், பண்பும் மிக்கவ ராவர். கீழூத் தேச, மேற்கத்திய தலைசிறந்த சிந்தனைகளின் மொத்த வடிவம் இவராவர்.

பன்மொழி, பல நாட்டு இலக்கியங்கள் தெரிந்திருந்தபடியால் பரந்த மனம் கொண்டிருந்தார். இவருடைய பல நாட்டுப் பயணம் இவருடைய ஆளுமையை வளர்த்து, உருவாக்கியது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

இவர் முழுக்க, முழுக்க ஒரு பண்பாளர். அடுத்தவனின் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தாத அருளாளர். அவர் சென்ற இட மெல்லாம், சந்தித்த மக்களை எல்லாம் தம் நாட்டவர்களாக, தம் மக்களாகக் கருதினார்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி” என்ற கணியன் பூங் குன்றானின் கொள்கையில் ஊறியவராவர்.

பிறர் நல்த்துக்காகத் தன்னை அர்ப்பணிக்கின்றவன், தன் திறமைகளை, தன் பொன்னான நேரத்தை, தன் முயற்சிகளை யெல்லாம் மனித நல முன்னேற்றத்துக்காகச் செலவு செய்கின்றன. மனித நல மேம்பாட்டிற்காக மனிதனை மகிழ்ச்சிக்கும் பல துறைகளில் ஈடுபடுகின்றன. தனக்கென வரழாமல் பிறகுக்காக வாழ்கின்றன.

தனிநாயக அடிகளாரின் வாழ்க்கையை நாம் அலசிப் பார்க்கும்போது மேலே கூறிய அறிய பண்புகள் நிறைவாகப்பெற்ற சால்பு படைத்தவராக விளங்குகின்றனர்.

அடிகளார் மனுக்குலத்துக்கும், திருமறைக்கும், தமிழுக்கும் அரும்பணிபுரியத் தம் வாழ்க்கையைத் துறவியாகத் தியாக பீடத் தில் கட்டி எழுப்பினார்.

மக்களின் மேம்பாட்டிற்காகப் பல்துறைகளில் நாட்டம் கொண்டிருந்தார்.

கிறிஸ்துவை, தமிழ் இலக்கியத்தை, தமிழ்ப் பண்பாட்டை முன்னே வைத்து, தம்மைப் பின்னே வைத்தார்.

“ஒருவன் எனக்காகத் தன் உயிரை இழந்தால் அதனை மீண்டும் கண்டடைவான்” என்ற இயேசுவின் பொன்மொழியின் படி வாழ்ந்த புனிதர் தனிநாயக அடிகளார்.

ஆம், தனிநாயகத் தென்றல் கிறிஸ்துவின் தியாகமும், தமிழ் மணமும் கமழுச் செய்யத் தம் நேரத்தை, திறமைகளை, முயற்சிகளைச் சமுதாயத்துக்காக அர்ப்பணித்தார்.

அவர் மக்களை அறிந்தார். காலத்தின் தேவைகளை உணர்த் திருந்தார். காலத்தின் அறிகுறிகளை அறிந்திருந்தார். அவருடைய வாழ்க்கைத் தத்துவம் - “மனித நலக் கோட்பாடு” அல்லது மனிதாபிமானமாகும்.

தனிநாயக அடிகள் பிறர் அன்பின் சீடராக விளங்கினார்.

தம் எண்ணங்களை, பனுவல்களை, பொருள்களைப் பிறருக்குக் கொடுப்பதில் இன்பம் கண்டவர் இவர்.

கிறிஸ்துவைப் போன்று, நான் பெறுவதற்காக வரவில்லை; கொடுப்பதற்காக வந்தேன் என்று கூறுவார்.

அடிகளார் நண்பர்களை நேசித்தார். நகைச்சுவை மிக்கவ ராயும் விளங்கினார்.

அடிகளார் மனிதத் தன்மையும், மனிதாபிமானமும் மிக்கவர். அவர் ஓர் அறிஞர்; ஒரு புனிதர், அவர் ஒரு சான்ஸேர்; ஒரு பண்பாளர்.

அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நாமும் வாழ்ந்தோம் என்பதில் பெருமை அடைகின்றோம்.

6. அடிகளின் - மாதாபக்தி

தமிழ் வளர்த்த தனிநாயக அடிகள் இறைவனின் தாம் மரியாளமேல் தனிப்பட்ட அன்பும், பக்தியும் கொண்டிருந்தார். அவருடைய வாழ்வில் மரியாள் ஒரு தனிநாயகியாகவே விளங்கினார். வடக்கன்குளத்தில் புனித தேரேசாள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியப்பள்ளியை மேற்கொண்டிருந்தபோது அருசில் உள்ள பரலோக மாதாகோயிலில் பணிவிடகள் பல புரிந்தார். தூத்துக்குடியில் பனிமய மாதாகோயிலில் பல தடவைகள் மரியன்ஜெபற்றி மறையுரைகள் ஆற்றினார். அதே கோயிலில் உள்ள விண்ணேற்பு மாதா சபையினருக்கு (Sodality of our Lady of Assumption). மூன்று நாட்கள் ஆங்கிலத்தில் ஞான ஓடுக்க மறையுரைகளை நிகழ்த்தினார்.

அடிகளின் மரியன்ஜெ இலக்கியம் (Marian Literature)

வீரமாழுனிவர் போன்று, மரியன்ஜெயைப்பற்றி “திருக்காவலூர்க் கலம்பக்மோ,” வேதநாயகம்பிள்ளை போன்று “தேவமாதா அந்தாதியோ” அடிகளார் நூல்கள் படைக்காவிட்டாலும், அவர்கள் யாத்த நூல்களைத் தம் வாழ்க்கையில் நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளார். தம் தமிழ்த்தாதில் மரியாள் வணக்கம்பற்றி அடிகள் இவ்வாறு கூறுவார்: “வீரமாழுனிவர் கூலம் தொடங்கித் தமிழில் கள்ளிமரியம்மையார்மீது மிகவும் உருக்கமரன இலக்கியப் பாடல்கள் பாடப்பெற்று வந்திருக்கின்றன. தமிழிற்குச் சிறப்பான இப் பக்திப் பாடல்கள் கத்தோலிக்குத்தமிழ் இலக்கியத்திலும் அதன் இளமையிலேயே நன்கு பொருந்தியுள்ளன. மரியன்ஜெ இலக்கியம் (Marian poetry) எனக் கத்தோலிக்கு நாடுகளில், கடவுள்ஜைமீது உள்ள இலக்கியத்தைத் தொகையிடுவார். இத்தாலியத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் அவ்விலக்கியம் பெருந்தொகையாய் உள்ளது. ஆயினும் தமிழ்மொழியில் கடவுள்ஜையைப்பற்றிய பாடல்கள் சென்ற மூன்று நான்கு நாற்றுண்டுகளிலேதான் இயற்பெற்றவையாயினும், ஐரோப்பிய மரியன்ஜெ இலக்கியத்திற்கு அளவிலோ சுவையிலோ வேறு எவ்வகையிலுமோ குறைந்தில்’ என அடிகளார் தம் தமிழ்த்தாதில் கூறுவார். மரியன்ஜையின்

பக்தி யணக்க, புகழ்கமழ வாழ்ந்தவர் தனிநாயக அடிகள். எப்படி பாரதிக்கு ஒரு பராசக்தியோ அதுபோல தனிநாயகத் துக்கு ஒரு மரியாள்.

தேம்பாவனியும்—தனிநாயகமும்

வீரமாழுனிவர் இயற்றிய தித்திக்கும் தேம்பாவனி என்றால் அடிகளாருக்குத் தேனை இனிக்கும். தேம்பாவனியில் இருந்து அடிகளைக் கொள்ளைகொண்ட அடிகள் பல. அதில் ஒன்று இது:

“அறக்கடல்ஸீயே அருட்கடல்ஸீயே
அருங்கருணைகள் ஸீயே
திறக்கடல்ஸீயே திருக்கடல்ஸீயே
திருந்தளம் ஒளிபட ஞான
சிறக்கடல்ஸீயே சிளர் கடங்குலகின்
சிலையுங் உயிருந் சிலை காள்
பெறக்கடல்ஸீயே தாயுங் எனக்குப்
பிதாவுங் அனைத்து ஸ் அன்றே”

கடல் கடந்து வந்த வீரமாழுனிவர் கடவுளை அறக்கடவுளாகக் காண்கின்றார்.

திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்திலுள்ள சில பாடல்களை அடிக்கடி அடிகளார் எடுத்தாள்வார்:

“பார்மேவும் பழீஸ்பெப்ப பக்கந்தடங்காப் பரிவுள்ஸி
சிர்மேவும் திருவுளத்தைத் தெளிந்தமாச் சளம்பனிப்ப
உருவில்லான் உருவாகி உலகில்ஒரு மகனுதிப்பக்
கருவில்லாக் கருத்தாங்கிக் கண்ணித்தாய் ஆயினேயே”

கண்ணித்தாயையும், உருவில்லாத கடவுள் உருப்பெற்றதையும் வீரமாழுனிவர் அழகாகப் பாடி மகிழ்வார். “அருவனுள கடவுள் மக்களது பாவப்பழியைப் போக்கச் சொல்லில் அடங்காத அன்பினால் நினைந்து, வானவர் அத் திருவுளச் செயலூக்கு உள்ளம் நடுங்கவும், உருவம் உள்ளவராகி இவ்வுலகில் ஒரு மகனாகப் பிறக்க, இவ்வுலகியளின்படி கொள்ளும் கருவில்லாது கருக் கொண்டு கண்ணித்தாய் ஆயினே” என்பது இதன் கருத்து:

தம் வாழ்நாள் முழுவதும் மாதாபக்தி உள்ளவராக விளங்கினார்.

7. இலங்கையில் அடிகளின் பணி

1951ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் சென்னை தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்திய தமிழ் விழாவில் “சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு” பற்றிச் சொல்லின் செல்வர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை தலைமையில் சொற்பொழிவு ஒன்றை அடிகளார் நடாத்தினார். இக் கூட்டத்திற்குத் தலைமைதாங்க இருந்த சொல்லின் செல்வர் வருவதற்கு நேரம் தாழ்த்தவே, அடிகளார் தம் பேச்சை ஆரம்பித்தார். கொஞ்சமேநரம் கழித்துக் கூட்டத்திற்கு வந்த சொல்லின் செல்வர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அடிகளாரை இவ்வாறு பாராட்டினார்.

“தனிநாயகத்துக்கு ஒரு சபாநாயகம்
தேவையில்லை; அவர் ஒரு தனிநாயகம்”

என்றார்.

அதே கூட்டத்தின் முடிவுரையில் சொல்லின் செல்வர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை இப்போது “தனிநாயகம் பேசிற்று” என்று இன்னொரு குண்டை மக்கள் மத்தியில் தூக்கிப் போட்டார். மக்கள் மத்தியில் இன்னும் பரபரப்பு பரவியது. “என்ன இவர்! தமிழ் அறிஞர் ஒருவரைப் பார்த்து உயர்தினையில் மரியாதை யாகக் கூருமல், அஃறினையில் கூறி அவமானப்படுத்துகின்றாரே” என்று மக்கள் பேசிக்கொண்டனர். இதனை அறிந்த சொல்லின் செல்வர் தம் கூற்றை விளக்கத் தொடங்கினார்:

“தனிநாயகம் பேசிற்று—தமிழ் உலகமே பேசிற்று”

“தனிநாயகம் பேசிற்று” என்ற என் கூற்றில் தவறு கிடையாது. ஏனெனில் தனிநாயகம் பேசிற்று என்று கூறினால் தமிழ் உலகமே பேசிற்று என்று பொருள்படும். தமிழ் உலகின் சின்னம் தனிநாயகம் என்று விளக்கி அங்கிருந்தோரை ஆளந்தத்தில் மிதக்கவைத்தார் சொல்லின் செல்வர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை.

தனிநாயக அடிகளாரின் ஆறு ஆகைகள்

1. ஹெராமின் ஓடிசியையும், வெர்ஜீலின் இனியதையும் (Odyssy and Aenid) மக்கள் போற்றுவதுபோல்

இளங்கையில் அடிகளின் சிலப்பதிகாரத்தையும் உலகம் போற்றுமாறு செய்யவேண்டும்.

2. கண்பூசியஸ், சௌக்கா முதலாய நீதிநூல் ஆசிரியர் களை உலக மாந்தர் எங்ஙளும் அறிந்து படிக்கின்ற னரோ அங்ஙனமே திருவன்னவரையும் அவர்கள் அறிந்து படிக்குமாறு நாம் செய்வித்தல் வேண்டும்.
3. சாபோ, எனிசபத் பிரெளனிங், சேக்ஸ்பியர் முதலா ஞேரின் காதற்பாக்களை மக்கள் காதலித்துப் படித்து இன்புறுவதேபோல் நம் அக்ட்துறை இலக்கிய நூல் களையும் படித்து இன்புறும் புதியநாள் தோன்ற வேண்டும்.
4. உலக இலக்கியத்திரட்டு (world classics) என்னும் பெருந்தொகை நூல்களில் நம் இலக்கிய நூல்களும் இடம் பெறும் பெருமை அடைவித்தல் வேண்டும்.
5. ஆங்கிலத்தில் B. B. C.—ன் ஓவிப்புப் பொதுநிலை சிதியாயிருத்தல்போல் தமிழிற்கும் யாதானுமொரு பொதுநிலை ஓவிப்பு வேண்டும்.
6. மேற்றிசைக்கண்ணும் கீழ்த்திசைக்கண்ணும் உள்ள பல பலக்கைக்கழகங்கள் தமிழ்க்கலைகளின் தனித் தன்மையை உலகிற்கு உணர்த்துமாறு செய்வித்தல் வேண்டும்.

இலங்கையில் அடிகளின் பணி—நான்கு கட்டங்களில்

ஆழத்தில் அடிகளாரின் பணியை நான்கு பாகங்களாக அல்லது கட்டங்களாக வகுக்கலாம்.

ஞாதல் கட்டம் : 1952 முதல் 1955 வரை.

இரண்டாம் கட்டம் : 1957 முதல் 1961 வரை.

மூன்றாம் கட்டம் : 1969 முதல் 1972 வரை.

நன்காம் கட்டம் : 1972 முதல் 1980 வரை.

இங்கு முதல் இரண்டு பகுதிகளைக் கூற்றுக் காண்போம். நூலின் இறுதியில் கடைசி இரு கட்டங்களையும் நோக்குவோம்.

இலங்கையில் அடிகளின் பணி—முதற் கட்டம் 1952—1955 வரை

தமிழகத்தில் சில ஆண்டுகள் இருந்தபின் ஒரு முறை தாம் இலங்கைக்குச் சென்றபோது கோப்பாய் பாராளுமன்ற

உறுப்பினர் கதிரைவேற்பின்னோயின் தந்தை சட்டத்தரணி. எஸ். சிவகப்பிரமணியம் ஜூயா, தாம் இலங்கையில் பணியாற்றி ஆல் நலமென்று கருதியதால் பேராசிரியர் மயில் வாகனத்தின் துணையுடன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வித்துறையில் விரிவுரையாளராக இடம் பெற்றதாக அடிகள் கூறுகின்றார்.

முதல் கட்டத்தில் அடிகளார் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தில் கல்வித்துறையில் உதவி விரிவுரையாளராகக் கடமை ஆற்றினார். அடிகள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்த போது அங்குள்ளவர்கள் சிலர் அடிகளாருக்குத் தமிழூப்பற்றி என்ன தெரியும் என்று கேளி செய்தார்கள். அப்படிக் கூறிய வர்கள் அவரது தமிழ் விழுமியங்களைப் பலவீனங்கள் என நினைத்தார்கள். பலர் அவரை வெறுத்திருக்கலாம். ஆனால் அவர் யாரையும் வெறுக்கவில்லை. தீமையை எதிர்த்தால் அது அதிக சக்தி பெறும். எனவே நன்மையால் அதை மேற் கொள்ள வேண்டும் என்று வாழ்ந்தவர் அடிகள். இதுவே தனிநாயக அடிகளார் தம் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும், பொது வாழ்க்கையிலும், பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையிலும் கடைப்பிடித்த தாரக மந்திரமாகும். அதே பல்கலைக்கழகத்தில் “கல்விக் கொள்கைகள்” பற்றியும், “தமிழ் மொழியைக்கற்பிக்கும் முறைகள்” பற்றியும் விரிவுரைகள் பல நடத்தினார்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராக இருந்துகொண்டே இலங்கையின் பல்வேறு இடங்களில் சமய—இலக்கியத் தொண்டுகள் பல புரிந்தார். கத்தோலிக்க சேவையில்* (Catholic Action) ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கினார். புத்தளத்தில் “கத்தோலிக்க சேவை” பற்றிப் பல சொற் பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார். இவர் ஒரு மாதாபக்தர் என முன்னே கூறியுள்ளோம்.

இவர் கொழும்பில், பொரௌயில் உள்ள (All Saints Church) சகல புனிதர்கள் தேவாலயத்தில் புதன்கிழமை தோறும் மாலையில் நடைபெறும் சாயம மாதாவின் நவநாட்களில் (Novena) கலந்துகொண்டு மறையுரைகள் நிகழ்த்தியிருக்கின்றனர். கொழும்பில் அடிகளார் எங்கிருந்தாலும், சகல புனிதர்களின் தேவாலயத்தின் பங்குத் தந்தையாக இருந்த மறைத் திரு ராத் (Fr. Herat. O. M. I.) அவர்களுடன் தொலைபேசிமூலம்

* இங்கு—க. சே. கத்தோலிக்க இயக்கத்தைக் குறிக்கும்.

தொடர்புகொண்டு மரியன்னைபற்றி மறையுரைகள் நிகழ்த்த வாய்ப்புத் தருமாறு கேட்பாராம். இது அவரது மாதா பக்தியை மிகத்துல்லியமாக நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

1952ல் அடிகளார் “தமிழ் பண்பாட்டுக் கழகத்தை”க் கொழும்பில் உருவாக்கினார். அதன் வளர்ச்சிக்காக அல்லும் பகலும் பாடுப்பட்டார். இதே ஆண்டில் நல்லூர் சுவாமி ஞானப் பிரகாசர்பற்றி எழுதும் நூலுக்கு ரூபா 1000 பரிசு வழங்க ஒரு திட்டத்தையும் உருவாக்கினார். நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரை அடிகளார் போற்றி மதிப்புக்காட்டியிருக்கினார் என்பதைக் கிறித்தவ தமிழ் பண்பாட்டுக்கழகத்தினர் 1980ஆம் ஆண்டு சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்கு எடுத்த 105ஆம் ஆண்டு விழாமலரில் அடிகளாரின் ஆசியுரையில் நாம் காணலாம்:

“சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் திருமறைக்காகவும், தமிழுக்காகவும் உழைத்த மனப்பான்மையை அறிநுரே நன்கு உணர்வார்கள். நம் இளைஞர்கள் அவர் நூல்களைப் படித்துப் பயன் பெறுதல் வேண்டும். பேராசிரியர் சேதுப்பின்னை இயற்றிய ‘திருக்காவலூர்க் கோவில்’ என்னும் நூலுக்கு வாயும் ஞானப்பிரகாசர் அழிய முன்னுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். இந்நுலை இவங்கையிற் பதிப்பித்துப் பரப்ப வேண்டும் என்பதே என பேரவா”.

அடிகளார் இலங்கையில் பல இடங்களுக்குச் சென்று தமிழ்பற்றியும், தமிழர் நிலைபற்றியும் தமிழரின் கவின்கலைகள் பற்றியும் பேசியும், எழுதியும் வந்திருக்கின்றார்கள். 1953—ஜூப்பசிமாத்தில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் ஏற்பாடு செய்த ஆண்டு விழாவில் பேசி இருக்கின்றார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து மட்டக்களைப்பு இந்து வாயிலர் சங்கம் 1954ஆம் ஆண்டு சித்திரைத்திங்கள் எடுத்த தமிழ் விழாவில் கலந்துகொண்டு சிறப்புரை நிகழ்த்தினார்கள். அடிகளார் அன்று பேசிய பேச்சின் கருப்பொருள் “தமிழ் மக்கள் கவின் கலைகள்” எனபதாகும்.

1955ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் உள்ள தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகம் ஏற்பாடு செய்த விழாவெள்ளில் “இலங்கையில் தமிழ்ப் பண்பாடு, அன்றும், இன்றும், என்றும்” என்பதுபற்றி ஒர் அந்நம் யான ஆங்கிலச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். ‘Tamil culture, Its past, its present, its future with special reference to Ceylon’. 1955 முதல் 1957 வரை இலங்கை பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள கல்வி நிறுவனத்தில் “கல்வி பற்றிய ஒரு ஒப்பாய்வு” என்பதுபற்றித் தமது டாக்டர் பட்டத்துக்காக இரண்டு ஆண்டுகள் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டார்.

"Ancient European and Indian Systems of Education Compared with special reference to ancient Tamil Education" என்ற பொருளில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார்.

இலண்டனில் இருந்த காலத்தில் 1955ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் த் திங்களில் ஆக்ஸ்பட்டில் வாடம் கல்லூரியில் (WADHAM College) நடந்த "ஆங்கில இலக்கியத்திற்கும்" ககுத்தாங்கில் கலந்துகொண்டு பயிற்சி பெற்றார்.

தனிநாயக அடிகள் இங்கிலாந்தில் இருந்தபொழுது தாய்நாட்டுப்பற்று மிக்கவராகக் காணப்பட்டார். இதை என்னைப் போல அவரோடு நெருங்கிப்பழகினவர்களே அறிவார்கள் என உயர்திரு. ஜெயரத்தினாம் உவில்சன் போன்றவர்கள் கூறுவார்கள். 1955ஆம் ஆண்டிலும், 1956ஆம் ஆண்டின் தொடக்ககாலத்திலும் அடிகளார் பெலஜிய நாட்டிலே உபயோகத்திலுள்ள இட்டை மொழிகளின் உபயோகத்தை ஆய்ந்துகொண்டிருந்தார். கண்டாவிலும் அங்கு பேசப்படுகின்ற ஆங்கிலம் பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளின் உபயோகம்பற்றி ஆய்வு செய்யும்படி தமிழைக் கேட்டுக்கொண்டதாக டாக்டர் உவில்சன் கூறுகின்றார். (பிரதம ஆசிரியர் டாக்டர் வே. அந்தனிஜான் அழகரசன். "தொண்டன்" சிறப்பிதழ் - தனிநாயக அடிகள் - பக்கம் 6) இத்தகைய ஆய்வு களினால் 1956ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த நூல்தான் அடிகளாரின் "இலங்கையில் மொழியும் சுதந்திரமும்" என்ற நூலாகும். (Language and liberty in Ceylon).

இலங்கையில் இருமொழிகள் ஆட்சியில் இருக்கக்கூடும் என நம்பிக்கை கொண்டார் அடிகளார். ஆனால் 1955ஆம் ஆண்டு நடந்த பொதுத் தேர்தலில் S.W.R.D. பண்டாரநாயக்கா இலங்கையின் பிரதமராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதும் நிலைமை மாறியது. சிங்களமொழி மட்டும்தான் ஆட்சிமொழியாக இருக்கக்கூடும் என நம்பினவர் பிரதமர் S. W. R. D. பண்டாரநாயக்கா அவர்கள். தனிநாயக அடிகள் அப்போது பிரதமராய் இருந்த S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவைப் பேட்டிகள்டார். சிங்களமூம் - தமிழும் - ஆகிய இநுமொழிகளும் ஆட்சிமொழிகளாக இருக்கமுடியும் என்ற வாதத்தை பிரதமர் S.W.R.D. பண்டாரநாயக்கர் முன் வைத்தார். ஆனால் பிரதமரோ தனிநாயக அடிகளாரைப் பார்த்து—“அடிகளார் அவர்களே, இக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதைவிட வாளைக்கொண்டு நான் ஒரு முடிவுக்கு வருவேன்” என்றார். “Father, I would rather have this decided by the sword” அதன்

பின்னர் தனிநாயக அடிகள் முன் எப்பொழுதும் இல்லாத அளவுக்கு சிங்களத்தேசியம் உருவாகுவதை உணர்த்தார்.

1956ஆம் ஆண்டு சிங்களமொழிச் சட்டத்தை எதிர்த்துத் தமிழ்த் தலைவர்கள் கொழுப்பு காலிமுகத்திடலில் அறப்போரில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அப்போது முக்கியக் கிழித்துச்செல்லும் சூரியனைப்போன்று, மக்கள் கும்பல் மத்தியீலை துறவியின் அங்கியுடன் நிதானமாக நடந்துவந்து போராட்டத்தில் துணித்து தாழும் பங்குகொண்டார். அறவழியில் போராட்டத்திற்கு ஆண்மவலியைச் சேர்த்த அடிகளைத் தமிழ் வரவாறு மறக்காது.

1956-ன் பின் சிங்களமொழிச் சட்டம் பாரானுமன்றத்தில் அமுலாக்கப்பட்ட பின்னர் நடைபெற்ற எதிர்ப்புப் பிரசாரக் கூட்டம் ஒன்றில் “சமஷ்டி அரசியல்” என்ற தலைப்பில் தயங்காமல் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தித் திரண்டிருந்த மக்கள் வெள்ளத்தின் உணர்ச்சியை விழிப்படையச் செய்த விந்தை மனிதராக இவர் விளங்கினார்.

இலங்கையில் அடிகளின் பணி—இரண்டாவது கட்டம் 1957—1961

அடிகளார் இங்கிலாந்தில் இருந்து இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மீண்டும் வந்தார். கல்வித்துறையில் விரிவுரையாளராகக் கடமை ஆற்றினார். கல்வித்துறையில் முதுகலைப் பட்டம் (M.A.) பெறும் மாணவர்களுக்கு விரிவுரைகள் நிகழ்த்தினார். இப் பல்கலைக்கழகத்தில் அடிகளார் கல்விக்கொள்கைகள் பற்றியும், தமிழ்மொழி கற்றிக்கும் முறைகள்பற்றியும், சமூகக் கல்வி பற்றியும் விரிவுரைகள் நடாத்திக்கொண்டு வந்தார்.

தட்டாடும் துவகூம் S. H. ஜெபநேசன் அடிகளும்

தனிநாயக அடிகள்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். அவர் எழுதிய ‘தமிழ்த் தாது’ என்ற நூலைப் படித்திருந்தேன். ஆனால் அவரை நேரில் பர்த்தத்தே கிடையாது. ஆனால் ஒருநாள் எதிர்பாராத இடத்தில், எதிர்பாராத விதத்தில், எதிர்பாராத போத்தில் சந்தித்தேன். 1958ஆம் ஆண்டு இலங்கையிலுள்ள கண்டிதேசிய குருமடத்தில் நான் மெய்யியல் முதலாள்டு மாணவர்களைப் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது, வியாழக்கிழவை தொழும் எங்களுக்கு விடுமுறை நாளாகும். ஒரு வியாழக்கிழவை யாலை 4 மணியளவில் என் அருமை நண்பாள் அருள்திரு. ஃ. ஹிலில்வாறி ஜெபநேசன் (Hilary Jebanesan) அவர்களுடன் அங்

பிடியாலிலிருந்து கண்டிக்கு நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தேன். கண்டி நகரைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு நாங்கள் இருவரும் அம் பிடியா தேசிய குருத்துவக் கல்லூரியை நோக்கி நடந்துகொண்டிருக்கும்போது அவ்வழியை காரிலே தனிநாயக அடிகள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். காரை நிறுத்தி எங்கள் இருவரையும் காரில் ஏற்றிக்கொண்டார்கள். எங்கே போகிறீர்கள்? என எங்கள் இருவரையும் பார்த்துக்கேட்டார். நாங்கள் இருவரும் “குருத்துவக்கல்லூரிக்குப் போகின்றோம்” என்றோம். “தானும் அங்கேதான் போகின்றேன்” என்றார் தனிநாயக அடிகள். இது வரையும் எனக்கு இவர்யார் என்று தெரியவில்லை. என் நண்பர் அருட்செல்வன் S. A. ஹில்லரி ஜெபநேசனிடம் இவர்பற்றி விசாரித்தேன். “தெரியாதா? இவர்தாம் உலகப் புகழ்பற்ற தனிநாயக அடிகள்” என்றார். நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அதன் பின்னர் அடிகளார் நேராக எங்கள் குருத்துவக் கல்லூரியின் நூலகத்துக்குச் சென்றார். நூல்கள் சிலவற்றை எங்கள் நூலகத்துக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார். அதன் பின்னர் அங்குள்ள சில நூல்களைப் புரட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார் அந்த நடமாடும் நூல்கள். அப்பொழுது அருட்செல் வகுய் இருந்த அருள்திரு. ஹில்லரி (Hilary) ஜெபநேசன் அந்த நூலகத்துக்கு என்னை அழைத்துச்சென்று அந்த நடமாடும் நூல் கத்திடம் என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அன்றமுதல் தனிநாயக அடிகளுமேல் எனக்கு ஒருவித பற்றும் பாசுமி உண்டாவியது.

இந் திகழ்ச்சி நடந்து ஓர் இரு மாதங்களுக்குப் பிறகு தமிழ்மாணவர்களுக்கொன இயங்கிய நல்லூர் கவாயினானப் பிரகாசர் தமிழ்க் கழகத்தின் அன்றையத் தலைவராகத் திடீற்றக் குருட்செல்வன் S. H. ஜெபநேசனின் அழைப்பை ஏற்று, ‘The Cata-combs’ பற்றி ஓர் ஆங்கிலச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்த வந்திருந்தார். தமிழ் தெரியாத சிங்கள சுகோதார்களுக்காக ஆங்கிலத்தில் ஒரு சொற்பொழிவு ஆற்றினார். அச் சொற்பொழிவைப் போன்று தாம் என்றும் கேட்டதில்லையென்று அவையிக்க நாட்டவராகிய குருத்துவக் கல்லூரி அதிபர் கூறினார்.

“I never knew that there is a Ceylonese who could speak English much better than an English man”.

புத்தகக் கண்காட்சி

22—2—1958 ஆம் ஆண்டு போதனைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லைப் பகுதி ஆசிரியர்கள் துணைகொண்டு புத்தகக் கண்ட

காட்சியை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அன்று புத்தகக் கண்காட்சி இலங்கைக்கே ஒரு புதிய நிகழ்ச்சியாய் இருந்தது. அடிகளாரோடு நெருங்கிப் பழகிய அழுது (அடைகலமுத்து) என் பவர் அடிகளாரைப் பார்த்து, “புத்தகக் கண்காட்சி ஒன்றைப் போதனைப் பலகலைக் கழகத்தில் வைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணாம் எப்படி உங்களுக்குத் தொன்றியிப்பு” என்று கேட்டபோது “புத்தகங்களை நாங்கள் வாசிக்காவிட்டாலும், புத்தகங்களின் மட்டைகளையாவது நாம் பார்க்க இதுபோன்ற நூல் கண்காட்சி நமக்குச் சந்தர்ப்பங்களைத் தருகிறது’ என்றார்ம் அடிகள்.

போதனைப் பலகலைகழகக் கத்தில் பேராசியராகப் பணியாற்றிய போது, போதனை, கத்தோலிக்கக் கோயிலைச் சார்ந்த அகற ஒன்றில் வசித்து வந்தார். அதன் பின்னர் “மகா கந்த” என்ற இடத்தில் வசித்து வந்தார். 1959 ஆம் ஆண்டு நீர்கொழும்பு ஆசிரியர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்த விழாவில் “பாலர் வகுப்பு நூல் விரிற் சொல்லாட்சி” பற்றி அடிகளார் ஒரு சொற்பொழிவை இறைத்தினார்கள்.

சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்கெடுப்பு

1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்மக்கள் மத்தியில் ஒரு கொத்தளிப்பு ஏற்பட்ட ஆண்டு. வடக்கு, கிழக்கிலும் சிங்களமொழி ஆசிக்கத்தைத் தீவிரப்படுத்த அரசு திட்டமிட்டிருந்தது. அதை எதிர்த்து, தமிழர் தலைவர் தந்தை செலவநாயகம் முன்னின்று வடக்கு, கிழக்கு மாங்காணங்களில் சத்தியாக்கிரம் நடத்திக்கொண்டிருந்தார். அந்த நேரம் தனிநாயக அடிகள் பெட்டிப்பாம்பாக ஒதுங்கிக்கொள்ளவில்லை. அவர் சத்தியாக்கிரம் இயக்கத்துக்கு ஆதரவு திட்டித் திரிந்துகொண்டிருந்தார். தமிழர் உரிமையை ஆம், சிங்கள மக்களின் மேம்பாட்டிறங்காகத் தமிழர்கள் ஆற்றிய பணிகளையும் விளக்கி ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும், சிங்களத்திலும் துண்டுப் பிரசாரங்களை வெளியிட்டார். 1904 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 3 ஆம் நாள் சேர். பொன். இராமநாதன் கொழும்பு ஆண்தாக் கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு சிங்கள மக்கள் சிங்களமொழியைக் காக்க வேண்டிய அவசியம்பற்றி நிகழ்த்திய உரையின் பிரதி ஆ. தேவராசனிடம் இருந்தது. அவர் அடிகளிடம் கொடுத்தார். அடிகள் அதனைத் தண்டுப் பிரசாரமாக வெளியிட்டார். சத்தியாக்கிரமத்துக்காகப் பணம் சேர்த்து, சத்தியாக்கிரம் நடந்த இடங்களுக்குச் சென்று பணம் வழங்கித் தெழுப்பட்டினார். தமிழ்த் தலைவர்கள் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டார். தடுப்புக் காவ

வில் வைக்கப்படுவதற்குப் போலீஸ் குற்றத்தடுப்புப் பிரிவினரால் தேடப்பட்டவர்களில், தனிநாயக அடிகளின் பெயரும் பட்டியலில் இருந்ததாக நம்பகமான தகவல் கிடைத்தது.

இப்படிப் போலீசார் தனிநாயக அடிகளைத் தேடுகையில் மலேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியத்துறைப் போசிரியராகப் பதவி ஏற்கும்படி அடிகளாருக்கு அழைப்பு வந்தது. அடிகளார் மலேசியா செலவதற்குமுன் அடிகளாருக்கு வரும் கடிதங்களையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் திறந்துபார்க்கத் திட்டமிட்டிருந்தனர். அதே நேரத்தில் அடிகளார் இருந்த இடத்திற்கு இன்னொருவர் வந்து தங்க இருந்தார். இதற்கிடையில் அடிகளாருடன் 20 ஆண்டுகளுக்குமேல் நெருங்கிப்பழகிய போசிரியர் கு. நேசையான்பவருக்கு அடிகளார் ஒரு கடிதம் எழுதினார். யாரும் அறியாதிருப்பதற்காகக் கடிதத்தை எழுதிய பின்னர் “எக் நாயக்கா” எனக் கையொப்பம் இட்டிருந்தார். “எக் நாயக்கா” என்றால் சிங்கா மொழியில் தனிநாயகமாரும். என்னே! என்னே! அடிகளின் சமயோசித புத்தி! தாம் எழுதிய கடித மூலம் அடிகளார் தாம் இருந்த பங்களாவைப் பூட்டி—சாவியைப் போசிரியர் நேசையானிடம் ஒப்படைத்திருந்தார். அடிகளாரின் பங்களாவின் குடியேற இருந்தவருக்குத் தம் பங்களாச்சானி எப்படிப் போசிரியர். கு. நேசையானிடம் வந்து சேர்த்தது என்று தெரியவில்லை.

8. மலேசியா நோக்கி விமானப் பயணம்

இப்படி அரசாங்கத்தார் தனிநாயக அடிகளைத் தேடுத்திருய்ம் கொடுமது, அடிகளார் மலேசியப் பல்கலைக் கழகத்தின் இந்தியத் துறைப் போசிரியராக நியமனம் பெற - விமானத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தார். அடிகளார், யாழ் சத்தியாக்கிரக முறியடிப்புக்கு மறு நாள் விமானம்மூலம் இந்தியா சென்று, அங்கிருந்து மலேசியா சென்றார். இது நடந்தது 1961ஆம் ஆண்டில். ஆனால் அடிகளார் மலேசியாவிற்குப் புதியவரல்லர். அவர் ஏற்கெனவே 1954ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் முதல் ஏப்ரல் வரையும் மலேசியா எங்கும் இலக்கியச் சுற்றுப்பயணம் ஓன்றை மேற்கொண்டிருந்தார்.

கமிழுவேள் கோ. சாரங்கபாணியும் தனிநாயக அடிகளாரும்

அன்று மலேசிய—சிங்கப்பூர் தமிழ்மக்களின் தன்னிகாற்ற தகவுராக கோ. சாரங்கபாணி விளங்கினார். இவரை கோ. சா. எனக் கெல்லமாகத் தமிழ்மக்கள் அழைத்து மகிழ்வர். இவர் இங்கு வாழ்ந்த தமிழ்மக்களை விழிப்படையச் செய்தார். ‘மறு மலர்க்கித் தந்தை’ எனப் போற்றப்படுவின்றார்.

எழுத்திலும், பேச்சிலும் தூய தமிழ் பேணப்பட வேண்டும் எனக் கங்க நாதம் புரிந்தார். “தமிழ் முரக்” என்ற செய்தித் தாள்மூலம் நல்ல தமிழை நாடெங்கும் பரப்பினார். “தமிழ் முரசில்” குழந்தைகளுக்கெனப் “பால் அங்கம்” ஒன்றை ஏற்படுத்தினார். தமிழ்மக்களின் பண்பாடு சீர்கெட்டுச் சிதைந்து விடாமல் இருக்க மலேசியா எங்கும், சிங்கப்பூர் எங்கும் “தமிழ் நினைஞர்” கொண்டாட ஆவன செய்தார். 1952ஆம் ஆண்டில் தமிழர் நினைஞர் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தமிழர் நினைஞர்போது தமிழ் நாட்டில் இருந்து தமிழ் அறிஞர்களைக் கொண்டுவந்து, தமிழின் இனிமை, பெருமை, தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பு, தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மேம்பாடுபற்றியெல்லாம் பேச வேண்டார். கோ. சாரங்கபாணி இந்தத் “தமிழ் நினைஞர்” இலக்கியக் கூட்டங்களில் தனிநாயக அடிகளைப் பேச வைத்து, மலேசிய மக

கூட்டு இவரை அறிமுகம் செய்து வைத்த பெருமை தமிழ்வேள் G.C. சாரங்கபாண்ணயைச் சாரும். 1954ஆம் ஆண்டிலும், 1955ஆம் ஆண்டிலும் தனிநாயக அடிகள் “தமிழ் திருநாள்”களில் கலந்துகொண்டு, மலேசியாவின் பல பாகங்களில் இலக்கியக் கூட்டங்களில் பேசினார். கோ. சா. எங்கு சென்றாலும், அங்கெல்லாம் தனிநாயக அடிகளைப் பேச வைத்து மகிழ்ந்தார். கோ. சா. வக்கும், தனிநாயக அடிகளுக்கும் இடையே இலக்கிய நட்பு அரும்பி, மலரத் தொடங்கியது. “தமிழர் திருநாள்” தைத் திங்களில் கொண்டாடப்பட்டு வந்தது. நாடெங்கும் ஏறத்தாழ நூற்றுக்கு மேற்பட்ட “Bell Club” மணி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மணி மன்றங்கள் ஒழுங்கு செய்த இலக்கியக் கூட்டங்களில் அடிகளார் இலக்கியச் சொற் பொழிவுகள் நிகழ்த்தி வந்திருக்கின்றன.

அடிகளார் கலந்துகொண்ட தமிழர் திருநாள் இலக்கியக் கூட்டங்களைப்பற்றி ஈப்போவில் உள்ள முசுமணி என்பவரிடம் கேட்டபோது அவர் சொன்னார்: “அடிகளார் கூட்டங்களுக்கு நேரம் தாழ்த்தாமல் வருவார். குறிப்பிட்ட நேரத்தில், குறிப்பிட்ட செயல்களைச் செய்தால், நமக்கு மட்டுமல்ல, மக்களுக்கும் நல்லது” என்று அடிகள் தம் இலக்கியக் கூட்டங்களில் அடிக்கடி கூறுவாராம். “ஒரு சிலர் தமிழை வைத்து வாழ்கின்றனர்; ஆனால் அடிகள் தமிழைத் தமிழாகக் கண்டார்” என்றுச் சூசமணி.

அடிகள் இலக்கியக் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும்போது அடிகளின் நகைச்சுவைகூடத் தமிழ்மொழியை அடிப்படையாக வைத்தே நகைச்சுவை அமைந்து இருக்கும். ஒருமுறை அடிகள் கூறினார், “நம் தமிழ் மக்களுக்கு கள்ளுக்கும், கல்லூக்கும் சொல்லில் வித்தியாசம் தெரிவித்தே, ஆனால் கள்ளோயும், கல்லீயும் காட்டும் போது பொருளில் வித்தியாசம் தெரிவின்றது.” இன்னொரு தடவை இலக்கியக் கூட்டத்தில் கம்பராமாயணத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது, “நல் தமிழ் படிக்க விரும்புவின்றவர்கள் கம்பனைப் படிக்க வேண்டும்” என்றார். “குள்ள கடவில் கலத்தை ஓட்டும் காட்சியை அழைகோவியமாகக் கம்பன் கையாண்டிருக்கின்றன. கடல் அலைகளில் ஓடம் தள்ளாடும் காட்சியை அப்படியே தாலாட்டு மொழி கொண்டு எழுதியிருக்கின்றன் கம்பன். அப்பொ ! எவ்வளவு அழகு தமிழ் கம்பன் தமிழ்” என்று அடிகள் இலக்கியக் கூட்டங்களில் கம்பனைப் பாராட்டுவாராம்.

அடிகளார் 1958ஆம் ஆண்டு “Strait Times” என்ற மலேசிய ஆங்கிலச் செய்தித்தானுக்குப் பேட்டி கொடுத்திருந்தார். அப் பேட்டியில் நாம் இந்நட்டு மொழியைக் கற்றுக்கொள்வதாக.

வும் எனவே, “Teach Yourself Malay” என்ற நால் மூலம் தாம் மலேசிய மொழியைக் கற்றுக்கொண்டு இருப்பதாக அடிகளார் கூறியிருந்தார்.

மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியத்துறையும் அடிகளார் வருகையும்

மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தியத்துறையைத் தொடக்க ஏற்பாடுகள் நடந்த வண்ணம் இருந்தன. சென்னையில் விருந்து வந்த நீலகண்ட சாத்திரியார், “இந்தியப் பகுதியில் வழக்கிழந்த வட மொழிக்கே முதன்மை இடம் அளிக்க வேண்டும்” என்று பரிந்துரைகள் செய்தார். இந்தப் பரிந்துரை மலேசியாவிலுள்ள தன்மானத் தமிழர்கள் நடுவில் பெரும் பரப்புபை ஏற்படுத்தியது. தமிழ்வேள் கோ. சாரங்கபாணியின் தலைமையில் ஒரு போராட்டம் ஆரம்பமாகியது. “தமிழ் எங்கள் உயிர் நிதி” என்ற அமைப்பின் கீழ் இந்தியத்துறையில் தமிழுக்கே முதல் இடம், முக்கிய இடம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற போராட்டம் வெற்றி பெற்றது. நீலகண்ட சாத்திரியின் பரிந்துரைகள் தவிடு பொடியாளினா. மலாயப் பல்கலைக் கழகத்தின் இந்தியத் துறையில் தமிழ் அள்ளை அரியணை ஏறினார். இந்தப் பொறுப்புமிகு இந்தியத்துறைக்கு யாரைத் தலைவராக நியமிப்பது என்ற பேச்சு வார்த்தை தலை தூக்கியது. தனிநாயக அடிகளாரின் பெயரே தமிழ்வேள் கோ. சாரங்கபாணியின் மனத்தில் உதயமாகியது. (அடிகளார் தமிழர் திருநாள்மூலம் மலேசிய நாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்ததாலும், மலேசியத் தமிழ்மக்கள் உள்ளத்தில் இடம் பெற்றிருந்ததாலும், கோ. சாரங்கபாணியின் மனத்திற்குப் பிடித்திருந்ததாலும், அறிஞர் தனிநாயக அடிகளார்களையே இப் பதவிக்கு நியமிப்பது என்று விரும்பினார்—தமிழ்வேள்—கோ. சாரங்கபாணி. இதற்கிடையில் அடிகளாரின் வருகை விடைக்கும் மட்டும் தற்காலிகமாக 1960ஆம் ஆண்டு முத்து இராசாக்கண்ணார் இந்தியத் துறையின் தலைவரானார். 1961 ஆம் ஆண்டு மேத்திங்கள் அடிகளார் மலாயப் பல்கலைக்கழகத் தின் இந்தியத்துறைக்குத் தலைவராக வர கோலாலம்பூர் வந்து சேர்ந்தார். தனிநாயக அடிகளார் இந்தியத்துறைக்குத் தாம் வந்ததை இவ்வாறு எடுத்துக் கூறுவார் :

“மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தில் போரியர் கட்டிலுக்கு முதற் பேராசிரியராகச் செல்ல வேண்டும் என்று சாரங்கபாணி பேரன்ற தமிழ்ப்பற்றுடையோர் விரும்பினார். இந்த வாய்ப்பை நாலும் வரவேற்காமல் இருக்கவில்லை” என்பார் அடிகள்.

அடிகளர் மலையப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத் துறைக்குக் கலைஞராக வந்தபோது, இலவசக்கையைச் சேர்த்த எல்லீசர் மலையப் பல்கலைக்கழகத்தின் தற்காலிகத் துணைவேந்த ராக (Deputy Vice Chancellor)வும், அறிவியல் துறையின் தலைவராகவும் பொறுப் பேற்றிருந்தார். இவர் தனிநாயக அடிகளர் கூடுப் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பில் வரவேற்றார். அடிகளர் இந்தியத்துறையின் தலைவராக வந்தபோது அது கடுமையான பேர்ஸ்தூப் மிகவும் சிறியதாய் இருந்தது. அடிகளரின் அயரா முயற்சியினால் அது ஒரு பெரிய அலமராக ஒன்பது ஆண்டுகளில் வளர்ந்து உயர்ந்தது. அடிகளர் உலக அரசுகில் பேரும் குழும் பெற்றிருந்தடியால் இந்த இந்தியத்துறை உலகப் பல்கலைக்கழகங்கள் மத்தியில் அறியப்பட்டது. இந்தியத்துறை கையைப் பல்லாற்றுதலும் விரிவாக்க அரசாது உழைத்தார். உலகின் பல நாடுகளிலிருந்தும் தமிழ் அறிஞர்களையும் தமிழ் தொடர்பான துறைகளில் ஈடுபட்டவர்களையும் இந்தியத் துறையில் பணியாற்ற அழைத்திருந்தார்.

இந்திய மௌனிப் பகுதிக்குரிய நிலகம்

தனிநாயக அடிகள் இந்தியத்துறைக்குரிய நூலாத்தைச் சிறந்த மூறையில் விரிவுபடுத்தினார். இந்திய நட்புகள் தத்துவம், சமயம், பண்பாடு, மொழிகள், வரலாறு ஆகியைப் பற்றி அறிவிக் கும் ஆய்வில் நூல்களும், பிரெஞ்சு நூல்களும் அடிகளரின் பெரு முயற்சியால் பெருமளவு நூலாத்திற்கு வருகிக்கொட்டப்பட்டன. அடிகளர் வெளி நட்டிரிஞ்சனின் ஆதாவட்டமும், தமிழ்நெங் செ. சர்வ்வோனியின் உதவியுடனும் நூலாத்தை விரிவுபடுத்தினார்.

9. மலையப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியப் பதவிக்குப் பெருமை சேர்த்த பேராசான்

அடிகளர் தலைசிறந்த ஒரு மாணுக்கள். எனவே தலைசிறந்த ஒரு போராசிரியாக விளங்கியதில் வியப்பில்லை. அடிகளர் சிடம் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் பல்கலைக் கண்டு அவருடைய விரிவுக்கானின் விசாலத்தையும், புலமையின் ஆழத்தையும் அவர்கள் வியந்து போற்றுவதைக் கேட்டுப் பெரிதும் மகிழ்ந்துதான். நான் சந்தித்த அடிகளரின் பிரமாணிக்கமான மாணவர்களைக் கொண்டு இருவரை இங்கு குறிப்பிடவிரும்புகின்றேன். ஒருவர் செப்ஸ்தியான் வெதநாயகம்; மற்றவர் தற்போது மலையப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத்துறையில் விரிவுக்கானப் பணியாற்றுவின்ற டாக்டர் தேவ பூபதி நடராசா என்னிடம் கூறினார்கள் : அடிகளர் 1961ஆம் ஆண்டில் இந்தியத் துறைக்குப் பொறுப்பாசிரியாக வந்தபோது தாம் இரண்டாம் ஆண்டு தமிழ் இலக்கியம் படித்துக்கொண்டிருந்ததாகக் கூறினார். (B. A. Honours). அடிகளர் இந்தியத் துறைக்குப் பொறுப்பாக வந்தபோது இரண்டாம் ஆண்டு தமிழ்ச்சிறப்புப் பாடம் எடுத்தவர்கள் நான்கு பேர்கள். வேலூப்பிள்ளை, நிச்சட் ஜோன்சன், போன்றவர்களாவர். மூன்றாம் ஆண்டில், எஸ். எம். பொன்னோயா, செல்வி ஹயசிந்து (Hyacinth) திருமதி—சந்திரசேகர், சுசிலா நாயர், ஜனார்த்தனம் போன்றோர் பயின்று வந்தனர். இவர்களுக்கெல்லாம் அடிகளர் இந்தியத் துறையில் கல்வி கற்றுக்கொடுத்தார்.

தனிநாயக அடிகளின் கற்பிக்கும் முறை தனியானது

“அவர் எங்கள் வகுப்பை எடுத்த முறை இருக்கின்றதே அது அலாதியானது, அழகானது” என்றார் திருமதி டாக்டர் தேவபூபதி நடராசா அவர்கள். அவர் ஒரு கவிதையை எடுத்துக் கொண்டால் அதை அரைகுறையாக நடத்தமாட்டார். முழுக்கவிதையையும் எடுத்து விளக்குவார். அக் கவிதை உணர்த்தும் உணர்வுகளை அப்படியே வெளிக் கொண்டார்வார். புறநானாற்றில்

இஞ்சுது ஜப்பது பாடல்களை எடுத்து விரிவாக நிகழ்த்தினார். அவை 51 முதல் 100 வரையும் உள்ள பாடல்களாகும். சிலப் பதிகாரம், அகநானாறு, குறுந்தொகை போன்ற தமிழ் இலக்கிய நூல்களை எடுத்து அழுபடக் கற்பித்தார். “ஒப்பிடும் முறை” மூலம் வகுப்பு நடத்துவது அவர் தனித்தன்மையாகும்.

குறுந்தொகையிலுள்ள 18-வது பாடலை அவர் நடத்திய முறை இன்னும் தம் நெங்சில் பக்கமையாக இருப்பதாக, தற்போது மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத் துறையில் விரிவாக்காரராகப் பணி புரியும் திருமதி டாக்டர் தேவழுபதி நடராசா என்னிடம் கூறினார்கள்.

வீங்திதழும் பெரிதே / வானிதழும் உய்க்கன்று
கீர்திம் அரள விக்டே / சாரல்
கருங்கோல் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருக்கேன் இறைக்கும் நாடனைடு நட்பே”

—(தேவகுலத்தார்)

இந்தப் பாடலை நடத்தும்போது பிரேரணையிங் (BROWNING) எழுதிய “How do you love thee”? என்ற ஆங்கலக் கவிஞருடைய பாடலுடன் ஒப்பிட்டு வகுப்பு நடத்தியது மிக இனிமையாக இருந்தது. இருப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அடிகளாகுடைய வகுப்புக்கள் இன்னும் தேவை இனிப்பதாகக் கூறினார்கள். அடிகளாரிடம் இஞ்சுது தமக்கு ஒப்பியல் இலக்கீத்தில் எடுப்பு ஏற்பட்டதாக டாக்டர் தேவழுபதி நடராசா அவர்கள் கூறினார்கள்.

விட்மனும் பாரதியையும் பற்றிய டாக்டர் பட்டத்து ஆய்வும் பட்டத்துக்குப் பரிசோதகார (EXAMINER) அடிகள் இஞ்சுதார். ஓப்பாய்வு மூலம் வகுப்புக்களை எனிமைப்படுத்தினார். சூவ சமயப் பாடல்களாகிய திருவாசகம் நடத்தும்போது அவர் எவ்வளவு சுவையாக நடத்தினார் என்றால், அவர் ஒரு கத்தோலிக் குரு என்பதையே நாங்கள் மறந்துவிட்டோம். அவ்வளவுக்கு அருமையாக வகுப்புக்களை நடத்தினார்.

வகுப்பறைக்கு வெளியே அவர் ஒரு நண்பாகப் பழகினார். சிறப்பு B. A. (இளங்கலை) மாணவர்களும், பேராசிரியர்களும் சேர்த்து காபி (Coffee) அல்லது தேநீர் வாரத்தோறும் அல்லது சாதந்தோறும் எடுத்துக் கலந்துரையாடும் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையைக்குவாக்கி, ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் இடையே உள்ள உறவை வழுப்படுத்தினார். He was friendly and not academic. மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தில் அதிக அக்கறை-

மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தில்...போன்றன்

43

எடுத்தார். அவரிடம் செல்ல நாங்கள் பயப்படவில்லை. அடிகளைவு எங்களை ஆட்கொள்ளவில்லை. அவர் தங்கி இந்தக் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களுக்கிணை ஒதுக்கப்பட்ட இல்லத்தில் நாங்கள் தாராளமாகப் போய்வர அனுமதி தந்தார். அவர் இல்லத்தில் யாராவது வந்தால் விருந்து வைத்து எங்களையும் அழைப்பார் என்றார் அடிகளின் அபிமான மாணவிடாக்டர் தே. நடராசா.

தனிநாயக அடிகளால் மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத்துறை உலகப்புகழ் பெற்றது. (It got world Stature because of Fr. Dr. X. S. Thaninayagam). தனிநாயக அடிகள் நிதி திரட்டிப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்களின் (Master's thesis) முதுகலை ஆய்வு நூல்களை இந்தியத்துறையால் வெளியிடப் பெறிதும் உதவினார்.

நான்கு ஆய்வு நூல்கள் அன்று வெளியிடப்பட்டன. அவை பின்வருமாறு :

1. பண்டைத் தமிழ் சமுதாயத்தில் பெண்கள் நிலை—டாக்டர் திருமதி தே. நடராசா.
2. திருவாசகமும்—திருஅருட்பாவும்—செல்வி ஜெயதேவி.
3. மலாயாவில் இந்தியக்கல்வியின் வரலாறு—திரு. ச. மா. பொன்னையா.
4. இருபதாம் நூற்றுண்டின் நவீனம்—செல்வி. ஹா சிந்தா வீயோ.

இவற்றைத் தொடர்த்து “Women on modern Literature—Loganayaki Nanni thamby” வகுப்பு நடத்தும்போது சில இரண்டினங்களை தொடர்களை எடுத்துக்கொட்டுவார். சில உவமை நயங்களை எடுத்துக்கொட்டுவார். (Comparisons and phrases are his special characteristics) நூலகத்தில் தமிழுடைய நேரத்தின் பெரும்பகுதியைச் செலவழிப்பார். “தமிழ் மொழிப் பேரவை மூலம்” பழைய மாணவர்களுக்கு விருந்து வைப்பார். இதனால் பழைய மாணவர்களுக்கும், புது மாணவர்களுக்கும் இடையே நட்பு மலர்ந்தது. அவர்கள் இந்தியத்துறையையும், பல்கலைக் கழகத்தையும் விரும்பிடச் செய்யும் ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்.

இங்கு இந்தியத்துறையின் தலைவராக அடிகளார் பணி சாற்றியபோது இந்திய மொழிப்பகுதியில் ஆராய்ச்சித்துறைக்குச் சிறந்த இடத்தை அடிகளார் கொடுத்தார். ஜோரைப்பிய அறிஞர்

களின் தமிழ்த் தொண்டு, சிறப்பாக டாக்டர் ஜி. யு. போப் ஜூயர் அவர்களின் தமிழ்த் தொண்டு, தமிழ்த்தெள்றல் திரு. வி. க. அவர்களின் தமிழ்ப்பணி போன்றவற்றில் இந்தியத்துறையின் பட்டாரிகள், விரிவுரையாளர்கள் பலர் ஆய்வு செய்யத் தூண்டினர் அடிகள். சருங்கக் கூறின் மலாய்ய பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத்துறை தனிநாயக அடிகளின் சேயாகும். தமிழ்ப்பணி பாட்டுக் கூறுகளை அறிந்துவர, தாய்லாந்து நாட்டிற்கு அடிகளார் டாக்டர். சிங்காரவேலுவை அனுப்பியது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்மொழியும்—பிறமொழிகளும்

மலாய் நாட்டில் ஆஸ்வில் மொழியின் தரம் உயர்ந்து விளங்குகின்றது. மலாயாவில் வழங்கும் பிறமொழிகளில் தமிழ் இலக்கியம், பண்பாடுபற்றிய நூல்கள் எழுவேண்டும் என அடிகளார் விரும்பினார். மலாய் சீன மொழிகளிலுள்ள இலக்கியங்களைத் தமிழ்மொழியிலும், தமிழிலுள்ள இலக்கியங்களை அம் மொழிகளி லும் பெயர்ந்து ஏழுதும் பணி சிறந்தது என்றார். அடிகளாரின் முயற்சியால் 1966ல் திருக்குறள் மலாய், சீன மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. திரு. செங் இசி (CH'Eng HSI) என்பவரைக் கொண்டு சீன மொழியில் திருக்குறளை மொழி பெயர்க்கத் தூண்டினார் அடிகள். திரு. இஸ்மாயில் குசேயின் (ISMAIL HUSEIN) என்பவரைக் கொண்டு திருக்குறளை மலாய் மொழியில் மொழி பெயர்க்கத் தூண்டினார் அடிகள். அஃ: 3தாடு நின்றுவிடாமல் அந்தாலுக்கு ஓர் அழிய அனிந்துரை மும் கொடுத்துச் சிறப்பித்தார்.

அந்தமிழ் வளர்ந்த வித்தகர்

அடிகளார் இந்தியத்துறையில் பணியாற்றியபோது இயல், இசை, நாடகம்மூலம் முத்தியமை வளர்ந்தார்.) ஜெயதேவி பொன்னுத்துரை போன்றவர்களைக் கொண்டு பாத நாட்டியத்தை இந்தியத்துறைமூலம் நடாத்தித் தமிழ் நாடகக்கலைக்கு மெருகு ஆட்டினார். இலக்கியங்களிலுள்ள இசைச் செய்யுள்களை மாணவர்களைக் கொண்டு மன்னாம் செய்ய வைத்துப் பொதுமேடைகளில் பாடும்படி செய்தார்.

திருவாசகம் தேவாரம் போன்ற பக்திச் செய்யுள்களை, இரண்டு மூன்று முறை பல்கலைக் கழகப் பொது மன்றபத்தில் பழக்கும் மாணவர்களைக் கொண்டு இசை மழை பெய்யச் செய்தார். (He introduced the recital of classical music from literary verses for public.)

மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தில்...பேராசாந்

45

தமிழ் அறிஞர்களைக் கொண்டு இலக்கியப் பேருரைகள் திகழ்த்தியிருக்கின்றனர். குறிப்பாக அறிஞர் அண்ணா, நாவலர் நெடுஞ்செழியன், பேராசரியர் கல்வி, டாக்டர் மு. வி. போன்ற வர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.) உலகமெங்கும் தமிழ்த்துது சென்றிருந்தபடியால், பல நாட்டறிஞர்களை அடிகளாருக்குத் தெரியும். எனவே மலேசியாவிலுள்ள வெளிநாட்டுத் தூதரங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு வெளிநாட்டுத் தூதரங்களை வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் வந்தால் அவர்களைக் கொண்டு இலக்கியப் பேருரைகள் பல்கலைக்கழகத்தில் நடத்த ஒழுங்கள் செய்திருந்தார். தம் கடமையைக் கண் எனக் கருதி னார். தமிழ்மொழிக்கு ஏற்றத்தையும், புகழையும் கொண்டு வந்தார். He popularized the Tamil language. மலாயப் பல்கலைக் கழகத்தின் இந்தியத்துறையில் பணிபுரிந்த காலத்தில் தமிழ்மூடைய இயற்கைப்பாக்கள் (Nature poetry) என்ற நூலைத் திருத்திப் பதிப்பித்தார். போர்த்துக்கீச—தமிழ் அகா முதலியைப் பதிப்பித்தார். ஒன்றே உலகம், முதல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டார்.

பொதுவாக ஒரு புதிய விரிவுரையாளரே அல்லது போகிள் யாரோ ஒரு துறைக்கு வந்தால் தாம் பொறுப்பெடுத்த இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுக்குள் தமிழ்மூடைய துறைக்குத் தொடக்கான ஒரு தமிழ்ப்பில் பல்கலைக் கழகத்தின் புதிய ஆண்டின் ஒன்றில் தொடக்கவரை (Inaugural address) ஒன்று நிவழ்த்துவது மாபு. அந்த மாபின்படி தனிநாயக அடிகள் 1968 ஆம் ஆண்டில் “Indian thought and Roman Stoicism” (இந்தியச் சிந்தனையும் உரோம ஸ்டேடோயிச் வாதினையும்) என்பதுபற்றித் தொடக்கவரை நிவழ்த்தினார். இந்த அருமையான உரையில் இறுதியில் அடிகளார் கூறிய குருதுக்கள் அவருடைய பன்னபடைந்த உண்டதைக் காட்டுவதோடு, ஒவ்வொரு மனிதனும், சிறப்பாக ஒவ்வொரு தமிழ்மூலம் தன் நெஞ்சில் பதிய வைக்க வேண்டிய பொன்னைமுத்துக்களாகும். இதோ! அந்த அரிய கருத்துக்கள் :

To forgive enemies is culture but to forgive friends is a higher culture. To return good to those who have been bad to you is culture. To be accessible and friendly with the lowly is culture. Culture includes the learning which considers itself inadequate. The service which expects no reward. The greatness which ever is humble, the largeness which forgives the gentlemanliness which never inflicts

pain, the purity of intention and the spotlessness of mind which are born of truth and justice and the expansiveness which comes of not harbouring petty thoughts resulting in the shrivelling of personality. Culture is fostered by learning by the critical search for knowledge in books, by association with the learned by the art of conversation which includes as well, the art of listening by the eloquence which should be able to express lucidly one's subtlest thoughts and by friendships which provide the opportunity to give and to receive. Culture includes the humanism which enjoys humour and laughter. "To those who are unable to laugh it is pitch dark even amidst the blaze of noon". Culture is fed on ideals. The man without ideals is a corpse. Culture cannot be an ideal which only a Hellenocentric world possesses.

"தமிழ் ஒளியில் தனிநாயகத்தின் ஒளி"

மலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத் தமிழ்ப்பேரவையால் "தமிழ் ஒளி" என்ற பெயரில் ஒரு சஞ்சிகை தொடக்கப்பட்டது. இந்தியத்துறைத் தலைவர் இச் சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவது மாபாகும். முத்து இராசாக்கண்ணார் தலைமையில் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவரின் தலைமையில் ஓர் இரு இதழ்கள் வெளிவர்த்திருக்கின்றன. அதன் பின்னர் இந்தியத்துறையின் தலைவராகத் தனிநாயக அடிகளார் 1961ல் பொறுப்பேற்றவுடன் இண்டாவது இதழான "தமிழ் ஒளி" வெளிவந்தது. தமிழ் ஒளிக்கு அடிகளார் வாழ்த்துரை வழங்கி இருந்தார். முதலே 1962, 1963ஆம் ஆண்டுகளில் "தமிழ் ஒளி" வெளிவந்தது.

மலைப் பல்கலைக்கழக இந்தியத்துறையின் பேரவையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட "காதல் எங்கே?" என்ற நாடகத்தைப் பாராட்டி, தமிழ்ப் பேரவையினரை ஊக்குவித்து 1963ல் (அக்டோபர்) வெளி வந்த "தமிழ் ஒளிக்கு" வாழ்த்துச் செய்தி எழுதியிருந்தார் அடிகளார்; இதனால் நாடகக்கலையில் அடிகளாருக்கு இருந்த கடுபாட்டை அறிகின்றோம். தனிநாயக அடிகளார் 1965 - 1966 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளிவந்த "தமிழ் ஒளிக்கு" எழுதிய வாழ்த்துக்களை இங்கு அப்படியே தருவது மிகப் பொருத்தம் என நினைக்கின்றேன் :

"ம் மாணவர் சென்ற ஆண்டில் ஆற்றிய பல்வேறு தொண்டுகளின் பொருட்டு, நன் அவர்களைப் போற்றக் கடமைப்

பட்டுள்ளேன். தமிழ்மாபில் தொன்றியவர்களும், தமிழ்அல்லாதாரும் இவ்வாண்டில் ஒன்று சீர்ந்து பேரவை நிகழ்ச்சி களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். தாம் அரங்கேற்றிய கலை நிமிச்சி களின் வழி உலகத் தமிழ்ரினூர் மாநாட்டிற்களை நிதி திரட்டி அம் மாநாட்டிற்கு, ஈழநாட்டிலும் இந்து மாணவர் வருவதற்கெனப் பொருள் உந்த இம் மாணவர்களுக்கு என்றன் நியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

'நம் இந்தியப்பகுதி இக்கையை ஒரு மாநாட்டினைக் கூட்டுவதற்கும் கலையிலும், ஆராய்ச்சியிலும் வளர்வதற்கும் மாணவரும் விரிவுரையாளரும் கல்வியனும் பெருந்துறையில் ஒத்துழைத்து ஈடுபடுவதே காரணமாகும். மாணவரின் நற்பணியின்றி ஆசிரியரின் தொண்டு வளர்வது அரிது. இந்த நற்பணபு நம் இந்தியத் துறையிலும், நம் பல்கலைக் கழகத்திலும் உயர்ந்த முறையில் அமைத்திருப்பதைக் கண்டு பேருவகை கொள்கின்றேன்.

"நம் மாணவர் வெவ்வேறு தமிழ் அறிவு படைத்த நிலைகளிலிருந்து வந்து பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் பயில்களிற்கன். இவர்கள் அணைவர்க்கும் ஒரே நிலையில் பாடங்கள் நடத்துவது எனின்றால், ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ஏற்றவாறு நம் விரிவுரையாளர் தமிழ்ரிவை ஊட்டி வருவது அவர்களிடம் இருந்து வரும் முயற்சிக்கும், கடமை உணர்ச்சிக்கும் சான்றாகும்.

"உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் தமிழ்த்துறைப் பகுதிகள் இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஏற்றவாறு பயிற்சியிலும் ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபடுவதே இயல்பு. மலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பாடத் திட்டங்கள் மலைநாட்டின் பண்பாட்டுமைப்பிற்கும் சூழ்நிலைக்கும் வருங்கால நலத்திற்கும் ஏற்றவாறு வகுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே விரிவுரையாளரைப் பணியாற்றக் கேர்வு செய்யும் பொழுது விரிவுரையாளரிடம் சிறந்த அறிவையும், பாந்த கொள்கைகளையும், உயர்ந்த கல்விச் சான்றுகளையும், ஒப்பியல் ஆராய்ச்சி வண்மையையும் எதிர்பார்ப்பர் பல்கலைக்கழக அசிகாரிகள். இத்தகைய நோக்கங்களைப் பல்கலைக்கழகக் கல்வி முறைகளை நன்கறிந்த மாந்தர் போற்றுமல் இரார்.

"பல்கலைக்கழகப் பயிற்சியும், ஆராய்ச்சியும் சிறப்பறிவு பெற்ற அறிஞரின் ஆரந்துறை. ஆலவால் பல்கலைக்கழகத்தின் நோக்கங்களும் பயிற்சி முறைகளும் எல்லாக்கும் எளிதில் புலப் படுமென்று பல்கலைக்கழகத்தைச் சொல்லும் எதிர்பார்ப்பதை இல்லை.

“தமிழ்ப் பேரவையின் தலைவர், செயலாளர் போளர் அடிகளுக்கும் என் வாழ்த்தும் நன்றியும் உரித்தாரும். மலை நாட்டில் தமிழ் மனம் பரவத் தமிழ்ப் பேரவையினர் தொடர்ந்து தமிழ்ப் பணி ஆற்றுக்.

செ. தனிநாயகம்

தலைவர்,

இந்திய மொழிப் பகுதி தலைவர்,
கலையியல் துறை,
மலையப் பல்கலைக்கழகம்.”

10. மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு

அடிகளின் மகத்தான பங்கு

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னேற்றத்துக்கும், ஆக்கத்துக்கும், ஏற்றத்திற்கும் பெரும் தொண்டு செய்தவர் அடிகளார் ஆவார். மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்ததுமட்டுமின்றி, பெரியோர்களின் ஆதாவையும் திரட்டிக் கொடுத்தவர் அடிகளார் ஆவார். எழுத்தாளர் சங்க வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் அடத்தளமாக விளம்பரமின்றி அரும்பணி செய்தார் அடிகள் என்ற கருத்தை அடியேன் கோலாலம்பூரில் கலத்துகொண்ட யூப்கஸ்லீகா என்ற பாவலர் திலகம் சாரங்க பாஸ்கரஞ்சின் நூல் வெளி யீட்டு விழாவின்போது மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் எம். துரைராஜ் கூறினார். சங்கத்தின் நிதியை வலுவாக்க ஆயுள் உறுப்பினர்களை நாடு முழுவதும் திட்டங்கள். தேவையளில் என்னையும் அழையுங்கள், உடன் வந்து சிபாரிசு செய்கின்றேன் என்று அடிகளார்தாம் முதன்முதலில் ஆலோசனை கூறி முதலாவது ஆயுள் உறுப்பினராகவும் பதிந்து கொண்டார். அடிகளார் அன்று சொன்ன ஆலோசனையின் படி எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு நாடு முழுவதும் ஜோகூரிலிருந்து கெடாவரை வாழும் நல்ல தமிழ்ப் புரவலர்கள் ஆயுள் உறுப்பினர்களாக அளிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தலைவர் எம். துரைராஜ் தனிநாயக அடிகளாருக்கு மலேசியத்துமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் அஞ்சலி என்ற தம் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் மலையப் பல்கலைக் கழக நிலையில் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்துக்கு முதலில் அங்கீகாரமும் பெருமையும் தேடித்தந்த புகழும் தனிநாயக அடிகளாரையே காரும்.

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் பிளால் உணவகத்தில் (அம்பங் சாலையில் கோலாலம் பூரில் உள்ளது) ஒழுங்கு செய்த விருந்துக்

கூடத்தில் தனிநாயக அடிகள் ஆற்றிய சிறப்புரை “மலேசியாவில் தமிழ் எழுத்தாளரும் அவர்களின் பணியும்” என்பதாகும். அடிகளாளின் அப் பேருரையை மலேசிய வானேஸி முக்கியத் துவம் கொடுத்து ஒனி பரப்பியது. மலேசியாவில் புகழ் பெற்ற நாளோடான் “தமிழ் நேசன்” முதல் இடம் கொடுத்து அதனை வெளியிட்டது. அப் பேருரைக்குச் செவி மடுத்தவர்கள் இன்று கூட அப் பேச்சைப் பாராட்டுகின்றனர். அப் பேருரையின் சில பகுதிகளை அடியேனால் தராமல் இருக்க முடியாது:

“ஏனைய கழகங்களுக்கு இல்லாத ஒரு செல்வாக்கும் பயனும் எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு இந்நாட்டில் சர்க்கும் என்பது தின்னனம். தமிழ் எழுத்தாளர்க்குத் தென் இந்திய நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் கிடையாத வாய்ப்புக்கள் இந்நாட்டில் உள். வேறொத்த நாட்டிலும் இந்நாட்டிற்போல மேற்றிகைப்பண்பாடு கூடும், சீழ்த்திகைப்பண்பாடுகளும் பண்டமாற்றம் செய்வதில்லை. இந்நாடு சீன, இந்திய, மலாய, அரேபிய, ஐரோப்பிய மொழி களுக்கும் பண்பாடுகளுக்கும் அவற்றுடன் தோன்றிய சிறந்த உலக சமயங்களுக்கும் நிலைக்களமாக இருக்கின்றது. எனவே தமிழ் எழுத்தாளர் புதிய புதிய முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும் வளர்ச்சிபெறுவதற்கும் பல வாய்ப்புகள் உள். இந்நாட்டின் வருங்கால நலத்திற்காகவும், தமிழ்மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், தமிழ் இலக்கியத்தின் விரிவிற்காகவும், இச் சங்கத்தின் எழுத்தாளர்கள் இவ் வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்துமாறு வாழ்த்துகின்றேன்.

“வரலாற்று நாவல்கள் இதுகாறும் அரசு குடும்பங்களின் கதைகளாகவே அமைந்துள்ளன. வருங்காலத்தில் அரண்மனையைத் துறந்து வரலாற்று நூல்கள் வெவ்வேறு காலத்தின் பொதுமக்கள் வாழ்வைப் படம் பிடித்துக் காட்டுதல் வேண்டும். பொதுப் பொருட்களைக் கொண்ட நூல்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கில நூல்களைத் தழுவிய சுருக்கங்களாக இருக்கின்றன. கடல், அரசியல், கடிகாரம், வான் ஆராய்ச்சி எனும் பொருள்பத்திற்குத் தோன்றும் நூல்கள் அடிப்படை அறிவைப்பயக்கும் நூல்களாக வில்லை. ஆசிரியரின், பதிப்பாளரின் வயிற்றை வளர்க்கும் கருவிகளாகவே இருக்கின்றன. இவ்வாறு கூறுவதால் தமிழில் அரிய நூல்கள் இந்நூற்றுண்டில் தோன்றவில்லை என்பது அல்ல என் கருத்து. சங்க இலக்கியமும், சிலப்பதிகாரமும், பக்திப் பாடல்களும், பெரிய புராணங்களும், கம்பராமாயணங்களும் உரிய நூற்றுண்டின் உலக இலக்கியங்களுடன் நிகராக அமைவது போல, இந்நடு நூற்றுண்டின் தமிழ் இலக்கியமும் இதா உலக

இலக்கியங்களுடன் நிகராக இருத்தல் வேண்டும் என்பதே என் விண்ணப்பம். அத்தகைய உயர்ந்த நிலையை இலக்கியத்தில் எதிர்பார்க்கும் உரிமை தமிழ்நூல்களைப் படிப்போர்க்கு உண்டு. அத்தகைய உயர்ந்த நிலையையடைந்த நூல்களையே வெளியிடும் கடமை எழுத்தாளர்க்குண்டு. இன்றேல், ஒருவன் தான் விரும்பும் கல்விக்குத் தாய்மொழி வேண்டிய அளவு உதவாததால் தாய்மொழியினைத் துறந்து பிறமொழிகளைப் பயில்வான்.

“ஒருவன் ஆங்கிலத்தில் இருபதாயிரம் அல்லது மூப்பு தாயிரம் சொற்களை அறிந்திருத்தல் வேண்டும். ஒத்து ஆண்டுகள் படைத்த சிறுவர் ஏற்குறைய மூவாயிரம் சொற்களை அறிவார். இக் கூற்று பலருக்கு வியப்பை உண்டாக்கும். ஆனால் இதன் உண்மையை நன்கு புலப்படுத்தலாம். வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் 30,000 தனிச் சொற்களைத் தம் உரைகளில் கையாண்டுள்ளார்.

“தமிழில் நன்கு கற்றவரும் இருபதாயிரம் வெவ்வேறு சொற்களையேறும் அறிந்திருக்கவேண்டும் என்று நம்புவதற்குச் சான்றுகள் உள். இச் சொல்வளத்தைப் பெறுவதற்கு ஒருவன் பலதுறைகளில் தோன்றும் நூல்களைப் பயில்தல் நன்று. இவ் இருபது மூப்பதாயிரம் சொற்களின் ஆட்சியில் தேர்ச்சிபெறுவதற்கு ஒருவர் படிக்கவேண்டிய நூல்கள் எத்தனை? மொத்தம் 50 இலட்சம் சொற்களின் தொடர் தொகையை வெவ்வேறு நூல்களிற் பத்தாண்டுகளில் படித்தால், நமக்கு வேண்டிய இருபதாயிரம் தனிச்சொற்கள் அவற்றில் விரவிவருவதால் அவற்றின் சொல்லாட்சியைப் பெறுவர் என்று கணக்கிட்டிருக்கின்றார் ‘தோண்டைக்’ எனும் உள்ளால் வல்லுநர். பிறநாட்டு நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பது போலத் தமிழ்நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தால் ஆங்கிலத்தில் இருந்து சீனத் திலும், மலாயிலும் வேறு மொழிகளிலும் பெயர்ப்பதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படும்” என்பதை அடிகளார் சுட்டிக்காட்டினார். ‘எனவே இருபதாம் நூற்றுண்டின் சிறந்த தமிழ்நூல்களை நாம் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தால் இருபதாம் நூற்றுண்டின் தமிழ் இலக்கியம் அலகிற்கே பொது இலக்கியமாகிவிடும்.

“எழுத்தாளர் எழுத்தை வளர்க்க வேண்டுமாயின் பதிப்பாளர் எழுத்தாளர்களுக்கு நல்ல வகுவாய் கொடுத்தல்வேண்டும். வறுமையே எழுத்திற்கும் புலமைக்கும் இருப்பிடம் என்ற காலம் சென்றுவிட்டது. நல்ல நூல்களைப் பரப்புவது எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மற்றிருந்து பணியாக இருக்கும். இந்த நாட்டில் தமிழ்நூல்களை விகிள்குப் பெறுவது அரிதாக உள்ளது. எனவே

எழுத்தாளர் சங்கம் இந்தாட்டில் மலிவுப் பதிப்புகளைப் பதிப்பித்தும், பலபேருர்களிலும், சிற்றார்களிலும் நூற்கூடங்களை நிறுவியும் கூட்டியல் முறையில் புத்தக விற்பனைக்கடைகளை நடத்தியும் வாண்களைவத்து நூல்களை ஊர் ஊராகவும், தோட்டம் தோட்டமாகவும் விற்பனை செய்தும் நற்பணி ஆற்றலாம். தமிழின் பாதுகாப்புச் சங்கமாக நமது எழுத்தாளர் சங்கம் அமையவேண்டும்" என்று அடிகள் அறைக்கூவல் விடுத்தார்.

மலையப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் கல்கிக் கருத்தங்கு

கல்கியின் எழுத்தோவியங்கள் குறித்து மலாயப் பல்கலைக்கழக இந்தியப்பகுதியும் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கமும் இணைந்து பல்கலைக்கழக மண்டபத்தில் மாபெரும் கருத்தரங்கை நடத்த முன்னின்று உழைத்தவர் தனிநாயக அடிகளார் ஆவார். அம் மாபெரும் கருத்தரங்கிற்கு அடிகளாரோடு இணைந்து கூட்டுச் செயலாளர்களாகப் பணிபுரிந்தவர்கள் தற்போதைய மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத்துறையின் தலைவர் டாக்டர் எஸ். சிங்காரவேலும், தற்போதைய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத தலைவர் எம். துரைசாஜாவும் ஆவார்கள்.

மலேசியத்தமிழ் இலக்கியம், கல்வி, சமூக மேம்பாடுகளில் ஒரு புத்துணர்வை உண்டாக்கி மலேசியத்தமிழர்களின் வரலாறில் மண்கும் வாடாதமலராகத் தவத்திரு தனிநாயக அடிகளார் வணங்கப்படுவது தின்னைம் என்பது வெள்ளிடையிலை.

அடிகளார் செய்யுள் துறை, ஆராய்ச்சித்துறை, ஒப்பியல் துறை, கவிதை, நாடகம் போன்ற துறைகளில் எல்லாம் தம் ஈடுபாட்டைக் காட்டி இருந்தார். நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி" என்ற நூலுக்கு அணிந்துரை அளித்துச் சிறப்பித்துள்ளார். அடிகளார் கவிதைகள் பிற்காலத்தில் எழுதாவிட்டாலும் சிறு வயதில் ஆங்கிலத்தில் "the poetry of Kayts" என்று தம் ஊரின் சிறப்பைப்பற்றிக் கவிதை யாத்துள்ளார். மலேசியாவில் இருந்தபோது அடிகளார் மலேசியக்கவிஞர்கள் கவிதைத் தொகுப் பிற்கு (Anthology) ஒரு முன்னுரை வழங்கிக் சிறப்பித்துள்ளார். மலாய் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட "திருக்குறள்" நூலுக்கும் ஓர் ஆழகிய அணிந்துரை எழுதித் தம் பல்துறை ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஒழுங்கு செய்திருத்த விருத்துக் கூட்டத்தில் அடிகளார் உரையாற்றும் போது எழுத்

மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு...பங்கு

தாளர்கள் வெறும் சமூகத் தொடர்பான நாவல்களோடு நின்று விடாமல் வரலாற்றுத் தொடர்பான கதைகளையும் எழுதச் சொன்னார். வரலாற்றுக் கதை எழுதும்போது அந்தக் கால கட்டத்துக்குரிய நிகழ்ச்சியை வெளிக் கொணரவேண்டும் என அடிகளார் கேட்டுக்கொண்டார். அடிகளார் எடுத்துக்காட்டாத தாம் ஒளவையார் படத்தைப் பார்த்ததாகவும், ஒளவையார் குழந்தையாய் இருந்தபோது அவர் தொட்டிலை பலூன்கள் அலங்கரித்ததாகவும் கூறினார். ஒளவையார் வாழ்ந்த காலத்திலே பலூன்கள் இருக்கவில்லை. அந்தக் கால கட்டத்துக்குரிய நிகழ்ச்சியைக் காட்டவேண்டும் என்று வரலாற்று நாவல்கள், வரலாற்று நாடகங்களை எழுதுகின்றவர்களை அடிகளார் கேட்டுக் கொண்டதாக மலேசிய வானெனுவியில் திரைக்கதை தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பாளரான சந்திரகாந்தன் என்பவர் என்னிடம் கூறினார். நாடகத்துறையிலும் அடிகளார் எவ்வளவு தூரம் அக்கறை காட்டினார் என்பதை இந்நிகழ்ச்சி மூலம் அறிகின்றோம்.

11. தனிநாயக அடிகளின் தாய் மட்டும் கேட்டிருந்தால்!!!

மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத்துறையில் அடிகளார் பணி புரிந்தபோது பலர் அவரின் நண்பர்களாயினர். அவர்களுள் திரு. திருமதி P. நவாத்தினாம் குடும்பத்தினர், திரு. திருமதி செல்வநாயகம் குடும்பத்தினர், திரு. திருமதி வேதநாயகம் குடும்பத்தினர் முக்கியமான நண்பர்களுள் ஒரு சிலராவர்.

திருமதி. P. இலக்குமி நவாத்தினாம் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின்போது தனிநாயக அடிகளாரோடு இணைந்து செயலாற்றினார். மாநாட்டின் விருந்தோம்பல் குழுவுக்கு (Chairman of the Hospitality Committee)த் தலைவியாக இருந்தவர். அடிகளார்மேல் பெரு மதிப்பும் பக்தியும் கொண்டவர். திரு. நவாத்தினாம் குடும்பத்து நண்பர் அடிகளார் ஆவர். தமது ஒய்வு நேரங்களை இவர்களுடன் கழிப்பார். அடிகளார் தமிழ்ப் பண்பாட்டின்மேல் கொண்ட பற்றை வெகுவாகப் பாராட்டினர். குத்து விளக்கு ஒவ்வொரு தமிழர் வீட்டிலும் இருக்க வேண்டும் என விரும்புவாராம். வலம்புரிச் சங்கின் காது என் வெளியே அமைந்திருக்கின்றது? அது ஒலியைக் காந்த சக்தி போன்று இருக்கின்றது. விக்மின் அகிளகளை அது உள்ளே இருக்கின்றது. "It attracts the sound, ether waves come out of it" எனவே வலம்புரிச் சங்கின் காது வெளியே, வலப் பக்கத்தை நோக்கி இருப்பதா அடிகளார் விளக்கி, நீண்ட நெடுங்காலத்துக்கு முன்னாரே இப் பெரும் உண்மையை நம் தமிழ்மக்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள் என்று கூறிப் பெருமிதம் அடைவாராம் அடிகள். அடிகளாரின் நகைச்சுவை எல்லாம் உயர்ந்தவையாகவே இருக்குமாம். "His jokes were very often academic" என்றார் திரு. நவாத்தினாம். அவர் நன்மையை நன்மைக்காகச் செய்தார். தூய்மையை விரும்பினார். உள்ளும் புறமும் தூய்மையைக் கடைப்பிடித்தார். மற்றவர்களிடமும் அதை எதிர்பார்த்தார். அவருடைய பொழுதுபோக்கு. கோஸ்ப் (golf) விளையாடுவதாகும் என்றார் திரு. நவாத்தினாம். திருமதி. இலக்குமி நவாத்தினாம் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி

மாநாட்டின்போது தனிநாயக அடிகளாரின் பேச்சைத் திருமதி. எல்லீசருடன் கேட்டு இரசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, தமகாதருகே திருமதி எல்லீசர் இவ்வாறு கூறினார் : "If only his mother was here to listen to his speech, she would have been the proudest of mothers." "அவருடைய தாய் பட்டும் இந்தப் பேச்சைக் கேட்டிருந்தால், தாய்மார்களுக்குள்ளே அவன் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பாள்; பெருமை அடைந்திருப்பாள்" என்றார்.

தனிநாயக அடிகள்—ஓர் இராஜபோகி

தனிநாயக அடிகளின் நெருங்கிய நண்பர்களுள் இன்னொரு வர் திருவாளர். V. செல்வநாயகம் என்பவராவார். அடிகளார் அழகாக உடுப்பார். கம்பீரமாகக் காட்சி அளிப்பார். அவருடைய தோற்றம். பேசும் தொனி எல்லாம் எடுப்பாக, எழிலாக இருக்கும். எனவே திரு. V. செல்வநாயகம் அடிகளாரை ஓர் இராஜபோகி என அழைத்து மகிழ்வார்.

முதல் உலகத்தமிழராய்ச்சி மாநாடுபற்றிய பேச்சு

உயர்த்திரு. V. செல்வநாயகம் முதல் உலகத்தமிழராய்ச்சி மாநாட்டிற்குப் பொதுச் செயலாளராக இருந்தது இங்கு குறிப் பிடத்தக்கது. அடிகளார் மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத் துறையின் தலைவராக 1961-ஆம் ஆண்டு பொறுப்பேற்று ஓர் திருதாளன் கழிந்தபின் பேராசிரியர் எல்லீசரின் வீட்டிற்கு வருகை புரிந்திருந்தார். அங்கு திரு. V. செல்வநாயகம் அடிகளாரைச் சந்தித்தார். இருவரும் உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர். உரையாடவின்போது திரு. V. செல்வநாயகத்தைப் பார்த்து அடிகளார், "கோலாலம்பூரில் முதல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை நடத்த முடியுமா?" எனக் கேட்டாராம். முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு வித்து இட்ட பேச்சு (Informal thought or Seminal thought) போன்று இது அமைந்து இருந்தது என்று தம் கணவரும், தம் தந்தையும் கூறினதாகச் செல்வநாயகத் தின் மளைவியும், மகனும் என்னிடம் கூறினார் முதல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணை அடிகளாரின் ஆழம் மனத்திலே நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்த ஒரு சிந்தனையாகும் என்பதை அடிகளாரின் இக் கூற்றின் மூலம் நாம் பூகிக்கலாம். உயர்த்திரு. V. செல்வநாயகம் அக்காலத்தில் N. E. D. C. (National Education Development Council). தேசியக் கல்வி மூன்னேற்றக் குழுவின் செயலாளராகவும், பொறுப்பு

வாய்ந்த பதவியில் இருந்தபடியாலும் நேர்மையிக்கவராய் இருந்த படியாலும் அடிகளார் அவர்மேல் பெரும் மதிப்பும் நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தார். மலேசியாவின் தலைநகரான கோலாலம்பூரில் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை நடத்தலாம் என்று சொல்லித் தெம்பை திரு. V. செல்வநாயகம் அடிகளாருக்குக் கொடுத்திருந்தார். இதன் பின்னரே 1964 ஆம் ஆண்டில் புது தில்லியில் நடந்த கீழூத்தேச அறிஞர்கள் மாநாட்டில் அடிகளார் கலந்துகொண்டார்.

உலகுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும்

செபஸ்தியான் வேதநாயகம் என்பவர் அடிகளாரின் மாணவர்களுள் ஒருவர். அடிகளாரை நன்கு புரிந்து வைத்தவர்களுள் ஒருவராவர். அடிகளாரைப்பற்றி இவ்வாறு கூறினார் : “மற்ற வர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், உலகுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்பதே அவர் சிந்தனையாய் இருந்தது.” செபஸ்தியான் வேதநாயகத்தின் தந்தை கூறினார் : லேயோன் உரிஸ் (Leon Uris) எழுதிய ‘Exodus’ (யாத்திரகாமம்) என்ற நூலில் படிக்கும்படி அடிகளார் நண்பர்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் கேட்டுக்கொள்வாராம்.

யாத்திரகாமம் (Exodus) என்ற நூல் இருபதாம் நூற்றுண்டுள் அற்புதமான நூல். மனித வரலாற்றின் ஈடு இணையற்ற நிகழ்ச்சியைக் கொண்ட நூலாகும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகச் சிதறிக்கிடந்த இனத்தை ஒன்று சேர்த்த, ஓர் இனத்தின் மறுமலர்ச்சியைக் கூறும் நூலாகும். யுதர்கள் பல நூற்றுண்டு களாக அனுபவித்த அவமானம், துன்பம், கொலை, சித்திரவதை கணக்குப் பின் அவர்கள் கண்ட புது வாழ்க்கையைப்பற்றி, புது யுகத்தைப்பற்றிக் கூறும் ஒப்பற்ற நூல் இதுவாகும். இந்நால் 1958ல் முதல் வெளியாளது.

அடிகளார் பல்கலைக்கழகத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை, பல்கலைக்கழகத்துக்கு அப்பாலும் சென்று தமிழ்ப்பணி செய்தார். கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்களை மேலே உயர்த்த அவர்களுக்குப் பாடுபட்டார். மலேசியாவில் உள்ள பட்டிதொட்டிகளைல்லாம் சென்று தமிழ்வளர்த்தார். மலாயப் பல்கலைக்கழகத் தில் பணிபுரிந்தகாலை அடிகளார் 1964ஆம் ஆண்டு மே 12ஆம் நாள் ஹம்பக் பல்கலைக்கழகத்தின், தத்துவத்துறையில் “இந்திய இயலின் ஆராய்ச்சியில் தீராவிடப் பண்பாட்டின் இடம்” பற்றி ஓர் அருமையான சொற்பெறுக்காற்றினார்.

(“Place of Dravidian Culture in Indological Research” at the University of Hamburg at the department of Philosophy).

அடிகளார் பல்கலைக்கழகத்துக்குள்ளும், வெளியேயும் செயற் கரிய சாதனைகளைச் செய்தார். மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1961 தொடக்கம் 1969 வரையும் பணிபுரிந்தார்.

(அ) மலாயாவில் உயர்வகுப்புக்களின் தமிழ்ப் பாடப் பிரதமரைகாக 1961—1969 வரையும் கடமை ஆற்றினார்.

(ஆ) 1961 தொடக்கம் 1964 ஆம் ஆண்டுவரையும், மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த கல்விக் குழுவின் உறுப் பினராகச் செயலாற்றினார், [Member, Board of studies of the School of Education (Until 1964) University of Malaya].

(இ) கல்விக்குழுவின் உறுப்பினர் : (உளவியல், மானிடவியல், சமூக இயல், மெய்யியல், அரசியல், ஆட்சியியல், மொழி இயல் போன்ற துறைகளுக்கு 1963—1964 வரையும் இக் குழுவின் உறுப்பினராய் இருந்தார்.

(ஈ) 1961 தொடக்கம் 1963 வரையும் இஸ்லாமியக் கல்வி சார்பான குழுவில் உறுப்பினராய் இருந்தார்.

(உ) 1961 தொடக்கம் 1966 வரையும் ஆசிரியர் குழுவின் உறுப்பினராய் இருந்தார். (Member, Academic Staff Committee. (Until 1966).

(ஊ) 1961 தொடக்கம் 1966 வரையும் நூற்கூடக்குழு உறுப்பினராய் இருந்தார்.

(எ) 1961 தொடக்கம் 1968 வரையும், பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்றியக் குழுவின் முக்கிய உறுப்பினராகப் பணி ஆற்றினார்.

(ஏ) மலாயக் கல்வித்துறை மதியுரைக்கும் ஆலோசகாக இருந்து பணி ஆற்றினார்.

(ஐ) கல்வித்துறையின் கலைப் பிரிவுக்குரிய குழுவின் உறுப் பினராய் 1964 ஆம் ஆண்டு வரையும் கடமையாற்றினார்.

(ஒ) “கீழூத் தேசத்தவரின் மலேசிய சமூகம்” என்ற இயக்கத்தின் துணைத்தலைவராக 1964 தொடக்கம் 1967 வரையும் கடமை ஆற்றினார்.

(ஒ) மலேசியப் பல்கலைக் கழகத்தின் கலைத்துறைக்கு அக்டோபர் தொடக்கம் டிசம்பர் வரையும் 1965ல் தற்காலிகத் தலைவராய் இருந்து பணிபுரிந்தார்.

(ஓன்) மலையப் பல்கலைக் கழகத்தின், கலைத்துறைக்குத் தலைவராக 1966 ஆம் ஆண்டு முதல் 1967 ஏப்ரல் வரை கடமையாற்றினார். 1967ல் கடல் கடந்து வாழும் தமிழ் இனத்தாரைப்பற்றி ஆய்வுசெய்ய ஆபிரிக்கா, மொரிசியஸ், மேற்கு இந்திய நாடுகளுக்குச் சென்றார்.

12. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுன் முன்னேடுயாக விளங்கியது அடிகளாரின் தூது

தமிழ்த் தூதாகிய செம்மையான தொண்டின் சிறப்பைப் பற்றி அடிகளார் இவ்வாறு கூறுவார்: “இத் தொண்டு இக்காலத்து இன்றியமையாது வேண்டுமோவெனில் இன்றியமையாது வேண்டும். உலக மொழிகளின் பிறப்பைக் கண்டும், அவைசிதையவும் மாறவும் வழக்கொழியவும், தான் இன்றும் தன் இளங்கண்ணித் தன்மையைக் காத்துவருகின்ற தமிழ் அன்னைக்கு இன்று இடுக்கணும் இடும்பையும் நேர்ந்துளா. தமிழ் அன்னைமீது பல்வேறு பகைவர்கள் அறிந்தும் அறியாதும் படை எடுத்துள்ளனர். இப் பகை எல்லாவற்றையும் புறங்காணும் கருவி தமிழ்த்தாது முரசின் ஒலி ஒன்றே என நம்புகிறேன்.”

அடிகளார் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டைத் தோற்றுவிக்க, முன் அவருடைய உலகப் பயணம் எவ்வாறு அவருக்குத் துணை செய்தது என இங்கு அலசிப்பார்ப்பது மிகப் பொருத்தமாகும். 1934—1939 ஆம் ஆண்டுவரையும் உரோமை மாநகரத்துக்குருத்துவப் பல்கலைக்கழகத்திற் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது, அங்கு உலகெங்கும் இருந்து பன்னுட்டுக் குருத்துவ மாணவர்களோடு தொடர்பு உண்டாகியது.

இத் தொடர்பு அடிகளாரின் உலகத்தமிழ்த் தூதுக்கு மிகவும் பேருதவியாக இருந்தது. மேலும் அவர் கத்தோலிக்க குரு என்ற முறையிலும் அவரின் உலகச் செலவு மிகவும் வசதியாக இருந்தது. எவ்வித இடருமின்றிப் பலநாடுகளுக்குச் செல்ல ஏனையவர்களைவிட அடிகளாருக்கு வாய்ப்பு அதிகம் இருந்தது. அடிகளார் தமது தமிழ்த்தூதின் முதற்படியாக, 1950ஆம், 1951ஆம் ஆண்டுகளில் வட, தென் அமெரிக்கா நாடுகளிலும், யப்பானிலும் சொற்பொழிவுச் சுற்றுலாவை மேற்கொண்டார். 1954ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக மலேயா, சிங்கப்பூர் நாடுகட்டுத் தமிழ்த் தூதாகச் சென்றார்.

மீண்டும் 1954, 55ஆம் ஆண்டுகளில் இங்கிலாந்து மற்றும் ஜூரோப்பிய நாடுகளிலும், தென்கிழக்காசிய நாடுகளான மலேயா

தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்

சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, கம்போடியா, தாய்லாந்து, சியாந்தாம் ஆகிய நாடுகளிலும் கல்விச் சுற்றுலாக்களையும், தமிழ்த்தாதையும் மீண்டும் மேற்கொண்டார். 1960 ஆம் ஆண்டில் வளர்ந்தோர் கல்விமுறைகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக ஜக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, செர்மனி, இத்தாலி, ஸ்கெண்டி஫ேவியா, ரஷ்யா ஆகிய ஆண்டு “செர்மன் கல்விப்பரிமாற்றச் சேவை” என்ற சங்க ஆதாவில் செர்மன் நாட்டில் சுற்றுப்பயணச் சொற்பொழிவுகள் மேற்கொண்டார்.

அடிகளாரின் உலகச்செலவு வெறும் பொழுது போக்காக அமையவில்லை. தமிழ்மொழியின் பண்டைய சிறப்பு, இலக்கியச் செறிவு, உலகக்கண்ணேட்டம், தமிழ்ப்பண்பாட்டின் மேம்பாட்டின் சிறப்பைப் பாரெங்கும் பரப்புவதாகவும் அமைந்திருந்தது. தேமதுரத் தமிழ்மாசசு உலகெல்லாம் பரவக்செய்தார். அடிகளாரின் “ஒன்றே உலகம்,” என்ற நூலில் அடிகள் தமிழ்த் தூதாகச் சென்ற 25 நாடுகளில் தாம் கண்டையும், கேட்டதையும், சிறப்பாகத் தமிழர்கள் தாங்கள் வாழும் நாடுகளிலே தங்கள் தமிழ்ப்பண்பாட்டை இன்றுவரையும் எவ்வாறு காப்பாற்றி வருகின்றார்கள் என்பதை நமக்குச் சுலைபட எடுத்துத்தருகின்றார். வேற்றுமொழிகளுடனும், நாடுகளுடனும், மக்களுடனும் தொடர்புடைய அடிகள் தமிழ்மொழி, நாடு, இனம் ஆகிய மூன்றின் மாண்பை ஒப்புநோக்கி அறிந்து பிரிநுக்குக் கூறிய தனிப்பெரும் பண்பாட்டுப்பகலவனுக விளங்கினார். தமது உலகச் சுற்றுப் பயணத்தின்போது மறைந்துபோன தமிழ்நூல்களைக் கண்டு பிடித்து தமிழ் உலகுக்கு உவதையுட்டிய வானம்பாடியாக அடிகள் விளங்கினார்.

மறைந்த தமிழ்நூல்களைக் கண்டுபிடித்த மாணிக்கப் பேரோளி

தமிழில் அச்சேறிய ஏடுகளுள் கொல்லத்தில் 1578 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 20 ஆம் நாள் அச்சான “தமிழரான் வணக்கம்” அமெரிக்க நாட்டு “Harvard” பல்கலைக்கழகத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதைக் கண்டுபிடித்து தமிழ்மக்களுக்குச் சொன்னார். 1579 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 14 ஆம் நாள் கொச்சி அம்பலக் காட்டில் அச்சிடப்பட்ட “கிரித்தியானி வணக்கம்” பிரான்க நாட்டிலுள்ள பாரிசு நூலுக்குத்தில் இருப்பதைக் கண்டு பிடித்துத் தமிழ் உலகுக்குச் சொன்னார். 1586 ஆம் ஆண்டு புனிதாக்காவில் பதிப்பிக்கப்பெற்ற “அடியார் வரலாறு” (Flos Sanctorum) என்ற நூலைக் கண்டுபிடித்து அது வத்திக்கான்

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாதாட்டின்...தாது

நூலுக்குத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதை உலகத் தமிழ்மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி எழுச்சியுட்டினார்.

பிறதாடுகளில் மறைந்த கிடந்த தமிழ்ப்பண்பாட்டைக் கண்டுபிடித்து இருப்பதாம் நூற்றுண்டுக் கொலம்பஸ்

தாய்லாந்து நாட்டு அரசர்கள் முடிகுட்டு விழாவில் திருவெம் பாவையின் முதலிரு பாடல்கள் பாடப்படுவதைக் கேட்டு உலகுக்குப் பறை சாற்றினால் தனிநாயக அடிகளார். இந்தோனேசியத் தீவுகளுள் ஓன்றுளை கமத்திராவில் காரோபட்டக்கு என்னும் இனத்தார் சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆகிய மூவேந்தர் பெயர் கணுடன் அழைக்கப்படுவதைக் கண்டுபிடித்துத் தமிழ் உலகுக்கு அமைந்தார். சம்பா, கம்போடியா ஆகிய இடங்களிலும், குரேனிலில் உள்ள கலைக்கூடத்தில், இந்தோனேசியா, இந்தோ-சீனாவில் முன்னெருகால வழக்கத்தில் இருந்த சைவகித்தாந்த சமயதெறிகளில், சீயமில் (Siam) உள்ள வெண்கலச் சிற்பங்களில் எல்லாம் தமிழர்களின் சாயம், செல்வாக்கு பறந்து காணப்படுகின்றன என்பார் அடிகள். பாளியிலும் (Bali) கம்போடியாவிலும் உள்ள நடனங்களில் பாரத நாட்டியத்தின் சாயல் உண்டு என்பார் அடிகள். “Dieng Plateau” வில் உள்ள கோயில்களிலும், வியட்நாமில் உள்ள Po-Nagar (Angkor Thom) ஆகிய கோயில்களில் உள்ள சிற்பங்களில் தமிழர்களின் செல்வாக்கை அறியலாம். அடிகளார் கொண்ட தமிழ்ப்பண்ணியின் விளைவாகவே செக்கோஸ்லவாக்கியா போன்ற ஜரோப்பிய நாடுகளில் வாழ்வாய்க்களைக் கொண்டு பெயர்களைக் கண்ணால், செம்பியன், ஜங்குன்றன் என மாற்றும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது

இந்த உலகச் சுற்றுலா மூலம், தனிநாயக அடிகளார் உலகெங்கும் சிதறிக்கிடந்த தமிழ் அறிஞர்களுடன் தொடர்பு கொண்டும், தமிழர்கள் மத்தியிலும் தமிழ் ஆர்வத்தைத் தூண்டி விட்டார். தமிழ்நாடு, இலங்கை, மலேசியா ஆகிய மூன்று நாடுகளிலும் வாழ்ந்த தமிழரிடையேதான் முன்பு ஒற்றுமை உணர்வு காணப்பட்டது. ஆனால் தனிநாயக அடிகளார் உலகின் மூலம் முடுக்குகளில் வாழும் தமிழரைப்பற்றி ஆய்வுநடத்தி, அங்கெல் வாம் சென்று தமிழ்உணர்வைப் பரப்பி உலகத் தமிழ்ர்ப்பற்றிய அறிவை வளர்த்து ஓர் ஒற்றுமை உணர்வைக் கொண்டுவந்தார்.

மேலும் உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் இந்திய இயல் அல்லது இந்திய படிப்புக்கள் என்றால் வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதத்தையே குறித்தன. தனிநாயக அடிகள் உலகில்

உள்ள நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்று தமிழின் சிறப்பைக்கூறி, உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் “திராவிட இயலை”ப் பாடமாக ஏற்றுக்கொண்டுமாறு வற்புறுத்தி வெற்றியும் கண்டார்.

“இந்திய வரலாற்றை”ப்பற்றி எழுதிய வரலாற்றுசிரியர்கள் வட இந்தியாவை மையமாக வைத்தே இந்திய வரலாற்றை எழுதினார்கள். தன் இந்தியாவை இருட்டிடப்படுச் செய்து விட்டார்கள். எனவே இந்தியாவின் முழுவரலாற்றை எழுத விரும்புவோர் கங்கைக்கரையோடு நின்றுவிடாமல் காவிரிக் கரையோடு தொடங்கவேண்டும் என வரலாற்றுசிரியர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கினார் அடிகள். மாக்ஸ் மூல்லர் (Max Muller) போன்ற அறிஞர்கள் காளிநாயகின் “மேகதூது” போன்ற வட இந்திய இலக்கியங்களைப் படித்து என்ன அருமையான இலக்கியம் என்று பாராட்டியிருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் கொஞ்சம் தெள்ளகத்துக்கு வந்து நக்கீர் போன்ற தமிழ் அறிஞர்கள் எழுதிய “நெடுந்வாடை” போன்ற தமிழ் இலக்கியப்பனுவல்களைப் படித்துப் பார்த்திருந்தால் அப்போது திராவிடர்களின் இலக்கியச் சுரங்கத்தின் அருமை பெருமைகளை உணர்ந்திருப்பார்கள் எனச் சிம்மக்குரல் கொடுத்தார் தனிநாயக அடிகள்.

“தமிழ்மொழி கிரேக்கத்தைப்போன்று, இலத்தீனைப் போன்று, சமஸ்கிருதத்தைபோன்று வளமிக்க மொழியாகும். ஆனால் இலத்தீனும், கிரேக்கமும், சமஸ்கிருதமும் காலவெள்ளத் தில் மாறி, சிவதந்து, இறந்த மொழிகளாய் இருக்க, தமிழ்மொழி உயிருள்ள, ஆக்கமுள்ள, இளமையும், புதுமையும் கலந்த மொழியாய் இருக்கிறது. பழைய மொழிகளுக்குள்ளே இன்றும் இளமையோடு இருக்கும் ஒரே மொழி தமிழ்மொழியாகும்” என்பார் அடிகள். தமிழ்மொழியின் இலக்கியச் சுவையும், பல கையறுநிலைப் பாடல்களும் தமிழில் ஏராளமாய் இருப்பதுபோல வேறு எந்த இந்திய மொழியிலும் இல்லை.

பல சமயங்களின் வீரகாவியங்கள் தமிழில் இருப்பதுபோல் உலகில் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை. இலத்தீனில் இல்லை. சமஸ்கிருதத்தில் இல்லை. “ஆங்கிலத்தை வாணிபத்தின் மொழி என்பர்; பிரெஞ்சைத் தூதின் மொழி என்பர்; இலத்தீனைச் சட்டத்தின் மொழி என்பர்; ஜெர்மனைத் தத்துவத்தின் மொழி என்பர்; இத்தாலியனைக் காதலின் மொழி என்பர். ஆனால், தமிழ்யோ பக்தியின் மொழி என்பர். தமிழில் இரங்குவது போல் வேறு எந்த மொழியிலும் இரங்கமுடியாது” எனத்

தமிழின் இனிமையைப் பாரெங்கும் பறைசாற்றினார். இதோ! காலம் கனித்துவிட்டது. இறையரசு நெருக்கிவிட்டது என்று இயேக்கெருமான் நந்தசெய்தி கூறியதுபோல, தமிழுக்கு உலக அரங்கில் தனி இடம் கொடுக்க, காலத்தையும், நேரத்தையும் இடத்தையும் நோக்கிக் காத்திருந்தார் தனிநாயக அடிகள்.

“யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிஸ்” என்ற புறநானூற்றுப் புலவன் பூங்குன்றனுரின் உள்ளப்பாங்கை, தமிழ்ப்பாங்கை, தம் மனதிலையாக மாற்றித் தமிழுக்கு உலக விழா எடுக்கக் காத்திருந்தார் அடிகள். ஏற்கெனவே அடிகளார் “தமிழ்ப்பன்பாடு” என்ற சஞ்சிகை மூலம் உலக அறிஞர்களையும், உலகப் பல்கலைக் கழகங்களையும் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்குப் பக்குவப் படுத்தியிருந்தார்.

தமிழ்ப்பற்றி இருநாறு விரிவுரைகள்

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஓராண்டில் தமிழைப்பற்றி இருநாறு விரிவுரைகள் நிகழ்த்தியிருக்கின்றனர். தியுயார்க்கில் இருக்கும் மொழிப்பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடத்தில் (Berlitz school of languages) அடிகளை ஆசிரியராக அமர்ந்து பணியாற்ற விழைந்து கேட்டனர். பல நாடுகளிலும் விரிவுரையாற்றும் கடமையை மேற்கொண்டிருந்தபடியால் அடிகளாரால் இப்பொறுப்பை ஏற்கமுடியவில்லை. ஒருமுறை நியுயார்க் மேரிநோல் குருத்துவக் கல்லூரியில் சொற் பொழிவாற்றிய ஜூந்து அணைத்துவகப் பேச்சாளர்களில் அடிகளும் ஒருவராவர்.

XXVI. International Congress of Orientalists.

Indology (Modern Indian Languages and linguistics) Section.

Special Meeting of Scholars in the Field of Tamil Studies. There will be an informal meeting of scholars interested in differant fields of Tamil Studies on Tuesday, 7th January 1964 at 12 noon in Committee Room (1st Floor).

Sgd. Xavier. S. Thani Nayagam

Sgd. V. I. Subramaniam

அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழு தொடங்கப்பட்ட போது முதல் கூட்டத்திற்கு சமூகம் அளித்தோர் பெயர் பின்வருமாறு :

1. பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனுட்சிசுந்தரம், அண்ணா மலைப் பல்கலைக்கழகம்.
2. பேராசிரியர் ஜீன் பீவியோசா, பாரிஸ்.
3. பேராசிரியர் மு. வரதராசன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.
4. பேராசிரியர் T. பரோ, ஆக்ஸ்பட் பல்கலைக்கழகம்.
5. பேராசிரியர் F. B. J. கீழுப்பர், லேடன் பல்கலைக்கழகம்.
6. பேராசிரியர் A. C. செட்டியார், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.
7. பேராசிரியர் K. ஜனபதிப்பிள்ளை, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்.
8. பேராசிரியர் V. I. கப்பிரமணியம், கேளா பல்கலைக்கழகம்.
9. பேராசிரியர் M. A. துரை அரங்கசாமி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.
10. பேராசிரியர். சேவியர். S. தனிநாயகம், மலைப் பல்கலைக்கழகம்.

13. கீழ்த்திசைக்கலைகளின் மாநாட்டில் அடிகள்

1964ஆம் ஆண்டு சனவரி 6ஆம் நாள் முதல் 10ஆம் நாள் வரையும் புதுதில்லியில் கீழ்த்திசைக் கலைகளின் 26-வது மாநாடு நடந்தது. இம் மாநாட்டிற்கு மலையா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, செக்கோஸ்லாவாக்கியா, செர்மனி, ருசியா, அமெரிக்கா, இலங்கை போன்ற 15 நாடுகளிலிருந்து அறிஞர்கள் கலந்துகொண்டனர். இத்தகைய மாநாடு முன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடப்ப துண்டு. இதற்கு முன்பு நிகழ்ந்த கீழ்த்திசைக்கலைகளின் 25-வது மாநாடு மாஸ்கோவில் 1960ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. இந்தியாவில் இத்தகைய மாநாடு நடந்தது இதுவே முதல் தடவையாகும் என்று கூறினார் தனிநாயக அடிகள். இந்த 26-வது கீழ்த்திசைக்கலைகளின் மாநாட்டில் தனிநாயக அடிகள் கலந்துகொண்டார். இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழு ஒன்றை நிறுவவேண்டும் என அடிகளார் விரும்பினார். ஏற்கெனவே இந்தத் திட்டத்தை அடிகளார் சென்னை மாநிலத் தமிழ் வெளியிட்டுக் கழகத்தின் கூட்டத்தில் 1963ஆம் ஆண்டு சூலை மாதம் 26ஆம் நாள் கூறியிருந்தார். அக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட சென்னை மாநிலக் கல்வி அமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் பெரிதும் வரவேற்றார். (தமிழ்நெசன், கோலாலம்பூர் 17-8-1963).

அனைத்துலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழு (International Association of Tamil Research) அமைத்தலும் முதல் கூட்டமும்

தனிநாயக அடிகளின் திட்டத்தின்படி புதுதில்லியில் நடந்த 26-வது கீழ்த்திசைக்கலைகளின் மாநாட்டின் பின்னணியில் 1964ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் ஏழாம் நாள் அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. தனிநாயக அடிகளும், பேராசிரியர் V. I. கப்பிரமணியமும் கூட்டாகச் செர்ந்து கூட்டத்துச் செயலாளர் மூலம் கீழ்க்கண்ட அறிக்கையை வெளியிட்டிருந்தார்கள் :

11. டாக்டர். கமில் கலபில், செக்கஸ்லவாக்கியா.
12. கா. பொ. ரத்னம், மலாயப் பல்கலைக்கழகம்.
13. K. ஆறுமுகம், தில்லி பல்கலைக்கழகம்.
14. டாக்டர். S. சங்கர் ராஜ்நாயகு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.
15. சாஸ்ஸ் T. பியுவெசி (Feuvvesi) சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், ஹார்வட் பல்கலைக்கழகம்.
16. ஹற்றல் டி S. பவர்ஸ், பெனிசில்வானியா பல்கலைக்கழகம்.
17. டாக்டர். R. E. ஆசர். S. O. A. S. இலண்டன் பல்கலைக்கழகம்.
18. A. K. இராமலூஜன், சிகாகோ பல்கலைக்கழகம்.
19. செல்வி. வவுடேவில்லே, எப்பேயோ, பாரிஸ்.
20. டாக்டர். K. மகாதேவ சாஸ்திரி, பூநி வெங்கடேஸ்வரா பல்கலைக்கழகம், நிருப்பதி.
21. M. R. ஜம்புநாதன், பம்பாய்.
22. R. சண்முகம், தில்லி பல்கலைக்கழகம்.
23. டாக்டர் சாலீல இளந்திரையன், தில்லி பல்கலைக்கழகம்.
24. இனம் கணக சவுந்தரி, தில்லி பல்கலைக்கழகம்.
25. யநேரத்திரு. S. இராசமாணிக்கம், புனித சவேரியார் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை.
26. R. பார்த்தசாரதி, தில்லி பல்கலைக்கழகம்.

இக் கூட்டத்திற்குப் பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனுட்சி சந்தரம் தலைமை தாங்கினார். டாக்டர். பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகள் தமிழ் இயலில் ஆர்வமிக்கவர்கள் இக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட காரணத்தை விளக்கிப் பேசினார். அடிகளார் அனைத்துவகு தமிழராய்ச்சிக் குழுவின் அவசியத்தை முன் மொழிந்தார். டாக்டர் கமில் கலபில் அதனை வழி மொழிந்தார். டாக்டர். சங்கர் ராஜ் நாயகு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், “அனைத்துவகு தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழு” என்று கூறுமல், “அனைத்துவகு திராவிட ஆராய்ச்சிக்குழு” என்று அழைத்தால் நல்லது

என்று தம் கருத்தைத் தெரிவித்தார். கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த வர்கள் அவர் கருத்தை ஏற்க மறுத்தார்கள். திட்டவட்டமாகத் தமிழ்யலைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன் இக் கூட்டம் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்யலை ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கே அழைப்பு விடுகப்பட்டிருந்தத என்று கூறினார். “அனைத்துவகு தமிழராய்ச்சிக் குழு” (IATR) அன்று தேர்ள்ளியது.

இக் குழு எப்படிப்பட்ட செயலில் இறங்கும், தமிழ் அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி செய்யும் விளைநிலம் எவ்வளவு அகல மானது என்பதுபற்றி யெல்லாம் பேராசிரியர் பீவியோசா, பேராசிரியர் தோமாஸ் பரோ, பேராசிரியர் F. B. J. கியுப்பர், பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனுட்சிசந்தரம், டாக்டர் கமில் கலபில் போன்றோர் உரையாற்றினார். பேராசிரியர் டாக்டர் தனிநாயக அடிகள், “தில்லியில் அனைத்துவகுத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழு தொடங்கப்பட்டவுடனே, அனைத்துவகுத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு ஒன்று கூட்ட இருந்தோம். உடனே அது சாத்தியமாகவில்லை. இருந்தும் அனைத்துவகுத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு கூட்டுவதே, இந்த அனைத்துவகுத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழுவின் நோக்கமாகும்” எனத் தனிநாயக அடிகள் விளக்கிப் பேசினார். தமிழ் ஆராய்ச்சி பற்றிய செய்திகளைத் “தமிழ்ப் பண்பாடு” (Tamil culture) என்ற முத்திங்கள் ஏட்டின் வழியாகவும், செய்திபற்றிய மடல் (News letter) மூலமாகவும் அறிவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து கூட்டத்தில் எழுப்பப்பட்டது. இக் கூட்டத்தில் அனைத்துவகுத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழுவின் தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்கள், செயலாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

அனைத்துவகுத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழுவின் தலைவராக, பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனுட்சிசிசந்தரனார், பேராசிரியர் ஜீன் பீவியோசாவின் பெயரை முன்மொழிந்தார். ஒரே மனதாக எல்லோரும் அவரைத் தலைவராகத் தெரிந்தெடுத்தனர். துணைத் தலைவர்களாகவும், செயலாளர்களாகவும் இவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

துணைத்தலைவர்கள்

- பேராசிரியர் தோமாஸ் பரோ, (ஆகஸ்ட்).
- பேராசிரியர் M. B. எமனே, (பெர்க்கினி).
- பேராசிரியர் F. B. J. கியுப்பர், (வேடன்).
- பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனுட்சிசந்தரம், (மதுரை).
- பேராசிரியர் மு. வரதாசன், (சென்னை).

சேயலாளர்கள்

பேராசிரியர் கமில் சுலயில், (பிரேக்).

பேராசிரியர் சேவியர் S. தனிநாயகம், (கோலாலம்பூர்.)

பேராசிரியர் V. I. சுப்பிரமணியம் நன்றி நவீலக் கூட்டம் இனிதே முடிந்தது.

திரு. ஆ. சுப்பையா பொருளாளராகவும், கோலாலம்பூர் மாநாட்டிற்கு முன் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்.

உயர்திரு. H. W. தம்பையா, கோலாலம்பூர் மாநாட்டின் இறுதிக் கட்டத்தில் துணைத்தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

“அனைத்துலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழு” (IATR) நேன்றியது பற்றி—ஒரு சில விளக்கம்.

“அனைத்துலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழுபற்றி அறிய விரும்புவோர் தனிநாயக அடிகள் வெளியிட்ட முத்திங்கள் ஏடான “Tamil Culture” தொகுதி. 1. (1952) பக் 320; தொகுதி 4 (1955) பக். 99. பார்க்கவும்.

14. அனைத்துலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் (I.A.T.R.) கொள்கை

இக் கழகத்தைப்பற்றித் தனிநாயக அடிகளார் இவ்வாறு கூறுவார் :

சங்க இலக்கியத்திற் கூறிய “யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி” எனும் கொள்கையையும், இந்த நூற்றுண்டிற் பாரதியார் கூறிய “திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்” எனும் கோட்பாட்டையும் அடிப்படைக் கொள்கைகளாகக் கொண்டிருப்பது அனைத்துலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகம். இந்தக் கழகம் ஆற்றிவரும் தொண்டுகள் பல. உலகில் உள்ள தமிழ் அறிஞர் பலரையும் ஒன்று சேர்ப்பதும், அவர்களை அறிமுகப்படுத்துவதும், அவர்கள் ஆராய்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதும் இந்தக் கழகத்தின் சிறப்புப் பணிகள். இக் கழகம் ஓர் ஆராய்ச்சிக் கழகம், அதுவும் பல்கலைக் கழக நிலையிலுள்ள ஆராய்ச்சிக் கழகம். உலகில் எங்கு தமிழ்த் துறைகளில் ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகின்றதோ அங்குள்ள அறிஞரை ஒன்று சேர்ப்பது இக் கழகத்தின் நோக்கம். மேலும் இக் கழகத்திற்குப் பொருந்திய ஆராய்ச்சி, இலக்கணாம், இலக்கியம்பற்றிய ஆராய்ச்சிமட்டுமல்ல; தமிழ்த்துறைகளோடு தொடர்புள்ள எல்லாத்துறைகளையும் ஆராய்ச்சிக்களமாகக் கொண்ட ஆராய்ச்சி இக் கழகத்திற்குரியது. தமிழ்மக்களுடைய வரலாறு, தமிழ்மக்களுடைய மனித இயல், தமிழ்மக்களுடைய சமயங்கள், தத்துவங்கள், தமிழ்மக்கள் வர்மூம் நாடுகள், தமிழ்மக்கள் பிற இனத்தாரோடு கொண்ட தொடர்புகள், தமிழர் பண்பாடு, தமிழ்க்கலைகள், தமிழ்மொழி இயல்—இன்னேரன்ன துறைகளில் நிகழும் ஆராய்ச்சி எல்லாம் தமிழ் ஆராய்ச்சியாம். இத்துறைகளில் ஈடுபடும் அறிஞர் சிலர் நன்கு தமிழைப் பேசவும் எழுதவும் அறிந்தலிரணினும், வரலாற்று அடிப்படையிலும், மொழியை அடிப்படையிலும், ஒப்பியல் முறையிலும் இவர் ஆற்றும் தொண்டோ பெரிது. ஆகஸ்ட்டு பல்கலைக்கழகத் திலும், பேர்க்ளி பல்கலைக்கழகத்திலும் உள்ள பேராசிரியர் படிக்கும், எமெனேவும் தமிழில் உரையாடும் ஆற்றலைப் பெற்றில்லர்; ஆயினும், அவர்கள் பதிப்பித்த திராவிடமொழிகளின் ஒப்பியல்

அரசுவரிசை எத்துணைச் சிறந்தது ஆபதி உலகம் அறிய வேண்டுமென்று ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்படும் ஆராய்ச்சி ஆண்டுக்கு ஆண்டு வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றது. ஆதலால் நம்மவரும் தம் ஆராய்ச்சியை ஆங்கிலத்தில் வெளியிடுவதற்குக் காரணம் அதனை உலகம் அறியவேண்டுமென்பதேயாகும்" "to encourage and to coordinate the efforts of individuals or small institutions scattered throughout the world, very often isolated but sharing a common interest in Tamil" The Aim of I. A. T. R.

அடிகளார் மலாயாவில் இந்தியத்துறையின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றவுடன் சென்னையில் வெளியாகும் "இந்தியன் எக்ஸ்பிளஸ்" பத்திரிகைக்குப் பேட்டி கொடுத்தார்கள். அப் பேட்டி 1961ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 28ஆம் நாள் வெளியாகியது. இதோ அந்தப் பேட்டி :

"Tamil studies had great need to be modernized as any other arts group or modern European language" He has been to Annamalai University as well as to the Tamil Research and Development Council in Madras, and had suggested an Annual Conference of University heads of departments of Tamil, so that common problems of courses, methods of teaching, and items of research might be discussed. Professors of Tamil in Ceylon, Malaya, and even in London, Paris and Prague would be interested in participating in such conferences. It was for a Tamil University in Tamil Nadu to imitate such a move" he said.

"ஏனைய கலைத்துறையைப் போன்றே, அல்லது தற்கால ஜிரோப்பிய மொழியைப்போன்றே, தமிழ்லையும் நவநாகரிகப் படுத்துவது மிகவும் தேவையானதொன்றாகும் (என்று அடிகள் சொன்னார்). அன்னைமைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கும், சென்னை யிலுள்ள தமிழ் ஆராய்ச்சியும் முன்னேற்றக் கழகத்துக்கும் அடிகளார் சென்றிருந்தார். அங்கு அடிகளார், பொதுவான பாடத்திட்டங்கள் பற்றிய பிரச்சினைகளையும், கற்பிக்கும் முறைகள் பற்றியும், ஆராய்ச்சி தொடர்பான விடயங்கள் பற்றியும் கலந்துரையாட, பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்கள் ஆண்டு தோறும் சந்திக்கவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டார் இலங்கை, மலாயா, இலண்டன், பாரிஸ், பிரேச் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் போசிரியர்கள், இப்படிப்பட்ட மாநாடுகளில் பங்குபற்ற விருப்பம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றும், இதற்குத் தமிழ்

அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின்...கொள்கை 71

நாட்டில் உள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமே முன் நின்று செயலாற்ற வேண்டும்" எனத் தனிநாயக அடிகள் கூறினார்

இக்கால கட்டத்தில் போசிரியர் தனிநாயக அடிகள் சென்னையிலுள்ள "தமிழ் ஆராய்ச்சியும், முன்னேற்றச்சங்கமும்" —என்ற இயக்கத்தில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்தார். இத்தகைய மாநாட்டைத் தமிழ்நாட்டில் கூட்டுவதுதான் மிகப் பொருத்தம் என அடிகளார் தொடக்கத்தில் நினைத்திருந்தார். எனவே அடிகளார், ஆதாவுபெற அப்போது அன்னைமைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப்போசிரியராய் இருந்த போசிரியர் தெ. பொ. மீனுட்சி சுந்தரனுரின் உதவியை நாடினார். அடிகளார் இதுபற்றிச் சென்னை மாநிலத்தின் அமைச்சராய் அன்று இருந்த உயர் திரு. C. கப்பிரமணியத்துக்கு உத்தியோகபூர்வமாக ஒரு கடிதம் எழுதினார். அக் கடிதத்திற்குக் கூட்டாகத் தனிநாயக அடிகளாரும்; போசிரியர் தெ. பொ. மீனுட்சிசுந்தரமும் கைவியாப்பம் வைத் திருந்தார்கள்.

இதற்கிடையில் உயர்திரு. C. கப்பிரமணியம் மத்திய அரசின் அமைச்சராக மாற்றலாகி, புது தில்லி சென்றுவிட்டார்.

இவ்வேளையில் தனிநாயக அடிகள் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு எங்கே வைக்கலாம் என்பதுபற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். தேசிய கல்வி முன்னேற்றச் சங்கத்தின் [National Education (Indian Schools) Development Council] செயலாளர், உயர்திரு. V. செல்வநாயகம் மலேசியாவில் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடத்த வேண்டும் என்பதில் தீவிர ஆர்வம் காட்டியவர் தமிழுடைய இவ்வத்தில் 1962ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 12ஆம் தேதி நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் மலாயாவில் தமிழ்க்கல்வியின் முன்னேற்றம் குறித்துச் சில கருத்துப்பரி மாற்றம் செய்வதற்காகத் தனிநாயக அடிகளுக்கு அழைப்புக் கொடுத்திருந்தார். மலேசியாவில் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடத்துவதைத் தேசிய கல்வி முன்னேற்றச்சங்கத்தின் தலைவராய் இருந்த மதிப்பிற்குரிய V. மாணிக்கவாசகமும் பெரிதும் வாவேற்றார். மதிப்பிற்குரிய V. மாணிக்கவாசகம் மலாயப்பல்கலைக் கழகம் அனைத்துலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கு முயற்சிகளை எடுத்தால் தேசிய கல்வி முன்னேற்ற சங்கம் அம்முயற்சியை ஆதரித்து நிதி உதவியும் செய்யும் என்று உறுதி மொழி கூறினார். (NEDC Minutes of meeting August 12 th 1962 at 25 Maxwell Road. Kuala-Lumpur)

15. தனிநாயக அடிகளாரின் நீண்ட நாளைய நினைப்பு

உலகத்தமிழ் அறிஞர்கள் மாநாடு ஒன்றைக் கூட்ட வேண்டும் என்பது பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகளின் நீண்ட நாளைய நினைப்பாகும் என்று ஆகஸ்டு 17ல் வெளியான தமிழ் நேசன் பத்திரிகை “உலகத்தமிழ் அறிஞர்கள் அடுத்த ஆண்டு (1964) சென்னையில்” பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகள் தகவல்—என்று தலைப்பிட்டு ஒரு கட்டுரை தமிழ் நேசன் வெளியிட்டது. தொடர்ந்து அக் கட்டுரையில் சனவரி 11, 12ஆம் தேதிகளில் சென்னையில் ஓர் “உலகத் தமிழ் உநாடு” நடத்த வேண்டும் என்றும், இயலுமாயின் அம் மாநாட்டிற்கு இந்தியக்குடியாசின் தலைவர் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களைத் தலைமை தாங்க அழைப்பதொவும் பேராசிரியர் தனிநாயகம் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தைத் தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் அங்கீரித்தது (தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தின் உறுப்பினர்களுள் ஒருவராய் அடிகள் இருந்தார்).

தொடர்ந்து தமிழ் நேசன் அக் கட்டுரையில் எழுதியதாவது: உலகத் தமிழ்நினர்கள் மாநாட்டை மலர்யாவில் நடத்தும் சாத்தியம் குறித்து ஏற்கெனவே கோலாலம்புரில் சிந்தித்தோம். ஆனால் அத்தகைய மாநாட்டின் தொடக்க விழாவைத் தென் இந்தியாவில் நிகழ்த்துவது சிறப்புடையதாக இருக்கலாம்” என்று பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகளார் சென்ற ஆண்டில் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் தலைவர் டாக்டர் மு. வரதாசனுருக்கு அனுப்பியிருந்த குறிப்பில் கூறியிருந்தார்.

(நெறி: “தமிழ் நேசன்.”
கோலாலம்பூர். ஆகஸ்டு 17, 1963)

பல காரணங்களை ஒட்டிச் சென்னையில் இடம் பெறவேண்டிய முதல் தமிழ்மாநாடு சென்னையில் இடம் பெறவில்லை.

தனிநாயக அடிகளின் தமிழ்ப்பணியின் உச்சக்கட்டம் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு தொடங்கப்பட்ட நாள்

முதல், தனிநாயக அடிகளார் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடத்துவதற்காகப் பம்பரம்போல் கழன்று பணி யாற்றினார். மாநாடு நடத்துவதுபற்றிப் பல நாடுகளுக்குப் பயணமானார். பல நாட்டின் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் களைச் சந்தித்தார். பல அரசியல் தலைவர்களோடு உரையாடினார். மாநாட்டை எங்கே நடத்துவது? எப்போது நடத்துவது? யார்யாரை மாநாட்டிற்கு அழைப்பது? யார் மாநாட்டைத் திறந்துவைப்பது போன்ற சித்தினைகளில் முழுகினார். இரண்டு ஆண்டுகள் கடுமையாக மாநாட்டிற்காக ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு சென்னையில் என் நடத்தப்பட வில்லை?

இதற்குரிய காரணத்தை அடிகளார் விளக்கி ஒரு கட்டுரை தமிழ்நேசனில் எழுதியிருந்தார்:

“இக் கருத்தாங்கு நடைபெறவேண்டுமென்று 1963ஆம் ஆண்டு சென்னை தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தில் சென்னை முதல் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் தலைமைதாங்க இக் கருத்தை நான் முன்மொழிந்தபொழுது முதலமைச்சரும் பேராளரும் இதனை வரவேற்றார்கள். ஆனால், இந்திய நாட்டின் எல்லைப்புற நிகழ்ச்சிகள் காரணமாகச் சென்னையில் இதனை 1964ஆம் ஆண்டு தொட்டு நடத்த இயலவில்லை.” (தமிழ்நேசன், கருத்தாங்குச் சிறப்புமலர். சனிக்கிழமை, ஏப்ரல் 16. 1966—கட்டுரை) “தமிழ்த்துறைகளின் உலகக் கருத்தவை”—தனிநாயக அடிகளார்.

மாநாடு உருவெடுத்த பாங்குபற்றி அடிகள்

“மலைநாட்டில் அமைச்சர் மாணிக்கவாசகம் அவர்களைத் தலைவராகவும் தமிழ்க் கல்விக்கென அரும்பாடுபடும் வி. செல்வநாயகம் அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்ட இத் தேசியக் கல்வி (இந்தியப்பள்ளிகள்) வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு இந்தியநாட்டிலோ மலைநாட்டிலோ இத்தகைய உலகப்பேரவை ஒன்றை நடத்தவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை விடுத்தேன். தாமே சான்றேர் அவையைக் கூட்ட நினைத்திருந்த பெரியோர் இருவரும் இவ் வேண்டுகோளை வரவேற்றனர். அந்தாளன்றே இக்கருத்தாங்கு உருவெடுத்தது.” (“தமிழ்த்துறைகளின் உலகக் கருத்தவை”—தனிநாயக அடிகளார். தமிழ்நேசன். கருத்தாங்குச் சிறப்புமலர். சனிக்கிழமை, ஏப்ரல் 16. 1966).

நாநாட்டுன் ஏற்பாடுகள்பற்றி அடிகளார்

“இக்கருத்தாங்கு ஒருவர் இருவருடைய செயலென்று நினைப்பது தவறாகும். மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தின் தூண்டு தலும், சென்னையிலிருக்கும் குழுவினரின் பேராதாவும், திருவாளர் ஆ. சுப்பையா அவர்கள் சென்ற 15 ஆண்டுகளாக வள்ளல் தன்மையோடு தமிழை ஓம்பவேண்டும் என்று ஆற்றிவரும் அரும்பணியும், என் நண்பர் சுலபில் ஈப்பிரமணியம் போன்றேரின் தூண்டுதலும், ஈழத்தில் உள்ளோரின் எழுச்சியும், மலாயப் பல்கலைக்கழக இந்தியப் பகுதியிலுள்ள விரிவுரையாளர்கள் மாணவருடைய ஆற்றலும் ஒத்துழைப்பும், மலைநாட்டுக் குழுவினரின் திருத்தொண்டும் இக்கருத்தாங்கின் ஏற்பாடுகள் நன்கு அமைவதற்குக் காரணமாக இருந்துள்ளன.” (தமிழ்த்துறைகளின் உலகக் கருத்தவை—தனிநாயக அடிகளார். தமிழ்நெசன், கருத்தாங்குச் சிறப்புமலர். சனிக்கிழமை, ஏப்ரல் 16. 1966) மக்களின் ஆதாவும் தூதாகங்களின் ஆதாவும் அடிகளுக்கு நிறையக் கிடைத்தன.

தேசியக் கல்வி வளர்ப்பு நிறுவனம் (National Education Development Council), உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் (IATR), மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத்துறை, இம் மூன்று நிறுவனங்கள் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு சிறப்பாக நடந்தேற அடிகளாருக்குப் பெரிதும் உதவின. அடிகளார் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் இணைச்செயலாளராகவும், முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் துணைத் தலைவராகவும் இருந்து பணியாற்றினார்.

முதல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்காக மலேசியா தோறும் பல கிளைகளை அமைத்து நிதி திரட்டினார் அடிகள். அமைச்சர்கள் மாணிக்கவாசகம், சம்பந்தன் போன்றேர் நிதி திரட்டும் பணியில் அடிகளாருக்குப் பெரிதும் உதவினர். மலாயப் பல்கலைக்கழக இந்தியத்துறையும் கலை நிகழ்ச்சிகள் மூலம் நிதி திரட்டினார். தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்கள்கூட ஜூந்து காச முதல் ஜூம்பது காசவரை உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு நிதி வழங்கினார். “மலேசியர்களே! தமிழ்மொழி பேசவோரே! தமிழ் மொழியிடத்து அக்கறை கொண்டோரே! முன்வந்து முடித்த அளவு வாரி வழங்குங்கள்” என்று தொழிலாளர் அமைச்சரும், மாநாட்டு நிதிக்குழுத் தலைவருமான திரு. வெ. மாணிக்கவாசகம் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

16. ஓ! மலேசியாவே! நீ எல்லா நாடுகளையும்விட மாண்பு பெற்றுய்

தமிழ்மொழி பேசப்படுகின்ற நாடுகள் பல இருக்க, தமிழ்மக்கள் வாழ்கின்ற நாடுகள் பல இருக்க. ஓ! மலேசியாவே, உன் தலைநகான கோலாகலமான கோலாலம்பூரில்தான் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடந்தது. 1966ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 16 ஆம் நாள் முதல் 23ஆம் நாள் வரையும் உலகின் உலகக் 22 நாடுகளிலிருந்தும் தமிழ் அறிஞர்களும், தமிழில் ஈடுபாடு கொண்ட அறிஞர்கள் பலரும் தமிழ்அன்னையின் புகழை உலக அரங்கில் ஒவிக்கவன்றது கூடினார்கள். 140 போன்றாகனும் 40 பார்வையாளர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். தமிழ்மொழி, தமிழ்ப்பண்பாடுபற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட மாநாட்டைக் கோலாலம்பூரில் நடத்த மூல இதுகால இருந்தவர், விழாநாயகனுக் கிளைகியவர் தனிநாயக அடிகளார் ஆவார்.

இவ்விழாபற்றி அடிகளார் தமிழ்நேசனுக்கு இவ்வாறு எழுதி இருத்தார் : “சென்ற சில ஆண்டுகளாகத் தமிழறிஞர் சிலகும் தமிழ்ப்பற்றுடையோர் சிலகும் இரவும் பகலும் திட்டமிட்டுள்ள தமிழ்த்துறைகளின் உலக ஆராய்ச்சிக் கருத்தவை உருவாகி நடைபெறப் போவதைக்கண்டு மகிழாத உண்மைத் தமிழ்கள் இல்லை நம்புகின்றோம். இருபத்தெந்து நாடுகளிலிருந்து 180 அறிஞர் ஒன்றுகூடி முதன்முறையாகத் தமிழ்த்துறைகளில் இதுகாறும் அறிஞர் நிகழ்த்திய ஆராய்ச்சிகளையும், வருஷ காலத்தில் தமிழ்த்துறைகளில் அறிஞர் செயலாற்ற வேண்டிய திட்டங்களையும் ஆய்வு செய்யப் போகின்றனர். பாரதியாரின் தமிழ் மறுமலர்ச்சித் திட்டம் பொருத்தமான முறையில் இயங்கி வருகின்றது.

“திறமையான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்” என்ற வாழ்த்து பயனுடைய தாகுவதற்கு இக் கருத்தவையும் ஒரு வழியாகும். தமிழ்ச் சங்கங்களை இலக்கிய வரலாற்றில் ஊருணியாக்க்கொண்ட தமிழ்மக்களுக்கு இத்தகைய கருத்தவை ஒரு வியப்பைத் தரவேண்டிய

தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும் தில்லை. அறிஞர் அவை கூடுதலும் சான்றேர் உவப்பத் தலைக் கூடி உள்ளப்பிரிதலும் தமிழ் மரபோகும்.

“இவ்வகையில் இன்றைய சுருங்கிய உலகத்திற்கு ஏற்ற வாறு நம் முன்னோர் அறியாத பல நாடுகளில் இருந்து அறிஞர் வருவது பெரும் மகிழ்ச்சியைத்தரும் செய்தியாகும். கலைஞர் ஒன்றுகூடி ஆய்வதால் கலையும், கலவியும், வளர்வது இயல்பு. அத்தகைய வளர்ச்சிக்கு இக் கருத்தாங்கு அடிப்படையாக இருத்தல் கூடுமென்ற எண்ணமே இக் கருத்தாங்கை நடத்தும் செயற்குமுனினரின் சிறந்த நோக்கமாகும்.” (தமிழ்த்துறை களின் உலகக் கருத்தவை—தனிநாயக அடிகளார். தமிழ்நேசன், கருத்தாங்குச் சிறப்புமலர், சனிக்கிழமை, ஏப்ரல் 16, 1966).

மாநாட்டைச் சிறப்புற நடத்த ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அதன் தலைவர் கெள்வ. டத்தோ. வி. தி. சம்பந்தன். துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் டாக்டர் சேவியர் தனிநாயகம். செயலாளர் திரு. வ. செல்வநாயகம். அமைச்சர் மாணிக்கவாசகம், முருகு சுப்பிரமணியம் போன்றேர் அதன் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். உருவாட்சிக்குழுத் தலைவர் பொது மராமத்து தபால்—தந்தித் துறை அமைச்சர் டான் ஸ்ரீ வி. தி. சம்பந்தன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். அவர்தம் பேச்சில் இம் மாநாடு நடத்துவதற்கு மூலகாரணராக இருந்த தனிநாயக அடிகளையும், இம் மாநாட்டைக் கோலாலம்பூரில் நடத்துவதற்கு அடிகளாரோடு துணைநின்று உதவிய அனைவரையும் பாராட்டிச் சிறப்பாக அமைச்சர் மாணிக்க வாசகத்தையும், செயலாளர் V. செல்வநாயகத்தையும், பிலியோ சாவையும், அமைச்சர் சம்பந்தன் பாராட்டினார்.

‘I would like to congratulate Prof. Jean Filliozat, President of the I. A. T. R. and his Colleagues. Prof. Xavier S. Thani Nayagam, Head of the department of Indian Studies and his Colleagues and Yang Berhormat Enche V. Manickavasagam, Chairman of the N. E. D. C. of Malaya and his Colleagues for the decision to have this Conference.’’ The main burden of implementing and Co-ordinating the work has been borne by the Secretary, Enche V. Selvanayagam and his Co-workers.’’ (Address of Welcome Tan Sri. V. T. Sambanthan, Chairman, Organizing Committee).

மாண்புமிக்க துங்கு அப்துல் ரகுமான், மலேசிய முதல் அமைச்சர் மாநாட்டைத் தொடங்கிவைத்து அடிகளார்

ஓ! மலேசியாவே நீ எல்லா நாடுகளையும்விட... பெற்றுய் 77

வெகுவாகப் பாராட்டினார். மலேசியப் பிரதமரை “யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி” என்ற தமிழ்ப் பொன்மொழியைப் பேசவைத்த பெருமை தனிநாயக அடிகளாரைச் சாரும். அடிகளாரைப் பாராட்டுகையில் இவ்வாறு புகழாம் செலுத்தினார் மலேசியப் பிரதமர்:

“The department of Indian Studies is fortunate in having as its Head a person who is not a narrow specialist but one who Commands a knowledge of several languages. I refer to Professor Thani Nayagam, Dean of the Faculty of Arts. No doubt his leadership has been one of the reasons for your choice of the University of Malaya as the Venue for your Conference”.

“எமது பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத்துறை பண்மொழிப் புலமைபெற்ற பரந்த மனப்பான்மைகொண்ட ஓர் அறிஞனைத் தலைவருகூப் பெற்றது இப் பல்கலைக்கழகத்தின் பெரும் பேரூருகும். இங்கு நான் பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகளையே குறிப்பிடுகின்றேன். அவருடைய தலைமைதான் இந்த மாநாட்டை. இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் கூட்டுவதற்கு வழி சமைத்ததாகும்” (opening address. Tunku Abdul Rahman, Prime Minister of Malaysia—IATR Proceedings. p. xxxiii - xxxiv)

முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட தமிழக முதலமைச்சர் M. பக்தவத்சலமும் தனிநாயக அடிகளாரை வெகுவாகப் பாராட்டினார். “மலரயப் பல்கலைக்கழகம் இந்த மாநாட்டை முன்னின்று நடத்துவதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன். அத்துடன் அருள்திரு தனிநாயக அடிகளின் விடாழுயற்சியும், பெரும் உழைப்புமே இன்றைய தினத்தை நன்வாக்கியதொன்றாகும்” என்று புகழாம் செலுத்தினார்.

“I am glad that the University of Malaya and the National Education (Indian Schools) Development Council of Malaya have taken the lead in Convening the Conference, and I note with pleasure that Rev. Father Thani Nayagam has pursued the proposal Vigorously and made it a fait accompli today.”

(Sri. M. Bhaktavatsalam Chief Minister of Madras. Greetings in the name of Delegates. IATR Proceedings. p. xxxvii.)

தமிழ்நேசன்—தன் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் அடிகளாக இவ்வாறு பாராட்டியது :

“உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தாகும் சிறப்பாக அம் மன்றத்தின் செயலாளரான பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகளாரும் இப்படி ஓர் உலகக் கருத்தாங்கு நடத்த முடிவெடுத்தது அவர் களின் பாந்த முன்னோக்கையும் என்னவலிமையையுமே புலப் படுத்துகிறது. ஏற்கெனவே உலகின் பல நாடுகளுக்குத் தமிழ்த் தாது சென்று பெருமைபெற்றவர் அடிகளார். ஆகவே, அடிகளாரின் சிந்தனையில் இத்தகைய உலகக் கருத்தாங்குத் திட்டம் முகிழ்த்ததில் வியப்பில்லை.” (தமிழ்நேசன்—ஆசிரியர் தலையங்கம். 17.4.1966)—ஞாயிறு பதிப்பு. இந்த முதல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் சிங்கள அறிஞர்களும் கலந்து கொள்ளவேண்டும் என அடிகளார் விரும்பினார். அப்படியே இருவர் கலந்துகொண்டார்.

அடிகளார் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடத்திய தால் சிதறிக்கிடந்த தமிழர்களை இணைத்தார். தமிழர்கள் இடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தார். அன்று தமிழர்களிடையே ஒற்றுமை நல்ல முறையில் அமைந்திருக்க வில்லை. தமிழர்களுக்குள்ளே இந்தியத்தமிழன், இலங்கைத் தமிழன், சிங்கப்பூர்த்தமிழன், மலேசியத்தமிழன் என்ற குறுகிய மனப்பான்மைகொண்ட தடைச்சுவர்களைத் தகர்த்தெறிந்தார். முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு மலேசியநாட்டில் நடத்திக் காட்டியதன் மூலம் அடிகளார் தமிழர்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் அணைவரையும் இணைக்கும் பாலமாக விளங்கினார். பழைய தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்குப் புது வடிவம் கொடுத்த தமிழ் மறுமலர்ச்சிச் சிற்பியாகவும், தமிழ் ஆராய்ச்சித் தந்தையாகவும் விளங்கினார். முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு “யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி” என்ற தமிழரின் பரந்த நோக்குக் கொள்கையை விருது வாக்காகத் தெரிந்தெடுத்து அடிகளாரின் விரிந்த உள்ளத்தைக் காட்டுகின்றது.

கண்டிப்பும் களிவும் கொண்டவர் அடிகளார்

முதல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கான ஆயத்தங்கள் நடத்துகொண்டிருக்கும் வேளையில் அடிகளார் கண்டிப்பாக நடத்துகொண்டாராம் எனச் சந்திராந்ததனும், செல்வராசாவும் (அமைச்சர் சுப்ரானின் செயலர்) என்னிடம் கூறினார். அடிகளாரின் கண்டிப்பைத் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்க முடியாது

ஓ! மலேசியாவே நீ எல்லா நாடுகளையும்விட...பெற்றுக் 79

என்று சந்திராந்தன் (Malaysia—Radio Cinema artist) என்னிடம் கூறினார்.

“கடமையில் வைராக்கியம் கொண்டவராக அவர் விளங்கினார். கட்டுப்பாடு, செயல்திறன், ஒரு செயலைச் செய்யும் முறை இருக்கிறதே இத்தகைய பண்புகளை ஒருவர் அடிகளாரிடம் இருந்து கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்” என்றார் மலேசிய வானெணி சினிமாத் துறைக்குப் பொறுப்பான சந்திராந்தன் என்பவர்கள். தமிழ்நேசனில் பணிபுரிகின்ற புலவர் சேதுராமனைச் சந்தித்த போது அவர் கூறினார் :

“அடிகளார் மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத் துறையில் பணியாற்றியபோது அவர் தம்மை ஓர் அந்தியனுக்கருதாமல் தம்மை ஒரு தமிழனுக்கவே கருதினார். அவர் தம்முடைய துறையோடு நின்றுவிடாமல், தம்முடைய துறைக்கு அப்பால் சென்று தமிழை வளர்த்தார். பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள ஏனைய துறைகளோடு நல்ல உறவு முறைகளை வளர்த்தார். அந்திய நாட்டில், இந்த முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை நடத்திக் காட்டியது, அடிகளாரின் துணிவையும், நம்பிக்கையையும் காட்டுகின்றது. தமிழ் தழைத்தோங்கும் தமிழகத்திலோ அல்லது இலங்கையிலோ முதல் தமிழ் மாநாட்டை ஆரம்பிக்காமல், மலேசிய மண்ணில் உள்ள கோலாலம்பூரில் ஆரம்பித்தது அவரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையையும், தளரா முயற்சியையும் காட்டுகின்றது. அப்படிப்பட்ட அந்த உலக மாநாட்டைத் தனிநாயகத்தால்தான் கூட்டமுடியும்” என்றார்.

தென்கிழக்காசியாவின் செய்தித்தான்களொல்லாம் இம் மாநாட்டிற்கு மிககுகியத்துவம் கொடுத்திருந்தன. இந்திய, இலங்கை, மலேய, சிங்கப்பூர் பத்திரிகைகளொல்லாம் மாநாடு பற்றி முதல் பக்கத்தில் கட்டுரைகள் எழுதியிருந்தன. மலேசியாவில் வெளியாகும் தமிழ்நேசன், சிங்கப்பூரில் வெளியாகும் தமிழ் முரச போன்ற வெளியீடுகள் மாநாடுபற்றி மக்கள் மத்தியில் ஆர்வத்தைத் தூண்டின. “தமிழ்நேசன்” மட்டும் மாநாட்டு திதிக்காக M\$ 12,468,58—வெள்ளியைச் சேர்த்தது. மலேசிய வானெணியும், தொலைக்காட்சியும் மாநாடுகள் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளை வெளியிட்டன. மாநாட்டைப்பற்றித் தேசிய மலேசிய சினிமாத் துறை 20 நிமிட அளவில் ஒரு திரைப்படமும் எடுத்தது.

முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் பொதுச் செயலாளர் V. செல்வநாயகம் கூறுகின்றார் : “தனிநாயக அடிகளார் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டைச்

சிறப்புடன் நடத்திக்காட்டியதன் மூலம் ஏனைய உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகளுக்கு ஒரு முன்னேட்யாக விளங்குகின்றார்” எனப் புகழாரம் செலுத்துகின்றார். “Through the efforts of Rev. Thani Nayagam this Meeting at Kuala Lumpur became the forerunner of subsequent international Venues for Tamil Scholars successively at Madras (1968), Paris (1970) and Sri Lanka (1976).

(Condolence meeting held in honour of the late Rev Dr. X. S. Thani Nayagam at Vivekananda Ashram Kuala Lumpur 15 September 1980 J.K.W.)

அகில இந்திய வானெலியும், இலங்கை வானெலியும் மாநாட்டின் நிகழ்ச்சிகளையும், உரைகளையும் ஒலிபரப்பின.

தமிழ்மொழியின் பழம் பெருமையை மீண்டும் கொண்டுவந்த மாநாடு இது என்றால் அது மிகையாகாது. உலகமெல்லாம் தமிழ் மனக்கச் செய்த மாநாடு இது என்றால் அது வெறும் புகழ்ச்சியல்ல—அது உண்மையாகும்.

“The greatness of his achievement lay in that he paved the way for the periodic meeting of scholars Connected with all aspects of Tamil studies, through the inauguration of the 1st International Conference—Seminar of Tamil Studies in the University of Malaya, Kuala Lumpur. Particularly impressive was his unique undertaking to publish and translate the Thirukural into Malay and Chinese.” (V. Selvanayagam tribute to Rev. Dr. Thani Nayagam. K. L. 15 Sept. 1980)

“மலாயாவில் நடந்து முடிந்த உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் வழியாகத் தமிழ் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளை நடத்த வும், அடிக்கடி அறிஞர்கள் சந்தித்து ஆய்வு கெய்யவும் வழியைச் சமைத்துவிட்டார் தனிநாயக அடிகளார். இதுவே அவர் பணியின் உச்சக்கட்டமாகும். திருக்குறளை மலாய மொழியிலும், சௌ மொழியிலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்ட தனிச் சிறப்பு அவருடையதாகும்” எனப் புகழ்மாலை சாற்றினார் முதல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் பொதுச் செயலாளர் திரு. V. செல்வ நாயகம்.

1980ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 26, 27ஆம் தேதிகளில் யாழ் மாநகரசபை வரவேற்பு அளித்து அடிகளாரைக் கொரவித்த

ஓ. மலேசியாவே நீ எல்லா நாடுகளையும்விட....பெற்றுப் 81

போது—அவ் வரவேற்புக்கு நன்றி நவீனம்போது அடிகளார் முதல் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டைப்பற்றிக் கூறிய கருத்து இங்கு மேற்கோள் காட்டத்தக்கது: “மலாயா சிங்கபூர் போன்ற இடங்களிலும் நண்பர் பலர் என்னுடன் ஒத்துழைத் தனர். அக்காலத்தில் மலாயப்பக்கிலைக் கழகத்தில் ஆங்கில அறிஞர்தாம் தலைமை தாங்கிடூர்கள். என் நண்பர் போரசிரியர் எலியேசரும் அங்கு இருந்தார். ஆங்கிலேய அறிஞர்க்கட்டு ஆராய்ச்சியில் எப் போதும் ஈடுபாடுண்டு; ஆதலால் இந்தியத்துறையில் நூல்களைப்பதிப் பிக்கவும், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிமாநாட்டை நடத்தவும் நல்ல ஆராவு அளித்தனர். மலாயா சிங்கப்பூரில் இந்த தமிழ் இளத்தர் அணைவரும் தமிழ் அமைச்சர்கள் உட்பட இந்தியத்துறைத் திட்டங்களை வரவேற்றனர். “(நன்றி. சுதந்திரன்”—7—9—80).

முதலாவது தமிழ் ஆராய்ச்சிமாநாடு தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குக் கிடைத்த முதல் வெற்றியாகும். அடிகளார் முதலாவது தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை இரு அழிவிய தொகுதிகளாக வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

முதல் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்குப் பிறகு அடிகளார்—இலங்கையிலிருந்து மலேயாவுக்குச் சென்று அங்கு வாழும் தமிழர்களின் ஒற்றுமை உணர்வை வளர்க்கப் பெற்றும் பாடுபட்டார். மேலும் மலேசியாவில் இருந்துகொண்டு சென்னைக்கு அடிக்கடி சென்று அங்குள்ள அரசியல் தலைவர்களுடன்—சிறப்பாக தி. ரு. க. தலைவர்களுடன் தமிழ்களின் நிலை பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கின்றார். உமிழகத்தின் அரசியல் தலைவர்களின் நண்பராகவும் இருந்திருக்கின்றார். அவர் ராஜாஜியின் தெருங்கிய நண்பராகவும் இருந்திருக்கின்றார்.

17. இரண்டாம், முன்றும், நான்காம் உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளில் அடிகளின் பங்கு

தனிநாயக அடிகள் யாருமே நினைத்துப்பார்க்காத வேண்டில் முதல் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை மலேசியாவில் நடத்திக்காட்டி உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் தந்தையாக விளங்குகின்றார். அவருடைய ஆலோசனையில், வழிகாட்டவில் நான்கு உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் சிறப்புடன் நடந்து முடிந்து இருக்கின்றன. ஜிந்தாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு மதுரையில் நடக்க இருந்த ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன் அடிகளார் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தது தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குப் பெரிய இழப்பாகும்.

1968ஆம் ஆண்டு சனவரி 3 முதல் 10 வரையும் தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னையில் நடந்த இரண்டாம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு அதை நடத்துவின்றவர்களுக்கு வழி காட்டியாக இருந்தார். இரண்டாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் பொதுச்செயலாளர் V. கார்த்தகேயன், மாநாட்டிற்கு முன் அடிகளாரைப்பற்றிக் கூறிய கருத்துக்கள் இங்கு மேற் கோள் காட்டத்தக்கவை;

Meeting of the Academic advisory Committee. April 2, 1967.

Introductory Remarks by the Secretary General of the International Conference V. Karthikeyan.

"I am also happy that Prof. S. Thani Nayagam, Founder of Secretary General of the International Association of Tamil Research, which is sponsoring this Conference Jointly with the government of Madras and Mr. Justice H. W. Tambiah, President of the Ceylon branch of the I. A. T. R. found it possible to fly to Madras specially to attend this meeting and the meeting, of the steering

committee tomorrow. Being part of the organization I should not perhaps embarrass them by making any complimentary references but one thing I cannot help saying is that, if today Tamil has been placed on the world map as it were and international scholars are taking an ever growing interest in Tamil studies, it is due entirely to the broad Vision and the pioneering efforts undertaken by Prof. Thani Nayagam, undeterred by the many obstacles which like every pioneer he had to face and overcome."

இரண்டாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் பொதுச் செயலாளர் V. கார்த்தகேயன் தனிநாயக அடிகளாரைப்பற்றிக் கூறிய கருத்துக்கள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவை.

'அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சிக்கழகத்தின் ஸ்தாபகரும், பொதுச், செயலாருமான பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகளாரும், திரு. H.W. தம்பையா, அனைத்துலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கழகத்தின் இவைங்கைக் கிளைத்தலைவரும், இன்றும் நானோயும் நடக்க இருக்கும் மாநாட்டுத் தொடர்பான கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளச் சென்னைக்கு வந்திருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவின்றது.

"அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஆதாவடன் தமிழக அரசு இம் மாநாட்டைக் கூட்டுகின்றது. நிறுவனத்தின் அங்கமாக அவர்கள் இருப்பதால் அவர்களைப் பாராட்டுவதால் அவர்களுக்குத் தர்மசங்கடமான ஒரு நிலையை நான் ஏற்படுத்தக் கூடாது. ஆனால் சில கருத்துக்களை என்னால் சொல்லாமலும் இருக்க முடியாது. இன்று தமிழ்மொழியானது உலகப் பூகோளப் படத்தில் ஓர் இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்றால், அனைத்துலக நிலையில் அனைத்துலக அறிஞர்கள் தமிழ் இயலில் என்றும் ஆவும் காட்டுகின்றார்கள் என்றால் இதற்கெல்லாம் மூலகாரணம் பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகளாரின் பாந்த நேரக்கும், அவர் முன் நேடியாக நின்று எடுத்த முயற்சிகளுமாகும். எப்படி ஒவ்வொரு முன்னேடியும் பல இடையூருகளைத் தாண்ட வேண்டுமோ, அப்படியே அடிகளாரும் இந்த அனைத்துலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் பல இடையூருகளை நேரடியாகச் சந்தித்து வெற்றி கொண்டார்."

இரண்டாம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு அடிகளார் மலேசியப் பேராளர்களோடும், பார்வையாளர்களோடும் வந்திருந்தார்கள்.

அடிகளாளின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து இரண்டாம் உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டின் நிகழ்ச்சிகள் சில நடத்திருக்கின்றன என்பதற்கு ஆ. சுப்பையா அடிகளாருக்கு எழுதிய கடிதம் மூலம் நாம் அறிகின்றோம். இதோ அக் கடிதத்தின் சிரதியை இங்கு வெளியிடுகின்றோம் :

II INTERNATIONAL CONFERENCE - SEMINAR OF TAMIL STUDIES

(JANUARY 3 TO 10, 1968)

Tamil Conference Secretariat,
27-A, Choudhury Colony,
Madras - 34. India.
11th December, 1967

Prof. Xavier S. Thani Nayagam,
Head of the Department of Indian Studies,
University of Malaya,
Kuala Lumpur,
Malaysia.

My dear Father Thani Nayagam,

With reference to your letter of November 5, I confirm that scholars only are accepted as participants (i. e., delegates who present papers and observers who participate without presenting papers). In view of the misunderstanding at your end, the rest of the delegation from Malaysia will be given the status of special invitees, with guest facilities as a special case. We will also endeavour to include them in the cultural tour, if possible.

I agree with your suggestion to invite the Chief Minister to present copies of the 'Proceedings of the First International Conference' as well as of 'Tamil Studies Abroad' as souvenir gifts by the Government of Madras. The Chief Minister is giving a farewell banquet on January 11, 1968 and it would be a suitable occasion for the presentation.

We are upto the neck with work; fortunately Dr. Zvelebil and Mr. Filipski have relieved me of the burden of looking after the academic side of the work, which they are attending to in a most exemplary manner. Mrs. Punitham Tiruchelvam has also arrived and is assisting me on the non academic side. Three Ministers from Ceylon, Mr. Tiruchelvam, Mr. M. H. Mohamed and Mr. I. M. R. A. Iriyagolla will be attending. I wonder who will attend from Singapore.

With kindest regards,

Very sincerely,
(A. SUBBIAH)
Convenor

1968ஆம் ஆண்டு சனவரித்திங்கள் நான்காம் நாள், இரண்டாம் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் இரண்டாம் நாள் கருத்தாங்கைத் தொடங்கி வைத்து அடிகள் உரை நிகழ்த்தி இருந்தார். கருத்தாங்கூக்குத் தலைமை தாங்கினதோடுமட்டும் நின்றுவிடாமல், 1968ஆம் ஆண்டு சனவரி ஜெந்தாம் நாள், மாநாட்டின் மூன்றாம் நாள் அடிகளார், "மேஜ்நாட்டு நில இயல் நூல்களும் சங்க கால ஆராய்ச்சியும்" என்ற தலைப்பில் ஒர் ஆய்வுக் கட்டுரை தமிழில் படித்தார்.

அதே மாநாட்டில், சனவரி 8ல் 1968ஆம் ஆண்டில் அடிகளார் "Tamil migrations to Guadalupe and Martinique. 1859—1896" என்ற தலைப்பில் ஒர் ஆய்விலக்கட்டுரை படித்தார். இன்னும் பல்வேறு விதத்தில் இரண்டாம் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் வெற்றிக்காக அடிகளார் மிகவும் உழைத்தார்.

மூன்றாம் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி பிரெஞ்சு நாட்டின் தலைநகரான பாரிஸ் நகரத்தில் 1970ஆம் ஆண்டு குளிம் மாதம் 15ஆம் நாள் முதல் 18ஆம் நாள் வரையும் நடந்தது. இம் மாநாடும் அடிகளாளின் பெரும் முயற்சியால் நடந்தது. ஏறத்தாழ 180 பேராளர்கள் பதிவு செய்தார்கள். அடிகளார் பாரிஸ் நகரத்தில் இருந்து தம் பூடைய நன்பரான ஆ. சுப்பையாவுக்கு எழுதினா கடிதமூலம் அறிகின்றோம். மாநாடுபற்றி பீவியோசாவுடன் தாம் நடத்திய உரையாடல்பற்றியெல்லாம் இக்கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றோம். இதோ அக்கடிதத்தின் உண்மைப்படியும் :

Paris,
March 25, 1970.

My Dear Mr. Subbiah,

I flew into Paris at 10-30 A. M. yesterday, and was in prof. Filliozat's Office by 12 noon. We have formulated the second Announcement which he hopes to mail to prospective participants and Registrants by March 31. Quite a lot of work has been done in preparation for the Conference.

On March 29, Prof. Filliozat and I are meeting the Unesco officials, Mr. Bammate and Mr. Kohno to discuss further concerning Unesco aid. The French Ministry also will be giving some subsidy. The Conference is, therefore, on, and I am sure it will be a great success. About 180 have already registered.

I shall write to you after the meeting with the Unesco officials.

Kind regards to everyone. Please ask people to be patient. There will be full activity from the first week of June.

Very sincerely yours,
X. S. Thani Nayagam

அடிகளாரின் கடித்துக்குத் திரு. ஆ. சப்பையா பதில் அனுப்பி இருந்தார். முன்றும் மாநாட்டிற்காக அடிகளார் எடுக்கும் முயற் சியெல்லாம் பாராட்டுகின்றார். அடிகளார் முன்றும் மாநாட்டைப்பற்றிக் கூறும் வார்த்தையை ஆவலாகக் கேட்கத் தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகம் எவ்வளவு தூரம் காத்திருந்தது என்பதை "your assurance that (3rd International Tamil Conference) it will be a great success will be Welcome news to every one here." என ஆ. சப்பையா அடிகளாருக்கு எழுதிய கடிதப்பூலம் குறிப்பிடுகின்றார். இதோ திரு. ஆ. சப்பையா அடிகளாருக்கு எழுதிய கடிதத்தின் உண்மைப் படிவம்:

இன்டாஸ், முன்றும், நன்காம்... அடிகளின் பக்கு

87

INTERNATIONAL ASSOCIATION OF TAMIL RESEARCH

Thamilakam
Sterling Road, Madras-34. India
30th March 1970.

Prof. Xavier S. Thani Nayagam,
Care of Angelo Rasanyagam,
2, Rue Argand, Geneva 1201,
Switzerland.

My dear father Thani Nayagam,

III International Tamil Conference at Paris

Thank you very much for your letter of March 23. It is most heartening to hear that the preparations for the Third Conference are going apace and that already 180 scholars have registered. Your assurance that it will be a great success will be welcome news to everyone here.

We note that the Second Announcement will be mailed by March 31.

Very sincerely yours,
(A. SUBBIAH)

முன்றும் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் இறுதி திகழ்ச்சிகளுக்குத் தனிநாயக அடிகளார் தலைமை தாங்கினார். மாநாட்டின் இறுதியில் அடிகளார் தமிழ்நாட்டின் தலைநகரான சென்னையில் "தமிழ்யலுக்கு ஓர் நிறுவனம்" (Institute of Tamil Studies) நிறுவ வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை அவையோர் முன் வைத்து பிரஞ்சு தேசிய குழு யுள்ள்கொவிடம் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். அடிகளாருடைய இத் தீர்மானத்தை அவையோர் வெகு ஆரவாரத்தோடு வரவேற்றனர். அதன் பின்னர் அடிகளார் "அனைத்துலகத் தமிழ்யல் நிறுவனம்" (International Institute of Tamil Studies) என்ற திட்டத்தை நன்வாக்க ஆ. சப்பையா எடுத்துக்கொண்ட விடாமுயற்சியையும், தொலைநோக்குப் பார்வையையும், செயலாக்கத்தையும் வெகுவாகப் பாராட்டினார் :

"The Concluding session was presided over by Prof. X. S. Thani Nayagam, who said that the first item of the agenda was a very pleasant one, since he was requesting the Conference to pass by acclamation a resolution recommending to the French National Commission to place before Unesco at its forth coming session in the autumn of 1971, a resolution supporting the proposal of the National Commission of Unesco of India to found an institute of Tamil Studies in MADRAS. The resolution was carried by acclamation, after which the Chairman thanked Mr. A. Subbiah, whose initiative, vision and perseverance had been entirely responsible for making the project of an International Institute of Tamil Studies a reality. (3rd International Tamil Conference PARIS 1970, Concluding SESSION by Rev. Dr. X. S. Thani Nayagam).

இறுதியில் அடிகளார் நன்றி நவீனரூர். முன்றும் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் வெற்றிக்காக ஒத்துழைத்த தனி நபர்களையும், நிறுவனங்களையும் பாராட்டி நன்றி கூறுவது தம் கடமையும், பெருமையும் என்று கூறினார். அடிகளார் யுனஸ் கோவையும் டாக்டர் மால்கம் ஆதிசௌக்யா, சிப்ஸ், பேராசிரியர் பீவியேசாவையும் அவரது சகாக்களையும். எபேசோ, ஓட்டொல்வி, மில், ரெயிசன், பிராஞ்சக் கல்லூரியின் இரு நண்பர்கள், பேராசிரியர் பீவியேசாவுக்குத் தணிபுரிந்த இணைப் பொதுச் செயலாளர்களான டாக்டர் ஆசரையும், பேராசிரியர் கலபிகூயும் பாராட்டி நன்றி கூறினார் தனிநாயக அடிகள்.

"After a number of other observations and suggestions had been made, Prof. Thani Nayagam stated that it was his duty and privilege to thank all the organisations and individuals which had collaborated in making the third conference such a success. He thanked Unesco and Malcohn Adiseshiah, and Cipsh, Professor Filliozat and the members of his office, the EFO, Madame ORCOLI and MLL, Raison, the College de France, and his two colleagues, Joint Secretaries General, Dr. Asher and Prof. Zvelebil, who had helped Prof. Filiozat." (Dr. Thani Nayagam, 3rd International Tamil Conference, Concluding sessions).

இறுதியாக, பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகள் பிராஞ்ச நாட்டிற்கும், தமிழ் பேசும் நாடுகளுக்கும் இடையே நிலைய நெருங்கிய உறவுமுறைகளைக் கோடிட்டுக்கொட்டி, பிராஞ்ச நாட்டறிஞர்கள் தமிழ்மொழிக்கும், கல்விக்கும் ஆற்றிய பெரும் பங்கைப் பாராட்டிப் பேசினார்.

"1974ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் நடக்க இருக்கும் நான்காம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் உங்கள் அனைவரையும் ஒருமுறை சந்திப்பேன்" என்று கூறியதும் மூன்றாம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு இனிதே நிறைவு பெற்றது. பாரிசில் தனிநாயக அடிகளின் இறுதிப்பேச்சில் அவர் சொன்னார் : "நான் ஒருமுறை உங்கள் அனைவரையும் இலங்கையில் நடக்க இருக்கும் நான்காம் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் சந்திப்பேன்" என்ற கூற்றில் "ஜந்தாம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடக்கும்வரையும் நான் உயிரோடு இரேன், நான்காம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடே எனது இறுதி மாநாடாய் இருக்கும். ஜந்தாம் மாநாட்டை யின்னாலுமில் இருந்து பார்ப்பேன்" என நயங்க அடிகளார் கூறுகின்றார் :

"Prof. Thani Nayagam finally said that he would like to recall the close ties which had existed between France and the Tamil speaking Countries, and the Contribution made by French Nationals to Tamil scholarship and Education. He hoped to meet all the participants once in Ceylon in 1974" (3rd International Tamil Conference Dr. X. S. Thani Nayagam, Concluding session).

இலங்கையில், யாழ்ப்பாணத்தில் அடிகளர் நொடங்கிவைந்த அவரது இறுதி மாநாடு

நான்காவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு தமிழர்களின் தலைநகரான யாழ்ப்பாணத்தில் 1974ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் மூன்றாள் தொடங்கப்பட்டது. அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் இலங்கைக் கிளையின் கலைவர் பேராசிரியர் சூ. வித்தியானந்தன் தலைமையுரை நிர்மத்தினார். தம் உரையில் தனிநாயக அடிகளின் தமிழ்ப்பணிகளைப் பாராட்டிப் பேசினார். அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சிக் கழகம் (IATR) வெளி நாட்டார்கள் மத்தியிலே தமிழ்ப்பற்றும், தமிழ் ஆராய்ச்சியும் பரவப் பெரும் பங்கை வகித்தது. இப்படிப்பட்ட பணிகைக்

செய்வதற்கு இம் மன்றத்தின் ஆரம்பத் தலைவர்களுள் ஒருவரான தனிநாயக அடிகளை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. இவர் தமிழ்மொழியின் தூதுவராவர். இவர் உலக இன்பத்தைத் துறந்தாலும், தமிழ்ப்பற்றை இவரால் துறக்கமுடியில்லை. இவர் உலகின் எந்த பாகத்துக்குச் சென்றாலும் அங்குள்ள மக்களுக்குத் தமிழ்மொழியின் தொன்மைக் சிறப்பு, அதன் பெருமையெல்லாம் தம் சொற்பொழிவுகள், கட்டுரைகள் வாயிலாகவும், வாசனை மூலமாகவும் வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றன. இவர் முத்திங்கள் ஏடான “தமிழ்ப்பண்பாடு” இதழின் ஆசிரியராக இருந்து, இதன் மூலம் தமிழ்மொழியின் பெருமையை உலகெங்கும் பறைசாற்றினார். இதற்குமேல் ஜோப்பா, ஆபிரிக்கா, ஆசியா எங்கும் உள்ள தமிழ் அறிஞர்களையெல்லாம், அனைத்துலகத்தில் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் கீழ்க் கொண்டு வந்தார்.

“அனைத்துவகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கழகம் தனிநாயக அடிகளின் முனையில் உருவான ஒரு குழந்தையாகும். கடத்தபத்து ஆண்டுகளாக அவரின் அன்புப்பாதுகாப்பிலே வளர்ந்தது. இன்று (1974) வெளி நாட்டு நல்லறஞர்கள் பலர் முன் விஸிலியில் அது பத்தாவது பிறந்த ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகின்றது. ஒரு குழந்தையைப் பேணி வளர்ப்பது அவ்வளவு எளிதான செயல் அல்ல என்பதை நிங்கள் எவ்வோரும் நன்கு அறிவிர்கள். இது தன் பத்தாவது ஆண்டின் இறுதியில் துண்பச் சோதனைக்கு ஆளானது. இந்த முக்கிய கட்டத்தில் தனிநாயக அடிகளார் இக் குழந்தையைக் கைவிட்டுவிட்டார் என மக்கள் அவர் மேல் குற்றம் சுமத்தினர். இவர் காட்டிக் கொடுக்கும் தன்மை தெரியாத குழந்தைகளைப் போன்ற மனம் கொண்டவர். தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பாதுகாவலர் அவர். இதனால்கேறோ இக் குழந்தையைக் காப்பாற்றுவதற்கு எங்களோடு சேர்ந்து கடினமாக அடிகளார் உழைத்தார். இந்த நான்காவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டைத் தொடங்கி வைப்பதற்கு அடிகளார் விருப்பம் தெரிவித்ததின் மூலம், இக் குழந்தையின் வளர்ச்சியிலே தம் இலட்சியம் இருப்பதாகக் காட்டியுள்ளார். அவருக்கு நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.” (பேராசிரியர். ச. வித்தியானந்தன். — தலைமை உரை. தலைவர் அனைத்துவகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கழகம்—இலங்கைக் கிளை)

"As we recapitulate the role Played by this association in fostering, Tamil research and love for Tamil among foreigners one cannot help praising one of its founders Fr.

Thani Nayagam. He is the ambassador of the Tamil language. Although he has rejected material pleasures his love for Tamil remains. Wherever he went he gave speeches, wrote articles, spoke over the air and stressed to natives of those lands the greatnesss and antiquity of the Tamil language. He edited the quarterly "Tamil Culture" as a means of spreading the greatness of Tamil. Above and beyond this he brought together the Tamil scholars of Europe, Africa, and Asia on to a Common platform through the I. A. T. R.

Thus the I. A. T. R. is his brain child. For the last ten years it grew under his loving Care and now he celebrates its 10th birthday in the midst of many foreign scholars. The hazards of bringing up a child are not unknown to you. This Child was destined to face an acid test at the end of its 10th year. People accused Fr. Thani-Nayagam of having deserted the Child at this crucial moment. He is a Custodian of Tamil Culture that knows not the betrayal of children. That is why he struggled with us to save this Child. By Consenting to inaugurate the 4th Conference he has proved that his ideals lie in the growth of this child. We are deeply indebted to him." (Prof. S. Vithiananthan. President I. A. T. R. Sri Lanka National Unit Presidential Address).

தனிநாயக அடிகளார் நான்காம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டைத் தொடங்கி வைத்து ஆரம்ப உரை நிகழ்த்தினார். அடிகளார் தம் உரையில் அணைத்துவகுத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத் தினா பணிகளை விளக்கிக் கூறினார். அதன் பின்னர் அணைத் துவகுத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் சாதித்தவை என்ன என்பதை விளக்கிக் கூறினார்.

“ஒரு காலத்தில் இந்தியப் பண்பாட்டை அறிவுதற்கு வடமொழி அறிவிருந்தாற் போதும் என்று மேல்நாட்டார் நினைத் தனர். ஆனால் இன்று திராவிடமொழிகளிற் சிறந்த தமிழ் மொழியை அறியாது இந்தியாவின் அடிப்படைப் பண்பாட்டையும் கலைகளையும் உணர்முடியாது என்றே, வடமொழியுடன் தன் மொழியையும் பயின்று வருகின்றனர் மேல்நாட்டு அந்தர். எங்கு மேல்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆந்த் த வடமொழியிட

பயிற்சியுண்டோ அங்கு தமிழையும் பயிலத் தொடங்கிவிட்டார் இம் மாநாடுகளின் பயனை நாம் கணிக்கவேண்டுமாயின், சென்ற மூன்று மாநாடுகளின் தொகை நூல்களைப் (proceedings) படித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்தங்களைப் பார்த்தால் தமிழராய்ச்சி எவ்வளவிற்கு முன்னேறி வருகின்றது என்பதை உணர்க்கூடும். இம் மாநாட்டின் கட்டுரைகளும் நூலாக வரும் பொழுது அதை உணருவோம். (இப்போது அவை நூலாக வந்துவிட்டன).

“வெறும் குழுமிற்காலவோ, காரணமின்றிப் போற்றுவதற்காகவோ நாம் தமிழராய்ச்சியில் இறங்குவதில்கூ. ஆராய்ச்சியாளரின் நோக்கம் உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பது; உண்மையைப் புலப்படுத்துவது; மறைந்திருக்கும் உண்மைகளை அகற்ற தெடுப்பது. மொழிகள் எத்தனையிருக்கத் தமிழிற்கு மட்டும் இம் மாநாடுகளை நடத்தவும், உலகத்து அறிஞர் வரவும் காரணங்கள் இருக்கவேண்டும். இந்தியப் பண்பாட்டில் 75 விழுக்காடு திராவிடப்பண்பாடு என்று சுநிதி தமார் சட்டர்ஜி கூறியிருக்கின்றார். இந்த உண்மையைத் தமிழ்த்துறைகளில் ஆராய்ச்சி நடத்துவோர் உணர்ந்துகொண்டே வருகின்றனர். சிந்துவெளி நாகரிகம், திராவிட நாகரிகம் என்று என்னுமின்ற வர்க்குத் தமிழ்மக்களின் தொன்மையும், தமிழ்க் கலைங்களின் தொன்மையும் நன்கு புலனுகும். சிந்துவெளி நாகரிகத்தைச் சங்க காசத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது, அங்குள்ள தொடர்புகள் தெளிவாகின்றன. ஆதலால், இந்தியவரலாற்றைப் பயில்ளனர். அந்த வரலாற்றில் மாபெரும் பங்கு கொண்ட வர்களைப்பற்றி ஆயந்தே தீரவேண்டும். பல்லவ மன்னரின் வெளிநாட்டுத் தொடர்புகள், உரோமப்பேரரசுடன் தமிழ்த்துறை முகங்கள் கொண்ட வணிகத் தொடர்புகள். சோழ மன்னரின் ஆட்சியும் பேரரசும் ஆயியன ஆசியாவின் வரலாற்றிலே பெரும் இடத்தைப் பெறுவன்றன. மார்க்கோ போலோ தென் இந்தியாவைப் பார்த்தபின் பாண்டிய அரசே இந்தியாவின் உயர்ந்த அரசென்று கூறியிருக்கின்றார்.

“வரலாறு எவ்வளவுக்குச் சிறந்திருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கு இலக்கியமும் சிறந்துள்ளது. வடமொழி நீங்கலாக மற்றொல்லா இலக்கியங்களும் இந்தியாவில் ஏறக்குறையைப் பத்தாம் நூற்றுண்டுக்குப் பின்புதான் தோன்றின. ஆனால் தமிழ் இலக்கியமை விற்ஸ்துவுக்கு முன்னாலே பெரும் மலர்ச்சியை அடைந்துள்ளது. மேலும் சங்க இலக்கியம் சமய இலக்கியம் மட்டும் அன்று; மக்களுடைய வாழ்க்கையைக் காட்டும் உலக இலக்கியமும் அது

தொல்காப்பியமும், எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் இந்திய இலக்கியத்தில் மட்டும் அல்ல, உலக இலக்கியத்திலேயே பெரும் இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. வள்ளுவருடைய திருக்குறளைப் போன்ற நூல் உலகில் இலக்கியென்பது அல்லபட்ட கலவட்சரின் துணிபு. நீதி இலக்கியத்தைப்போல் நம் பத்தி இலக்கியமும் சிறந்தது. நம்முடைய கலைகள், நம்முடைய கோயில்கள் சிறப்புப் பெற்றவை. மொழி அமைப்பிலும், வளத்திலும் தமிழ்மொழி உலகமொழிகளிற் சிறந்தது. தமிழின்தொன்மை, அதன்வளம், புகற் மன்றாடிக்கிடக்கும் பண்பாடு, இவற்றையெல்லாம் ஆராய்கின்றவர்கள் மேலும் மேலும் அவற்றை ஆராய விரும்புவர். ஆதலாலேதான், தமிழ் ஆராய்ச்சி வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது.” (நான்காம் உக்கத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு—ஆரம்ப உரை—தனிநாயக அடிகள்).

நான்காவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் அடிகளாயிடுத்த இறுதி வேண்டுகோள்:

“நான்காவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை நாட்ட தொடங்கவேக்கும்போது, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருஞ்சும் மாநாடு நடத்தப்படுவதால், ஐந்தாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை நோக்கி நம் சிந்தனைகளைவல்லாம் செல்லுக்கின்றன. அடுத்த மாநாடு (ஐந்தாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு) மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆதாவில் நடத்தப்படக்கூடும். ஆனாலும் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு அன்னுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆதாவில் நடத்தப்படவேண்டும். பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த்துறைகளிடமே நாம் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியை எதிர்பார்க்கலாம். இம் மாநாடுகளைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு நம் பல்கலைக்கழகங்கள் முன்னுக்குவரும் என நம்புகின்றோம். இத்தகைய மாநாடுகளே தமிழியல் வரலாற்றிற்கும், தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கும் முக்கிய இடத்தை உறுதிப்படுத்தும்.” (தனிநாயக அடிகள்—நான்காவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு—ஆரம்ப உரை).

எனவே அடிகளாரின் இறுதி வேண்டுகோளுக்கு இலைய, உலகெங்கும் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த்துறைகள் மூன்றுண்டுகளுக்கொரு முறை தொய்வில்லாமல் அடிகளாயிரப்பித்து வைத்த உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகளை நடத்துவதே அடிகளாருக்கு நாம் செலுத்தும் அஞ்சலியாகும்—காளிக்கையாகும்.

International Institute of Tamil studies a reality. (Dr. X. S. Thani Nayagam. 3rd International Tamil Conference. PARIS 1970. Concluding session).

18 தனிநாயக அடிகளாரும் அனைத்துலகத் தமிழரய்ச்சி நிறுவனமும்

(Institute for International Tamil Research and
Dr. Thani Nayagam)

சென்னை அடையாறில் உள்ள அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனத்தை நாம் எல்லோரும் கண்டிருக்கின்றோம். சென்னையில் நடந்த இரண்டாம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிமாநாட்டின் போது இத்தகைய ஒரு நிறுவனம் சென்னையில் நிறுவப்பட வேண்டும் என்றும் இதன் தேவையைப்பற்றியும் இம் மாநாட்டில் பேசப்பட்டது. தனிநாயக அடிகளார் பாரிசில் நடந்த மூன்றாம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் இறுதியில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். சென்னையில் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஒன்று அமைக்கப்படவேண்டும் என்றார். அங்குள்ளோர் அனைவரும் இதனை ஒரே மனத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டனர். சென்னையில் இந்த நிறுவனம் அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த எண்ணம் திரு ஆ. சுப்பையாவின் மனத்திலும் உதித்த ஒரு திட்டமாகும் என அடிகளார் பாரிசில், மூன்றாம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின்போது கூறி அவரைப் பாராட்டினார்.

"The Concluding session was presided over by Prof. X. S. Thani Nayagam, who said that the first item of the agenda was a Very pleasant one, since he was requesting the Conference to pass by acclamation a resolution recommending to the French National Commission to place before Unesco at its forth coming session in the autumn of 1971, a resolution supporting the proposal of the National Commission of Unesco of India to found an Institute of Tamil studies in madras. The resolution was carried by acclamation, after which the Chairman thanked Mr. A. Subbiah, whose initiative, Vision and perseverance had been entirely responsible for making the project of an

சென்னையில் அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் அமைக்க அடிகளார் பல்வாரூருப் பாடுபட்டார். பல தூதுவர்களை வினாஸ்கோவுக்கு அனுப்பி இருந்தார். இது தொடர்பாக உயர் திரு. ஆ. சுப்பையாவும் அடிகளாரும் கடிதத் தொடர்பு வைத் திருந்தார்கள். இதோ! அடிகளார் அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் சென்னையில் அமைக்க எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளை விளக்கும் சில கடிதங்கள் :

11th October, 1968.

Mr. A. Subbiah,
14/1 Sterling Road,
Madras-34,
South India.

My Dear Mr. Subbiah,

Enclosed are the letters which if you consider opportune may be mailed to the three persons along with the copies of the draft Constitution.

I expect to see the Minister of Education before he leaves for Paris to attend the UNESCO meeting.

Yours very sincerely,
(Xavier S. Thani Nayagam)
Professor of Indian Studies

15th October, 1968.

Hon'ble Inche Mohamed Khir Johari,
Minister of Education,
c/o Malaysian Embassy,
48 & 50 rue de la Faisanderie,
Paris 16E,
France.

Dear Honourable Minister,

Further to our conversation last Sunday morning before you left Kuala Lumpur for Paris, I am sending

you a copy of the draft proposals for an Institute of Tamil Studies to be located in Madras. You very kindly agreed to support the project and since you may be leaving Paris earlier than the closing of the UNESCO General Assembly, we shall be very grateful for all the support that the Malaysian Delegation would continue to give to this project.

With very kind regards and wishing you a pleasant stay in Paris.

Yours sincerely,
 (Xavier S. Thani Nayagam)
 Professor of Indian Studies,
 Secretary General,
 International Association of Tamil Research.

16th October, 1968

Hon'ble Mr. Ong Pang Boon,
 Minister of Education,
 c/o Singapore High Commission,
 16 Northumberland Avenue,
 London W. C. 2,
 England.

Dear Hon'ble Minister,

I am enclosing the particulars of a Project which is to be sponsored by the Indian National Commission of UNESCO at this year's General Assembly, for setting up an Institute of Tamil Studies in Madras; the sponsors will seek the collaboration of member countries with an interest in Tamil Studies.

I attempted to see you in order to acquaint you with the particulars of the Project so that the Singapore delegation might also sponsor the project in the manner most suitable to Singapore, but was told you had left Singapore. As a State which promotes Tamil Studies, and as a State which includes Tamil in its

official languages, we shall be grateful if Singapore could give its support to this project.

We hope some day to hold an International Conference of Tamil Studies in Singapore, as you yourself have so kindly suggested.

With kind regards,

Yours sincerely.
 (Xavier S. Thani Nayagam)
 Professor of Indian Studies.
 Secretary General,
 International Association of Tamil Research.

16th October, 1968.

His Excellency, Mr. A. P. Rajah,
 High Commissioner of the Republic of Singapore,
 16 Northumberland Avenue,
 London W. C. 2.

Your Excellency,

I am enclosing the particulars of a Project which is to be sponsored by the Indian National Commission of UNESCO at this year's General Assembly for setting up an Institute of Tamil Studies in Madras; the sponsors will seek the collaboration of member countries with an interest in Tamil Studies.

I attempted to see the Hon'ble Minister for Education in order to acquaint him with the particulars of the Project so that the Singapore delegation might also sponsor the project in the manner most suitable to Singapore, but was told he had already left Singapore. As a State which promotes Tamil Studies, and as a State which includes Tamil in its official languages, we shall be grateful if Singapore could give its support to this project.

We shall be grateful if you could inform Mr. Ong Pang Boon concerning the Project. I enclose the copy of the letter I have addressed to him at UNESCO Headquarters.

I understand you are expected to go on leave. I met Mrs Rajah's parents at dinner the other day, and was told you are expected here in December.

A happy Deepavali.

Yours sincerely.
 (Xavier S. Thani Nayagam)
 Professor of Indian Studies
 Secretary General,
 International Association of Tamil Research

தனிநாயக அடிகளார் இலங்கையில் நடந்த நான்காம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின்போது, சென்னையில் உள்ள அனைத்துவகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தைப்பற்றிச் சொன்ன கருத்து இங்கு மேற்கோள் காட்டத்தக்கவை :

"It was with the intention of promoting Tamil studies on an international scale that the International Association of Tamil Research sponsored with Unesco aid the foundation of an International Research Institute of Tamil studies in Madras. This project was sponsored also by the Government of Tamilnadu as well as the Indian National Commission of Unesco. This Institute has Commenced work in a small way, but there are hopes of the Institute developing into an International Institute. It is through such Institutions we shall be able to provide foreign scholars with the opportunities they seek—more and more. Universities will be busy with conferring degrees and research will be relegated to post graduate Institutes. That is why we are anxious that the Institute in Madras should succeed as an Institute truly International in character." (Rev. Fr. Xavier S. Thani Nayagam 4th International Tamil Conference—Inaugural address)

19. இலங்கையில் அடிகளின் முன்றும் கட்டப் பணி

1969 ஆம் ஆண்டு மலேயப் பல்கலைக்கழகப் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார். அதன் பின்னர் தம் தாயகமாகிய இலங்கைக்கு வந்தார். 1963 தொடக்கம் 1972 வரையும் அடிகளார் இலங்கையில் உள்ள கண்டியில் இருந்தார். பேராசிரியர் உயில்சனுடன் ஒரு வருடத்துக்குமேல் பேராதனையில் தங்கி இருந்தார். அப்போது பேராசிரியர் உயில்சனின் மனைவியும் பின்னொக்கும் கொழும்பில் தங்கியிருந்தார்கள். கொழும்பில் உயில்சனின் குழந்தைகள் கல்வி கற்பதற்காகச் சென்றிருந்தார்கள். மனைவிக்குக் கொழும்பில் (Industrial Board) நூல்காரக (Librarian) வேலை கிடைத்திருந்ததால் அங்கு சென்றிருந்தார். தம்மோடு ஒன்றை வருடத்துக்குமேல் அடிகளார் பேராதனையில் தங்கி இருந்ததாகப் பேராசிரியர் ஜெயரத்தினம் உயில்சன் கூறுகின்றார். இங்கிருந்துகொண்டு ஆசிய, அமெரிக்க, ஐரோப்பிய பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தரிசிக்கும் பேராசிரியராக (Visiting Professor)ச் சென்றிருந்தார். கொழும்பில் புத்தகக் கண்காட்சி ஒன்றையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

1970ல் பாரிசில், டிபிரான்சே என்ற கல்லூரிக்குத் தரிசிக்கும் பேராசிரியராகக் கென்றிருந்தார்.

கல்பேன்கியன் நிறுவனத்தால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட ஐரோப்பிய நூல்கங்களைப்பற்றி அறிய ஒரு படிப்பு தொடர்பான பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தார் (Study tour of European libraries sponsored by the Gulbenkian Foundation.). விருந்தாளி விரிவுரையாளராக ஸ்ரீராக்கோம் பல்கலைகழகத் துக்கும், உப்சலா, ஆசிய படிப்புகளின் ஸ்கல் டினேவிய நிறுவனத் துக்கும் சென்றிருந்தார். 1971ல் பாரிச், நேப்பிள்ஸ் முதலாம் பல்கலைக்கழகங்களில் தரிசிக்கும் பேராசிரியராகச் சென்றிருந்தார்.

ஓய்வுபெற்றிருந்த காலத்திலும், அடிகளின் பணியோ, தமிழ்ப்பற்றே, ஆராய்ச்சி வேலையோ குறையவில்லை. உலகெங்கும்

பாத்து இருந்த தம் அறிவுலக நண்பர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். 1971ல் அமெரிக்கரும், மெதடிஸ்ட் சபைக்குரவரும், யாழ்ப்பாணத்தில் பெருங்கல்லிமானுக ஷிளங்கிய வருமான வன். பங்கர் தினைவச் சொற்பொழிவுகளைத் தனிநாயக அடிகள் சிறப்புடன் நிகழ்த்தினார்.

இலங்கையில் உள்ள வளஸ்யில் ஆயர் தியோகுப் பிள்ளையின் நண்பர்

“கற்றுரைக் கற்றுரோ கா முறுவர்” என்ற முதுரைக்கு ஏற்ப, தனிநாயக அடிகளுமேல் ஆழ்ந்த மதிப்பும், மரியாதையும் ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை அவர்கள் வைத்திருந்தார்கள்; அதேபோன்று ஆயர் தியோகுப்பிள்ளையேல் ஆழ்ந்த அள்பும், நட்பும் வைத்திருந்தார் தனிநாயக அடிகள். மேலும் உரோமாபுரியில் தனிநாயக அடிகள் கல்வி பயின்ற காலத்தில், ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை, கருணைகரன் அடிகள் போன்றேர் அங்கே வந்து கல்வி பயிலக் கருணையாக இருந்தவர்களுள் தனிநாயக அடிகளும் முக்கியமான வர்களுள் ஒருவராவர். எனவே இவர்கள் உறவு நேற்று இன்று தோன்றியதல்ல; மிகப்பழமையானது. எனவே ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை எல்லா வசதியும் செய்து கொடுத்து வளஸாய், ஆயர் விடுமுறை இல்லத்தில் நிரந்தரமாத் தங்கும்படி செய்தார். 1972ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் தொடக்கம் 1979ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம்வரையும் வளஸாயில் வதிந்தார் தனிநாயக அடிகள். இக்கால கட்டத்தில் தனிநாயக அடிகள் தம் ஆண்மீக வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக் கொண்டார். “தாம் விட்ட தவறு கணக்கு இறைவண்டிம் மன்னிப்புக்கோரி இறைவன் தமிழ்முடன் மிக நெருக்கமாகத் தமிழை இனைத்த காலம் இக்காலம் என அடிக்கடி கூறுவார். அடிகளார் இக்காலத்தில் ஓய்ந்து இருக்க வில்கூ—கன்னியர்களுக்கும், குருக்களுக்கும், மாணவச் செல்வங்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் சமயச்சார்பான சொற்பொழிவுகளையும், ஞான ஒடுக்க மறையுரைகளையும் நிகழ்த்தி வந்தார். செய்தித் தாள்களுக்கும். கத்தோலிக்க பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதி வந்தார். இலங்கை கத்தோலிக்க வராப் பத்திரிகையாகிய பாதுகாவலனில் எழுதி வந்தார். ‘புலவர் வேதநாயகம் பிள்ளை’ பற்றி, பாதுகாவலனில் 22—12—1973ல் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். 1973ல் பாரிசில் நடந்த கீழூத்தேசக்களை வல்லுநர் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார். 1974ஆம் ஆண்டு நடந்த நாள்காவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுஞ்சோது யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த வன்செயல்களினால் அவரது உள்ளம் தாங்கொண்டன வேதனை அடைந்தது. அதன் பின்னர் அடிகளார் பொது திகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்வதில் இருந்து தமிழை

இலங்கையில் அடிகளின் மூன்றும் கட்டப் பணி

101

விடுவித்துக்கொண்டார். நோயின் காரணமாகவும் ஒரு சில சொற்பொழிவுகள் ஆற்றலே ஒத்துக் கொள்வார். செபத்திலும், தியானத்திலும் தம் வாழ்க்கையைச் செலவிட்டிருக்கின்றார்.

31—1—76ல் தம் வாழ்க்கைக் குறிப்பில் அடிகள் எழுதுகின்றார் :

“கடவுள் கொடுக்கும் ஒவ்வொரு நாளையும் அவரை நான் நேசிக்க அவர் கொடுக்கும் புது நாளாகக் கருதவேண்டும். எனக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்து தந்திருக்கும்போது என் நான் செத்துப் போவதற்குத் துடிக்கவேண்டும்? இப்படி இறப்பதற்கு ஆவல் கொள்வதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு நாளையும் கடவுள் தமிழைத் தொண்டு செய்வதற்குக் கொடுத்த வாய்ப்பாகக் கருதவேண்டும்.

“I should Consider everyday as a newday to love god. why should I be eager to die when everything is made Comfortable for me. Instead I must consider everyday as a new opportunity to serve god.”

“ஆத்மாக்களுக்கு அளவில்லாத நன்றை செய்வதற்காக நான் கருவாக வர விரும்பினேன். ஆனால், என் வாழ்க்கையைப் பொறுத்தமட்டில், ஆத்துமங்களுக்குச் சேவை செய்ய எனக்கு அதிகம் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்லை. எனவே நான் செபம்மூலம் தொண்டு செய்வேன். எனது தனிமையைச் செபமாக ஒப்புக் கொடுப்பேன். மென்னசபையிலுள்ள ஒரு துறவி எப்படி தன்னுடைய தனிமையையும், எல்லாவற்றையும் திருமறைக்காக ஒப்புக் கொடுக்கிறேனு அப்படியே என்னுடைய தொண்டும் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

“I wanted to be a priest to do everlasting good to souls. However, in my life I have had little opportunity for pastoral work. Hence I must do service by prayer ; by offering my loneliness etc. My service must be like that of the contemplative monk who in his *loneliness* offers every thing for the Church. (31—1—76—Thani Nayagam—plan of Life)”

தனிநாயக அடிகள் தம் இறுதி நாட்களில் எவ்வளவு தூர்த் தனிமையில் வாடி இருக்கின்றார். தம் வாழ்க்கையில் ஏற்பட தவறுகளுக்கு இறைவனிடம் மன்னிப்புக்கேட்கும் அருள் திறைந்த காலமாக இக்கால கட்டத்தைக் கருதி இருக்கிறார். அடிகளார்

1975ஆம் ஆண்டு நடந்த - நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் நூற்றுண்டு விழாவில் கலந்துகொண்டு சிறப்புரை ஆற்றினார். கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் நடந்த நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் நூற்றுண்டு விழாக்களில் கலந்து கொண்டு இளம் கலைஞர்களையும், இளம் உள்ளங்களையும் ஊக்கு வித்திருந்தார்.

பண்டத்தரிப்பு—தியான இல்லத்தில் அடிகளின் இறுதி நாள்கள்

(1979 குலை முதல் 1980 செப்டம்பர் முதல்நாள் வரை.)

திருக்குடும்பக் கண்ணியர்கள் பண்டத்தரிப்பில் உள்ள தியான இல்லத்தைக் கண்காணித்து வருகின்றனர். இங்கு உள்ள ஓர் அறையில் தனிதாயக அடிகளைக் கண்காணித்து வந்தனர் திருக்குடும்பக்கண்ணியர்கள். மலேசியாவில் போசிரியாக இருந்து ஓய்வு பெற்று இலங்கை வந்ததும், மலேசியப் பல்கலைக்கழகம் அடிகளாருக்கு ஒரு பெரிய கணிசமான பணமுடிச்சைக் கொடுத்திருந்தது. அடிகள் அதனை இலங்கை வங்கியில் போட்டு வைத்திருந்தார். அது ரூ. 2000/-க்கு மேற்பட்ட வட்டியைக் கொடுத்து வந்தது. அடிகளார் பண்டத்தரிப்பு தியான இல்லத்தில் இருந்தபோது மேற்றிராசனம் தம் உணவுக்கும், தமக்குப் பணிவிடை செய்தவர்கட்கும் சம்பளம் கொடுப்பதை விரும்பவில்லை. தமிழைப் பார்த்த திருக்குடும்பக் கண்ணியர்களுக்கும், வேலைக்காரர்களுக்கும் தமிழ்நடையை பணத்தில் இருந்தே சம்பளம் கொடுத்துவந்தார். பிறர் உழைப்பில் வாழ மனம் இல்லாத அடிகளின் பெருந்தன்மைதான் என்னே!

அடிகள் பண்டத்தரிப்பு தியான இல்லத்தில் இருந்தபோது கூடச் சம்மா இருக்கவில்லை. ஆங்கில அறிவு குறைந்த இளம் கண்ணியர்களுக்கு ஆங்கில வகுப்புக்கள் நடத்தினார். இளம் கண்ணியர்களின் பயிற்சியில் அக்கறை காட்டினார். இளம் கண்ணியர்கள் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும்; ஆழமான நூல்களைப் படிக்க வேண்டும் என விரும்பினார். கண்ணியர்களுக்கு ஆங்கிலமொழியும், ஆங்கில இலக்கியமும் கற்றுக்கொடுத்தார். “Arts and the Man by Irwin Edman” போன்ற கவிதைகளைச் சொல்லிக் கொடுப்பதில் இளம் கண்டார்.

கடைசி மூச்சவரையும் தமிழ் இலக்கியத்தைப் படித்துக் கொண்டே இருந்தார். பண்டத்தரிப்பில் உள்ள இளம் பெண் களுக்குத் தமிழ் இலக்கிய வகுப்புக்களை தம் இறுதி மூச்சவரை எடுத்துக்கொண்டே இருந்தார். இவ் இளம் பெண்களுக்குக்

இலங்கையில் அடிகளின் மூன்றாம் கட்டப் பணி

103

கல்வி, கல்வியின் நோக்கம் பற்றியும், உலக சமயங்கள்பற்றியும், தீராவிடமொழிகள் பற்றியும், தொல்காப்பியைப் பொருள் அதிகாரம் பற்றியும், சங்கங்கள், சங்க இலக்கிய நூல்கள் சங்க இலக்கியத்தின் இயல்புகள், சங்கம் மருவியகால இலக்கியம் பற்றி யெல்லாம் வகுப்புக்கள் எடுத்ததாக அங்குள்ள மாணவிகள் என்னிடம் கூறினார்கள். கடைசியாக அடிகளார் தங்களுக்குப் பாடிக் காட்டிய பாடல்கள் பாரதியாரின் இரு பாடல்களாகும்.

“செங்தமிழ் நாடென்றும் போதினிலே—இங்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள் நங்கையீர் நாடென்றும் பேச்சினிலே—ஒதுக்கதி பிறக்குது முச்சினிலே”

என்ற பாரதியின் பாடலும்,

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணேனும் பாமராப் யிலங்குளாப் உலகணைத்தும் இழங்கி சொலப் பான்மை கெட்டு நாமமது தமிழ்ரெள்க்கொடு இங்கு வாழ்கிடுகல் என்றே? சொல்வீர் தேழுநத் தமிழோச உக்கியீனாம் பரவுங் வகை செய்தன வேண்டுங்”

“யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் வள்ளுவர்போல் இனங்கோவைப்போல் புமிதனின் யாங்கனுமே பிறந்தில்லை உண்மை; வெறும புழங்கியில்லை ஆயமயராப் செலிட்டர்களாப் குகுடர்களாப் வாழ்கின்றோம்; ஒரு சொற்றீகளீர் சேமமுற வேண்டுமெனில் தெழுவியீனாம் தமிழ் மூக்கம் செழிக்க செய்வீர்.”

அடிகளார் இறுதியாக இந்த இளம் பெண்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்த இரு பாரதியின் பாடல்கள், அடிகளின் நாட்டுப்பற்றையும், மொழிப்பற்றையும் காட்டுவதுமட்டுமின்றி— அவர் உலகெங்கும் தமிழ்த்தாதாகச் சென்ற பாங்கினையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது அன்றே!

தனிதாயக அடிகளின் இறுதி நிகழ்ச்சிகள்

1979ஆம் ஆண்டு எட்டுத் தமிழர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் கட்டுக்கொல்லப்பட்டனர். அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் ஊரடங்

குச்சட்டம் அழவில் இருந்தது. தமிழர்கள் பல இன்னைக்களுக்கு உள்ளாவதைக்கண்ட அடிகள் “நீதிக்காக நான் மேடையில் பேசி நீண்ட நெடுங்காலமாகின்றது. அதனால் நம் உரிமையைப் பற்றிப் பேச ஒரு கூட்டம் ஒழுங்கு செய்யுங்கள்” என்று பேராசிரியர் கு. நேசையாவைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க யாழ்ந்தர் மண்டபத்தில் ஒரு கூட்டம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது அடிகளார் நீதிக்காகக் குடும்பங்களைத்தார். பல ஆணித்தரமான கருத்துக்களை மக்கள் முன் வைத்தார்.

தந்தை செல்வநாயகத்தின் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துதல்

தந்தை செல்வநாயகத்தின் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றுவதற்கு யாரை அழைப்பது? தென்னகத்தில் இருந்து ஒருவரை அழைக்கவேண்டும் எனக் குழு தீர்மானித்தது. அதற்கு அடிகளார் மறுப்பு தெரிவித்து, தந்தை செல்வநாயகத்தையும், அவர் வாழ்க்கையையும் தன்கு தெரிந்த ஒந்துவரைக்கொண்டு திறப்பது நல்லது என்று கூறினார். அப்போது குழுவினர் டாக்டர் ஜெயரத்தினாம் உவில்சனை அழைப்பது எனத் தீர்மானித்தனர். ஆனால் பேராசிரியர் கு. நேசையா இவ்வாறு கூறினார் : “இந்த ஆண்டு (1980) தனிநாயக அடிகள் திறக்கட்டும். அவர் இப்போது தெம்போடு காணப்படுகிறார். அவர் இந்த நிலையில் நீண்டநாள் இருக்கமாட்டார் என யுகிக்கின்றேன். அடுத்த ஆண்டு (1981) செல்வா நினைவுச் சொற்பொழிவுக்கு டாக்டர் உவில்சனை அழைக்கலாம்” என்று கூறினார். குழு இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. தனிநாயக அடிகளைக்கொண்டு தந்தை செல்வா நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றுவித்தனர்.

தந்தை செல்வநாயகம் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை 1980ஆம் ஆண்டு சித்திரைத்திங்கள் 28ஆம் நாளிலும், 29ஆம் நாளிலும் அடிகள் நிகழ்த்தினார்.

முதலாள் நினைவுச் சொற்பொழிவு : “Research in Tamil studies. Retrospect and Prospect” தமிழ்த்துறை ஆராய்ச்சி—அதன் வரலாறும், வருங்காலமும் என்ற சொற்பொழிவு ஆங்கிலத்திலும், இரண்டாம் நாள் நினைவுச் சொற்பொழிவு—“தமிழர் பண்பாடும் அதன் சிறப்பு இயல்புகளும்” தமிழிலும் அடிகளார் நிகழ்த்தினார். அடிகளாரின் இவ்விடு சொற்பொழிவுகளையும் கேட்ட அறிஞர்களும், மக்களும், “இத்தகைய சிறப்பும், ஆழமும் வாய்ந்த சொற்பொழிவுகளை இவ்விடு யாரால் நிகழ்த்தமுடியும் எனப் பாராட்டுத் தெரிவித்தனர்.

அடிகளாரின் கடைசிப் பணி

தனிநாயக அடிகளாரின் தமிழ்ப் பணிகளுள் அவர் கடைசியாகச் செய்த பணி “தமிழ்மறை விருந்து” என்னும் நாலூ வெளி யிட்டு வைத்ததையாகும். இந்திகழ்ச்சி தமிழ்மறைக் கழகத் தலைவரும் ஊர்காவற்றுறைப் பிரதிநிதியுமான பண்டிகர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய இந்நாலூ 1980ஆம் ஆண்டு வெகாசித்திங்கள் வேலணையில் நடைபெற்ற திருக்குறள் மாதாட்டில் அடிகளார் வெளியிட்டு முதற்பிரதியை மில்க் வைற் தொழில்திபர் திருக்குறட்ட காவலர் திரு. கனகராசாயிடம் வழங்கினார். மதுரைப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துஜெனவேந்தர் முனைவர் வ. சுப. மாணிக்கம், காரைக்குடிப் பேராசிரியர் முனைவர் சாரங்கபாணி, திரு. மெய்கண்டார் முதலாயபேரநிஞர்கள் இம் மாதாட்டில் கலந்து கொண்டனர். இதுவே அடிகளார் கலந்துகொண்ட இறுதிப் பொது நிகழ்ச்சியாகும்.

நெடுந்தீவின் நீண்டமகனின் நீண்ட துயில்

1980ஆம் ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் 31ஆம் நாள் ஆயர் எல். ஆர். அன்றனி அடிகளைச் சுந்திகவின்றார்கள். அப்போது அடிகளார் அவர்கள் அழகாசன் அடிகள் எங்கே எள விசாரிக்கின்றார். சென்னையில் இருப்பதாக ஆயர் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். “அழகாசன் அடிகள் நல்ல எழுத்தாளர். அவருக்குரிய இடத்தை உலகம் கொடுக்கும் என நினைக்கின்றேன்” எனத் தனிநாயக அடிகள் கூறுகின்றார். மறுநாள் செப்டம்பர் முதல் நாள்—மார்ச் 6-30 மணியளவில் அடிகளார் உலகச் செய்திகள் கேட்கின்றார். அதன் பின்னர் வாந்தி எடுக்கின்றார். பக்கத்து அறையிலே இருந்த குருஸ் அடிகள் அ. ம. தி. ஒடி வந்து திருச்சபையின் “நோயில் பூச்தல்” என்ற அருட்சாதனத்தை வழங்குகின்றார். தனிநாயக அடிகளின் உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிகின்றது. அடிகளார் இயேசுவின் இளை மலரடிகளை அடைந்து விட்டார். என்ன பொருத்தம்—உலகம் எங்கும் சென்று தமிழ்த்தாது அறைந்தவர்—உலகச் செய்திகேட்டு உயிர் விடுகின்றார்.

தமிழ் உலகம் கண்ணீர் விடல்

அடிகளின் மறைவு கேட்டுத் தமிழ் உலகம் கண்ணீர் சித்தியது. எங்கெங்கெல்லாம் தமிழர்கள் வாழ்ந்தார்களோ, அங்கெல்லாம் அடிகளின் இறப்பு கேட்டு மக்கள் அழுதனர். உலகத்தமிழ்

அறிஞர்கள் அடிகளாரின் மரணம் கேட்டு அஞ்சலிகள் யாழ் ஆயின் இலங்கைக்காண்டே இருந்தனர்.

1980ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் இரண்டாம் தேதி தொடக்கம் முன்றும் தேதி வரையும் அடிகளாரின் பூத உடல் யாழ் மேற்றிராசன அலயத்தில் மக்களின் பொது அஞ்சலிக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது. பல்லாயிரக்கணக்கான அறிஞர்கள், அன்பர்கள், தமிழ் அபிமானிகள், துறவிகள். குருக்கள், கண்ணியர்கள் தங்கள் தமிழ்த் தாதுவருக்குத் தங்கள் அஞ்சலியைச் செலுத்தினர். செப்டம்பர் முன்றும் நாள் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் ஆயர் தியோகுப்பினீரை குருக்கள் பலருடன் கூட்டுப்பணி ஒப்புக் கொடுத்தார். மதுராநாயகம் அடிகள் மறையுரை ஆற்றினார். யாழ் புனித மரியான் மேற்றிராசனத் தேவாவியத்துக்கு அருகே உள்ள சேமக்காலையிலே அடிகளாரின் பூத உடலை அடக்கம் செய்தனர்.

அடிகளார் இறந்தபின் தமிழ்நாட்டில் இருந்து நான் 1980ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 4ஆம் தேதி இலங்கைக்கு வந்தேன். 5ஆம் தேதி யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தேன். அடிகளாரைப்பற்றிய இறுதித் தகவல்களைப் பெறுவதற்காக—அருள்திரு. மல்கம் சௌல் குடனும், நாவண்ணனுடனும் பல பிரமுகர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்களைப் பேட்டி கண்டேன். முதன் முதலாக, பண்டத்திரிப் பிழுள்ள தியான இல்லம் சென்றேன். அங்குள்ள கண்ணியர்களையும், பளிவிலை செய்கின்ற பெண்களையும் கண்டு நான் சேகரித்த தகவல்கள் பின்வருமாறு :

தனிநாயக அடிகளாருக்கு உரோசாப் பூ என்றால் நிறையப் பிடிக்கும். அவருடைய அறையிலே எப்போதும் உரோசாப் பூ இருப்பதையே அவர் விரும்புவார். அடிகளார் இறப்பதற்கு ஒருசில கிழமைக்கு முன் தம் கைப்பட ஒரு ரோசாச் செடியை நாட்டினார் என அவர் ரோசாப் பூவை நாட்டிய இடத்தை அங்குள்ள கண்ணியர்கள் எனக்குக் காட்டினார்கள்.

அடிகள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்தார். இயற்கையில் இறைவனைக் கண்டார். அடிகள் மரியன்னைமேல் அளவற்ற பக்தி கொண்டிருந்தார். இங்கு பண்டத்திரிப்பில் இருந்த காலத்தில், நாள்தோறும் மாலை வேளைகளில் கையில் செபமாஸியுடன் பண்டத்திரிப்பு வழியாக நடந்து சென்று மாதாகெபியின் (grotto) செபமாலை சொல்லிவருவதைக் கண்ட பொதுமக்கள் அடிகளாரின் மாதாக்தியைக் கண்டு வியப்புற்றனர். அடிகளார் மேற்கத்திய, காஞ்சூடக இசையை நன்கு விரும்பி இரசிப்பார். விவிலியத்திலுள்ள

23ஆம் சங்கீதம் “ஆண்டவர் என் ஆயன்” அடிக்கடி பாடி மகிழ் வார். மற்றவர்களையும் பாடச் சொல்லி மகிழ்வார். இங்கு நாங்கள் எல்லோரும் அடிகளை நேசித்தோம். மிகவும் ஆழ்ந்த ஆத்மீக நிலையில் உள்ளவராகக் காணப்பட்டார். அவர்தாம் குருவாய் இருப்பதிலே மகிழ்ச்சி அடைவதாகக் கூறினார்.

தனிநாயக அடிகளிடம் ஒருவித உள்ளனர்வு இருந்தது. ஒருவருடைய முகச் சூறப்பில் இருந்து ஒருவருடைய மன நிலையையும், பண்பையும் அறியக் கூடியவராகக் காணப்பட்டார். அடுத்த வர்களுடைய எண்ணங்களுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்தார். அவரை நாங்கள் சந்திக்கப்போகும்போது அவருக்கு நேரம் முக்கியம் அல்ல, நாங்களே முக்கியம். (*Time factor was not so important as the PERSON*). வேலூக்காரர்களுக்கு அதிகம் இரக்கம் காட்டுவார்.

பண்டத்திரிப்பில் அடிகள் இருந்தபோது அடிகளுக்கு எந்தக் குறையும் இருக்கவில்லை. அவருக்குத் தம் (CAR-DRIVER) வாகனம் ஒட்டுவிள்றவனுல்தான் தொல்லை. அடிகளுக்குப் புனியிலில் அதிக ஈடுபாடு இருந்தது. அடிகளுக்குக் குழந்தைகள் என்றால் அளவில்லாத விருப்பம். பண்டத்திரிப்பில் இருந்தபோது குழந்தைகளால் நடத்தப்பட்ட ஒரு பொருட்னட்சி (Exhibition)யைப் பார்க்க அடிகளார் சென்றிருந்தார். அப்போது அடிகளார் இப்படிச் சொன்னாராம்: “நான் இவ்வளவு நாளும் (Theoretician) முனையைப் பயன்படுத்தி விரிவாக்கள் விகழ்த்தி வேன். ஆனால் குழந்தைகளிடமிருந்து கைகளைக்கொண்டு எவ்வளவோ செய்யலாம் என இப்போதுதான் அறிந்துகொண்டேன்” என்றாராம்.

அடிகள் படித்தவர்களோடும், எனியவர்களோடும், இனிமையாகப் பழகுவார். அவருடைய பிரச்சனம் எங்களுக்குச் செப்மாய் இருந்தது. அடுத்தவர்களைப்பற்றி அக்கறை கொண்ட வராய் விளங்கினார். அருட்செலவில் ஒவியை அவர்கள் கண்மருத்துவரிடம் தம் கண்ணைப் பரிசோதிக்கச் சென்றார்கள். 150 பேருக்குமேல் கண் பரிசோதிக்க இருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதத்துக்குப்பிறகு கண் வைத்தியர் வரும்படி சொல்லி அனுப்பி விட்டார் என அருட்செலவில் அடிகளாரிடம் வந்து சொன்னார்கள். ஆனால் அடிகள் முன் கூட்டியே மருத்துவரிடம் கண் பரிசோதனை அதற்குரிய பணம் எல்லாம் கட்டி எல்லா ஒழுங்குகளும் செய்திநிப்பாடு அருட்செலவியைப் பார்த்து, ‘‘நீர் மீண்டும்போய் அந்தக் கண் வைத்தியரைப் பாரும்’’ என்று சொல்லி அனுப்பி

ஞர். “நான் கண் வைத்தியரைப் பார்க்கச் சென்றேன். முதல் ஆளாக என்னை அழைத்துக் கண்ணைப் பரிசோதித்தார். கண் அடியும் பெற்றுக்கொண்டேன். முன்கூட்டியே எனக்கு என்ன தேவை என்று அறிந்து எல்லா ஏற்பாடுகளையும் அடிகளார் செய்துவிட்டார்.”

வாழ்க்கையில் அதிகம் துன்பப்பட்டபடியால் துன்பப்பட்டவர் களோடு அதிகம் அனுதாபப்பட்டார். ஆம்! அமெரிக்காவில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் சொற்பொழிவாற்றியபோது இவ்வாறு கூறி யிருக்கின்றார்கள் : “Suffering, like a Cloud, passes away, but to have suffered does not pass away” “துன்பம் என்பது மேகமுட்டம் போன்று மாறக்கூடியது; ஆனால் துன்பப்பட்டோம் என்ற உணர்வு மாறுது.”

இவ்வாறு தனிநாயக அடிகள்பற்றி, பண்டத்தரிப்பில் உள்ள கள்ளியர்களும், பணிப்பெண்களும் என்னிடம் கூறினார்கள். அடுத்து தனிநாயக அடிகளோடு முப்பது ஆண்டுகள் நெருங்கிப் பழகிய பேராசிரியர் கு. நேசையாவைச் சந்திப்பதற்காக நண்பர்மல்கம் செலர் அடிகளுடன் சென்றேன். தனிநாயக அடிகளின் உலக வாழ்க்கையின் இறுதி நிதழ்ச்சிகள் பற்றி விசாரித்தேன். அப்போது பேராசிரியர் கு. நேசையா கீழ்க் கண்டவாறு கூறினார் :

“அண்மையில் ஜோப்பா சென்று வந்த அடிகள், யாழ் தகரில் சோமசந்தர வீதியில் வதிந்துகொண்டிருந்த என்னை அடிக்கடி சந்திக்க வருவார். ஒருமுறை என்னிடம் அடிகள் இவ்வாறு கூறினார், ‘ஜோப்பா போன்ற நாடுகளைப் பார்த்துவிட்டு யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரும்போது எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது. இங்கு கிடுகு. ஒலை வீடுகளைக் காண்கின்றேன். ஆனால், சோமசந்தர வீதிக்கு வரும்போதுதான் பெருமை அடைகின்றேன்’ என்பார்.

தமிழர்கள் வாழ்க்கை வசதிகள் எல்லாம் பெற்றுச் சிறந்து வாழவேண்டும் என்பது அடிகளாரின் பெரும் விருப்பமாகும்.”

20. பேரீச்சம்பழம் முடிய வாழ்க்கையும் முடிந்துவிட்டதே !!

தனிநாயக அடிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சோமசந்தர வீதியிலுள்ள பேராசிரியர் கு. நேசையாவைச் சந்திப்பதற்காகச் செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் அவர் வீட்டிற்கு வருவதுண்டு. அடிகளாருக்குச் சர்க்கரை வியாதி (Diabetic) இருந்தபடியால் பேரீச் சம் பழங்களை விரும்பிச் சாப்பிடுவார். அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் பேரீச்சம்பழம் கிடைப்பது அரிது. பேராசிரியர் எல்லாக் கடைகளிலும் ஏறி இறங்கி ஒருவாறு 10 பேரீச்சம்பழங்களை வாங்கி வந்திருந்தார். தனிநாயக அடிகள் தாம் இறப்பதற்கு ஐந்து நாட்களுக்கு முன்—அதாவது (1980 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 26 ஆம் தேதி) பேராசிரியர் கு. நேசையாவைச் சந்திக்க வந்தார். அன்று தம் வீட்டு வாசற்படிகளைக் கடந்துவரக் கண்டப்பட்டார் அடிகள். எனவே பேராசிரியர் அடிகளை அழைத்து வீட்டு முற்றத்திலே உள்ள மரத்தடியில் உட்கார்ந்து உரையாடிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது பேராசிரியரின் ஏழுவயதுப் பேரப்பிள்ளை ஒரு தட்டில் பத்துப் பேரீச்சம்பழங்களைக் கொண்டுவந்து அடிகளார் முன் வைத்தது. பத்துப்பழங்களையும் அடிகளார் சாப்பிட்டு முடித்தார். அடுத்த முறை அடிகள் வரும்போது சாப்பிடக்கொடுக்கப் பழங்கள் இல்லையே என்று பேராசிரியர் நினைத்துக்கொண்டிருந்தார். அதன் பின்னர், ஒவ்வொரு செவ்வாயும் வீட்டிற்கு வரும் அடிகள் அடுத்த செவ்வாயும் வரவில்லையே, பழங்களும் முடிய அடிகளாரின் உலக வாழ்க்கையும் முடிந்துவிட்டதே எனத் தாம் வருந்தியதாகப் பேராசிரியர் கு. நேசையா என்னிடம் கூறினார்.

அடுத்து நான் தனிநாயக அடிகளின் மருமகள் வானத்தையைச் சந்தித்தேன். அடிகளைப்பற்றி விசாரித்தேன். தனிநாயக அடிகள் எல்லாவற்றிலும் ஓர் ஒழுங்குமுறையைக் கடைப்பிடிப்பதாகக் கூறினார் வானதி. “அங்கில் இறப்பதற்கு முந்திய ஞாயிற்றுக்கிழமை எங்கள் வீட்டிற்கு வந்தார். இறைவன் செய்த எல்லாச் செயல்களுக்கும் நன்றிகூறும் முகமாக இறைவனுக்கு ஒரு நன்றச் செபத்தைச் சொன்னார். எங்களோடு சேர்ந்து உண்பார். எங்களோடு இனிய இலக்கணத் தமிழில் உரையாடுவார்.

“நான்” என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக ‘யான்’ என்று சொல்லுவார்” எனக் கூறினால் வானாதி.

கடைசிக் காலத்தில் அடிகளார் யாழ் புனிதமரியான் பேராலயப் பங்குத் தந்தை செல்வராசா அடிகளுடன் நன்கு பழகினார். அவரை நான் பேட்டி கண்டபொழுது செல்வராசா அடிகள் இவ்வாறு தனிநாயக அடிகளைப்பற்றிச் சொன்னார் : “தனிநாயக அடிகள் குருக்களுக்கெல்லாம் ஒரு மேல்வரிச் சட்டம் போன்றவர். தொலைநோக்குக் கொண்டவர். அவர் 25 ஆண்டுக்கு முன் சொன்ன சில கூற்றுக்கள் இன்று நிறைவேறுகின்றன. ஆரவாத்தை விரும்பாதவர்-அடக்கமானவர், ஆழமானவர். இனங்குருக்களுக்கு அடிகளாரின் அறிவுரை என்னவெனில் ‘ஆழமாக இருங்கள். ஆழமான நூல்களைப் படியுங்கள்’ என்பதாம்.

“He is between the militant attitude of the youth and Conservatism”. இளைஞரின் முற்போக்கு என்னங்களுக்கும், சிற்போக்கு நிலைக்கும் இடைப்பட்டவர் தனிநாயக அடிகள்” என்றார் செல்வராசா அடிகள்.

நகையும்—நட்பும்கொண்ட நாயகம் தனிநாயகம்

அடிகளார் நகைச்சுவை மிக்கவர். நட்பை வாழ்வில் நாடின வர். புன்னைக் கெய்யும் பண்பாளர். 1980 ஆம் ஆண்டு சித்திரை 28 ஆம் தேதி தனிநாயக அடிகள் செல்வநாயக நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றுவதற்காகத் தம்மைத் தயார் படுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

புதிய செருப்புக்களை அணிந்துகொண்டு சென்றார். வீசிங்க மண்டபத்துக்குள் நுழையுமுன் தம் புதிய செருப்புக்களை வெளியே வைத்துவிட்டு உள்ளே சென்றார். சொற்பொழிவு முடிந்து வெளியே வந்து பார்த்ததும், தம்முடைய சோடிசெருப்பில் ஒன்று போய்விட்டது. அதற்குப் பதிலாக இன்னேன்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. பண்டத்தரிப்புக்கு வந்ததும் (அடிகள் கடைசிக் காலத்தில் தங்கியிருந்த தீயான இல்லம்) அடிகள் அங்குள்ள கண்ணியர்களைப் பார்த்து, “கண்ணியர்களே! என்னுடைய கால் ஒன்று போய் விட்டது” என்று நம் செருப்பு இல்லாத கால் ஒன்றைக் காட்டினார்கள்.

பண்டத்தரிப்பில் இருந்த காலத்தில் அடிகளார் அங்குள்ள கண்ணியர்களைப் பார்த்து—காலை 9 மணிக்கு செய்விளாதி, காலை 10 மணிக்கு இளதி, அதன் பின்னர் தண்ணீர் தரவேண்டும் என்பாராம்.

பேரிச்சம்பழும் முடிய வாழ்க்கையும் முடிந்துவிட்டதே !!

111

அடிகள் பண்டத்தரிப்பு தீயான இல்லத்தில் வசித்து வந்த போது, திருக்குடும்பக் கன்னியர்கள் அவரைக் கண்காணித்து வந்தனர். ஒரு நாள் பகல் உணவு அடிகளுக்குக் கொடுக்கத் தாமதம் ஆளாது டட்டேன் அடிகள் சமையல் அறைக்குள் சென்றார்கள். அங்கு சென்றதும், அங்குள்ள கண்ணியர்களைப்பார்த்து “நான் பலவும் படித்திருக்கின்றேன். நான் இனிப் படிக்க வேண்டியது ஒன்று இருக்கின்றது. அதுதான் சமையல்” என்று சொல்லிச் சிரித்தாராம் அடிகள்.

தூத்துக்குடி மறையாவட்டத்தில் அடிகளார் பணியாற்றி வரும்போது, அம் மேற்றிராசனப் பொருளாளர் (Prosecutor General), தனிநாயக அடிகளுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி, கடிதத்தை முடிக்கும் போது “கிறிஸ்துவில் உள்ளுடைய அடிமை” என்று எழுதி கையொப்பமிட்டிருந்தாராம். அக் கடிதத்திற்குப் பதில் எழுதும் போது தனிநாயக அடிகள் “கிறிஸ்துவில் என்னுடைய அடிமைக்கு”— என்று தம்முடைய கடிதத்தை ஆரம்பித்து இருந்தார்.

தனிநாயக அடிகளார் கூறுகின்றார் மக்கள் நலப்பண்பில் சிரிப்பென்பது மக்களின் சிறந்த ஓர் இயல்பு. ஆதலால்தான் புலவர்கள் சிரிப்பைப் பற்றியும், நட்பைப் பற்றியும் எப்பொழுதும் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர். அடிகளார், பிறரோடு கலந்து பழகி மகிழ் முடியாதவர்க்கு, மிகப்பெரிய இந்த உலகம் ஒளியுள்ள பகற்காலத்திலும் இருளில் கிடப்பதாம் என்று வள்ளுவர் கூறும் குறளை அடிக்கடி எடுத்தாள்வார்.

“கல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம் பகலும்பாற் பட்டன்ற இருன்.” (குறள்-999)

ஈராயிரம் ஆண்டுக்கு முன் எந் நாட்டுப் புலவரும் இவ்வாறு கூறியிருப்பாரோ என்று ஐயப்படுகின்றார் அடிகள்.

மதுரநாயக அடிகளாரை நான் சந்தித்தபோது, தனிநாயக அடிகளில் காணப்பட்ட சிறந்த பண்பு என்று கேட்டேன் அதற்கு மதுரநாயக அடிகள் சொன்னார் : “He was a thorough gentleman and He loved friends” ஆம். தனிநாயக அடிகள் ஒரு பண்பாளர், நண்பர், நண்பர்களை விரும்பினார். நான் சந்தித்த பலரும் தனிநாயக அடிகளின் நட்புக் கொண்டாடும் பாங்கினை வெகுவாகப் பாராட்டினர். தனிநாயக அடிகள் அடிக்கடி தம் எழுத்திலும், பேச்சிலும் எடுத்தாளும் ஆங்கிலக் கவிதை ஒன்று—அவர் எவ்வாறு நகையையும், நட்பையும் வாழ்வில் விரும்பினார் என நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதோ அந்த ஆங்கிலக் கவிதை :

“ From quiet homes and first begining,
Out to the undiscovered ends
There's nothing worth the wear of winning
But laughter and the love of friends”

தமிழ் விழாக்கள் நடாத்திய அனுபவத்தில் நரைகண்டு தளர்ந்திருந்த அடிகளாலை ஒரு சமயம் யாற்பொன்ற தொல் பொருள் நிலையம் பொறுப்பாளர் எம். பி. செல்வரத்தினம் அவர்கள் கண்டு உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி விழாவைப்பற்றிக் கேட்டபோது, தனிநாயக அடிகளார் தாம் மறுவிலக்கத்தைப்பற்றிச் சிந்தித்திருப்பதாகக் கூறினார். As Dr. Jeyaratnam wilson tells us, “The Tamils have lost a selfless leader. Many of us will miss a *true and living friend*” ஆம், டாக்டர் வில்கன் கூறுகிறபடி அவர் ஓர் உண்மையான, உயிருட்டமுள்ள தன்பர்தாம்.

21. தனிநாயக அடிகளும் குருத்துவமும்

தனிநாயக அடிகள் ஒரு நல்ல குரு. தம் குருத்துவக் கடமைகளைக் கடைசிவரைச் சரியாக நிறைவேற்றியிருக்கின்றார். அடிகளார் தம் குறிப்பொன்றில் தம்முடைய எல்லாச் சிறப்புக்களும் தம் குருத்துவத்தில் இருந்து மலர்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார் : “All my greatness blossomed from my priest hood. The whole world was before me but I was not put up by them.”

குருத்துவத்தில் எவ்வளவு அசையாத தம்பிக்கை வைத் திருந்தார் என்பதைத் தனிநாயக அடிகளார் 1945ஆம் ஆண்டு லோங் அடிகளாரின் வெள்ளி விழாவின்போது ஆற்றிய “குருத்துவத்தின் ஆற்றலும், மகிழ்ச்சியும்” (The Power and the glory of Priesthood) என்ற மறையுரை மூலம் அறியலாம்.

“The Catholic Priest is a reservoir where in are stored the waters of grace...From this storage of “ living waters” comes the power that moves the wheels of supernatural energy in society; from these cascading falls originate the lights that illumine the paths to heaven; from this dam proceed the anicuts that water the fields of God, the souls of men.”

இது அடிகளின் “குருத்துவத்தின் ஆற்றலும் மகிழ்ச்சியும்” என்ற நூலில் இருந்து ஒரு பகுதியாகும்.

“கிறிஸ்துநாதர்* நமது பிடங்களில் மௌனமாக இருக்கின்றார். அவர் பேசுவதில்கீ; அவர் போதிப்பதில்கீ; அவர் ஆட்சி செலுத்துவதில்கீ. ஆனால் இவை எல்லாவற்றையும் தம் குரு மூலம் செய்கின்றார்.”

“Christ is silent on our altars; He does not speak, He does not teach, He does not rule. all this is done for

him by the God man's double—the Catholic Priest.” (The Power and the glory of Priesthood—Thani Nayagam. p. 2)

கிறித்தவமும் தமிழும் அடிகளாருக்கு இரு கண்கள் போன்றவை. இவர் இருபதாம் நூற்றுண்டின் வீரமாமுனிவர் ஆவார். அடிகளார் திருமறையின் அறிவுசார்ந்த தூதுவராகும். He is an apostle of thought of the Catholic Church. அடிகளின் முகமகன் இராஜன் பிவிப்புப்பிள்ளை கூறும் கற்று இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“இயேசு சபைக்குரவர்களான, இத்தாலி ஈன்றெடுத்த குதொபிலி, பெஸ்கி, ஜெர்மனியரான ஜோர்ஜ் கூராமர், கவிச்சர்லாந்து அளித்திட்ட ஜோசப் விஸ்கி, போர்த்துக்கேயரான கென்றிக்கெஸ், ஸ்பானிய அடிகளான கென்றி கெறஸ் (HERAS) செக்கோசிலவாக்கியச் செல்வமாகிய காதெல் பீரிஸ்க்கிலில் போன்றுபோரப்பிய ஆராய்ச்சியாளரினதும், இவங்கைநல்லூரைச் சௌர்த்த மொழிவுல்லுதர் ஞானப்பிராசு அடிகளினதும் மாபில் நின்று உழைத்தவர் தனிநாயக அடிகள். ஆனால் புகழ்மிக்க நமது முன்னேரின் சாதனைகளையெல்லாம் விண்ணியவர் தனிநாயக அடிகள். கத்தோலிக்கத் திருச்சபைத் துறவியாக இருந்து அவராற்றிய சமயச் சார்பற்ற சமூக ஆராய்ச்சிப் பணிகள் இருபதாம் நூற்றுண்டுக் கீழைத்தேயக் கிறிஸ்தவத் துறவிகளின் வரலாற்றில் அவருக்குத் தனியொரு இடத்தை ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தியிட்டன.” (தொண்டன்—தனிநாயகச் சிறப்பிடத். p. 26)

“திசை நோக்கிக் கோயிலையும், தமிழ்மொழியை எனக்குத் தூய்மொழியாகத் தந்த இறைவளையும் கைகூப்பி வணங்கினேன்” எனத் தம் தமிழ்த்துறை தம் இரு நிலையையும் குறிப்பிடுவார்.

அடிகளார் குருவாக வருமுன் பல தொவ்கைகளுக்கும், பிரச்சினைகளுக்கும் ஆளானார். 1931ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு புனித பேணேட் குருமடத்தில் குருத்துவப் பயிற்சி பெறும் காலத்தில், குருமடத்தை விட்டு விலகும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். குருத்துவ அந்தஸ்துக்கு அழைத்தல் இல்லை எனக் கூறப்பட்டது. ஆனால் அடிகளார் குருத்துவமே தமக்கு இறைவன் கொடுத்த அந்தஸ்து என்று அவர் உணர்ந்துகொண்டார். “தம் தலையினை கண்ணோல் தோய அழுது அழுது, இறைவனுடன் தம் கவனை கையையும், பிரச்சினைகளையும் எடுத்துக் கூருத இரவுகள் இல்லை” என்று அடிகளாரே தம் நிலையை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இத் தலையில் இவருக்கு ஆதாவு கொடுத்த குருக்கள் வளை. வோக்

வளை. மத்தியில் போன்ற அடிகளார்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அடிகளார் குருவாக வரத் துணை செய்த ஆயர்கள்—மார்கிவானியுள், ரோச் ஆண்டகைகள் ஆவர்.

ரோச் ஆண்டகையும்—தனிநாயக அடிகளும்

ரோச் ஆண்டகை தனிநாயக அடிகளை விரும்பினார். தனிநாயக அடிகளும் ரோச் ஆண்டகைமேல் பற்றும் பாசமும் வைத் திருந்தார். தூத்துக்குடியில் எப்பகுதியிலாவது பங்குமக்கள் அமைதியின்றிக் குழப்ப நிலையில் இருந்தால் ரோச் ஆண்டகை தனிநாயக அடிகளைச் சமாதானத் தூதுவராக இப் பகுதிக்கு அனுப்புவது வழக்கம். ரோச் ஆண்டகையின் தூண்டுதலினால் தமிழ் படித்தார். யப்பானில் புனித சவேரியார் இறந்த 500 வது வருட வீழ கொண்டாடப்பட்டபோது ரோச் ஆண்டகை தனிநாயக அடிகளை அங்கு அனுப்பிவைத்தார். தனிநாயக அடிகள் ரோச் ஆண்டகையைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுவார் :

“இளங்குருவாக நான் முதல் பணியாற்றியது தமிழ் நாட்டின் மறைமாவட்டமாகிய தூத்துக்குடியில். அங்குள்ள ஆயர் மேன்மை தங்கிய ரோச் ஆண்டகை எளக்கு ஒரு தந்தை போல் இருந்து நான் தமிழ் பயில வேண்டு மென்ற கருத்துக்கு ஊக்கமும், ஆதாவும் அளித்தார். பண்டிதர் ஒருவரிடம் பாடம் கேட்டு வந்தபின் அண்ணுமலைப் பல்களைக் கழகத்தில் தமிழ்த் துறையில் பயிலுவதற்காக ஆயர் எளக்குத் தம் உடன்பாட்டை அளித்தார்” என நன்றியுடன் நினைவு கூர்வார் தனிநாயக அடிகள். (தனிநாயக அடிகளாரின் தமிழ் வாழ்வு—சதத்திரன், 7-9—80)

1979ஆம் ஆண்டு, தனிநாயக அடிகள், ரோச் ஆண்டகையின் நூற்றுண்டு நினைவு மலரில் “Bishop Francis Tiburtius Roche” என்ற ஆங்கிலத் தலைப்பிட்டு ஆயர் அவர்களின் பண்பு தலன்களை எழுதிக்காட்டியுள்ளார். ஆயர் அவர்களைப்பற்றித் தனிநாயக அடிகள் எழுதிய முத்தாள கருத்துக்களுள் சில :

“தூத்துக்குடியில் ஆண்மீகத் தலைவராகவும், தலைசிறந்த குடிமகனுகவும் விளங்கினார். ஆண்மீக வீழவாகட்டும், அரசியல் வீழவாகட்டும், ஆயர் ரோச் இல்லாமல் அல் வீழக்கள் முழுமை பெறுவதில்லை. தூத்துக்குடியில் வ. உ. சி. கப்பல் வந்தபோது ஆயர் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார். அவரோடு நின்று நிழல் படம் ஒன்று எடுக்க வருமாறு அன்று வைஸ்ராயக இருந்த இராஜாஜி அவரை அழைத்திருந்தார். எல்லாவற்றையும்விட-

அவர் ஒரு கடவுள் மனிதன். ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் அவர் ஒரு தலைசிறந்த பேச்சாளர். இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் உள்ள குருக்களுக்கு மறையுரைகள் ஆற்ற அவர் பலமுறை அழைக்கப்பட்டிருந்தார்.

தனிநாயக அடிகள் ரோச் ஆண்டகையைப்பற்றிக் கூறும் இப் புகழாம் அவருக்கும் மிகப் பொருத்தமாகும்.

“Bishop Roche was an intellectual and a man of great Culture. He Combined in himself the best of East and west. He derived his Culture not only from the best of English and Tamil literature but also from French. His motto was “noblesse oblige”. Hardly a harsh word escaped his lips. He was every inch a gentleman and a saint in the spiritual order. With delinquents, priests or people, he was extremely patient. He would often quote “Omnia Vide, multum dissimula, pauca Corrige”.

.....He was a Voracious reader and he wished his priests also to be of a high intellectual standard. His personality was built also partly by his travel. He was a great lover of Tamil Culture and cited often from the Tirukkural in his speeches and Sermons.”

ரோச் ஆண்டகை அறிவுக் கூர்மையும், பண்பாடும் மிக்கவாவர். கீழ் நாடுகளிலும், மேல் நாடுகளிலும் உள்ள சிறந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தம்மகத்தே கொண்டவர். அவர் தம் பண்பாட்டை ஆங்கில, தமிழ் இலக்கியங்களிடமிருந்து மட்டும் பெறவில்லை; பிரெஞ்சு பண்பாட்டிலும் இருந்து பெற்றுக் கொண்டார்.

“அவருடைய விருதுவாக்கு மேன்மைக்குக் கடமைப் பாடுண்டு’ என்பது. அவருடைய வாயில் இருந்து எந்தக் கடின சொல்லும் வந்ததேயில்லை. அவர் முழுக்க முழுக்க ஒரு புன் பானர். ஆன்மீகத்துறையில் இவர் ஒரு புனிதர். தவறு செய்கின்றவர்களோடும், குருக்களோடும், மக்களோடும் பொறுமை மிக்கவர். அவர் அடிக்கடி கூறுவார்: ‘எல்லாவற்றையும் பார், பலவற்றை ஒதுக்கிவிடு, சிலவற்றைத் திருத்து’ என்பார். அவர் நிறைய வாசிப்பார். தமிழ்துறை குருக்களும் சிறந்த அறிவு மிக்க வர்ணாக இருக்க வேண்டும் என விரும்பினார். அவருடைய ஆளுமையின் ஒருபகுதி அவருடைய பயணத்தால் உருவாகியது,

அவர் தமிழ்ப்பண்பாட்டை அதிகம் நேசித்தார். அவர் தம் முடைய பேச்சுக்களிலும், மறையுரைகளிலும் திருக்குறளை அதிகம் கையாண்டார்.”

‘குருக்களின் சொந்த முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் அளித்தார். நான் அண்ணுமைலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் படிக்க முயன்ற போதும், தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தை உருவாக்கியபோதும், பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியப் பணியை மேற்கொண்டபோதும் என்னை உற்சாகப்படுத்தினார். குருக்கள் பலர் அவரின் சிறந்த நன்கொடையாளரையும், பாதுகாவலரையும் கண்டனர்.’

‘ரோச் ஆண்டகை ஒரு புனிதர். அன்புள்ளாம் கொண்டவர். பண்பாளர். ஒருவருடைய உள்ளத்தையும் புண்பாடுத்தாத பெருந்தள்ளும் கொண்டவர். ஒருவருடைய இளமைக்காலங்களில் அவரோடு உறவாடி, நெருக்கமாக அறிந்திருப்பதும் அவரின்கீழ் பணிபுரிந்திருப்பதும் ஒருவருக்குக் கிடைத்தற்கிய பேரூரும்’ என்று தனிநாயக அடிகள் கூறும் இச் சொல்லோவியங்கள் அவருக்கும் மிகப் பொருத்தமாகும்.

தனிநாயகத்தின் தனிப் பண்பாடு

22. தனிநாயகத்தின் தனிப் பண்பாடு

தனிநாயக அடிகள் கல்லூரியில் படித்தாலவத்தில் தமிழ் ஒரு கட்டாய பாடமாக இருக்கவில்லை. ஆங்கிலம் தான் மூக்கிய பாடம். எல்லாம் ஆங்கிலமையும். அக்காலத்தில் தமிழில் ஒரு நாடகம் நடித்துக்காட்டியதற்குத் தண்டிக்கவும்பட்டார். அக்காலத்தைப்பற்றிக் கூறுகையில் அடிகளார் இவ்வாறு கூறுவார் :

“அக்காலத்தில் நான் ஆங்கில இலக்ஷியத்திலேயே ஈடுபட்டு வந்தவன். ஆயினும் நான் அறியவந்த சில தமிழ்ச் செய்யுட்கள் என் கருத்தைக் கவர்ந்தன.”

“என்னுடைய இருபதாம் ஆண்டில் இத்தாலி சென்று அங்கு பல நாட்டார் கல்லீபயின்ற குருமடத்தில் ஐந்து ஆண்டு களாக இறை இயல் கற்றேன். பிறநாட்டில் நாம் வாழும்போது மொழிப்பற்றும், பண்பாட்டுப்பற்றும் வளர்வது இயல்பு. ஆதலால் நாடு திரும்பியதும் தமிழை நன்கு கற்கவேண்டுமென்று நினைத்தேன்” என்பார் அடிகள். தமிழ்ரினர் பலரை நாம் கண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் தனிநாயக அடிகள் அவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டும், தனித்துவம்பெற்றும் விளங்குகின்றார். ஆழமாக அறிந்து பேசும் பண்பாளர். பல மொழிகளையும், பல பண்பாடுகளையும் தெரிந்தவராகையால், பிறமொழிகளையும், சிறபண்பாடுகளையும் மதித்துப் பேசும் பண்பாளர். தனிநாயகம் ஒருமொழி வெறியர் அல்லர்; அவர் ஒரு தமிழ்மொழி பக்தர். பிறமொழிகளை நையாண்டி செய்தவர் அல்லர். தனிநாயக அடிகள் உலகெல்லாம் தமிழர் பண்பாட்டைப் பாப்பத் துணை செய்தது தமிழ் இலக்ஷியத்தில் காணப்படும் “உளக்கண்ணேட்டம்” (உ.-ம.)

“யாதும் ஊரே, யாவரும் கேள்வி”

Every Country is my Country;
Every man is my kinsman,

“பெரிதே உலகம், பேனுங்கள் பலரே”

“யாதானும் நாடாமல் ஊரமால் என்னக்குவன் சாக்துண்ணயும் கல்வரத வாறு”

போன்ற புறநாளூறு, திருக்குறள் கருத்துக்களாகும். அதேத்து தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படும் மனிநலக் கோட்டிடு தனிநாயக அடிகளின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. “தனிக்கொ வாழுப் பிறர்க்குரியானாகும் தன்மை” போன்ற புறநாளூற்றுப் பாடல்கள் அவரின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது.

தமிழ் இலக்கியத்தின் தனித்தன்மை, தனிநாயக அடிகளின் தனித்தன்மைக்குக் காரணமாய் இருந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

அடிகளாரின் தனித்தன்மைகளுள் ஒன்று. “எனது வயது ஐந்து குறிஞ்சி” என்பார். குறிஞ்சி பண்ணிரண்டு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை மலரும். $12 \times 5 : 60$ வயது என்பார். இப்படிப் புதியமுறையில் பேசுவார்.

தமிழ்களுக்கு—நன்கு பற்றுகள் நேவை—அவை

மொழிப்பற்று
இனப்பற்று
நாட்டுப்பற்று
உலகப்பற்று என்பார்.

ஒருவரின் சொல்வளம் தமிழில்

ஒருவர் சொல்வளம் பெறக் கடைசி 10,000 சொற்களாவது தெரிந்து வைத்திருக்கவேண்டும் என அடிகள் குறிப்பொன்றில் எழுதிவைத்துள்ளார்.

தமிழ்மொழியால், தமிழ்மொழிக்குச் சமயத்தொண்டு

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தள்ள, தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்ய மாறே” என்ற திருப்புவரின் தாரகமந்திரமே அடிகளின் முச்சும், பேச்சுமாகும்.

“வேர்ஜில் என்னும் இலத்தீன் புலவரை ஏந்திப்படித்துப் பகிஸ்துள்ளேன். எகிப்து நாட்டின் தொன்மை வாய்ந்த ஏடுகளையும் நாகரிகத்தின் சின்னங்களையும் புரட்டிப்பார்த்து வியந்துள்ளேன். அமெரிக்க இன்கா அஸ்தெக் பண்டிற்கு அறி குறிகளான கோட்டைகளையும் கட்டடங்களையும் கண்டுகளித்துள்ளேன். எனினும் தொல்காப்பியத்தை என் கைகளில் ஏந்தி விரிக்கும் பொழுது எனக்கு ஏற்படும் அத்தகைய உளக்

வினாக்கல் வேறு எந்நாலிலும் ஏற்படுவதன்று. நம் பண்டைத் தமிழ் நூல்களைத் தொட்டதும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக நிற்கிறது பண்பில் வளர்ந்து திருந்திய இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சி நம் கண்முன் நிற்கிறது' என்பார் தனிநாயக அடிகள்.

பணியும் என்றும் பேருமை

அடிகளார் டாக்டர். ஜி. ஐ. போப் போன்று, என்றும் தமிழ் மாணுக்களும் இருக்கவே விரும்பினார். டாக்டர். ஜி. ஐ. போப் தமிழ்மூடைய கல்லூரியில் "நான் ஒரு தமிழ் மாணுக்கன்" என்று பொறிக்கச் சொல்லியிருந்தார். அவ்வளவுக்கு அடக்கம். அவரைப் போன்று தனிநாயக அடிகளும் யாழ்ப்பாளாத் தமிழ்த் திருநாளில் தமிழ்மைப்பற்றி இவ்வாறு சொன்னார் :

"யான் ஒரு சொற்பொழிவிளானு அன்றி ஒரு எழுத் தாளானு அவ்வள். ஆர்வமிக்க தமிழ் மாணுக்கனே ஆவன். எனவே தமிழ் அறிவிற் சிறந்த பெரியோர் பலர் கூடிய இப் பேரவையில் உரை நிகழ்த்துவதற்கு அதுவும், சங்க இலக்கியத் தீல் சிறப்பியல்புகள்பற்றி உரை நிகழ்த்துவதற்கு அஞ்சகிரேன்" என்றார். தனிநாயக அடிகள் இவ்வளவு அடக்கமான அவை அடக்கம் சொன்னார்கள், இது அவை அடக்கந்தான். அவை அடக்கமே அன்றி வேறால் என்பதை அவர்தம் பேருரையைச் சொலி முழுத்தவர்கள் அறிந்தார்கள்.

"பண்பாடு என்றால் இனிமையும், ஒளியும் கொண்டது" என்பார் மத்திய ஆர்னல்டு என்னும் இலக்கியத் திறனும்வாளர். (Culture is sweetness and light) தனிநாயக அடிகள் இந்தப் பொருளில் பண்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டு தம் பேச்சிலும், எழுத்திலும் இதனைக் கையாண்டிருக்கின்றார். அவரும் இனியவராக ஒளியுள்ளவராக வாழ்ந்திருக்கின்றார். தமிழர் பண்பாட்டின் தலை சிறந்த களஞ்சியங்களாக விளங்கும் நூல்களாகத் தொகூப்பியப் பொருள்தாழம், புந்தாழு, குஞ்சிதாகை, திருக்குறள், கிலப்பதிகாழம் இவற்றை அடிகள் குறிப்பிடுவார். பிற சங்க இலக்கியங்களும், பிற்காலத்தில் தோன்றிய நூல்களும் பண்பாட்டை விளக்கின்றன, இந்த ஐந்து நூல்களும், தமிழர் பண்பாட்டைக் கூறுவதில் நிகரற்றவை என்பார் அடிகள். தமிழில் உள்ள பக்தி இலக்கியங்களைப்போல் வேறெந்த மொழிலிலும் நூல்களைக் காண்பது அரிது. பக்தியும் தமிழ்ப்பண்பாட்டில் சிறந்த அறிகுறி என்பது ஒருதலை என்பார். அடிகளார் தமிழர் பண்பாட்டின் முக்கிய கொள்கைகளாகக் கீழ்க்கண்ட பண்புகளை எடுத்துக் காட்டுவார் :

1. பரந்த உலக மனப்பாள்கை. இதில் இருந்து பிறப்பது—சுசிப்புத்தன்மை (Tolerance).
2. விருந்தோம்பல்.
3. மிறங்குபு.
4. பிறர்க்காக வாழும் கோட்பாடு அல்லது மக்கள் நலக்கொள்கை.
5. யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற உயரிய பண்பு.
6. என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே.
7. அகத்தினை—புறத்தினை மற்பு.
8. மாணம் என்றால் உயிரையும் கொடுத்துக் காப்பாற்றும் வேட்கை.
9. மனத்தூய்கை. (சமூககம்)
10. விடாது முயலல் என்னும் கொள்கை.
11. உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்ற உயர்ந்த இலட்சியம்.
12. நாட்டுப்பற்று—மொழிப்பற்று.

புந்தானாற்றில் "உண்டாலம் இவ்வுலகம்" என்ற செய்யுக்கும், "இம்மைச் செய்தது மஹமைக்னமென" என்ற செய்யுக்கும் குறிப்பிடத்தக்கவை என்பார் அடிகள். (புறம் 182, 184) போன்றவை ஒருசில என்பார் அடிகள்.

தமிழர்களின் பக்தி இலக்கியம் இணையற்ற செல்வம் என்று கூறும் அடிகள் மனிமேகளை என்னும் புத்த காப்பியத்திலும் தமிழ் பக்திச்சுவை மினிர்கிறது என்று கூறுவார்.

ஏனைய நாடுகளில் தமிழ்ப் பண்பாடு காப்பாற்றப்படுமா என்பது ஐயம். ஆனால் அது தொடர்ந்து வளர்வேண்டுமாயின் அது சமூத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும்தான் இயலும் என்பது அடிகளின் எண்ணம்.

தனிநாயக அடிகளும் ஒப்பியல் இலக்கியமும்

23. தனிநாயக அடிகளும் ஒப்பியல் இலக்கியமும்

அடிகளார் தமிழ் ஆராய்ச்சி ஒப்பிட்டு இலக்கியம் போன்ற துறைகளில் தமிழுக்கு வலியும் பொலியும் ஊட்டினார். அவர் எழுதிய “சங்க இலக்கியப் பாக்களில் இயற்கையின் இடம்” என்ற தமிழ் ஆராய்ச்சி நூல் போன்று தமிழில் வேறு இல்லை என செக்கோஸ்லவாக்கிய தமிழ் அறிஞரான டாக்டர் கமில் கலபில் குறிப்பிட்டுள்ளதை ஒப்பிட்டு இலக்கியத்துறையிலும் அவரின் படைப்புகள் சாகாவரம் பெற்றமை தெளிவானதாகும். இந்திய மேற்கத்திய கல்வி ஒப்பிடு, தென் கிழக்காசியாவின் கலைப்பண்பாடு பற்றிய ஆராய்ச்சி போன்ற துறைகளுடனும் உலக நாடுகளில் மக்கள் வாழ்ந்த கால கட்டங்கள் அப்போதைய நாகரிகம், பண்பாடுபற்றியும் அவர் ஒப்பிடு செய்துள்ளார்.

தனிப்பட்ட ஆர்வம்

தம்முடைய தனிப்பட்ட ஆர்வம் என்று கீழ்க்கண்ட வற்றை அடிகளார் குறிப்பிட்டுள்ளார்; கீழ்த்தேச—மேலூத் தேச பண்பாட்டுத் தொடர்புகள், ஒப்பியல் பண்பாடுகள், ஒப்பியல் இலக்கியங்கள், பயணங்கள், அனைத்துலகத்தன்மைகள் (Internationalism) சிறுபான்மையினரின் பிரச்சினைகள், மகிழ்ச்சிபற்றிய பிரச்சினைகள்—இவைகள்மேல் எல்லாம் தமிழ்க்கு ஈடுபாடு உண்டு என அடிகளார் தம் வாழ்க்கைக் குறிப்பேட்டில் எழுதியிருக்கின்றார். இதனால் அடிகளின் ஒப்பியல் இலக்கிய நோக்கு நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

வெந்டல் வீல்கி (Wendel wilkie) என்பவர் “வருங்காலத் தில் நம் சிந்தனையெல்லாம் உலகநோக்குடையதாய் இருக்க வேண்டும்” “In future our thinking must be world wide” என ஒரே உலகம் (“One world”) என்ற நூலில் எழுதுவார். இதை வாசிக்கும் தனிநாயக அடிகள் இவர் இப்போதுதான் இப்படி எழுதுகிறார்—ஆனால் எங்கள் தமிழர்களே இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னரே கூறிவிட்டார்கள் என ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற புறநானூற்றிறப்பாட்டை எடுத்துக்கொடுவார்.

அடிகள் ஹோமர் “Homer”ன் நூலில் படிப்பார். அவர் தம் நூலில் “புண்ணியத்தைப்” போற்றியிருக்கின்றார் என்று படிக்கும்போது—ஆனா—அவ்வளவுதானு—சங்கள் த மி ழர்—“புகழ்”, “மானம்” போன்ற பண்புகளைப் பாராட்டியிருக்கின்றார்களே’ இதோ புறநானூறு, குறள் போன்ற நூல்களைப் பாருக்கள் என எடுத்துக்காட்டுவார் அடிகள். (உ-ம்.)

“தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக்” என்ற குறளையும், “புகழ் எனின் உயிரும் கொடுப்பார்” என்ற புறநானூற்றிறப் பாட்டை யும் காட்டுவார்.

“உலகில் காணப்படும் பல மொழிகளில் எல்லாப் புண்ணியங்களையும் கொண்டவைகள் குறிக்க ஒரு சொல் விடையாது; சுற்றி வளைத்துத்தான் கூற வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் கூட எல்லாப் பண்புகளையும் கொண்டவைகள் குறிப்பிட “The Virtuous Man” என்றுதான் சொல்வார். ஆனால் தமிழ்மொழியில் மட்டும் தான் எல்லாப் பண்புகளையும் குறிப்பிட ஒரு சொல் உண்டு. அதுதான் “சாலிபு”. எல்லாப் பண்புகளும் நிறைந்தவைகள் “சாள்ரேள்” எனக் கூறுகின்றேயும் எனப் பெருமிதம் அடைவார் அடிகளார்.

இன்று சமயப் பொறையைப்பற்றி, சமய சுவிப்புத்தன்மையைப்பற்றிப் பேசுகின்றனர். குறிப்பாக “Hyde Park Corner” பல சமயத்தவர் ஒன்று சேர்ந்து தத்தம் சமயக் கருத்துக்களைப் பேசுகின்றனர். ஆனால் 1800 ஆண்டுக்கு முன்னரே—சமயவாதிகள் தத்தம் கொடிகள் நிறுவி—தங்கள் சமயக்கருத்துக்களைப் பேசினார் எனத் தமிழ்க் காப்பியமாகிய மனிமேகலை கருவிற்கு என்பார் அடிகள்.

மேல்நாட்டார் தாங்கள் பூக்களை அதிகம் விரும்புவதாகவும், உரோசாப்பூ ஆங்கிலதாட்டு அரச பரம்பரையைக் குறிக்கும், நெருஞ்சிப்பூ (Thistle) ஸ்காட்லாந்து அரச பரம்பரையைக் குறிக்கும், லில்லிப்பூ பிரெஞ்சநாட்டு அரச பரம்பரையைக் குறிக்கும் எனப் பெருமிதம் அடைவார். இதற்குத் தனிநாயக அடிகள்—தமிழ் இனம் பூவோடு பிறந்த இனம்—தமிழ் இனம். பூக்கள் கொண்டு ஒழுக்கத்தைக் கற்பித்த இனம் தமிழ் இனம். பன்னப்பூ, ஆத்திப்பூ, வேப்பம்பூ—சேர, சேழ, பாண்டிய அரச பரம்பரையைக் குறித்த பூக்கள் எனக் கூறிப் பெருமிதம் அடைவார்: “பூக்கள் கொண்டு தமிழர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள்.” “The Tamils have said it with flowers” என்ற அடிகளின் ஆங்கில வாசனை உரை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வும் பணியும்

அடிகள் உலக ஒழுக்க இலக்கியங்களைப் படித்துவிட்டு, திருக்குறள்போல் தலைசிறந்த ஒழுக்க இலக்கியங்கள் உலகில் இல்லை என்பார்.

தமிழர்கள் எப்போதும் உயர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். “ஒப்பியல் அறிவு” தனிநாயக அடிகளுக்குமுன் அவ்வளவாகச் சரவாக்கப்படவில்லை. தமிழ் அறிஞர்களின் ஒப்பியல் கண்களைத்திறந்தவர் தனிநாயக அடிகளார் என்றால் அது விஷயாகாது.

தமிழக்கு—போதுமீலி ஒவிப்புத்தேவை

பல நாடுகளில் தமிழ் பலவாகூகப் பேசப்படுவதை அடிகளார் நோக்கினார். ஒங்குபுகழ் ஆங்கிலம் போன்று தமிழ் தழைத் தொங்கத் தமிழ்மொழிக்கு “பொதுமீலி ஒவிப்பு” தேவை எனப் பதைசாற்றினார் அடிகள். மலையாளநாட்டின் எல்லையில் இருப் போர் மலையாளம் பேசவதுபோலத் தமிழை உச்சரிப்பர். சிங்கள நாட்டில் இருப்போர் சிங்களத்தைப்போலத் தமிழைப் பேசவர். இவ்வாறே மலாயாவில் சீனமொழியைப்போலவும், அமெரிக்கத் தீவில் இருப்போர் ஆங்கிலத்தைப்போலவும் தமிழை ஒவித்து வருகின்றனர். எனினும், இத்தமிழ் ஒவிவேறுபாடுகளை நீக்கி, மேல்நாட்டு மொழிகளுக்கு உள்ளதைப்போன்ற பொதுமீலி ஒவிப்பு ஒன்றைப் பற்புவது, தமிழ்ப் பாதுகாப்பிற்கும், பெருநலத்தினைப் பயக்கும். நம் வெள்ளித்திரை நடிகர்களும், வானைவில் உரையாளர்களும் இப் பொதுமீலி ஒவிப்பைக் கடைப் பிடிப்பார்களெனில், இவ் ஒவிப்பு எங்கும் எனிதில் பரவியிரும் என்றார்.

தமிழ்—பக்தியின்மொழி; தமிழ்க்கலைகள்—பக்தியின் கலைகள்

அடிகளார், தமிழிசையும், ஓவியமும், கட்டடக்கலையும், உருவக்கலையும், நாட்டியக்கலையும், பண்பாட்டின் பெட்டகங்களாக விளங்கியதை உணர்ந்து போற்றி மதிழ்ந்தார். “நம் கலைகள் (Fine arts) நம் பண்பாட்டின் சிறப்பியல்புகளைப் பளிங்குபோல் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. நம் இலக்கியம் பெரும் பாலும் நம் சமயங்களுடன் தொடர்புடையது. எனவே, நம் கலைகளின் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்நாட்டில் பண்டுதொட்டுவரும் சமயங்களை காரணம். நம் இலக்கியத்துக்கும் மொழிக்கும் பக்திச் சுவை எவ்வாறு இயல்பாயுள்ளதோ, அவ்வாறே நம் கலைகள் பக்தியின் விளைவால் தம் அருங்களிகளைக் கொடுத்திருக்கின்றன,

தமிழ்மொழி பக்தியின் மொழியாயின், தமிழ்க்கலைகளும் பக்தியின் கலைகளே. ஆறுவேறு சமயங்களாலும், தமிழ் வளர்ந்த பாங்கை எண்ணில் இறும்புது எய்திய அடிகளார், விறித்தவத்தால் தமிழ் தழைத்தோங்கிய செய்தியைத் தம் எழுத்தாலும், பேச்சாலும், சுற்றுச்செலவாலும் உலக மக்களுக்கு உணர்த்தத் தவறவில்லை.

வானைகளில்—தொலைக்காட்சிகளில்—செய்தித்தாள்களில் தனிநபகம்

இலக்கியத் தொடர்பான பொருள்கள்பற்றி அடிகளார், பி. பி. சி., வத்திக்கான் வானைவி, இந்திய வானைவி (All India Radio), சிங்கப்பூர், மலேசிய வானைவிகளில் உரைகள் நிகழ்த்தி இருக்கின்றனர். சிங்கப்பூர், மலேசியா தொலைக்காட்சிகளில் அடிகளார் தொன்றியிருக்கின்றனர்.

கல்வி, பண்பாடு தொடர்பான கட்டுரைகளை உலகத்தில் உள்ள பல செய்தித்தாள்களுக்கும் எழுதி இருக்கின்றனர். இத்தாலி, அமெரிக்கா, இலங்கை, இந்தியா, இங்கிலாந்து, மலேயா போன்ற நாடுகளில் இருந்து வெளிவருகின்ற செய்தித் தாள்களுக்கும் அடிகள் எழுத்தோயியங்கள் படைத்திருக்கின்றனர்கள்.

தம் உலகப் பயணங்கள்பற்றி அடிகள் கூறுவது

ஐரோப்பாவில் 5 ஆண்டுகளும், இங்கிலாந்தில் இரண்டு ஆண்டுகளும், வட, தென் அமெரிக்காவில் இரண்டு ஆண்டுகளும், இந்தியாவில் பத்து ஆண்டுகளும் இருந்ததாக அடிகள் கூறுகின்றனர். யப்பான், தென் கிழக்கு ஆசியா, மத்திய கிழக்கு, வட(க்கு)மத்திய ஆப்பிரிக்கா, போன்ற நாடுகளுக்குப் பல முறையணம் மேற்கொண்டுள்ளதாக அடிகளார் கூறுவார். ரூசியா (Russia) தொடக்கம், உலகின் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் பல்கலைக் கழகப் படிப்பு யடித்துள்ளதாக அடிகள் கூறுகின்றனர்.

தனிநாயக அடிகளுக்கு 1980ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 29ஆம் நாள் யாழ்மராகரசபை வரவேற்பு அளித்து கொரவித்தபோது அடிகளார் நன்றி கூறிப் பேசினபோது— தம் உலகப் பயணத்தைப்பற்றி இவ்வாறு கூறினார் :

“நான் பல்கலைக் கழகங்களில் இருந்த காலங்களில் பிற நாட்டு அறிஞர்களும், தூதரங்களும் தம் நாடுகட்டுச் சென்று பல்கலைக் கழகங்களைப் பார்வையிடவும், விரிவாரைகளை நிகழ்த்தவும் கணக்கற்ற வாய்ப்புகளை அளித்தார்கள். ஆதலால் நான்

ஏதாவது தமிழ்த் தொண்டிலை ஆற்றியிருந்தால் அதற்கு இறைவளிள் திருவருளே காரணம். என்னப்பற்றி நான் இவ்வாறு கூறுவதற்குக் காரணம் என்னவெனில், இளம் அறிஞரும் இத் தகைய வாய்ப்புகளைப் பெற்றுல் அவந்தறைப் பயணபடுத்த வேண்டும் என்பதே” (சுதந்திரன். 7. 9. 1980).

என்னே! அடிகளின் பணியு. தனிநாயகத்தின் உள்ளம்—தாழ்மையான நெஞ்சம் என்பதை அவரின் நன்றியுரை மூலம் அறிகிறோம் அல்லவா?

24. பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வெளியே அடிகளின் பணி

- (அ) அணைத்துலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துக்கு இளைஞர் செயலராகக் கடமை ஆற்றினார் சென்னை மாநிலத்தில்.
- (ஆ) குழந்தைகள்—வயது வந்தோர் இலக்கிய வெளியீட்டுக் குழுவுக்குத் தலைவராக 1964 வரையும் இருந்து கடமை ஆற்றினார்கள்.
- (இ) சென்னையில் உள்ள, தமிழ் பண்பாட்டுக் கழகத்துக்கு, துணைத்தலைவராக இருந்திருக்கின்றார்.
- (ஈ) சென்னை மாநிலத்தில் உள்ள, தமிழ் ஆராய்ச்சி முன் ணேற்றச் சங்கத்தின் உறுப்பினராக இருந்திருக்கின்றார் (1963 வரையும்).
- (ஏ) சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின், ஆய்வில் தமிழ் அச முதலிக் குழுவின் உறுப்பினராக 1963 வரையும் இருந்தார்.
- (ஐ) இலங்கையிலுள்ள, சிறிலங்க சாகித்திய மன்றத்தின் உறுப்பினராக 1961 வரையும் கடமை ஆற்றினார்.

பிரதம ஆசிரியர் பணி

1. அடிகளார் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் (*Tamil Culture*) பிரதம ஆசிரியராகப் பதினாந்து ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றி னார். அவர் பிரதம ஆசிரியராக இருந்தபோது 12 தொகுதிகள் வெளிவந்தன.
2. 1969ல் வெளிவந்த “தமிழியல்” (*Journal of Tamil Studies*) என்ற சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார்.
3. “தமிழ் போர்த்துக்கை அகரமுதலி”. (1966)

- “தமிழ்க்கலை வர்த்தமானி” (1969) இதன் பிரதம பதிப்பாசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார்.

சௌரண்மாள் உடையைகள் விரிவுரைகள்
(Sornammal Endowment Lectures)

- சௌரண்மாள் உடையைகள் விரிவுரை நிகழ்த்துதல். 1961 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம். தலைப்பு, “கீழைத் தேச படிப்புகளின் நூல்களில்—தமிழ் மனித நலக் கோட்பாட்டின் கண்ணேட்டம்”. Aspects of Tamil Humanism in Annals of Oriental Studies”.
- அண்ணூலை பல்கலைக்கழகத்தால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட சௌரண்மாள் உடையைகள் விரிவுரை நிகழ்த்துதல். 1961 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம். தலைப்பு, “கீழைத் தேச படிப்புகளின் நூல்களில்—தமிழ் மனித நலக் கோட்பாட்டின் கண்ணேட்டம்”.

தலைப்பு. உலக ஒழுக்கவியலில் திருக்குறள்—கிரேக்க, உரோம, பௌத்த அறக்கொள்கைகளுடன் ஓர் ஒப்பாய்வு.”

“Tirukkural in World Ethics Compared with Greek, Roman and Buddhist Ethics”. (Tamil).—இச்சொற்பொழிவு அண்ணூலைப் பல்கலைக்கழகத்தால் 1967ல் நூல் வடிவில் வெளிவந்தது.

மாநாடுகளில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள்—

Papers submitted to Congresses Published in proceedings

- “தமிழ் இலக்கியத்தில் கத்தோலிக் சமயத்தின் பங்களிப்பு”—இந்திய வரலாற்று மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அண்ணூலை நகர் 1946.

“The Catholic Contribution to Tamil Literature” in proceedings of the Indian Historical Congress, Annamalai nagar. 1946.

- “சாமனிசமும் கவிஞரதயும்”—25ஆவது கீழைத் தேச அறிஞர்களின் மாநாட்டில் மாஸ்கோ. 1960.

“Shamanism and Poetry”. In Proceedings of the XXVth Congress of Orientalists, Moscow, 1960.

- புஜூன்காவின் தமிழ்—போத்துக்கீசு அரசு முதலி. 1679. கீழைத் தேச அறிஞர்களின் அனைத்துலக மாநாடு. புதுதில்லி, 1964.

“Proenca’s Tamil—Portuguese Dictionary. 1679.” in proceedings of the International Congress of Orientalists, New Delhi. 1964.

- இந்தியாவுக்கும்—தென்கிழக்காசியாவுக்கும் இடையே யுள்ள பொதுப்பண்பாட்டுக் கூறுகள். கீழைத் தேச அறிஞர்களின் மலேசிய மாநாடு, கோலாலம்பூர் 1965.

“Cultural Elements Common to India and South East Asia.” In Proceedings of the Malaysian Conference of Orientalists. Kuala Lumpur, 1965.

- பொற்காலத்தில், தமிழக—உரோமைய வரலாபிம். 27 வது கீழைத் தேச அறிஞர்களின் மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரை. ஆன் ஆர்போர், மிக்கிள், 1967.

“Tamil—Roman Trade of the classical Period.” Paper submitted to the XXVIIth Congress of Orientalists. Am Arbor Michigan 1967.

- “தமிழ் சமூகம்” முன்றாவது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மரநாட்டில் படிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை. பாரிசு, 1970.

“Tamil Society” A Survey Paper submitted to the Third International Conference of Seminar of Tamil studies. Paris, 1970.

அடிகளின் ஏறுந்தோலியபங்கள் தமிழ்க்கலைக் களஞ்சியத்தில் கட்டுரை

- ஜோசப் கொன்ஸ்டன்டைன் பெஸ்கி (வீரமாழுனிவர்) இத்தாலியத் தமிழ் அறிஞர், கவிஞர் (இறப்பு 1742) தமிழ்க்கலைக் களஞ்சியம். (தமிழில்) தொகுதி, இரண்டு. பக்கங்கள் 449-451, 1963.

1952ஆம் ஆண்டிலிருந்து அடிகள் எழுதிய கட்டுரைகள் (பல்வேறு சஞ்சிகைகளுக்கு)

- “தென் இந்தியாவில் சமயக்கலை” வழிபாட்டுக் கலையில். நியோர்க், 1953.

“Religious Art in South India” in Liturgical Arts. Newyork, 1953.

- “ஐரோப்பிய நூல்களில் தமிழ்ச்சுவடிகள்” தமிழ்ப் பண்பாடு தொகுதி III. எண். 2. பக்கங்கள் 219-230. 1954.

“Tamil Manuscripts in European Libraries”, Tamil Culture, Vol. III, No. 2, pp. 219-230, 1954.

- தென்கிழக்கு ஆசியாவில் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் தாக்கங்கள். தமிழ்ப்பண்பாடு. தொகுதி IV. எண். 3. பக்கங்கள் 203-220, 1955.

“Tamil Cultural influences in South East Asia” Tamil Culture Vol. IV. No. 3. pp. 203-220, 1955.

- இலங்கையில் தமிழ்ப்பண்பாடு, அன்றும், இன்றும், இனியும், (தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்ட சிறுநூல்) கொழும்பு 1955.

Tamil Culture in Ceylon, Past, Present, and Future. (Booklet published by the Tamil Cultural society Colombo, 1955.

- பழைய தமிழ் இலக்கியமும்—பழைய இந்திய கல்விப் படிப்பினைகளும் தமிழ்ப்பண்பாடு. தொகுதி 5. எண். 1. பக்கங்கள் 1-15, 1956.

“Ancient Tamil Literature and the study of Ancient Indian Education.” Tamil Culture Vol. V. No. 1. pp. 1-15, 1956.

- ஆரம்ப காலத்துத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் கல்வி மான்கள். தமிழ்ப்பண்பாடு—தொகுதி 5, எண். 2, பக்கங்கள் 105-119, 1956.

“The Educators of early Tamil society.” Tamil Culture. Vol. V, No. 2, pp. 105-119, 1956.

- இந்திய சிந்தனையின் ஆரம்பத்தீலை. தமிழ்ப் பண்பாடு. தொகுதி. 6, எண் 1, 2, 1957.

“A Seminal period of Indian thought” Tamil Culture, Vol. vi, No. 1 & 2, 1957.

- பழைய தமிழ்க் கவிஞர்கள்—கல்விமான்கள். தமிழ்ப் பண்பாடு. தொகுதி. 6, எண் 4, பக்கங்கள் 272-285, 1957.

“Ancient Tamil poet Educators” Tamil Culture. Vol. vi, No. 4. pp. 272-285, 1957.

- சங்க இலக்கியத்தில் தத்துவ நிலையின் வளர்ச்சி, தமிழ்ப்பண்பாடு. தொகுதி. 7, எண் 1 பக்கங்கள் 1-15, 1958

“The philosophic Stage of Development in Sangam Literature”.. Tamil Culture. Vol. vii. No. 1 pp. 1-15, 1958.

- தமிழில் அச்சேறிய முதல் நூல்கள்—தமிழ்ப் பண்பாடு தொகுதி. 7, எண் 3, பக்கங்கள் 288 - 308, 1958.

“The first books printed in Tamil” Tamil Culture. Vol. vii. No. 3 pp. 288-308 1958.

- தமிழ்நாட்டில் ஆரம்பகால சமண, பெனத்த போதனைகள். தமிழ்ப்பண்பாடு. தொகுதி 8, எண் 4. பக்கங்கள் 337-349, 1959.

“Earliest Jain and Buddhist Teaching in the Tamil Country” Vol. viii. No. 4 pp. 337—349. 1957.

- “வளர்ந்தோர் கல்வியின் இயல்பும்—குறிக்கோரும்” —இலங்கை, வரலாற்று, சமூக படிப்பினை இயல் தொகுதி 2. எண் 1, 1959,

“The nature and scope of adult Education” Ceylon Journal of Historical and social studies Vol. 11, No. 1, 1959.

13. தமிழ் பாலர், முதலாம் வகுப்பினருக்கு உரிய சொல் லாட்சியும், உள்ளுரையும். தேசியக்கல்வி சமூக இயல்—தொகுதி. 2, 1959.

“The Vocabulary and Content of Tamil primers and first Readers” Journal of the National Education Society Vol. No. 11, 1959.

14. ஆசிரிய பயிற்சியின் தத்துவமும்—நடை முறையும். தேசியக் கல்வி சமூக இயல். தொகுதி 3, 1960.

“The philosophy and Practice of Teacher Training” in National Education Society Journal Vol III, 1960.

15. டாக்டர். ஆர். பி. சேதுபிள்ளை தமிழ்ப்பண்பாடு. தொகுதி. 9. எண். 3. பக்கங்கள் 217—230. 1961.

“Dr. R. P. Sethupillai” Tamil Culture. Vol. IX, No. 3. pp. 217—230. 1961.

16. தமிழ்—கிரேக்க அறக்கொள்கைகள் ஒப்பாய்வு கலைப் புங்கா. இலங்கை இலக்கியக் கழகம். 1961. பக்கங்கள் 65—78.

“Tamil and Greek Ethics Compared”, in Kalaip punka, organ of the Ceylon literary academy. 1961. pp. 65—78.

17. இருபதாம் நூற்றுண்டு தமிழ் இலக்கியத்தில் மாநில—தேசிய மயம். தமிழ்ப்பண்பாடு. தொகுதி. 10, எண். 1. பக்கங்கள் 1—23, 1963.

“Regional Nationalism in twentieth Century Tamil Literature.” Tamil Culture. Vol X. No, 1. pp. 1—23, 1963.

18. சென்னை நகரத்து நாவலாசிரியர். தமிழ்ப்பண்பாடு, தொகுதி. 10, எண். 2. பக்கங்கள் 1—18, 1963.

“The Novelist of the City of Madras. Tamil Culture. Vol. X. No 2. pp. 1—18 1963.

19. திரு. வி. கலியாணசந்தரரின் இயற்கையும் இயற்கை இயலும். தமிழ்ப் பண்பாடு—தொகுதி. 10, எண். 4. 1963.

“Nature and the Natural in Kalyanasundarar. Tamil Culture”. Vol. X. No. 4. 1963.

20. பழைய இந்தியக்கல்வியின் இயல்புகள். கல்வியின் வரலாறுபற்றிய அளைத்துவக சஞ்சிகை—“பெட்கொ ஜிக்கா கிஸ்டோறிக்கா” கென் பல்கலைக்கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. தொகுதி. 2. 1963.

“The Typology of Ancient Indian Education” in Pedagogica Historica, international Review of the History of Education, published by the University of Ghent, Vol. 11, 1963.

21. “கல்வியின் நோக்கங்கள்” (தமிழில்) இலங்கைத் தேசியக் கல்வி சமூக இயலில்—1963.

The aims of Education (Tamil) in Journal of the National Education Society of Ceylon. 1963.

22. “தமிழ்—போத்துக்கீசு அகரமுதலிக்கு முன்னுடை 1679” முனைவர் எட்கார் சி. தொல்டன் துணையுடன் மொழி பெயர்ப்பு, தமிழ்ப்பண்பாடு. தொகுதி. 11. எண். 2. 1964.

“Preface to the Tamil—Portuguese Dictionary 1679” Translation in Collaboration with Dr. Edgar C. Knowlton, Tamil Culture. Vol. XI. No. 2. 1964.

23. பூனி பேர்ச்னரான் இந்திய பூர்வா (மலேசியன்) பெண்ணுலிஸ், ஓகோஸ்—திசம்பார் 1964.

‘Puisi perchintaan India purba (Malay), in Penulis, Ogos—December, 1964.

24. “தமிழில் பொற்காலத்துக் காலத் தெவிடைகள்”—தென் கிழக்காசியப் படிப்பினைகள் என்ற தொகுதியில், சாயம் சமூகம், பங்கொக், 1965.

“Classical love poetry in Tamil” in Felicitation volumes of South East Asian Studies, Siam Society, Bangkok, 1965.

25. “பழைய தமிழ்க்கல்வித்தைகள்”புதிய கொசிசனில், வெநாக் கொங், 1966.

Ancient "Tamil Poetry" in New Horizon, Hong kong, 1966.

26. "தொல் இந்தியாவில் மாணவப் பருவத்தின் தன்மைகள்"—கென்ற் பல்கலைக்கழகம், கென்ட்.

"Patterns of Studenthood in Ancient India" in pedagogica Historica, University of Ghent Ghent.

27. "கடாரம்" என்பதை மதிப்பீடு செய்தல் முதல் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் முதல் தொகுதியில், கோலா வம்பூர், 1966.

"The Identification of Kataram" in Proceedings of the First International Conference—Seminar of Tamil studies, Vol. 1, Kuala Lumpur, 1966.

28. "தமிழ்ப்படிப்பினைகளைப்புரிந்து கொள்ளுதல்" முதல் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் இரண்டாம் தொகுதியில், கோலாலம்பூர், 1966.

"A perception of Tamil Studies" in Proceedings of the First International Conference—Seminar of Tamil Studies, Vol. 11. Kuala Lumpur, 1966.

29. "தமிழில் அற இலக்கியத்தின் காலங்கள்". பிரத்தானும் போசிரியர் குய்ப்பர் நினைவாக மொவுட்டன். 1967.

"The period of Ethical Literature in Tamil" in Pratidanum. Studies presented to professor Kuiper, Mouton & Co, 1967.

30. இருபது வருடங்களில் தமிழ்ப் படிப்பினைகள்—தமிழியல் தொகுதி. 1. 1969.

"Two Decades of Tamil Studies", Journal of Tamil Studies. Vol. 1. 1969.

32. மாட்டினிக்கு—தமிழர்களின் பயணம். தமிழியல் தொகுதி. 1. 1969.

"Tamil Emigration to the Martinique" in Journal of Tamil studies Vol. 1. 1969.

32. "தொல்காப்பியம்"—பழைய ஏடு. தமிழியல். தொகுதி. 1. எண். 1. 1973.

Tolkaapiyam—The Earliest Record. In Journal of Tamil Studies, Vol. 1. No. 1. (1973).

செய்தித்தான்களில் கட்டுரைகள்

1. சமயம்—பண்பாடு—“மலேயன் கைம்ஸ்” மலேசியப் பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழாச் சிறப்பிதழ். 1962.

"Religion and Culture" in Malayan Times, Special University of Malaya Convocation Supplement, 1962.

2. மலேசியாவில் தமிழ் எழுத்தாளரின் பங்கு. தமிழ் நெசன், ஆணி 9, 1963.

"The Role of the Tamil writer in Malaya", in Tamil Nesan, (Tamil) 9th June, 1963.

3. கல்கியின் வரலாற்று நாவல்கள்—ஆசிரியர் கல்கியில் (நூல்) 1966.

The Historical Novels of Kalki in "Asiriyar Kalki" (book) 1966.

4. இலங்கையில் மொழியுமை—ஈழநாடு மறுபதிப்பு, இலங்கை அச்சகத்தரி 1956.

"Language and liberty in Ceylon" Reprinted as pamphlet Ceylon Printers, 1956.

5. தமிழ்ச்சொல் பிறப்பியல்—ஸம்தாடி 1971.

Tamil Etymology—Eelanadu 1971.

6. புலவர் வேதநாயகம் பிள்ளை. பாதுகாவலன் 1973.

Pulavar Vethanayagam Pillai. Paathu—Kaavalan 1973.

அடிகளின் நூல்கள்

- புனித சிப்பிரியன், பக்கங்கள் 112, இந்தியப் பதிப்பு 1942, அமெரிக்கப் பதிப்பு 1950.

The Carthaginian clergy, pp. 112, Indian ed. 1942, American ed. 1950.

- தமிழில் இயற்கைப்பாக்கன்—பொற்காலம். சிங்கப்பூர் 1963, 153 பக்கங்கள்.

Nature Poetry in Tamil—the classical period.
Dewan Bahasadan Kebudayaan Kebangsaan,
Singapore 1963, p. XVII, 153 pp.

- தமிழ்த்தாது—திறநூல்வக் கட்டுரைகள். முதற்பதிப்பு 1951, மறுமதிப்பு 1962. (சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் புகூருவகுப்பிற்குப் பாடநூல் 1962—1963 வரையும்) பக்கங்கள் 152.

Tamil Tutu (Tamil) Essays of Criticism.
First published in 1951. Revised ed. 1962.
(Prescribed text book for pre-University Course
of the University of Madras 1962-63) 152 p.

- ஒன்றே உலகம். பலதாடுகளில் பண்பாடு—பயணம் பற்றிய கட்டுரைகள். பாரிநிலையம், சென்னை 1966. பக்கங்கள் 224.

One Ulakam, One World (Tamil) Essays
on travel and culture in different Countries,
Paari Nilayam, Madras 1966. 224 p.

- தமிழ்ப் படிப்புகளுக்கு ஒரு வழிகாட்டி—மலேசியப் பல்கலைக்கழக அச்சகம், 1956. பக்கங்கள் 122.

Reference Guide to Tamil Studies—Books—
University of Malaya Press 1966. VIII, 122 p.

- பழந்தமிழ்க் கவிதையில் இயற்கை 1953—இதனை மாற்றி இரண்டாவது பதிப்பில் நிலப்பாகுபாடும்—இயற்கையும், ஆசிய வெளியீட்டு இல்லம், பம்பாய் 1966, பக்கங்கள் 153.

Landscape and Poetry, Revised ed. of No. 2,
(Nature poetry in Tamil—the classical period),
Asia publishing House, Bombay, 1966. 153 p.

- வெளியோடுகளில் தமிழ்ப்படிப்புக்கள்—தொகுப்பு நூல்.
(ஆசிரியர் : தனிநாயகம்) அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம். கோவாலம்பூர், 1968. ப. 269.

Tamil studies Abroad. A. Symposium,
(Editor). International Association of Tamil
Research Kualalumpur 1968. 269 p.

- தமிழ்ப்பண்பாடும் நாகரிகமும். (பொற்காலம்) தெரிந் தெடுத்து வெளியிடப்பட்டதை. ஆசிய வெளியீட்டு இல்லம், இலண்டன். VIII. p. 233.

Tamil Culture and Civilization Readings.
The classical period Selected and Presented by
Asian Publishing House, London. VIII, 233 p.

அடிகள் வெளியீடு இடைக் கடைப்புகள்

- கி. பி. 1825 வரையும் தமிழர்கள் வாழ்த்த இடங்களைப் பற்றிய வரலாறு.

A History of Tamil Typo-graphy up to
1825 A.D.

- தொடக்காலம் தொட்டு இக்காலம் வரையும் இத்தாலிக்கும், தென் ஆசியாவுக்கும் இடையே உள்ள உறவு முறைகள்.

Relations between Italy and South Asia
from earliest times to the present day.

- பிராஞ்சு நாடுகளுக்குத் தமிழர்களின் குடிபெயர்ப்பு.
Tamil Migrations to the French Colonies.

- இலங்கையில் தமிழர்கள்.

The Tamils in Ceylon.

5. பொற்காலத்துப் புசியியலாளர்களும், தமிழ் நாடும்.
The classical Geographers and the Tamil Country.
6. தமிழ் வாணிபத்தின் சில குறிப்பிடத்தக்க காலங்கள்.
Select Periods of Tamil Trade.
7. மகிழ்ச்சியத்தேடி.
The quest for happiness.

25. தனிநாயக அடிகளும்— தமிழக வாழ்வும்

தனிநாயக அடிகள் தமிழ்நாட்டில் பத்து ஆண்டுகள் இருந்ததாகக் கூறுகின்றார். அடிகளார் அண்ணைமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் பயிலப் போன்போது, அங்கு அக்காலத்தில் துணைவேந்தாக இருந்த இரத்தின சாமி என்பவர் தம்முடன் ஒரு நண்பரைப் போல் பழகினார் என்றும், தமிழ்ச் சிறப்புத்துறைக்குத் தலைவராக இருந்த தெ. பொ. மீறுட்கிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தம்மைப் பெருந்தன்மையுடன் வரவேற்றார் என்றும் கூறுகின்றார். அக்காலத்தில் தமிழ்த்துறையில் விரிவுரையாளர்களாக இருந்த வர்கள் அறிஞர்களான சிதம்பரநாதன் செட்டியார், பண்டிதமணி கந்திரேசன் செட்டியார், பூவராகன்பிள்ளை, அருணுசலம்பிள்ளை போன்ற வர்கள். இவர்கள் மாபெரும் தமிழ் அறிஞர்கள் என்று அடிகள் கூறுவார்.

தமிழ்நாட்டு நண்பர்கள்பற்றி அடிகள்

“நான் தமிழ்நாட்டில் தங்கியிருந்த காலத்தில் எனக்கு நண்பர்களாக விளங்கி உட்க்கமளிந்த புரவலர் பலர். ரீகிமணி டி. கே. சிதம்பரநாதமுதலியார், பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, ஓய்வு பெற்ற நிதிவாள் மகராஜன், தமிழ் வள்ளல் ஆர். கூப்பையா, பால் நாடார் போன்றவர்களின் உட்க்கத்துடன் தமிழ் பண்பாடு என்ற முத்திங்கள் வெளியீட்டிலே ஆங்கிலத்தில் ஆரம்பித்தேன். அதற்கு உலகு எங்குமிருந்து பரந்த ஆதாவு விடைத்தது” என அடிகளார் கூறுவார். மேறும் தமிழ்நாட்டில் அடிகளாரின் நண்பர்களாக விளங்கினாவர்கள் மறைத்திரு. டாக்டர். வி. ம. ஞானப்பிரகாசம். இயேசுசபை அடிகள், மறைத்திரு. டாக்டர். இராசமாணிக்கம், இயேசு சபை அடிகள், மறைத்திரு. ஆ. ஜோ. அடைக்கலம் அடிகள், கத்தோலிக்க எழுத்தாளர். பி. ஏ. தாஸ் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். தமிழ்நாட்டில் அடிகளின் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிப்பணிக்கு உதவிய அடிகளின் நண்பர்

டாக்டர். V. I. சுப்பிரமணியம் ஆவர். தற்போது அவர் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராக விளங்குகின்றார். போசிரியர் ரம்போலா மாஸ்கனாஸ் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

தனிநாயக அடிகள் பல்லாண்டுகளாகச் சென்னையில் பல்கலைக் கழகத்தின் Ph. D. முனிஸவர் பட்டத்துக்குரிய ஆய்வுரைகளுக்குப் பரிசோதராக இருந்து வந்திருக்கின்றார்.

26. அடிகளுக்கு அறிஞர்களின் புகழுராம்

தனிநாயக அடிகளின் ஆங்கில நடையை ஐரோப்பியர்கள் பெரிதும் விரும்பினார். அவரை இரத்தினச் சுருக்கமாக இவ்வாறு அழைப்பார் :

“A Short darkman with a polish of a diplomat and the accent of an Oxford scholar”

“ஓர் இராஜதந்திரியின் அழகுத்தோற்றமும் ஒக்ஸ்பட் பல்கலைக் கழகத்துப் பட்டதாரியின் உச்சிப்பும் கொண்டு விளங்குகின்ற கருமை நிறமும், சிறிய வடிவமும் கொண்ட மனிதர்” என்பார்.

இராஜாஜி தனிநாயக அடிகளால் கவரப்பட்டார்

“I am always fascinated by the name Thani Nayagam”

“தனிநாயகம் என்ற பெயரைக் கேட்கும்போதெல்லாம் நான் எப்பொழுதும் கவரப்பட்டுள்ளேன்.” என்பார்.

தனிநாயக அடிகள் பெரியவர்களோடும் சிறியவர்களோடும், படித்தவர்களோடும், படிக்காதவர்களோடும் அன்பாகப் பழகும் பண்பாளர். கிப்பிளிங்ஸ் கவிஞரின் கவிதையிலிருந்து ஓர் அடியை எடுத்து அவருக்கு உதாரணம் காட்டுவார்கள் அறிஞர்கள்.

“Thani Nayagam could walk with Kings and not lose the Common touch.

போசிரியர் கல்கி

“யாழ்ப்பாணத் தமிழ்த் திருவிழாவில் பூஜ்யர் தனிநாயகம் எனதும் பாதிரியார் இனிய தமிழில் சொற்பொழுவு ஆற்றி வந்த போது எனக்கு மேற்கண்டவாறு தோன்றியது. இந்தப் பாதிரியார் யாழ்ப்பாணத்தவர். தூத்துக்குடியில் வசிக்கிறார். உலகமெல்லாம்

சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து எங்கும் தமிழின் பெருமையை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டுத் திரும்பியிருக்கிறார். அடா! எவ்வளவு அழகாக ஒவ்வொரு சொல்லையும் நிறுத்து அமைத்து அழகிய தமிழ் நூல் எடுத்துக்காட்டுக்களுடன், அவர் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்?

'என்னை நன்றாக இறைவன் பகடத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே !'

என்று அவர் சொற்பொழிவை முடித்த பாணி எவ்வளவு நன்றாகிருந்தது." (போரீசிரியர் "கல்கி"—"தெய்வ தரிசனம்" நூலில்).

ஸ்ரீச் ஆண்டகை

Thani Nayagam is a man of Vision. He plans things ahead. தனிநாயக அடிகள் தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்டவர். முன்கூட்டியே திட்டங்களை வகுக்கக்கூடியவர். ஒரு செயலில் இறங்குமுன் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றுகின்றவர்.

டாக்டர் மு. வ.

எங்கள் சிறப்பெல்லாம் தமிழ்நாட்டிற்குள்தான். தனிநாயக அடிகளின் சிறப்பெல்லாம் தரணியெய்க்கும் பானி இருக்கிறது.

இலங்கையில் ஆயர் தியோருப்பின்னை

Thani Nayagam knew many languages and literatures of the world. He is good at Comparisons. When he reads the literatures of the world, he sees the similar point found in Tamil literature and in bringing out this point he excels the others and he scores in this point over the others.

டாக்டர் ஜெயரத்னின் உளில்சன்

He was a Cultivated Civilized human person. He enjoyed exercise. He loved reading. He often listened to western classical music and he frequented Tamil music festivals in Tamilnad and Sri Lanka. True to his gifts as a Versatile man, he was also dedicated to the study of languages which in a way made him a complete person. He

was fluent in more than eight languages. And his world Consequently was ever expanding in concentric circle". (A Jeyaratnam wilson, Fr. Xavier Thani Nayagam the dedicated Tamil patriot, The Ceylon Daily News. Sept. 16 1980).

பேராசிரியர் கைளசபதி

He is prince among priests.

அறிஞர் அண்ணு

ஒரு முறை அறிஞர் அண்ணு பொங்கல் மலருக்கு எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் தனிநாயக அடிகளாரின் தமிழ் உணர்வை வெகுவாகப் பாராட்டியிருந்தார்.

"மலாயப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்தியத் துறையில் பேராசிரியராக இருக்கின்ற தனிநாயக அடிகளைப்பார்த்து உங்கள் சமயம் எது? என்று கேட்டால்—கிறிஸ்தவம் என்பார். உங்கள் ஓர் எது என்று கேட்டால் யாழ்ப்பாணம் என்பார். உங்கள் மொழி எது என்று கேட்டால் தமிழ் என்பார். அவ்வளவுக்குத் தமிழ் உணர்வு கொண்டவர் அடிகளார். அந்தத் தமிழ் உணர்வு எல்லோருக்கும் வரவேண்டும் என்பார்"—அறிஞர் அண்ணு.

முத்தமிழ் வித்தகர் திரு. முருகு சுப்பிரமணியன் (மலேசியா)

"தவத்திரு தனிநாயக அடிகளார் தமிழகம்—ஆழம்—மலையகம் ஆகிய இம் மூன்று நாடுகளையும் இமீனாக்கும் பாலமாக இருக்கின்றார். சௌர், மலாயக்காரர் வீடுகளில் தமிழை நுழையச் செய்யும் அவரது பணியால் இந்தாட்டில் தமிழுக்குச் சிறந்த எதிர்காலம் உண்டு. பன்மொழிப் புலவராகிய அடிகளார் உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று வொழி ஆராய்ச்சி செய்தவர். தமிழ்த்தாதுவராகிய அடிகளாரை நாம் அடிக்கடி பேச வேகமாக வேண்டும். அவரது உரையை நாம் நலை வணங்கிக் கேட்க வேண்டும். நமது நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்."

தனிநாயக அடிகளின் நன்பார் அதி. வணக்கந்துக்குரிய மதுநாயகம் அடிகளார் (இலங்கை)

"தனிநாயகம் பேசும்போதெல்லாம் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பேச்சாகவும், நிசாற்ற உரையாகவும் இருக்கும். அவர் வகித்த

மேடைகள் எத்தனை! ஆற்றிய உரைகள் எம்மாத்திரம்! இயற்றிய நூல்கள் எண்ணற்கரியன. தமிழ்த் தூதின்மூலம் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியை எடுத்துக்கொண்ட நாடுகள் பல. தாயகத்தில் வீரமாழிவர், தத்துவபோதகர் ஆற்றிய தொண்டு அவருக்கு வழிகாட்ட, ஈழத்தில் பல்கலைப்புலவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் இவருக்கு முன்னேடியாயிருந்தார். இவர்கள் நம் நாடுகளிலே மாத்திரம் தொண்டு புரித்தார்கள். ஆனால் தனிநாயகம் நம் நாடுகளையும் கடந்து பிற நாடுகளுக்குச் சென்றார். அவர் தாம் தனிநாயகம். இன்பமாய்ப் பேசவார்; பண்புடன் பழகுவார்; பணிஷுடன் தொண்டாற்றுவார்.”

பாகம் II

1. தனிநாயக அடிகளின் உரைகளிலிருந்து சில கருத்துக்குவியல்கள்

1962ஆம் ஆண்டு மேத்திஸ்கள் தனிநாயக அடிகளார் மலையப் பல்கலைக்கழகத்தில் புதிதாகச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு ஒரு சொற்பொழி நிகழ்த்தினார். மாணவர்களுக்கும், சமுதாயத்துக்கும் இடையே நல்லுறவு நிலவுவேண்டும் என்பதே அவருடைய உரையின் பிழிவாகும்.

“Town versus gown” என்ற தலைப்பில் ஓர் அருமையான ஆங்கிலச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். அவ்வரையில் இருந்து சில சத்தான கருத்துக்களை உங்கள் முன் படைக்கின்றேன்.

வரலாற்றுக்கண் கொண்டு பார்த்தால் பட்டதாரி மாணவர்களுக்கும், சமுதாயத்துக்கும் இடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் உங்களைச் சுற்றியுள்ள மக்களோடு மோதல்களை உண்டுபண்ணுவதற்கு என் எண்ணாக்களும், சிந்தனைகளும் தூபம் காட்டுவதாக நீங்கள் நினைக்கக்கூடாது. நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால் பல்கலைக்கழகங்கள் தொடங்கப்பட்ட ஆரம்பகாலத்தில் இருந்தே பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அடிக்கடி பட்டணத்து மக்களுடனும், ஒருங்கு, சட்டத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற காவலர்களுடனும் சண்டை ச்சரவு செய்திருக்கின்றார்கள். மத்திய காலத்திலே (In middle ages) பல்கலைக்கழகங்கள் ஏராளமான உரிமைகளை அனுபவித்த கால கட்டத்திலே பட்டதாரி மாணவர்களுக்கும், பட்டணத்து மக்களுக்கும் இடையே மிகவும் விரும்பத்தகாத மோதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இறஸ்தல் (Rashdall) மேற்கூறும் பல்கலைக்கழகங்களின் மாபெரும் வரலாற்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார்: “ஆக்ஸ்லஸ்பட்டில் உள்ள கிளசிக் உயர்விதியில் இரத்தக்கறை படாத ஒரு சிறு இடமே இல்லை” என்பார்.

"Rashdall, the great historian of Western Universities, says that there is not a single yard of ground in any part of the classic High Street, in oxford, that has not been stained with blood."

பட்டதாரி மாணவர்களுக்கும், பட்டணத்து மக்களுக்கும் இடையே நடக்கும் மோதல்கள் பொதுவாக மதுபாளக் கடைகளிலேதான் தொடங்குவதுண்டு. ஆகஸ்டிப்டில், பதினாற் காம் நூற்றுண்டில் பட்டணத்து மக்களுக்கும், பட்டதாரி மாணவர்களுக்கும் இடையே ஒரு பெரிய மோதல் உண்டாகி, பட்டணத்து மக்கள் பட்டதாரி மாணவர்கள் சிலரைக் கொள்கை செய்தார்கள். அவர்கள் தங்கி இருந்த அறைகளைக் கொள்ளினா அடித்தார்கள்; அவர்களுடைய நூல்களை நெருப்பில் எரித்தார்கள். முடிவில் ஆகஸ்ட் நூற்கண் ஒரு வருடத்துக்குமேல் நல்லவாருக்கத்துடன் வாழும்படி பணிக்கப்பட்டார்கள். இச் சண்டை மூண்ட தற்குரிய காரணம் என்னவெனில் மதுக்கடையில் பரிமாறப்பட்ட திராட்சை இரசம் தாக்குறைவானது; கெட்டது எனவாதிட்டனர் பல்கலைக்கழகத்துப் பட்டதாரி மாணவர்கள். மதுபாளக் கடைகாரன் தான் பரிமாறிய திராட்சை இரசம் நல்லதுதான்; நூற்கணதான் எனவாதிட்டான். எனவே சண்டை மூண்டது பல்கலைக்கழக மாணவர்களை எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் காரணமில்லாமல் கோபாவேசம் அடிக்கடி காட்டுவதையும், கட்டுக்கடங்காயல் கோபம் கொள்வதையும் நான் அடிக்கடி கண்டிருக்கின்றேன். எனவே உள்ளை எந்தப்பக்கம் இருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். திராட்சை இரசத்தின் நூற்பற்றி இருதாப்பிள்ளை வாதாடினர். இழித்தும் பழித்தும் பேசினர். மதுபாளக் கடைகாரன் அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்களின் ஆதாவத் திரட்டினான். வில்லும் அம்பும் கொண்டு மோதல் பல நாள்கள் நிடித்தது. பட்டதாரிகளைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும், முதன்முதலாக மோதலைத் தூண்டினவர்களுக்கு அவர்களே. அதே நேரத்தில் காவலர்களிடம் இருந்தும் பொது மக்களிடம் இருந்தும் பாதுகாப்பையும், உரிமைகளையும் முதன்முதலில் கோருகின்றவர்களும் அவர்களே!

பட்டதாரிகளுக்கும், பட்டணத்தார்களுக்கும் இடையே நீண்டகாலமாக நிலவும் படையை உணர்க்கிக்குப் பல மாணவர்கள் உண்டு. குடிமக்கள் மாணவர்களிடம் இருந்து அவர்களுடைய உணவுக்கும், உறையுறுக்கும் அளவுக்குமிருப்ப பணம் வகுவித்தார்கள். பல்கலைக்கழக நகரிலே வாழ்ந்து கொண்டிருந்த பணத்துக்கு வட்டி கொடுப்போர் சிலர் பல்கலைக்கழக மாணவரிடையே அதிகம் வட்டி வாங்கினர்.

பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், பல்கலைக்கழகத்தில் சேரும் போது வீட்டில் இருந்து ஒரு புதிய கூதந்தரத்தையும், அதிகாரப் பிடிப்பிலிருந்து ஒரு விடுதலை உணர்வையும் தாங்கள் பொறுத்தாக உணர்கின்றனர். முதிர்ந்த வயதின் வாசல் அருகே நிற்பதாக உணர்கின்றனர். ஓளவுக்குப் பொறுப்பற்ற வாழ்க்கை நடத்து விண்ணர். எல்லாத் தடைக்கற்கணையும் தகர்த்தெறிந்து முதிர்ந்தோர் உலகில் சுருமுறை வீட்டில் அதிகாரத்துக்குப் பணிந்து நடத்தவன், பல்கலைக்கழகத்தில் தான் கதந்தக்காற்றைச் சுவரைப்பதாக உணர்வின்றன. ஆனால் இச் சுதந்திரத்துக்கு இடையூறு உண்டாரும் போது அவன் தான் துன்புறுத்தப்படுவதாக நினைத்துப் பிடிவாத குணம் கொள்கின்றான், அல்லது அவன் தன்ஜூடைய குழந்தைப்பருவத்தையும், வாயிப்பபருவத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து எப்படித் தன்னுடைய பெற்றேரும், ஆசிரியர்களும் தன்னைத் துன்புறுத்திப் பணியைச் செய்தபடியால் இப்போது அதிகாரத்துக்கு எதிராக எழுந்து பழிக்குப்பழி வாங்க நினைக்கக் கூடும். பட்டதாரி மாணவர்களின் சமூகவாழ்க்கை கடந்தகால வாழ்க்கைக்குப் பதில் அடியாகவும் பழிக்குப் பழிவாழ்க்கும் படவ மாவைப் பொதுவாக இருக்கக்கூடும். எனவே அவர்கள் சுதநியம் செய்வதற்கு உபயோகிக்கின்ற சொற்றெளின் தொகை; அவர்கள் உடை அலங்காரத்தில் மேற்கொள்ளும் நடிப்பு; நாடி வளர்ப்பதில் அவர்கள் கையாளும் குத்தி; இவையெல்லாம் மற்றவர்கள் தங்களைப் பாக்கவேண்டும்; கவனிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான். இந்த மனோநிலைகளும், உணர்வுதிலைகளும்தாம் பட்டதாரி மாணவர்களுக்கும், பட்டணத்து மக்களுக்கும் இடையேயுள்ள நிலைமையை நன்கு விளக்குகின்றன.

இதுமட்டுமன்று, பல்கலைக்கழகத்திலேயே, பட்டதாரிகளுக்கிடையேயும், பட்டதாரிகளுக்கும் போர்ஸியர்களுக்கும் இடையேயும், சண்டை ச்சாவு முழுவதும் உண்டு. சில பல்கலைக்கழகங்களிலே, எடுத்துக்காட்டாக, போலோனா (Bologna) பாரிஸ் பல்கலைக்கழகங்களிலே, எவ்வளவு நேரம் விரிவாகன் நிகழ்த்தப்படவேண்டும், எந்த வேகத்தில் விரிவாகன் ஆற்றப்பட வேண்டும் என்ற மாணவர்கள் போர்ஸியர்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டுவந்திருக்கின்றார்கள். பாடப்புத்தகங்களின் முதல் பாக்களை விளக்குவதில் அதிக நேரம் எடுத்தாலும், பாடநூல்களிலும் இறுதிப்பாகங்களை விளக்குவதில் குறைவான நேரம் எடுத்தாலும் போர்ஸியர்கள் தண்டக் கூப்ட்டர்கள். மாணவர்கள் விரிவாகாரியர்களின் விரிவாக விளக்க கேட்டின், அப்படியே குறிப்பெடுத்து அவர்களின் விரி

வூரைகளைப் படிவம் எடுத்து விந்பார்கள் என்ற பயத்தில் விரிவரை யாளர்கள் விரைவாகத் தங்கள் விரிவரைகளை நிகழ்த்தி இருக்கின்றன. போரசிரியரின் விரிவரைகள் விரைவாக நடத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தால் அவரின் வேகத்தைக் குறைக்க மாணவர்கள் கல்வீச்சிலும் ஈடுபடுவதுண்டு. வகுப்பு முடிவதற்கு மணி ஒலித்ததும், போரசிரியர் தம் விரிவரையை நிறுத்தாமல் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தாலும் அவர் தண்டிக்கப்படவில்லை. மாருக, மணி ஒலித்ததும் வகுப்பறையைவிட்டு வெளியே வராத மாணவர்களே தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனங்களிலெல்லாம் சுவை மிக்க படிப்பினையைத் தருவது, பல்கலைக்கழகங்களின் வரலாறு களையும், அவற்றின் தோற்றம் வளர்ச்சி பாரம்பரியம்பற்றி அறிவு தாகும். அதனுடைய வரலாற்றை நீங்கள் அறிந்தால், அதனுடைய பாரிய பாரம்பரியத்தைப் பெறுவதற்கும், இங்கு இருப்பதற்கும் இரட்டிப்பாகப் பெருமை அடையவேண்டும்.

கல்விகற்கும் உலகம் உலகெங்கும் ஒன்றூய் விளங்குகின்றது. இங்கு மலாயாவில், நாம் கண்டியசின் பாரம்பரியத்தையும், மூஸ்லீம்களுடைய, அராபியர்களுடைய நாலத்த, தக்சிலல் காஞ்சிபுர, பிளேத்தவுனுடைய, அத்தன்கூடைய, பதுவையுடைய, பாரிசுடைய, ஆகஸ்டினுடைய, கேம்பிரிஜ்ஜினுடைய கல்வி நிலையங்களிடமிருந்து அறிவுக் களாஞ்சியங்களைப் பாரம்பரியமாகப் பெற்று வருகின்றோம்.

அன்று கல்வி என்பது ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட வகுப்பினருக்கு, வருணத்தாருக்கு, செல்வக்குடியினருக்குச் சொந்தமானது. அவர்களே உயர் கல்வி பெறுவதற்குத் தகுந்தவர்கள் என்ற நிலை இருந்தால், பல்கலைக்கழகம் என்பது உலக விவகாரங்களிலிருந்து ஒதுங்கி இருக்கும், பொழுதுபோக்குக் கொண்ட வகுப்பினர்கள் கூடும் ஓர் இடமாகக் கருதப்பட்டது. இன்று நிலை மாறிவிட்டது. ஆகாயத்திலே உள்ள மாளிகை என்ற பல்கலைக் கழகம் இன்று ஆலமாத்தடிக்கு வந்துள்ளது. இன்று பல்கலைக் கழகம் சமுதாயச் சிந்தனையுடன் ஒட்டிச் செல்கின்றது.

இன்று சமுதாயத்துக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் பங்களிப்பு என்ன? சமுதாயத்துக்கும், பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகளுக்கும் இடையேயுள்ள உறவு முறைகள் எவை என்று பார்க்க வேண்டும். இருவேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. பல்கலைக் கழகப் போரசிரியர் உண்மையைத் தேட வேண்டும், அதன் பொருட்டு எப்போதும் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கவேண்டும்.

அவரது உண்மை தேடும் படலத்தில் மாணவர்கள் அவருக்குத் துணைபோக வேண்டும். இக்காலத்தில் இக் கருத்தை ஆதரிக்கின்றவர் போரசிரியர் அவிசன் பீர்ஸ் (Prof. Allison Peers as Bruce Truscott) என்பவர் ஆவார். இது முதல் கருத்து; இரண்டாவது கருத்து என்னவெனில், பல தரப்பட்ட பாடங்களைக் கற்பித்தலாகும். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் கற்பிப்பதே பல்கலைக் கழகத்தின் அடிப்படைப் பணியாகும். உண்மை எங்கே இருக்கின்றது என்றால் இருவித கருத்துக்களையும் இணைப்பதில் தங்கி இருக்கின்றது. ஆராய்ச்சிப்பணியும், கற்பிக்கும் பணியும் இரண்டும் தேவையாகும்.

ஆராய்ச்சியும் அறிவின் எல்லைகள் முன்னேற்றம் அடைகின்றன; அபிவிருத்தி அடைகின்றன. சமுதாயத்துக்குத் தேவையான அறிவு வளப்படுத்தப்படுகின்றன.

கற்பித்தல்லும் சமுதாயத்தில் உள்ள தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் அறிவையும், வழிகாட்டுதலையும் பெறுகின்றார்கள். இவைழூலம் வருங்காலத்தில் சமூக, அறிவுள்ள, ஒழுக்கமுள்ள, நாகரிகமுள்ள தலைமைத்துவமும், திட்டமிடப்பட்ட சமுதாயத் திற்குத் தேவையான நிர்வாகமும் கிடைக்கின்றன. கற்பித்தல் பல்கலைக்கழகத்தின் அடிப்படைப் பணியாகும். ஆராய்ச்சிக்குச் சாதகமாக இப்பணியைக் கைவிடலாக தூண்டுகின்றது.

இக் கருத்தை சர் வோல்டர் மோபேர்ஸி இத்தாற்றுண்டில் கூறுவதுபோன்று, கடத்த நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த கருதினுள் நியூமன் ஆணித்தரமாகக் கூறியுள்ளார்.

நடைமுறைக்கு ஒத்த முடிவைக் கொண்டுள்ள பல்கலைக் கழகப் பாடத் திட்டத்தைக் குறிப்பிடவேண்டுமாயின், பல்கலைக் கழகம் சமுதாயத்தில் நல்ல குடிமக்களை உருவாக்கவேண்டும். இக் குறிக்கோருடன் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும் அதன் கலை, சமூகவாழ்வின் கலையாகும். அதன் குறிக்கோள் மாணவர்களை உலகில் வாழ்வதற்குத் தகுதியைக் கொடுப்பதாகும். (கருதினால் நியூமன்.)

"If then a practical end must be assigned to a University Course, I say it is that of training good members of society. Its art is the art of social life, and its end is fitness for the world." (CARDINAL NEWMAN).

சமுதாயத்தில் நல்ல உறுப்பினர்களாக வாழப் பட்டதாரிகள் பயிற்சி பெறவேண்டும். கற்பித்தல், ஆராய்ச்சி செய்தல் மூலம்

சமுதாயத்துக்குத் தேவையான பாடங்களில் அவர்கள் பயிற்சி பெற்று மட்டும் போதாது; பல்கலைக்கழகச் சமுதாயத்துக்குள்ளே அவர்கள் பயிற்சிபெற்றிருப்பதை சமுதாயத்தின் முழுமையான நிறை வள்ள உறுப்பினர்களாக விளங்குவார்கள். பல்கலைக்கழகச் சமுதாயம் உருவாகுவதற்குப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் கூட்டாக வாழும் உறைவிடம் தேவைப் படுகின்றது. கூட்டாக வாழும் முறை பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையின் தனிச்சிறப்பாகும். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் கூட்டாக வாழும்போது பொதுக்கட்டுப்பாடு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் கொண்டவர்களோடு சேர்ந்து வாழ்தல், பல்வேறு கைவெடுன்ன, பல்வேறு அலுபவமுள்ள வாழ்க்கை வாழவும், மாணவர்களால் மாணவர்கள் கல்விபெறும் வாய்ப்புக்களும் உண்டாகும். இப்படிக் கூட்டாக வாழ்வதால் வரும் பயன் களையும், கல்வி குட்டக்கூடிய முக்கியத்துவத்தையும் அறியலாம்.

எனவே, மாணவர்களுக்கும், சமுதாயத்துக்கும் இடையே உள்ள உறவுமுறையானது இடையில் தற்செயலாக வந்த மோதலாகும். மாணவர்களின் கட்டுப்பாடற்ற போக்கைக் கண்டு நான் ஒருபோதும் குழப்பம் அடைவதில்லை. நாம் நமது பழைய நிலையை மறக்கக்கூடாது. மாணவர்களின் கட்டுப் பாடற்ற போக்கை நான் பார்க்கும்போது, நான் அவர்களில் நம்பிக்கை இழப்பதில்லை. கடந்த காலங்களிலே பல்கலைக்கழகங்களிலே நடத்தப்பட்ட அட்டுழியங்களையும், இக் கொடுஞ் செயல் களைச் செய்தவர்களோடும் உங்களை ஒப்பிடும்பொழுது நீங்கள் ஆட்டுக்குட்டிகள். பிற்காலத்திலே சமுதாயத்தைப் பண்படுத்தப் போகின்றவர்களுக்குக் கல்விபுகட்டுவதே பல்கலைக்கழகத்தின் அடிப்படைக் குறிக்கொள்ளாகும். இப்போது பண்பு நலன்களையும், கல்வியையும், அழகு உணர்வுகளையும், கருத்துக் கருவுலங்களையும் பெறுவதே பட்டாரிகள் வருங்கால சமுதாயத்துக்குச் சேவை செய்வதாகும்.

“யூனிவேசிட்டி” University என்ற சொல்லின் வேர் அல்லது மூலக்கருத்து என்னவெனில் மாணவர்களும், பேராசிரியர்களும் சேர்ந்த ஒரு குழு அல்லது அவையாகும். *“யூனிவேர்ஸிட்டாஸ் வெஸ்தினூ” என்றால் “நீங்கள் எல்லோரும்” என்று பொருள் படும். “பல்கலைக்கழகம்” (University) வரலாற்று ரீதியாகவே, அல்லது வேர்ச்சொல்லில் இருந்து பார்த்தாலோ எல்லாக் கலைகளையும் சொல்லிக்கொடுக்கும் ஓர் இடமல்ல, பல நாட்டில் இருந்து கல்விகற்கும் நோக்கத்துடன் பலர் ஓர் இடத்தில் கூடும் இடம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

* Universitas Vesta.

“I would like to refer you to the original and derivative sense of the word “University” which really meant a guild or Corporation of students and Professors—*Universitas Vesta* which really meant all of you. The University does not historically or etymologically mean a place where all knowledge is taught. With more justification, it might be made to signify a place where people from different nations come together for the purpose of learning” (Dr. X. S. Thani Nayagam).

இத்தகைய சிறப்புமிக்க பல்கலைக்கழகம் மலரைப் பல்கலைக் கழகம் ஆகும். இங்கு பல உலகப் பண்பாடுகள் சந்திக்கின்றன. பல்கலைக்கழகத்துக்குரிய நல்ல பாரம்பரியப் பண்பாடுகளைக் கட்டிக்காக்கும்படி அடிகளார் இவ்வாறு மாணவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

வயதும்—படிப்பும்

2. “வயதும்—படிப்பும்”

“வயதும்—படிப்பும்” என்ற தலைப்பில் தனிநாயக அடிகளார் 1965 ஆம் ஆண்டு ரோட்டரிச் சங்கத்தினருக்குச் சொற்பொழி வொன்று நிகழ்த்தினார். அதில் இருந்து சில பகுதிகள்:

மானிட அறிவும், தொழில்நுட்ப அறிவும் விரைவாக முன்னே நுகின்றன. எனவே ஒருவர் மகிழ்ச்சியுடனும் திருப்பதி யுடனும் தற்கால உலகில் வாழ விரும்பினால் ஒருவர் படிக்கும் பழக்கத்தை உருவாக்கவேண்டும். ஒரு துறையில் புலமை மிகவும் கள்கூட ஏனைய துறைகளில் நாட்டம் கொண்டால்தான் அவருடைய மனித வாழ்க்கை மனிதத்தன்மை உள்ள வாழ்க்கையாக நல்ல முழுமையான வாழ்க்கையாக, சமுதாயத்தில் பல செய்திகள் அறிந்த உறுப்பினராக வாழ்க்கை நடத்தமுடியும்.

இளம்வயதிலே ஒருவர் திறமைசாலியாக விளங்கிப் பல சாதனைகளைச் செய்தாலும், நாற்பது, ஜம்பது, அறுபது, எழுபது, என்பது வயதில்கூடப் பல சாதனைகளைச் செய்திருக்கின்றார்கள். நாற்பது ஜம்பது வயதுக்குப் பிறகுகூடப் பலர் சிறந்த நாவல் களையும், நிறுவனங்களை நிறுவியும், தலைசிறந்த ஓவியங்களைத் தீட்டியும், தங்கள் நாட்டை அமைதிப் பாதையிலும், பொருள் வளர்த்திலும் நடத்திச் சென்றதையும் நாம் கேட்டிருக்கின்றேயும். கண்டிருக்கின்றேயும். செய்தித்தான்களிலும் படித்தும் இருக்கின்றேயும்.

H. C. லேமன் (Lehmen) கண்டுபிடித்திருக்கின்றார். நல்ல செய்யுள்கள் இருபது வயதுக்குள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சிறந்த உரைநடை நாற்பது வயதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சிறந்த ஓவியங்கள் இருபது, முப்பது வயதுகளில் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சிறந்த இன்னிசை இளம்வயதிலும், சிறந்த களிதநால் இருபதிலும் நாற்பதிலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

படைப்பு இலக்கியம் இளம்வயதில் தோன்றியிருக்கின்றது. சிறந்த தலைவர்கள், படைத்தளபதிகள், கல்வியில் முன்னணியில் நிற்பவர்கள், வாளனிபத்தில், மருத்துவத்தில் தலைசிறந்தவர்களும், ஆங்கில நாட்டிலுள்ள பாராஜுமன்றத்தில் தலைமை தாங்களின்ற

வர்களும், சிறப்பும், புகழும் பெறுகின்றவர்களும் அறுபது வயதுக்குப் பிறகே இவையெல்லாம் பெறுகின்றனர். இவை யெல்லாம் பொதுவான அம்சமாகும். தனிப்பட்டவர்களின் வேறுபாடுகளையும் நாம் கவனித்தாகவேண்டும். மாபெரும் அலெக்சாந்தர், நெப்போலியன், இளம் பிட் (Younger Pitt) போன்றவர்கள் இளம்வயதிலும், வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில் எழுபது வயதுக்கு மேலேயும் கிளாட் ஸ்ரோன் என்பது வயதுக்கு மேலேயும், இன்னும் பலர் வாழ்க்கையின் அந்திப்பொழுதில் சமுதாயத்துக்குப் பல தொண்டுகள் புரிந்திருக்கின்றார்கள்.

சிறந்த படைப்பு இலக்கியங்கள் இளம் வயதில் படைக்கப் பட்டிருந்தாலும், இக் கூற்றுக்கூட விதிவிலக்கு உண்டு. தலைசிறந்த படைப்புக்கள், சிறந்த படைப்புக்கூட வாழ்க்கையின் அந்திப்பொழுதில் தொடர்ந்து முழுமை பெறுகின்றது. (good work is maintained until late in life). மருத்துவத் துறையில் தன்னிசொற்ற கண்டுபிடிப்புக்கள், தாவர இயலின் தலைசிறந்த கண்டுபிடிப்புக்கள் பல எழுபது, என்பது வயதுகளின் பின்னேதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டென்னிசைனின் “காதைக்கடத்தல்” என்ற சிறந்த கவிதை அவருக்கு என்பது வயதாகும்போதே எழுதப்பட்டது. (Tennyson's poem—“Crossing the Ear” appeared at 80) ரெப்பட் பிரிட்ஜ் தம்முடைய தலைசிறந்த கவிதையை 85 வயதில் எழுதினார். வேர்டி (Verdi) அழிய நான்கு பக்திப்பாடல்களை 86 வயதில் எழுதினார். இப்படி எத்தனையோ எடுத்துக்காட்டுக்களை நாம் காட்டலாம். வயது ஏற்றாற் தத்துவம் பிறக்கிறது. வாழ்க்கையில் ஆழம் உண்டாகின்றது. மருத்துவத்தில், கல்வியில், தத்துவத்தில், வரலாற்றில் கண்டுபிடிப்புகள், பயனிப்புகள் வாழ்க்கையின் முதிர்ச்சியில் தோன்றியிருக்கின்றன. இவற்றிற்கு விலக்காக சங்கரசாரியாவும், புளித் தோமாஸ் அங்குவீனஸ் விளங்குகின்றார்கள்.

படிப்பாலும், கல்வியாலும், நாட்கை வளப்படுத்தி, மக்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழலாம். உலகில் உள்ள தீவைகள் அசற்றப்பட வேண்டுமாயின், அறியாகை புண்டோடு நழிக்கப்படவேண்டுமாயின், குற்றங்கள் குறையவேண்டுமாயின், பல வகுப்பினரிடையே உறவுமுறை ஏற்படவேண்டுமாயின், நட்பும் சகோதாத்துவமும் மலரவேண்டுமாயின், மாபெரும் உற்பத்தியும், பொருளாதாரமும் நிலைபெறவேண்டுமாயின், ஆத்மீக மதிப்பீடுகளும் இலட்சியங்களும் வளியுறுத்தப்பட வேண்டுமாயின் மனுக்குலத்துக்குத் தெரிந்த ஒரே கருவி, முதியோர் கல்வியைத்

தனி வேலென்று இல்லை. முதியோர் கல்வியானது சமூகத் தினிடையே வாழ்நாள் முழுதும் படித்து ஒருவரை முழுமை படையச் செய்வதாகும். நல்ல ரெயிய பாடசாலைகள் சமூகத்தில் இருப்பதற்கும், கல்வி புகட்டக்கூடிய சமூதாயம் இயங்குவதற்கும் உயர்த் தொழில்களை வாழ்வதற்கும் அவசியமாகும். கல்வியின் தாக்கத்தைப்பற்றி ஜான் ஸ்டூவட்டில் சொன்ன கருத்து இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது:

“Not only does education include” he claimed, “whatever we do for ourselves and whatever is done for us by others for the express purpose of bringing us nearer to the perfection of our nature; it does none; in its largest acceptation it comprehends even the indirect effects produced on character, and on the human faculties, by things of which the direct purposes are quite different, by laws, by forms of government, by the industrial arts, by modes of social life, may, even by physical facts not dependent on human will; by climate, soil, and local position.”

இலக்கியம் படிக்காமல் தம் வாழ்நாளைல்லாம் செலவழிக் கிள்ளவர், கலைகளில் ஈடுபாடு கொள்ளாதவர், கலிதைகளிலும், நெப்பீஸ்களிலும் ஈடுபடாதவர், புற்றுநோய் பிடிப்பதற்குத் தயார் இருக்கவேண்டும்.

புற்றுநோய் என்பது முத்தம் கொடுக்காத, பழிக்குப்பழி வாங்கும் ஒரு செயலாகும். அது ஓர் எழுதாத கலிதையாகும். தீட்டாத ஓலியாகும். கவனிக்கப்படாத இசையாகும். ஆடாத ஆட்டாலும்.

3. “தமிழுக்குரியதைத் தமிழுக்குக் கொடுங்கள்”

தனிநாயக அடிகளார் முத்தின்கள் ஏடாள் “தமிழ்ப் பண்பாடு” என்ற சஞ்சிகைக்கு எழுதிய கட்டுரைகள், ஆசிரிய தலைப்புக்கள்பற்றி ஒரு கண்ணேட்டம்.

தனிநாயக அடிகளார் பதினைந்து ஆண்டுள்ளக் குத்தின்கள் ஏடாள் “தமிழ்ப் பண்பாடு” என்ற சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகப் பணி ஆற்றினார். பணிரிச்சு தொகுதிகளை வெளி விட்டிருந்தார். நல்ல அருமையான ஆங்கில நடையில் தலைசிறைத் தமிழ்நாட்டு நல்லறிஞர்களைக்கொண்டும், வெளி நாட்டு அறிஞர்களைக்கொண்டும் நல்ல பல, நாயனா ஆராய்ச்சிக் பட்டுரைகளை எழுதவைத்தார். அடிகளாரும் தமிழ்ப்பண்பாடு, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் வாலாறுபற்றியெல்லாம் அரும்பெரும் கட்டுரைகள் பல எழுதியுள்ளார். நல்ல ஆசிரியத் தலையங்கள் கணம், கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். 1952ல் வெளியான “Tamil Culture”-ல் “தமிழுக்குரியதைத் தமிழுக்குக்கொடுங்கள்” “Render unto Tamil the things that are Tamil” என்ற தலைப்பில் ஒரு நல்ல ஆசிரிய தலையங்கம் தீட்டியுள்ளார். வியல்களில் மாணிடவியலும், இன இயலும்பற்றிய நாள்காவது அனைத்துவக மாநாடு ஒன்று 1952ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் நடந்தது. அங்கு “திராவிடப் பிரச்சினையில் புதிய கண்ணேட்டம்” “New Aspects of the Dravidian problem” என்ற தலைப்பில் டாக்டர் கிறிஸ்தோப் வொன் புதேர் ஹெமிமன்டோர்ப் (Dr. Christoph Von Führer—Haimendorf) என்பவர் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரை படித்தார். இவர் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசியாவின் மாணிடவியல் நுகரவில் போரசிரியராகப் பணிபுரியின்ருர். இவர் தம் ஆய்வின் முடிவில் திராவிடகள் தெள் இந்தியாவுக்கு கி. மு. 300ஆம் நூற்றுண்டில் வந்தார் எனக் கூறியிட்டார். இப் போரசிரியரின் கூற்றுக்கு எதிராக தெள் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் வெளியாகின்ற ஆங்கிலச் செய்தித்தாங்களுக்கு கண்டனக் கடிதங்கள் பல வந்தன. இக் கடிதங்களைப்பற்றி இச் செய்தித்தாங்களைவிடாம்.

கண்டனக்குரல் கொடுத்தன. தனிநாயக அடிகளார் சீறி எழுந்தார். தாய்த்தமிழை எவ்வளவோ நேசித்தார் என்றால் தம்முடைய உலகப்புகழ்பெற்ற, உலகப் பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றிற்குச் செல்கின்ற “Tamil Culture” என்ற ஆங்கில முத்தமிழ் ஏட்டின் மூலம் அப் பேராசிரியரின் கூற்றுக்குக் கண்டனம் தெரிவித்ததுமட்டுமின்றி, தக்க ஆதாரங்கள் காட்டி அவர் ஆய்வின் முடிவு சரியில்லை; நடுநிலை இல்லாதது. ஆய்வுக்குப்புறஞனது எனக் காட்டினார். மைகூர் மாநிலத்துக்கு வெளியே காணப்பட்ட தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிபற்றியும், பழந் தமிழ் இலக்கியத்தின் தொன்மைபற்றியெல்லாம் இப் பேராசிரியர் அறியவில்லை. இப் பேராசிரியரின் கூற்று இதுவென்றால், இது தான் அவருடைய புதிய கொள்கை என்றால், செய்தித்தாள்கள் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் சரி என்றால் அவரைக் கண்டிக்கின்றேயும் என அடிகளார் தம் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் எழுதினார்.

மேலும் அடிகளார் தொடர்ந்து தம் தலையங்கத்தில் எழுதினார் : இப் பேராசிரியரின் ஆய்வைப்பற்றி நமக்கு எழுதிய நிருபரின் முடிவுரைகள் தமிழியலின் முன்னேற்றத்துக்குத் தொடர்பாக அமைந்துள்ளது. அந்த நிருபர் எழுதுகின்றார் :

“It was unfortunate” says the Correspondent, “that none of our South Indian Scholars was present at this important congress which brought home to all present the inadequacy of our research work in South India and the importance of the problem” நமது நிருபர் சொல்லுகின்றார், மிகவும் முக்கியமான இந்த மாநாட்டிலே தென் இந்திய அறிஞர்கள் யாரும் சமூகம் கொடுக்கவில்லை. இங்கு வந்த எல்லோரும் தென் இந்தியாவில் ஆராய்ச்சி திருப்திகரமாகவில்லையென்பதை உணர்ந்தார்கள் என்று முடித்தார். தென் இந்தியாவில் ஆராய்ச்சி போதுமானதாக இல்லை—அது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆராய்ச்சி போதுமானதாக இருக்க விரும்பினால், பல்கலைக்கழகங்களும், பண்பாட்டு நிறுவனங்களும், அரசாங்கங்களும், அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, அதன் குறிக்கோருக்காகப் பாடுபடவேண்டும் என்றார் தனிநாயக அடிகள்.

மேலும் அடிகளார் கூறுகின்றார் : இலண்டனில் உள்ள இந்தியத்துத் தொழில் பெறும்பான்மையான இந்திய மாணவர்கள் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளிலும், கட்டடக் கல்லூரிகளிலும், பயிலுகின்றனர். ஒரு சிலரே இலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இளைஞர்கள் அறிவியல் துறைகளில் ஈடு

படுவது நல்லது. இந்தியாவுக்கு இத்தகைய இளைஞர்கள் அறிவியல் துறைகளில் புலமை பெறுவது பாராட்டத்தக்க விடயம் தான். இருந்தும் கலைத்துறைகளையும் நாம் அசட்டை பண்ண முடியாது. இந்த இலக்கியத்துறைகளே, கலைத்துறைகளே இந்தியாவை உலக அரசுகில் தலை நிமிஸ்ந்து நிற்கவும், மதிப்பிற் கீரிய இடத்தையும் அதற்குத் தற்கது இங்கிலாந்தில் மூவாயிரத் தூக்கும் மேற்பட்ட இந்திய மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றனர். இதில் ஒருவர்கூடத் தமிழ் இயலைச் சிறப்புப் பாடமாக எடுத்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவில்லை.

தென் இந்தியாவில் ஆராய்ச்சி குன்றி இருப்பதற்குக் காரணம் தகுதியும் திறமையும் வாய்ந்த அறிஞர்களை ஆய்வு செய்ய வைக்க ஒரு திட்டம் தென் இந்தியாவில் இல்லாதது இன்னொரு காரணமாகும். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் வெளிநாடுகளில் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளத் துணை விரிவுரையாளர்களை அனுப்புகின்றது. இத்தகைய வாய்ப்புக்கள் தென் இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் இல்லை. நம் தமிழ் அறிஞர்களுக்குத் தமிழ்மொழியும், தமிழ் இலக்கியமும் மட்டும் தெரிந்தால் போதாது. அதிகமானேர் கீழைத்தேசத் துறைகள் உள்ள வெளி நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தால் சிறப்பாக இருக்கும். குறிப்பாக ஹம்பெக (HAMBURG) பொன் (BONN),—பாரிஸ், இலண்டன் போன்ற பல்கலைக்கழகங்களைக் குறிப்பிடவாம். வெளிநாடுகளில் தமிழ்மொழியையும், தமிழ் இலக்கியத்தையும் சிறந்த முறையில் படிக்கலாம் என்பதை பொருள். ஆனால் வெளி நாடுகளில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் தற்கால உலகுக்கு ஏற்ற வகையில் புதிய முறைகளுமல்ல ஆய்வுகள் நடத்துகின்றார்கள். அதோடு தற்கால மேற்கொந்திய மொழிகளின் முன்னேற்றத்தையும் வெளிக்கலாம். இப்படி வெளி நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களுக்குச் செல்வதால் பல வரையில் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. அறிய வரலாம். இப்படி வெளி நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் செல்லாதபடியால் தமிழ் தொல்பொருளை ஆராய்ச்சியிலும், தமிழ் வரலாற்றிலும் தமிழ் இயலிலும், ஒப்பியல் ஆராய்ச்சியிலும் ஒரு சில தமிழ்களே புலமை பெற்றிருக்கின்றனர். வெளி நாட்டறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்வதற்காக இந்தியாவுக்கு வருகின்றனர்; சிற்றுவெளி நாகரிகத்தைப் பற்றியும், தமிழ் இலக்கியங்களைப்பற்றியும், திராவிட மொழிகளான கோதா, பிராகி போன்ற மொழிகளை இங்கு வந்து ஆய்வு செய்கின்றனர். வட இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆராய்ச்சிக்குப் பல வாய்ப்புக்களை உருவாக்கி, வெளி நாடுகளில் தொடர்புகளை

உண்டாக்கினுவ் என் தமிழ் இயலூக்கு என்று உள்ள பல்கலைக் கழகங்கள் இத்தகைய வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுத்தா முடியாது?

அனைத்துலகக் கூட்டங்களிலும், ஒப்பியல் கருத்தாங்கு களிலும் தமிழ் அறிஞர்கள் ஒதுங்கி நிற்கும் தன்மைகளால் தமிழ் அறிஞர்களுக்கும், தமிழ் மாணவர்களுக்கும் இடையே ஒருவித தாழ்வு மனப்பான்மையைக் கொண்டுவத்திருக்கின்றது. நமது பல்கலைக்கழகங்களில், தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாக எடுத்தவர் களிடையேகூட நவீன முறைகளுக்குச் சந்தூ எதிர்ப்புணர்ச்சி இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. அவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் தங்களுக்குள்ளே ஒரு தனித் தீவை உண்டுபண்ணுவிருக்கன்.

அடிகளர் B. O. L. M. O. L. பட்டங்களைச் சாடுகின்றார். ஆங்கிலப் பல்கலைக்கழகங்கள் தங்கள் ஆங்கிலத்துறையை மேற்கொண்டு அழைப்பதில்லை. மேற்கொண்டு அழைப்பதில்லை. ஆங்கிலப் பல்கலைக்கழகம் ஜோப்பிய மொழிகளை “நவீன மொழிகள்” என்றே அழைக்கின்றன. நாம் புவியியலின்படியும் தொடர்பில்லாத கலைச் சொற்களில் பெருமை கொண்டு நம்மைக் கீழூத்தேச அறிஞர்கள் என்று கூறுபடுத்திக்கொள்கின்றனர். அடிகளர் இவ்வாறு எழுதுகின்றார் :

“It is understandable for a University in Europe or America to have a faculty of Oriental studies as it would be understandable for India to have faculties of occidental studies, but designations like B. O. L. and M. O. L. only tend to relegate Tamil students in popular imagination to an unreal distance both in time and space. If Tamil is to become more and more a medium of modern thought and expression, that will depend not only on the adaptability and inherent powers of the Tamil language, but also on the awareness, outlook, and Weltanschauung of Tamil students, Tamil Writers and Tamil Scholars”

அடிகளர் நம் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆராய்ச்சியில் போதாத தன்மைக்கு இன்னொரு காரணமும் காட்டுகின்றார்.

திறமையானவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மாணியம் குறை வருகும். தெள் இந்தியாவில் பல்கலைக்கழகப் பதவி ஒருவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் இளம் வினிவுரையாளருக்குத் தங்கள் பிற்கால வாழ்க்கையை வளப்படுத்தக் கொடுக்கப்படுகின்ற வாய்ப்பாகக் கருதுவின்றனர்.

“as a spring—board for bettering their prospects.”

நம் பல்கலைக் கழகங்களில் பல சிரமங்களுக்கு இடையே பணியாற்றுகின்ற திறமையான பேராசிரியர்கள் பல மணி நேரம் வினிவுரைகள் ஆற்றுவதால் சோந்து போகின்றார்கள். அவர்களால் ஆராய்ச்சி செய்யவும், படிக்கவும் போதிய நேரம் கிடைப்பதில்லை.

நம் தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் கிழங்கிலும், மேற்கிடையும் போய்ப் பரப்ப நம் தமிழ்ப்பேராசிரியர்களுக்குப் போதிய ஆங்கில அறிவும் தேவைப்படுகின்றது. நம் இந்திய வரலாற்றைப்பற்றி நம் இந்திய அறிஞர்கள் எழுதும் ஆக்கழையான நால்மீர் நம் பாராட்டி, தெழுப்பட்டி வரவேற்க வேண்டும்.

தமிழியலின் போதாத தன்மைக்கு இன்னொரு காரணம்—போதிய தமிழ் அறிஞர்களின் எண்ணிக்கை, அனைத்து இந்திய நிலையிலும் குறைவு.—‘அனைத்துலக நிலையை விடுவார்—1952ல் கூட நூல்களிலும் கலைகளான்தியங்களிலும் தெள் இந்தியாவைப் பற்றியும், தமிழனாப்பற்றியும் வரும் குறிப்புகள் மிக குறை வாகும். இந்தியாவின் அரசியல் திட்டமிப்பற்றிய நூல்களிலும் தெள் இந்தியாவைப்பற்றியும், தமிழனாப்பற்றியும் வரும் குறிப்புகள் மிகக்குறைவாகும். “இந்திய மக்களின் வரலாறு—பண்பாடும்” என்ற இரு தொகுதிகளாக வெளிவந்த நால்மீரிலும் தென்னாகம் சரியான இடத்தைப் பெறவில்லை. வெளி நாட்டார் இருட்டிப்புச் செய்த உண்மைகளைக் கொண்டுவரக்கூடிய இந்திய வரலாறு ஒன்று எழுதப்படவேண்டும் என்று அடிகளர் நம் நீண்ட ஆசிரிய தலையங்கத்தில் எழுதியிருந்தார். பாரதிய வித்திய பவான் தலைவர் மேன்மை மிகக் டாக்டர் K. M. முன்ஸி நம் புதிய இந்திய வரலாற்று நூலின் முன்னுரையில் இவ்வாறு எழுதுகின்றார் : நன் படித்து வந்த நூல்கள் வாயிலாக இன்று வரை வெளிவந்த இந்திய வரலாற்று நூல்கள் திருப்திகாமாக வில்லை. கடந்த பல வருடங்களாக இந்திய வரலாறுபற்றி நீண்ட விரிவான நூல் ஒன்று எழுத முற்பட்டு வருகின்றேன். இதனால் இந்திய அறிஞர்களால் இந்தியாவின் கடந்த ஏவும் விளக்கப்பட வேண்டும். உலகம் இந்தியாவின் ஆண்மைவைப் பற்றி ஒரு கண்ணேட்டும் பெறும்.

மகம்தார் (Mr. R. C. Majumdar) “பழைய இந்திய” என்ற ஒரு நூல் எழுதியிருந்தார். அதில் தமிழைப்பற்றியும், இந்து சமயத்தைப்பற்றியும் தவறான கருத்துக்கள் பலவற்றைக் கூறியிருந்தார். தனிநாயக அடிகளர் அவரின் நால்மீர் சரியாக

விமர்சனம் செய்து, தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி இவ்வாறு “தமிழகுருப்பதைத் தமிழுக்குக் கொடுங்கள்” என்ற தலையங்கத்தை இவ்வாறு முடிக்கின்றார்.

“No linguistic Charvinism or regional patriotism or attachment to a mythical Aryan superiority should falsify the new history. Let not the error of the foreigner give place to the error of the Compatriot.”

4. தமிழைக் கற்பித்துல்

தனிநாயக அடிகளார் 1954ஆம் ஆண்டு தமிழ்மொழியின் அவசியத்தைப்பற்றித் தமிழைக் கற்பித்தல் என்ற தலைப்பில் ஒர் அரிய பயனுள்ள ஆசிரியர் தலையங்கத்தைத் தீட்டினார். தமிழ்மொழி நூல் நாகரிக சிந்தனையின் தகுதை ஏற்றியாக இருக்கவேண்டுமாயின் பாடசாலைகளிலும் கல் ஓரி வளி லூம் தமிழைக் கற்பித்துக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்கள் தகுதை பயிற்சி பெற்றவர்களாக விளங்கவேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

தமிழ் ஆசிரியர்கள் மத்தியிலே விரக்திமளப்பான்மை இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் போதுமான நாடு இல்லை. அதே நேரத்தில் தமிழைக் கற்றுக் கொடுக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கோ விரிவுரையாளர்களுக்கோ நல்ல பயிற்சி அளிக்கப்படுவதில்லை. நாய்மொழியைக் கற்பித்தவர் அவரியத்தை வற்புறுத்துகின்ற இட்காலத்தில் இலத்தீன் மொழியையோ, ஸிரேக்க மொழியையோ, ஆங்கில மொழியையோ கற்பிக்கின்றவர் எனைப்போலத் தமிழ்மொழியைக் கற்பிக்கின்றவர்களும் நாகரிகம் உள்ளவர்களாக, பண்புள்ளவர்களாக, அதிக நால்களைப் படித்தவர்களாக, பக்குவும் அடைந்தவர்களாக விளங்கவேண்டும். தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் சொற்சிலம்பம், படாடேஸபம், செயற்கை முறையில் பேசுதல், பண்பில்லாத முறையில் நடந்துகொள்ளுதல், நற்கால உலகின் முறைகளை அறிந்துகொள்ளாத நன்மை, எந்த முன்னேற்றத்துக்கும் தடையாய் இருக்கும் மனப்பாங்கை எல்லாம் நீக்க வேண்டும். பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றுகின்ற தமிழ்ப் போசிரியர்கள் தனித் திட்களாக ஒதுக்கி வழந்து, பொருட்காட்சிக் காலையில் உள்ள கட்சிப் பொருளாக வாழ்ந்த எலம் மகிழ்யேறிவிட்டது.

இன்று தமிழ் கற்பிக்கும்போது குதிய நவநாளிக் குறை எனத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் கையாள வேண்டும் என்று நம் எதிர் பார்ப்பது நமது உரிமையாகும். பொது மேடைகளிலும், தனிப் பட்ட உரையாடல்களிலும் தமிழ்ப் போசிரியர்கள் பேசுக்கொது நங்கள் பேச்சுக்களுக்கு அதிகாம் நோடுவதற்கு அடிக்கடி உய யோகிக்கப்படும் சில பொதுவான மீற் கொள்களைக்காட்டிமுக்களுக்குச் சலிப்பை உண்டாக்கி கூடாது. உயங் நிலைப் பாட சாலையின் குழு வெளியிட்ட அறிக்கையின்படி “எந்த ஆசிரியரும், எவ்

வளவுக்குத் தரசுகுறைவாகப் பயிற்சி பெற்றிருக்கின்றாரோ, அந்த ஆசிரியர் தாய்மொழியைக் 'கற்பிக்கத் தகுதி வாய்ந்தவரே' என்று அன்று கருதப்பட்டது. அதன்பின்னர் இந்திலூ மாறி யுள்ளது. "நல்ல தரமான, பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் தாய்மொழியைக் கற்பிக்கப் பறுப்பட்டால், கல்வியின் தரம் உயரும். மூன்னேற்றம் கண்டிப்படும்." இது பிறகு வந்த நிலையாகும்.

இலங்கையை எடுத்துக்கொண்டால், தமிழூக் கற்றுக் கொடுப்பதற்குப் பயிற்சி பெற்றவர்களும், எஸ். எஸ். சி. தேர்வில் (Senior School Certificate) சாதாரணமாகச் சித்தியடைந்தவர் கணுமே ஈடுபடுத்தப்படுகின்றார்கள். ஆனால் பட்டம் பெற்ற பட்டதாரிகளோ வேறு பாடங்களைக் கற்றுக் கொடுக்கலாம், எவ்வாறும் கற்றுக் கொடுக்கலாம் என்று பணிக் கூடங்களின் தலைவர்கள் நினைக்கின்றார்கள் போலும்.

ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற பயிற்சியும், அவர்களுடைய தரமும் திருப்திகாரமாக இல்லை. இக்கால சந்தேகிலைகளுக்குக் குறிப்பிட்டு தமிழ்மொழியின் மறுமலர்ச்சியில் நம்பிக்கை இல்லாமல் போகின்றது. ஆசிரியர்களின் கற்பிக்கும் கருவிகளான பாடநூல்கள், சொது அறிவு நூல்கள், இவையெல்லாம் போதிய அளவுக்கு இல்லை. தம் குறைந்தவையாகவும் இருக்கின்றன. பாட நூல்களைப்பற்றியும், நூலகத்தில் உள்ள பொது நூல்களைப்பற்றியும் (யர்த்திலைப் பாடசாலையின் குழு அறிக்கை) குறிப்பிடுகையில் அறிவியல் கண்ணேட்டத்துடன் இந்நூல்களைத் தொகுக்க வேண்டும், வெளியிட வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டது. பள்ளிக் கூடங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் உள்ள ஆசிரியர்களின் மனுக்கிலையும் பெருப்பான்மையான பாடநூல்களின் தம் திருப்திகாரம் இல்லை என்பதாகும். தனிநாயக அடிகளார் தாய்மொழியில் பாடசாலை நூலகங்களில் உள்ள துணை நூல்கள், குறிப்பு நூல்கள் (Reference books) எண்ணிக்கையில் குறைவுற்றி வேறு ஒரு கட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இத்தகைய நூல்கள் மாநில மொழிகளிலும், அரசுக்கும் மொழிகளிலும் (Official language of the Union) வெளிவர முயற்சி எடுக்கவிட்டால் மாணவர்களின் மொத்த வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும். ஆசிரியர்களுக்கும் தங்கள் மொழிகளில் போதிய அளவு நூல்கள் இருந்தால்தான் அவைகளால் அவர்கள் பயன் அடைந்து தங்கள் அறிவைக் காலத்துக்கு ஏற்றநாக ஆக்கிக் கொள்வார்கள். (Up to date). இவ் வேளையில், குழந்தைகளுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் தேவையான நூல்களையும் வெளியிட-

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றோம். தற்போது இத்தகைய நூல்கள் இந்திய மொழிகளில் குறைவாகவே கணம் படுகின்றன. மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் மக்களுக்குத் தேவையான நூல்களை வெளியிடுவதில் ஆர்வம் காட்டவேண்டும். நூல்களை வெளியிடும்போது தாத்தை மட்டும் பார்க்காமல் அச் சேற்றும் முறை, நூலுத் தொகுக்கும் முறை, விளக்குவரைகள் இவைபற்றி இன்னும் அக்கறை எடுத்தால் நலமாக இருக்கும். நல்ல நூல்களை வெளியிடும் அச்சக்ததாருக்கு ஆதாவை அரசு வழங்க வேண்டும். தமான நூல்களை வெளியிடுவோருக்குப் பரிக்களை வழங்கி ஆதாவையும், ஊக்கத்தையும் நல்க வேண்டும்.

தாய்மொழியைக் கற்பித்தலில் சறுபயிற்சி அளித்தாக வேண்டும். இனம் உள்ளங்களில் நூல்களைப் பொருள் தொடர்பான வரையறைகளையும் (Definition) இலக்கணச் சொற்றெருட்சொன்றுக்கும் மனமாம் செய்ய மாணவர்களை வற்புறுத்துவதால் அவர்கள் உள்ளத்தில் மொழித்தொடர்பான பாடங்கள் என்றாலே அவர்களுக்கு வெறுப்பு உண்டாகும் என்பது தீண்ணம். சாதாரண உரைநடையே படிக்கத்தெரியாத இனம் சிறுர்களுக்கு இப்படிச் செய்வதின்மூலம் விக்தி மனப்பாய்கை நாம் உண்டு பண்ணுகின்றோம். மொழியின்மேல் ஆர்வத்தையும், விருப்பத்தையும் அவர்கள் இதயத்தில் தோற்றுவிக்க எளிமையான கலவையுள்ள நூல்களை வெளியிடவேண்டும்.

தாய்மொழியை அல்லது மாநிலமொழியை வளியுறுத்தும் வேளையில் சீழ்கண்டவற்றைக் வெளிக்கவேண்டும் என வேண்டுதேன் விடுக்கின்றோம் :

(அ) மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு அம்மொழி கற்பிக்கும் முறைகள்க்குப் பற்றிக்கொண்டு கற்பித்தல்.

(ஆ) பல்வேறு நிலையில் உள்ள மாணவர்கள் படிப்பதற்குரிய உரைநடை, செய்யுள்போன்ற நூல்களைத் தம் குறையாமல் வெளியிடுவின்றவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளித்திடல் வேண்டும்.

இப்போது வெளிவருகின்ற பாடநூல்கள் திருப்திகாரமாக இல்லை. இன்னும் பள்ளுக்கு முன்னேற்றம் செய்ய இடம் உண்டு. இப்போது வெளியிடப்பட்டுள்ள பாடநூல்களின் தாளின் தரம் மலிவானது; அச்சேறியதிலை மேசானாது; விளக்குவரைகள் தெளிவற்றன; அச்சுப்பிழைகள் ஏராளம். இப்படிப்பட்ட நூல்களை மாணவர்களிடம் கொடுத்தால் நூல்களைப் படிக்க மாணவர்களுக்கு விருப்பம் வருமா? அத்தகைய நூல்களைப் படிப்பதற்கிறதான் இன்பம் வருமா?

ஆங்கிலதாட்டுலே பத்து முதல் பதினைத்து ஆண்டு பாடசாலைப்படிப்பின் பின் (post-school reading) ஒருவருக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டிய சொல்லின் எண்ணிக்கை ஜூந்து இலட்சம் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சாசரி மூப்பதாயிரம் சொற்கள் கொண்ட நூற்று எழுபத்தைத்து நூல்களை ஒருவர் படித்தால் ஜூந்து இலட்சம் சொற்களை ஒருவர் அறிந்து வெள்ளலாம். இது ஆங்கிலதாட்டுப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் இடையே தட்த ஒரு கணக்கெடுப்பில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செய்தியாகும். ஆனால் தமிழை எடுத்துக்கொண்டால் சாசரி பத்தாயிரம் சொற்களைக்கொண்ட ஒரு நூல் என்ற கணக்குப்படி மாணவர்கள் ஜூந்து (ஜூந்து X நூறு) நூல்கள் படிக்கவேண்டும். பயணம், நிவாஸ், காதல், வரலாறு, பொது அறிவு நூல்கள், அறிவியல், மர்மக்கதைகள், வாழ்க்கை வரலாறுகள், சமயம் போன்ற நானூறு நூல்கள் படித்தால் நாறு இலட்சம் சொற்களையாவது ஒருவர் அறிந்திருப்பார். இப்படிப்பட்ட நாறு நூல்களையாவது தமிழில் தெரிந்தெடுப்பது மிகவும் உள்ளதமான செயலாகும். “ராயின்சன் குருசோ”யின் நூல்கள், பூச்சிகளைப் பற்றிய நூல்கள், பயணக் கண்டுபிடிப்புக்கள் தொடர்பான நூல்கள், “நிலாஷுக்குப்பயணம்” போன்ற நூல்கள் ஏராளமாக இல்லை. இத்தைய நூல்களை இளைஞர்களுக்கென மொழிபெயர்த்த வர்கள், மொழிபெயர்க்கின்றவர்கள் அப்படியே கதைகளைச் சுருக்கித்தருகின்றனர். மொழிபெயர்க்கும்போது செயற்கைச் சொற்களின் டப்போகத்தாலும், சொல் சிலம்பத்தாலும், மூல நூல்களில் உள்ள சில கல்விசார்பான கருத்துக்கள் அவற்றின் மதிப்பை இழக்கின்றன. மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் நூல்களைப் படிக்க வேண்டுமாயின், வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய கலையுள்ள அனுபவங்களைக்கொண்ட மூல நூல்களை வெளியிடவேண்டும். இளைஞர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளையும், அழகுணர்க்கிகொண்ட வாழ்க்கையைக் (Aesthetic life) கருவாகக் கொண்ட நூல்களையும் செய்யன் நூல்கள் வாயிலாகவும் வெளியிடலாம்.

இன்று தமிழை விரும்பிப்படிக்க வருகின்ற இளைஞர்களுக்கு நாம் கொடுப்பது முதுரைகள், சங்காலத்தில் இருந்து விளங்க முடியாத சில ஆழமான செய்யுள் பகுதிகள் போன்றனவாம். இவை தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாக எடுத்துப்படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பகுதிகளாகும்.

ஆங்கில நூல்களைப் படிக்கின்றவர்களுக்குப் பல்கலை நூல்கள் உண்டு. நகைச்சலை இலக்கியங்கள், விதோதக்

கைதகள் இப்படிச் சுவையான இலக்கியங்கள் பல உண்டு. இப்படிச் சுவையை கூட்டுவின்ற நாவ்கள் தமிழில் குறைவாகும். நாம் நமது தமிழ்ச் செய்தித்தாள்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கும் ஏராற்றம்தான், நம் மாணவர்கள் விரும்புகின்ற பல்கலை கைத் தருவதில்லை. நம் தமிழ்ச் செய்தித்தாள்களில் கருக்கம், நுனுக்கம், கட்டுப்பாடு போன்றவற்றைக் காண்பது அரிது. நமது தமிழ்ச் செய்தித்தாள்களில் வெளிவருகின்ற வெளிநாட்டுச் செய்திகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றது. பலர் ஆங்கிலச் செய்தித்தாள்களிடம் இருந்தே அத்தகைய செய்திகளை அறிய விரும்புகின்றனர். ஆங்கிலச் செய்தித்தாள்கள் தரும் வாசிக்கும் விடயங்களைவிட நம் தமிழ்ச் செய்தித்தாள்கள் குறைவாகவே தருகின்றன. நம் தமிழ்மொழியில் சுற்றுலா இலக்கியம் வளர்க்கி பெறுவதற்கு இன்னும் பல மைல்க்கல் தொழிலும் நடத்தாக வேண்டும்.

நமது பாட நூல்களில் நூல்களிப் பகுதுக்களை வெளியிடக் கூடிய சொற்களைக் கையாளவதிலையே கவனம் செலுத்தப் பட்டிருக்கின்றதே ஒழிய மெரழிதியலின் சொல்லாட்சி (linguistic power) பற்றி அக்கறை எடுத்ததாத் தெரியவில்லை. அறிவியல் வகுப்பு நடத்துகின்ற ஆசிரியரிடம்கூடத் தம் பாட்டுதொடர்பான நூல்களிய சொற்றெலுட்களை அறிந்து வைத்திருப்பார். ஆனால் பேச்சுவள்ளமையுடன் சுவைபட வகுப்புக்களை நடத்துகின்றாரா என்பது ஜயப்பாடாகும். அதிகமான சொற்கள் தெரிந்து வைத்திருப்பதையிட, சொல்லாற்றல் மிக்கவராக விளங்குவதே சிறப்பாகும். இந்த இளைஞர்கள் விதமாகச் சொல்வதிலும் வேறுபாடு உண்டு அல்லவா? “அவன் கடைசியாகப் போக இருக்கும் இடத்தைப்பற்றி அவனுக்கு நிச்சயமாக இன்னும் தெரியாது.” இப்படி ஒருவர் பேசுகின்ற கூற்றுக்கும், “தன் இறுதி முடிவைப் பற்றி இன்னும் அவனுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியாது.” என்று சொல்வதற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறதல்லவா? மொழி இயலின் ஆற்றலுக்கு அதிகமான சொற்களைக் கையாளவது வேண்டத் தொத்து ஆகும்.

பள்ளிக்கூடங்களின் முதல்வர்கள் தாய்மொழியின் இலக்கணம், இலக்கியம் தெரியாதவர்களை, தாய்மொழியில் கற்பிக்கப் பணிக்கக் கூடாது.

இங்கிலாந்தில் ஆங்கில மொழியைப்பற்றிக் கூறின உற்று, உலகில் உள்ள எந்தத் தாய்மொழிக்கும் பொருந்தும். நடுடோ அறிக்கை காருகின்றது. “சில ஒற்பிடியப்பட்ட பகுவங்களில்

பாடசாலைகளில் தனிப்பட்ட பாடமாகச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் ஒரு பாடமாக ஆங்கிலத்தைக் கருதக்கூடாது. தங்கள் பாடத் திட்டங்களில் தங்கள் கருத்தை வாய்மொழியாலோ அல்லது எழுத்து மூலமோ வெளிப்படுத்தப் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். தெளிவாகவும், பொருத்தமான மொழியிலும் பேசப் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு பாடத்திலும், ஆங்கிலமொழியின் உபயோகத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஜார்ஜ் சம்சன் வழக்கமாகச் சொல்லுவது போன்று “கற்பிக்கும் ஒரு பாடமாக இருப்பதையிடத் தாய்மொழி வாழ்க்கையின் ஒரு கட்டாயமாகும். (நிபந்தனையாகும்)” என்பார்.

The Hadow Report for instance, says. “English should not be treated as a isolated subject confined to certain definite periods assigned to it in the time table. In every branch of the Curriculum pupils should be trained to express their ideas either orally or in writing in accurate and appropriate language. It will be therefore be advisable to exercise a careful supervision over the use of English in every subject.” And George Sampson in his usual vigorous manner says that the mother tongue is a condition of existence rather than a subject of instruction.”

ஆங்கிலப்பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குத் தாய்மொழியில் ஒரு கருத்தாங்கு வைப்பதின்மூலம் தமிழ்மொழியின் போதனை முறை செய்வதைப்பற்றி விளங்கிக் கூறலாம். ஆனால் பாட நூல்களோ, துணை நூல்களோ குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. இக் குறையைப் போக்குவரத்துப் பல்கலைகழகங்களோ அல்லது பயிற்சிக் கல்லூரிகளோ, மொழிபெயர்ப்பாளர்களை உருவாக்கும் பாடசாலைகளை நடத்த வழிகாட்டலாம். மத்திய நூற்றாண்டில் அராயியர்களும், ஜேரோப்பியர்களும் கிரேக்கர்களின் சிந்தனைகளைக் கற்றுக்கொள்ளவும், சீனர்களும், யப்பாளியர்களும் இந்தியச் சிந்தனையைக் கற்றுக்கொள்ள இதே முறையைத்தான் பின்பற்றினார்கள். பள்ளிக்கூட நூல்களை எழுதுவதோ, மொழி பெயர்ப்பதோ அவ்வளவு எளிய செயல் அல்ல; சொல்பற்றிய அகர முதலியில் போதிய அளவு ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டவாராகவும் விளங்கவேண்டும். தமிழ்ப்பாட நூல்கள் மாணவர்களின் மொழி இயல் வளர்ச்சியில் அதிக கவனம் செலுத்தினாராகத் தெரிய வில்லை. இவ்வகையில் உள்ள சில பாடசாலைகளில் ஆனால் குறிப்பிட்டுக்கீர்த்தி ஆங்கில மூலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட

தமிழ்மொழிபெயர்ப்புக்கள், பல்கலைக்கழகத்தின் சில வகுப்புக்களில் நடத்தக்கூடிய பகுதிகளாக விளங்குகின்றன. ஆனால் வகுப்புக்குரிய மாணவர்களின் மனைநிலைய, மொழி இயல் தன்மையை விளங்கிக் கொள்ளாமல் சங்க இலக்கியத்தில் தாங்கண் பெற்ற தமிழ் அறிவைக் காட்டப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார்கள்.

பள்ளிக்கூடங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் தமிழ் கற்பித்தல் இரண்டாம்தா நிலையிலேயே இருந்துவந்திருக்கின்றது. தமிழ் விசிவுரையாளர்களாகவோ, ஆசிரியர்களாகவோ, நியமிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் திறமையிக்கவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் வழங்கப்படல்வேண்டும். அண்மைக் காலத்திலே மொழிதொட்டாக நடத்தப்படுகின்ற ஆராய்ச்சி களில் ஈடுபட்டவர்களாக விளங்கவேண்டும். அப்பொதுதான் தமிழ் வாழ்க்கையின் கட்டாயமாக விளங்கும்.

இப்படித் தனிநாயக அடிகளார் “தமிழூக் கற்பித்தல்” என்ற ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் – தமிழ் ஆசிரியர்கள் உயர்ந்து விளங்கவேண்டும். ஏனைய துறைகளில் உள்ளவர்கள் பொருமைகளைக்கு அளவுக்குத் திறமைசாலைகளாக விளங்கவேண்டும். தகுந்த பயிற்சி பெறவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்வின்றார். பாடநூல்களின் தரம் தமிழ்மொழியில் சிறந்து விளங்கவேண்டும். ஆங்கில நூல்கள் ஆவரம்போலப் பெருகிப் பலுதத்தோல் நம் தமிழ்மொழியிலும் நூல்கள் பல தரம் குறையாமல், பல காலவிடுன் வெளிவரவேண்டும் என விரும்புகின்றார். நமது செய்தித்தான் களும் தங்கள் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள் மூலதுவகளோடு இணைந்து கெல்லவேண்டும். இறுதியாகத் தமிழ் நம் வாழ்வோடு கூலந்த ஒரு மொழியாக மலர வேண்டும் எனத் தம் தமிழ்ப்பற்றையே கொட்டியிருக்கும் தனிநாயக அடிகளார்.

5. ஆரம்பப் பாடநூல்களின் சொற்றெழுதையும் உள்ளுறையும்

(The Vocabulary and Content of Tamil Primers
and First Readers)

தனிநாயக அடிகளார் ஒரு கல்விமான், உளவியல் மேதை, கல்வியைப்பற்றிச் சிறந்த கொண்டகை கொண்டவர். முதியோர் கல்வி, பாலர் கல்வியைப்பற்றிவியலாம் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். குழந்தைகளின் கல்வியில் பெரிதும் அக்கறை எடுத்தவர். இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், மலாயாவிலும் பாலர்களுக்கென வெளியிடப்பட்ட பள்ளிநூல்கள் பற்றி முத்தின்கள் ஏடான “Tamil Culture” இதழுக்கு ஒரு திறனுய்வுக் கட்டுரை இருபத்தைந்து அல்லது முப்பதாண்டுகளுக்கு முன் எழுதியிருந்தார். அக் கட்டுரையில் இருந்து சில செய்திகளை நாம் தருகின்றேம்.

ஆங்கில நாட்டில் இருபத்தைந்து அல்லது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் குழந்தைகளுக்குச் சிரிய ஆரம்பப் பாடநூல்களை “ஓவி” (Phonic) கொண்டும், தெடுக்கணாக்கு (Alphabetic) கொண்டும் அமைத்துக்கொண்டார்கள். இம் முறையையே நமது குழந்தைகளுக்கென வெளியாகிய பாட நூல்களும் பின்பற்றின. தனிநாயக அடிகளார் மேற்கூத்திய நாடுகளிலும், தமிழ்நாடு, இலங்கை, மலாயா போன்ற நாடுகளிலும் வெளியாகிய குழந்தை நூல்களை ஒப்பாய்வு செய்துள்ளார். குழந்தைகள் தமிழ் நூல்களை தன்கு படிப்பதற்கும், தமிழ்க்கல்வி நன்கு வெற்றி பெறுவதற்கும் நல்ல கற்பிக்கும் முறைகளையும், ததுதியான பாட நூல்களையும் வெளியிட வேண்டும். அப்பொதுதான் பாலர் வகுப்புக்கள் கலைபாளையாகவும், ஆசிரியர்—குழந்தை உறவு முறைகள் சிறப்பான தாகவும் அமையும். இரண்டு வகையான ஆரம்பப்பாட நூல்கள் சென்னை மாநிலக்கல்வித்துறையாலும், இலங்கை, மலாயகாலித் துறைகளாலும், பாடநூல் குழுவினராலும் வெளியிடப்பட்டன.

ஒத்து வகை : ஆறு வெவ்வேறு ஆரம்பப் பாட நூல்கள். A, B, C, D, E, F, G, ஆறு வெவ்வேறு வெளியிட்டாள்களால் வெளியிடப்பட்டன.

இரண்டாவது வகை : ஐந்து வெவ்வேறு ஆரம்பப் பாட நூல்கள் ஐந்து வெவ்வேறு வெளியிட்டாள்களால் வெளியிடப்பட்டன. அவை, 1, 2, 3, 4, 5 என எண்ணிக்கையிடப்பட்டன.

தனிநாயக அடிகளார் இவ் இருவகையான பாடநூல்களைப் பற்றியும் கூறும் குறை திறைகளை இங்கு தொகுக்கு என்போம். தனிநாயக அடிகளாரின் குருத்துப்படி குழந்தைகள் 247 தமிழ் எழுத்துக்களைச் சொற்களில் கண்டு அறியும் வகையும், எல்லா 247 தமிழ் எழுத்துக்களையும், அங்கு ஒன்று, இங்கு ஒன்றாகப் பார்த்தல் கேட்டல் முறைப்படி கற்றுக்கொடுத்தல் தவறாகும்.

“But it does not require much experiment to prove that it is injurious to Children’s interests to teach the auditory and visual patterns of all the 247 Tamil Characters in isolation to children before they may begin recognising them in words.”

ஐஓப்பிய – அமெரிக்கப் பாடசாலைகளில் பாலர்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற எந்த ஒரு தனி முறையும் ஒன்றையிட ஒன்று உயர்ந்தகு என்று கூறுமுடியாது. ஓவி (phonetic) தெடுக்கணக்கு (alphabetic) முறைகள் ஓவிகள், சொற்கள் கொண்டு ஆரம்பித்து வாசிக்கும் திறனை உண்டுபண்ணுவதாகும். இப் முறைகளை எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்தல் எனத் தமிழில் கூற வரப். சொல்லும் (Word) வசனமும் (Sentence) என்ற முறைகள் வாசிப்பதில் உள்ள பொருளை உணர்ந்துபொள்வதைக் குறிப்பிடும். முதல் முறையால் (ஓவி, தெடுக்கணக்கு) பயிறும் குழந்தைகள் அச்சில் உள்ள எழுத்துக்களையும், புதிய எழுத்துக்களையும் கண்டுபிடிக்கின்றார்கள், ஆனால் அவை உணர்ந்தும் பொருளை அறிவதில் ஆர்வம் குறைகின்றார்கள். இரண்டாம் முறையால் (சொல்லும், வசனமும்) பயிறும் குழந்தைகள் பொருளை உணர்வதில் (Contents) பெரிதும் ஆர்வம் கூட்டுகின்றார்கள். ஆனால் சொற்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் வேகம் குறைந்துவர்களைக் கணப்படுவதின்றும், குழந்தைகளுக்கு இரண்டு முறைகளையும் கற்பித்தல் நல்லது எனக் கருதப்படுகின்றது எந்த முறை நல்லது என்று கேட்டால் இரண்டு முறைகளும் வேதை.

E. செந்தோல் (Sendall) என்பவர் குழந்தைகளுக்கிணங்க எழுதிய ஆரம்பப் பாடநூலில்பற்றிக் கூறுகிறீர்கள். சில தவறுகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். பள்ளிக்கூடத்துக்குச் செல்லாத தொடக்கநிலையில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஒன்றே எழுத்துக்களைச் சொல்லிக்கொடுப்பது பயன்ற செயல். இங்குறியிடுகள் அக் குழந்தைகளின் தேவைகளுக்கும், அனுபவத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவை என்பார் அடிகள். இக்கால கட்டத்தில் சிராமப்புத், நகரப்புற இடங்களில் வாழ்கின்ற எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் பொதுவான ஒரு சொல் தொகையைக் கையாள வேண்டும் என்பார் அடிகள். ஐவர், ஒப்பந்தம் போன்ற சொற்கள் முதல் வகுப்பில் படிக்கின்ற குழந்தைகளின் சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்ட சொற்களாகும். ஈசன், ஓடம், ஒளவை, ஒளாடம், எஃகு, அஃது போன்ற சொற்கள் அசாதாரண சொற்களாகும். முதலாம் வகுப்பிற்குப் பிறகு இக் சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம். உறி, ஏருது, ஏற்றம், இரதம், ஈச்சமரம் போன்ற சொற்கள் பட்டணத்துக் குழந்தைகளுக்குச் சாதமான சொற்களாக இல்லை. ஒட்டகம், அங்கம் என்ற சொற்கள் சிராமத்துக் குழந்தைகளுக்குச் சாதமான சொற்களாக இல்லை. மிருக்காட்சி சாலைக்குப்போய்ப் பார்த்தி நந்தால்கூட இச்சொற்கள் பழக்கமான சொற்களாக இல்லை. குழந்தைகளுக்கிணப் பாடநூலில் உள்ள 91 சொற்களில் 24 சொற்கள் கேள்விக்குறியினால் பாடநூலில் உள்ள சில சொற்களான ஈஞ்ச, ஆயுள், இல்லம், ஒற்றர், ஒலம், கௌதாரி, யெளவளம், ரெனத்திரி, வெளக்கீம், செனக்கீயம் போன்ற சொற்கள் குழந்தைகளின் அனுபவத்துக்கும், ஆர்வத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட சொற்களாம். இந்தக் குழந்தைகளின் ஆரம்பப் பாடநூல்களில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சொற்களைவும் பெயர்க்க சொற்களாகவே இருக்கின்றன. குழந்தைப் பருவத்தில் குழந்தைகளின் செயலை எடுத்துக்காட்டுகின்ற விளைப் பெயர்கள் குறைவாகும்.

இரு, ஒடு, ஆடு, எறி, ஏறு போன்ற குழந்தைகளின் செயலை விளக்குகின்ற சொற்கள் பலவற்றை அடிக்கடி குழந்தைகளுக்கான பாடநூல்களில் சேர்க்கவேண்டும் என்பார் அடிகளார்.

குழந்தைகள் எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக அவற்றை அடிக்கடி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கும்.

ஆரம்பநூல்—“அ”

Primer. A அனில், அம்பி, ஆடு, ஆணி, இலை, இறுது

Primer. F அம்மா, அப்பா, அண்ணு, ஆடு, ஆமை, ஆணி, இலை, இறுது, இறுது, இடையன்.

சொற்களைத் திருப்பிக் கொல்லுதல் நூலில் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. சொற்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும், முதிர்ச்சி யுள்ள வாசிப்புக்கும் குழந்தைகளைப் பயார்ப்படுத்தப் படிய சொற் களைப் பதினைந்து தடவை அல்லது இருபது முறை திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும்.

குழந்தைகளின் பேச்ச வழக்கில் அடிக்கடி வருகின்ற சொற்கள் இவையானும்.

Primers	1	2	3	4	5
அம்மா	3	2	4	1	0
அப்பா	2	1	3	1	0
அண்ணு	2	0	2	0	2
அக்கா	4	0	3	1	1
இலை	4	1	4	0	1
ஈ	9	1	1	0	0
உப்பு	2	0	0	0	0
ஐசி	4	1	3	0	1
ஈஞ்சல்	0	0	2	1	2
எடு	3	1	2	0	0
ஏறி	2	0	0	0	0

குழந்தைகளுக்கு அறக் கருத்துக்களை நுண்பொருள்மூலத் தொல்க்கூடாது. அவர்கள் கானும் பருப்பொருள்மூலம், அவர்கள் சந்திக்கும் ஆட்கள்மூலம், செயல்கள்மூலம், நிகழ்ச்சிகள் மூலம் உணர்த்தலாம் என்பார் அடிகளார்.

“The teaching of morals and good clear habits, through abstract instruction and an anxiety to inculcate ethical terms and norms is almost overdone in the primers. The-

Compilers have not realised that at the age children use these primers, they learn ethical norms and ideas through concrete situations and through identifying them with particular actions and persons."

(Dr. X. S. Thani Nayagam)

குழந்தைகளுக்கு வகுப்புகளை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்குக் கதைக்கூறுகளும், ஒருவருடைய தனிப்பட்ட சொந்தமான கதைகளும் நல்ல பல்ளைக் கொடுக்கும். இங்கு "எங்கள் வீடு" என்ற ஒரு பாடம் இருக்கிறது. நல்ல குழந்தை நூல்களை எழுது கிண்றவர்களுக்கு இப் பாடம் ஒரு விளக்கமாகவும், எடுத்துக் காட்டாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. எ-டு:

எங்கள் வீடு

இது எங்கள் வீடு. இங்கே அப்பா இருக்கிறார். நானும் அப்பாவும் அம்மாவும் இங்கே இருக்கிறோம். எங்கள் வீடு இது. எங்கள் வீட்டில் ஒரு நாய் இருக்கிறது. அது நல்ல நாய். எங்கள் நாய் கடிக்காது. "வள் வள்" என்று குமிக்கும்.

இச்சிறிய பாடத்தில் குழந்தை அடிக்கடி பேசும் சொற்களே கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. வீட்டில் உள்ள பொருள்களை அடுக்கிக்கொண்டு போவதையிடக் குழந்தையின் விநுப்பத்துக் கேற்ற சொற்களும், பொருள்களும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இப் பாடத்துக்குத் தனிப்பட்ட கதை கூறும் கூறுபடு ஒரு தொடர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவிற்று.

கவிதை

குழந்தைகள் இசையில் பெரிதும் நாட்டம் கொண்டவர்கள். எதுகைமோளையில் விருப்பம் கொண்டவர்கள். எனவே எளிய இசையுள்ள கவிதையை அறிமுகப்படுத்தலாம். பாரதியாருடைய, தேசிகவிநாயகம் பின்னையுடைய குழந்தைப் பாடல்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். அம்புவிமான், நிலா, கைவீசம்மா போன்ற பாடல்களைச் சொல்லிக்கொடுத்து ஆடச் சொல்லவாம். கழகத்தால் வெளியிடப்பட்ட "என் நாய்" "மழை" போன்ற கவிதைகள் அறங்களைக் கொண்டுகையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும், சிறு குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றேருக்கலூக் கொல்லிக் காட்டுவதையும் நான் கேட்டு மகிழ்ந்திருக்கின்றேன். நாய், சேவல், பசு, கன்று போன்ற தேசிக விநாயகம் பின்னையின் கவிதைகள், பாரதியின் குழந்தைக் கவிதைகள் எல்லாம் மிகப் பொருத்தமானவையாகும்.

ஆரம்பப் பாடநூல்களின் சொற்றெழுதையும் உண்ணுதையும் 173

இக் குழந்தைப் பாடல்களில் குழந்தை அடிக்கடி பயன்படுத்தும் சொற்கள், அவர்களுடைய உணர்வுகள், கற்பணகள், அவர்கள் உலகம் எல்லாம் தத்துப்பாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சொற்கள் குழந்தைகளின் மனத்திலே உருவக்களைக் கொள்ளுவரக்கூடியவை. கவியனி தேசிக விநாயகம் பின்னையின் "பசு", "கன்று" போன்ற கவிதைகள் எல்லாக் குழந்தைப் பாடநூல்களிலும் சேர்க்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

தொட்டத்தில் மேயுது வென்னைப்பக—ஏக்கே
நால்விட்குதிக்குத கஞ்சகுட்டி
முத்தம் சொடுக்குது வென்னைப்பக—ஏக்கே
முட்டிக்குடிக்குத கஞ்சகுட்டி.

பாரதியாரும்,

கிள்ளஞ்சிதை குகுவிபோலே—ஏ
திரிக்கு பந்தே வா பாப்பா.
வன்னைப் பந்தவெனைக் கஞ்சு—ஏ
மாதில் மிழுஷ்சி சென்னா யப்பா.

என்று பாடியிருக்கின்றார்.

இப்படி அடிகளார் குழந்தைக் கல்லியில் ஈடுபாடுகொண்டு, பல குழந்தை இலக்கியம், குழந்தைப் பாடநூல்கள் பல இயற்கை வதற்குப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பல ஆலோசனைகள், அறிவுரைகள், வழிகாட்டுதல்கள் மூலம் குழந்தைக் கல்லிக்கு ஆக்கமும், ஏற்றமும் தந்துள்ளார்.

6. தமிழர்கள் பூக்கள் கொண்டு எல்லாம் சொல்லிவிட்டார்கள்

தனிநாயக அடிகளார் இயற்கையையும், சிறப்பாகப் பூக்களையும் நேசித்தவர் எனக்கண்டோம். அடிகளார் எழுதிய கட்டுரைகளுள் இக் கட்டுரை மிகவும் சுவையான கட்டுரையாகும். “Tamil Culture” என்ற இதழுக்கு அடிகளார் “The Tamils said it all with flowers” என்று தலைப்பிட்டு இக் கட்டுரையை எழுதி இருந்தார். அடிகளார் இக் கட்டுரையில் தமிழர்கள் வாழ்க்கையில் எவ்வாறெல்லாம் பூக்கள் இடம் பெற்றன என்பதை அவசிப்பார்க்கின்றார். இங்கு அடிகளாரின் பூக்கள்பற்றிய கிந்தனைச் செலவுத்தை உங்கள் முன் வைக்கின்றேன். படியுங்கள். கவையுங்கள்.

இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த மக்களால் இயற்கையை நேசிக்காமல் இருக்க முடியாது. புலவர்களும் மக்களும் இயற்கையைப் பெரிதும் விரும்பியும், அன்பு செய்தும் வந்தார்கள். இயற்கையோடு பின்னிப்பினைந்து வாழ்க்கை நடத்திய மக்களிடம் இருந்து புலவர்கள் வந்தார்கள். புலவர்கள் இயற்கையைப்பற்றி எழுதியதெல்லாம் படித்து மக்கள் இன்புற்றார்கள்.

குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே தமிழர்கள் பூக்களையும் செடிகளையும் விரும்பவும், நேசிக்கவும் தொடங்கினார்கள். அன்று குழந்தை தன் வீரத் தந்தையை முதல் தடவையாகக் கண்டதும், அவர் கழுத்தில் போரைக் குறிக்கும் பூஷாகை அணிந்திருப்பதையே கண்டான். அரசர் போருக்கு சிய ஆடை அணிகலன் கண்டனும், பூக்களால் ஆன மாலைகளுடனும், தம் மகனுக்குத் தம்மைக் காட்ட வேண்டும். தன் தந்தை ஒரு வீரன் என்பதைக் குழந்தை தன் முதல் பார்வையிலேயே உணர வேண்டும். அரச கட்டிலில் அமர இருந்த வாரிசு பிறந்த ஓர் இரு நாட்களின்பின் அரசன் தனளை இப்படிக் காட்டிக்கொள்வது வழக்கமாயிருந்தது. பழந்தமிழர்கள் மத்தியிலே இத்தகைய வீர உணர்க்கி இருந்து வந்தது. (புறம் 100) குழந்தைகளின் முன் உச்சி முடியில்கூட ஒரு சில பூக்கள் இருந்து அவர்களை அழுக செய்தன. தலைவன் தன் தலைவியையிட்டு வேற்று நாடு செல்ல இருந்தான். அவன்

அவன் முன்னே சென்று அமைதியாக நின்றார். அவன் இதழ் ஓரத்தில் இருந்து இயல்பாகப் புன்னாக வரவில்லை. அவன் கணக்கொல்லாம் குணமாயின. அவன் எழில் முகம் அவர் தம் பயணத்தை மேற்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தது. அவன் தன் கைக்குழந்தையைத் தன் மார்போடு அணிந்து அவன் முடியில் இருந்த யணமிக்க மலர்களை மணத் தாள்; முகந்தாள். அவன் விட்ட ஏக்கப் பெருமுக்கினால் பூக்களே வாடின. அவ்வளவுக்கு அவன் விட்ட பெருமுக்க வெப்பமாயிருந்தது என்பதை அகநானுரை ஐந்தாவது பாடன் அழுகைச் சித்திரிக்கின்றது. (அகம் 6)

இளஞ்சிருங்கள் தாங்கள் விளையாடும் பொம்மைகளோடு சேர்த்து, பூக்களால் செய்யப்பட்ட பொம்மைகளையும் சேர்த்து விளையாடினார்கள். பலதாப்பட்ட வயதைச் சேர்த்த இளஞ்சிருங்கள் மரங்களின் திழவின்கீழ் விளையாடினார்கள். மரங்களின் அடியின்கீழ்க் கிடந்த விதைகள், பழங்கள் இலைகள், செடிகள் எல்லாம் அவர்கள் விளையாடும் பொருள்களாயின. (மூலம் தொடை 48, நற்றினை 3 : 24; 79, 2-3 ஸ்ரீ. நற். 68, 155. புறம் 176.) புந்தோட்டங்களிலும், பூஞ்சோலைகளிலும் பூக்களையும் பறித்தும், இலைகளைப் பறித்தும், மாலைகள் செய்தும், தாங்கள் உடுத்திக்கொள்ள இலைகளிலும் பூக்களிலும் ஆடைகள் செய்தும் தங்கள் பொருத்தோக்கையும், ஓய்வுதொருவகளையும் கழித்தார்கள். நெய்தல்திலத்து மீவார்கள், திறைத்திங்கள் நாட்களில் நெய்தல் திலத்தில் காணப்படும் பூக்களைக்கொண்டு தங்களை அழுகசெய்து, கடற்கரையில் விளையாடியும், நண்குகளைப் பிடித்தும், அலைகளோடு விளையாடியும், மண்ணால் சிற்றில்கள் செய்தும் தங்கள் ஓய்வுதொருவகளைச் செலவழித்தார்கள் எனப் பட்டினப்பாலை 11; 85; 105).

அன்று நல்ல சூழ்நிலைகளைச் சுற்றித் தமிழர்கள் தங்கள் விடுகளைக் கட்டினார்கள். நல்ல புந்தோட்டத்தின் மத்தியிலே தங்கள் வீடுகளைக் கட்டினார்கள். செடிகொடிகளிலை ஆன பந்தல்கள் இருந்தன. இந்தப் பந்தவின் திழவின்கீழ்த் தலையில் அடிக்கடி விளையாடுவார். இங்கு தலையில் செடியையோ, கொடியையோ, அயங்கோ நாட்சிவாள். நாட்டித் தங்களினால் நீர் பாய்ச்சவாள். (நற்றினை 179 : 1; “இல்லெழு வயலை” 305 : 4; வாடிய வயலை. அகம். 89 : 21) சில வீடுகளில் மட்பாண்டத்தில் செடி வளரும். (அகம். 165 : 11. தாழிக்குவை வருமலர் குட்டி). தலையில் தன் வீட்கடி

விட்டுத் தன் தலைவரேடு சென்றுவிட்டால் (உடன்போக்கு) இவர் நாட்டு வளர்த்த இச் செடிகளே செவிலித்தாய்க்கு இவர் நினைவை கட்டிக்காட்டிக்கொண்டே இருக்கும். (நற்றினை 110; 305).

தமிழ்ச்சாதனில் இயற்கை அழகும், மலர்களும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றன. புலவர்கள் காதலர்கள் சந்திக்கும் இடங்களை அழுபடக் கற்பனை செய்வார்கள். இறையனுர் அகப்பொருள் உற்றுப்படி காதல் நாடகத்துக்கு இயற்கை ஒழுங்குமுறை (Nature's setting) மிகவும் முக்கியம். மிக அழகாகக் கூறப்படவேண்டும். இறையனுர் அகப்பொருள் கூறுமுன்பே இத்தகைய காதல் காட்சிகளைச் சங்க இலக்கியம் கூறியுள்ளது. வேங்கைப்பூக்களைத் தலைவி பறிக்கும்போது தலைவன் அவளைச் சந்திக்கின்றார்கள். தலைவி தன் தோழியர்களோடு திறந்த வெளியில் பூக்களைப் பறித்துக்கொண்டிருப்பார். வேங்கை மரத்தைப் பார்த்து வேங்கை, வேங்கை அல்லது புளி, புளி என்று சத்தம்போட்டால் வேங்கை மரமானது குழந்தைகள் அதன் பூக்களைப் பறிக்கச் செய்யும் அளவுக்குத் தன் கிளைகளைத் தாழ்த்தும் என்பது குழந்தைகளின் நம்பிக்கையாகும். தலைவி, தன் தோழிகளுடன் வேங்கை மரத்தின்கீழ் இவ் விளையாட்டை விளையாடுவார். புளி புளி என்று சத்தம் போடுவார். அங்கு வேட்டையாட வந்த இளம் தலைவன் இச் சத்தத்தைக்கேட்டு உண்மையான புளி என்று நினைத்து அவ்வழியே வருவார். புளி எங்கே? என்று கேட்டுக்கொண்டு தலைவன் வருவான். பெஸ்கன் (தோழிகள்) ஓர் ஆளுக்குப் பின்னால் ஓர் ஆள் ஒளித்துக்கொண்டு குப்பார்கள். உங்கள் வாய்களில் இருந்து பொய் வரலாமா? என்று சொல்லிக்கொண்டு தலைவன் விரைந்துகொண்டிருக்கும் வேளையில் தலைவரின் கண்களும், தலைவியின் கண்களும் சந்திக்கும், பேசும். (அகம். 48 : 52)

வேங்கை மரம் குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய மரமாகும். இந்மரத்துக்கும் காதலூக்கும் தொடர்பு உண்டு. வேங்கைப் பூக்கள் நூல் நிறமானவை. பார்ப்பதற்கு அழகானவை. செறுப்புத் தலைவரைக்கு ஒப்பிடுவார்கள். வேங்கைப் பூக்கள் மலைக்குமேல் சிடப்பது, புளி உறவுக்கும் காட்சியைப் புலவர்களுக்குப் புலப் படுத்தும். வேங்கை மரம் பூக்கும் காலத்துக்காக்க காதலர்கள் காந்து இருப்பன். வேங்கை மரம் பூத்தால், திருமணாக் சீக்கிரம் நடக்கும் என்பது நம்பிக்கையாகும். (பரி. 14, 11—12 ; அகம். 12).

வேங்கைமரம் மரங்களுக்குள்ளே மிகவும் திழல் கொண்டதும், அழுகுமிக்கதுமாகும். புத்த வேங்கை மரத்தின் கீழ்த்தன் தொடக்கத்தில் திருமணங்கள் தடந்திருக்கவேண்டும். வேங்கை மலர்வது காதலர்களுக்கு நல்ல சுகுனமாகும்:

வேங்கை பூத்துள்ளது—எனவே திருமணம் செய்யும்படி தலைவி தலைவனை வேண்டுவாள். தலைவி தோழியைப் பார்த்து இதோ! வேங்கை பூத்துள்ளது. என் தலைவர் தம் பயணத்தை முடித்துவிட்டு வெகுனிரைவில் வந்து திருமணம் செய்து கொள்வார் என்பாள். (அ.ம். 2. கலி. 38; நற். 206; அகம். 378).

இளம் மணமக்கள் வேங்கைப் பூவால் தங்களை அழுபடுத்திக் கொண்டு திருமணக்கோலத்துடன் காணப்படுவார்கள். திருமண நிகழ்ச்சிகள், நடனங்கள், கொண்டாட்டங்கள் வேங்கை மரத்தின் கீழ் நடைபெறும். (நற்றினை. 313 ; வலி. 14 குறு. 241)

குறுந்தொகையில் ஓர் அழகிய உருக்கமான பாடல் உண்டு. வேங்கை பூக்கும் காலத்தில் தான் வருவதாகக் கூறிய தலைவன் வரக் காலம் தாழ்த்துகின்றார்கள். ஆனால் வேங்கை மரமே உரிய காலத்தில் பூக்க மற்ககவில்லை. இச் காட்சியைக் காணும் தலைவி தன்னை அறியாமலே அழுகின்றார்கள். (குறு. 241) அல்லது (நற். 241)

தங்கள் களவுக் காலத்தில் வேங்கை மலர்களையே காதலர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் கையுறையாகக் கொடுக்க விரும்பினார். வேங்கை மரத்தின் கீழ் மலர்மாலைகளைத் தங்களுக்குள் மாற்றிக் கொண்டனர், (நற். 313) தலைவன் தன் கொண்டுவந்த பூக்களைக்கொண்டு தன் தலைவியின் கூந்தலில் குடுவான். (குறு. 312. 5) “கூந்தல் வேய்ந்த விரவுமலர் உதிர்த்து”—குறு நிலமன்னர்கள் பூச்செண்டுகளையும், இலைகளால் ஆள் ஆடைகளையும், இடையில் அணியக்கூடிய இலையாலான இடை ஆடைகளையும் அன்பளிப்புச் செய்தார்கள். (குறு. 214 ; சீ. குறு. 333, 342 ; பரி. 6 ; 66 ;)

தலைவன் ஒருவன் தலைவிக்குத் தன்மலையில் இருந்து சில பூக்களை அன்பளிப்பாகக் கொண்டுவந்தான். தோழி தலைவனைக் கடிந்துகொள்கின்றார்கள். நீங்கள் வந்து போவதில் அக்கம் பக்கத்தில் அலர் உண்டாகின்றது. களவில் சந்திப்பதை நிறுத்தி விட்டு விரைவில் தலைவியைத் திருமணம் செய்துகொள்வது சிறந்தது என்கின்றார்கள் தோழி. “முருகனுக்குரிய எங்கள் மலைகளில்கூட இத்தகைய பூக்கள் பூக்கின்றன” என்று கூறிய

தலைவிக்குத் தலைவன் கொண்டுவத்து பூக்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவில்லை. (குரு. 1).

தலைவி ஒருமுறை தலைவனைக் காதலிக்கத் தொடங்கினால், அவனேனுடு தொடர்புள்ள ஒவ்வொரு பொருளையும் ஆவலோடு விருப்புகின்றார்கள். இயற்கைப்பொருட்கள், அவன் இருக்கும் மலைகள், அந்த மலைகள் மேல் செல்லுகின்ற மேகங்கள், அவன் இருக்கின்ற மலைகளில் இருந்து வருகின்ற தண்ணீரைக் கொண்டுவருகின்ற ஆறுகள், குளங்கள், மலை அருவியில் இருந்து ஓடிவருகின்ற செடிகளையும், சொடிகளையும் அவன் பெரிதும் விரும்புகின்றார்கள். தலைவி தன் தோழியிடம் இவ்வாறு கூறுவார்: “இப்பொழுது வரையும் அவர் இருக்கும் மலைகளைப் பார்த்து ஆறுதல் அடைந்தேன். ஆனால் இப்போது மாலை நேரமாகின்றது. ஆற்கடலில் கப்பலானது அமிழ்வதுபோல், மெல்லிமெல்ல அவர் இருக்கும் மலை மறைகின்றது” என்கின்றார்கள் தலைவி. (குறு. 240) இன்னெனுரு தலைவி சொல்கின்றார்கள்—நான் என் தலைவனுடைய மலைகளைக் கண்டுகொண்டேன். துன்பமுடிய மறைந்துவிட்டது என்பார். (குறு. 249)

தலைவரின் பிரிவின் போது இயற்கையில் உள்ள பொருள்கள் அவனைத் தேற்றுகின்றன. தன்னுடைய தலைவரேடு நொடர்பு கொண்ட மலையைத் தலைவி விரும்புகின்றார் என்பதற்கு ஒளவை ஓர் அழகிய பாடமூல நமக்குச் சூற்றுதலையில் தந்திருக்கின்றார்.

"அவன் மகன் அவன் மகனே
யாவுக்கூப் பன்ன என்னும் கட்டும்
அவன் மகன் பாடுக பாட்டுத்
இன்றும் பாடுக பாட்டுத் தா
என்னும் குற்றம் பாடிய பாட்டுத்." (கு. 88)

தலைவர்களைப் பிரிந்து வாடுகின்றார். தோழியர்கள் வந்து அடியேய் எப்படி நீ இத் துண்பத்தைத் தாங்கிக்கொண்டாய்? என்று கேட்டபோது அவள் சொல்கின்றார். தன் தலைவர் இருக்கின்ற மலையில் இருந்து இரவு பெய்த மழையினால் காந்தன் செடி. ஒன்று அடிப்பட்டு இங்கு வந்து விழுந்தது. நான் அதை ஏடுத்தேன். என் தலைவருடைய மலையில் இருந்து அது வந்த நால் அதைப் பலமுறை முத்தம் செய்தேன். அதை என் தொட்டதறில் நாட்டினேன். அச் செடியைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் மகற்கி அடைகின்றேன். திருமண நாள்வரையும் காத்திருக்கிறேன். என் தாய் நான் ஆற்றில் இருந்து ஏடுத்து

தமிழ்கள் பூக்கள் வெள்ளி ① எல்லாம் சொல்லியிட்டார்கள் 179

வந்த செடியை என் தோட்டத்தில் நாட்டுவதைக் கண்டார். அவள் ஒன்றுமே பேசவில்லை. அவள் ஒன்றும் பேசாமல் இருந்ததற்கு—அவள் நல்ல குணத்திற்கு அவசிக்கு விண்ணக்கத்தைக் கொடுத்தாலும் அது போதாது என்கிறீர் தலைவி. (குற. 361)

திருமணச் சடங்கின்போதுகூட பூக்களின் இதழ்களும், நெல்தானியங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. மண அறைக்குள் மணப்பெண்ணை அமைத்துச் செல்லும்ன், முழுந்தைப் பேரூ கொண்ட நான்கு பெண்கள் பூக்களையும், தானியங்களையும் மணப்பெண்ணின்மீது தூயி இவ் வார்த்தைகளைக் கூறுவர்: “கற்பில் நின்று தவறாமல் நீ நன்மை செய்வாயாகி கணவறுக்கு என்றும் நல்ல துணையாய் இருந்து அவரை என்றும் அன்பு செய்வாயாக.” (அகம். 86) - திருமணச் சடங்கின்போது மலர் களாலாள கடவுளின் உருவத்தைச் செய்து வேங்கைமலர்கள் புற்கள் நடுவே வைத்து வணங்கினர். (காண. அகம். 136)

காதனில் தோல்வி அடைந்த நம்பவள் ஏருக்கமாறு
அணிந்து மடல் ஏறினான். (கு. 17; 182; ந. 220)

தமிழர்கள் பூக்கள் கொண்டு தங்கள் அன்றை, காதலை, நட்டை, விருந்தோம்பலை, வறுமையை, தேவைகளைச் சொன்னார்கள். அந்தியர்கள் தங்கள் கிராமங்கள் வழி யே தங்கள் பயணங்களை மேற்கொண்டால் அன்பின், நட்பின், அடையாளமாகப் பூக்களை அன்பளிப்புச் செய்தார்கள். (மஹபட்டாதாம் 428)

மதுரையில் இருந்து திருப்பாங்குன்றம் வரையும், ஏறத்தாழ நான்குமூலி தூரம் வரையும் உள்ள விதிகள் மலர்களால் அணி செய்யப்பட்டிருந்தன. திருப்பாங்குன்றத்துக்குச் சென்ற திருப் பயணிகள் தங்களோ மலர்களால் ஒப்பளைசெய்து இருந்தனர். ஆண்களும், பெண்களும் சமய—சமூக நிகழ்ச்சிகளின் போது அதிகமாக மலர்மாலைகளை அணிந்து சென்றனர். (பரிபாடல் 19, 15-18) புவலர்களும் பாஸர்களும் அரசர்களின், குழுமில மன்னர்களின் புகழைப் பாடச் சென்றபோது யானைகளும், நிலங்களும், பட்டுப்பொருட்களும் மட்டும் பெறவில்லை; பொற்றும்பூர் களும் பெற்றிருக்கன. பாஸர்கள் தங்கள் இசைக்கருவிகளை மலை மாலைகளால் அணி செய்திருந்தார்கள். (பொரு. 159-60)

"எனியகை தான் வெட்டு முயக்க
வீரிகும் பிள்ளை பூரவிச்சுட்டு"

(பெரும்பாலுற்றுப்படை 481—482. மலைபடுகட்டம். 568—569; புறம். 12, 1; 29, 1; 69; 4—21; 126, 1—3; கவி. 55, 2; 85, 2 புறம். 11, 18. புறம். 242, 2—3 “வெள்ளி நாராற் பூப் பெற் திசோ.” 153, 7—8)

துக்கத்தின்போது மலர்களும், மாலைகளும் கொண்டு தமிழர்கள் தங்களை அழகு செய்யவில்லை. சாத்தன் என்ற வள்ளல் இறந்துவிட்டான். எல்லோரும் எங்கும் துக்கம் கொண்டாடுகின்றனர். அப்போது மூல்கூப் பூ கொல்லெனச் சிரித்துக்கொண்டிருந்தது. இக் காட்சியைப் பார்த்த நல்லாதனுர் என்ற புலவர்—

“மூல்கூபும் புத்தியோ ஒல்கூபுர் காட்டுதே” (புறம். 242) என்ற பாடுகின்றார்.

உள்ளத்தை உருக வைக்கும் பாடல்களுள் இப் பாடல் தலை சிறந்தது.

“இளையோர் குடார் வளையோர் கொய்யார்
கல்வீயாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கி
பாளன் குடான் பாடினி அணியான்,
ஆண்மை கொன்ற ஆடவர்க்கட்ட
வல்வேல் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
மூல்கூபும் புத்தியோ ஒல்கூபுர் காட்டுதே” (புறம். 242)

அக்காலத்தில் விதவைகளின் வாழ்க்கை மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியதாய் இருந்தது. அவர்கள் கற்களால் ஆள கட்டிலில் உறங்கி ஆழ்பல் மலரின் தானியங்களைச் சாப்பிட வேண்டும். ஒரு புலவர் சொல்கின்றார்: இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை நடத்துவதை விடக் கணவனேடு உடன் கட்டை ஏறுவது மேல். குளிர்ந்த ஏரி யில்லன் தாமரையின் குளிர்ச்சியைவிடக் கணவனின் மரணப் படுக்கையில் உள்ள தீ மேல் என்பார்.

“அளிய தாடுமே சிறுவெள் ஓம்பல்
இளைய மரகத் தழையா யினவே, இளையே,
பெருவளக் கொழுங்க் மாய்க்கெளப் பொழுதுமறந்
தின்னு வைக மூண்ணும்
அல்லீப் படுதேம் புல்லா யினவே.” (புறம். 248)

சேர, சேழ, பாண்டிய அரசர்களின் அடையாளப் பூக்களாக வைப்பும் பூ, பளம் பூ, ஆத்திப் பூ, இருந்து வந்துள்ளன. (புறம். 45 : 1—5.)

போர்க்களத்துக்குச் சென்றபோது அரசர்களும், போர் வீரர்களும் மலர்கள் அணிந்து சென்றார்கள்.

தமிழர்கள் மிருகங்களையும், பறவைகளையும் அதிகம் நேசித் தார்கள். பாரி மூல்கூப்புத் தேர் கொடுத்தான். (புறம். 200, 9—11; 201, 2—3; சிறுபாலுற்றுப்படை 87—91.)

கபிலர் குறிஞ்சிப்பாட்டு எழுதியிருக்கின்றார்.

தமிழர்கள் இயற்கையை அதிகம் நேசித்தார்கள். நுண்கலைகளை நன்கு வளர்த்தார்கள். தமிழர்கள் இசையிலும், ஓவியத்திலும், கட்டடக் கலையிலும் இயற்கைக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தார்கள். “இந்த இயற்கைமேல் கொண்ட அன்புதான் வீட்டிலும் வீட்டிலுள்ள பொருட்கள்மேலும் செடிகள், இலைகள், பூக்கள், மிருகங்கள், பறவைகள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தவும், அழகுக்கலைக்கு இவைகளைத் தமிழர்கள் உபயோகிக்கவும் காரணமாயிருந்தன என்பார் P. T. சிறீனிவாச ஜெயக்கார். அடிகளார் இயற்கையையும், பூக்களையும் தம் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் நேசித்ததை அவரை அறிந்தவர்கள் அறிவார்கள்.

7. தமிழில் அச்சேறிய முதல் நால்களும் - தனிநாயக அடிகளாரும்

தவிர்நாயக அடிகளார் தாம் மேற்கொண்ட தமிழ்த்துதீவில் போது பல உலகநாடுகளுக்குச் சென்றார். அப்படிப்பட்ட உலகத்தூதின்போது ஹாவுட் பல்கலைக்கழகம், பாரிஸ் நூலகம், வத்தீக்கான் நூலகம் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று தமிழில் அச்சேறிய முதல் நூல்களைக் கண்டுபிடித்தார். அவை கடந்த நானூறு ஆண்டுகளாக மறைந்துவிடந்தன. கரிசித்தியாளி வணக்கம், தமிழரான் வணக்கம், அடியார் வாலாறு என்ற மறைந்த நூல்களைக் கண்டுபிடித்த இருபதாம் நூற்றுண்டுக் கொலம்பஸ் என்ற அதிகாரத்தில் படித்தோம். இக் கட்டுரையில் அடிகளார் இன்னும் ஒரு சில புதிய செய்திகளைத் தருகின்றார். அதனை நோக்குவோம். “Tamil culture” என்ற இதற்கு, 1954ஆம் ஆண்டில் “The first books printed in Tamil” என்ற தலைப்பிட்டு இக் கட்டுரையை அடிகளார் எழுதியிருந்தார். இக் கட்டுரையில் காணக்கிடக்கும் புதிய செய்தி என்று இங்கு தொகுத்துக் கொண்டுகொண்டு வருகின்றேன்.

16ஆம் நூற்றுண்டில் ஜோப்பாவில் இருந்து இந்தியா வக்கும், இலங்கைக்கும் விறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பவந்த சமயத் தூதுவர்களின் கல்வித்திட்டத்தின் ஒருபகுதி கல்வி நிறுவனங்களை அமைப்பதும், அச்கக்கலையை அறிமுகம் செய்துவைப்பதாகவும் இருந்தது. 16ஆம் நூற்றுண்டின் தலைசிறந்த சமயத்தூதுவர்கள், புனித பிரான்சிஸ் சவேரியரைப் போன்றவர்கள், ஜோப்பா, பாரிஸ், கொயிம்பூர் (Coimbra), சாலமாஞ்சா (Salamanca), உரோமை போன்ற பல்கலைக்கழகங்களில் பயின்று பட்டங்கள் பல பெற்ற மேதைகளாவர். இவர்கள் தங்கள் நாடுகளில் நடந்த கல்வி மறுவழிச்சியைக் கண்டவர்கள் ஆவர். இத்தகையவர்கள் இந்தியாவுக்கும், இலங்கைக்கும் வந்தபோது ஜோப்பாவில் தங்கள் கலந்தில் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்த கல்வியில் புகுக்கப் பட்ட புதிய மாற்றங்களையும், ஏக்திகளையும், புதிய முறைகளையும் அறிமுகம் செய்துவைத்தனர். சமயக்கல்வியையும், சமயம் சாராத கல்வியையும் பாய்ய அவர்கள் கையாண்ட முறைகளுள்

ஒன்று—கல்வி நிறுவனங்களாகிய பாடசாலைகள், கல்லூரிகளை நிறுவினாதாகும். மறைக்கல்வி ஆசிரியர்களுக்குத் தகுந்த பயிற்சி அளித்தார்கள். தமிழை எழுதவும், படிக்கவும் பலமுறைகளைப் பின்பற்றினார்கள். தமிழை அறிவியல் கண்கொண்டு படிக்கும் முறையைத் தொடர்க்கிவைத்த பிருமை வெளிநாட்டறிஞரான, கிறிஸ்தவ சமயத் தொண்டரான, என்றிக் என்றக்கூஸ் (Henrique Henriquez) என்பவரைச் சாரும். இவர் 1520 முதல் 1600 வரை வாழ்ந்தவர். இவர் தமிழில் நிறைய எழுதியிருந்தார். இவர் 1560ஆம் ஆண்டிலேயே தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கையில் உள்ள மன்றாரிலேயோ, அல்லது தமிழ்நாட்டில் உள்ள புன்னாக்காயிலிலோ நிறுவப்படவேண்டும் எனக் குரல் கொடுத்திருந்தார். இத்தகைய சிறப்புமிக்க வெளிநாட்டுக் கிறிஸ்தவத் தமிழ்த் தொண்டர்களின் பணி கல்வியைப்படுத்தும் புதிய முறைகளோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. கல்வியைப்பரப்ப சமூகத் தொடர்பு சாதனங்களைப் (Massmedia) பயன்படுத்தினார்கள். தினா அரங்குளையும் (Theatre), அச்சப்பொறிகளையும் (Printed words) பயன்படுத்தினார்கள்.

వృథాక్తులు

சிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் பாப்படும், எழுத்துக்கலையை வளர்க்கவும் வெளிநாட்டுக் கிறிஸ்தவ சமயத் தொண்டர்களுக்குத் துணைபோன சாதனம் அச்சக்கலையாகும். இவர்களின் நினைவு அலைகள் சமயப்பணியாய் இருந்தபடியால், இவர்கள் இந்தியாவின் அச்சக்கலைக்கும், இலக்ஷியத்துக்கும், எழுத்துக்கலைக்கும் செய்த பணிகளையாரும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. இந்தியாவிலிரும் இலங்கையிலிரும் சிறிஸ்தவ சமயத்தாதுவர்கள் கல்விக்கும், மொழிக்கும், மொழியியலுக்கும் அகரமுதனிக்கலைக்கும் (Lexicography) இலக்ஷியத்துக்கும் செய்த பணிகள் இன்னும் சரிவா மதிப்பிடு செய்யப்படவில்லை. அவர்களின் சிந்தனை, எண்ணம் எவ்வாம் ஒரு தனிப்பட்ட சமயத்தைப் பாப்புவதாகவும், எப்ப தாகவும் இருந்தபடியால், கல்விக்கும், இலக்ஷியத்துக்கும் அவர்கள் செய்த அளப்பரிய சேவையைத் தப்பாக எடுத்தே வெது அழகல்ல என்பார் தனிநாயக அடிகளார்.

இந்திய மொழிகளுள் முதல் அச்சுவாகனம் ஏறிய மொழி—தமிழோடு இந்தியாவில் அச்சுக்கூலைக்கைய அறிமுகம் செய்துவைத்தத்திற்கு இந்திய சமூக-கல்வி வளர்ச்சியில் ஒரு மைல்கள்வாகும். 1566 ஆம் ஆண்டு இப்பேசு சபைக்குருக்கள் ஜூரோப்பாவில் இருந்து கொண்டுவந்த இலத்தீன் எழுத்துக்கள் கொண்டு இந்தியாவில்

உரை கோவாவில் முதன்முதலாக அச்சகத்தை (printing Press) நிறுவினார்கள். இக்காலத்தில் கோவா அச்சகம் இலத்தீ வினாக்கல், போர்த்துக்கீசுத்திலிழும்தான் அச்சேற்றி வந்தது.

இந்தியாவில் அச்சப்பொறி அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்கு இரண்டு ஆண்டுக்கு முன்பே, அதாவது 1554ஆம் ஆண்டில், விஸ்பன் நகரத்தில் முதல் தமிழ்நூல் அச்சேற்றியது. (First Tamil Booklet) இச் சிறு நூலில் (முக்கிய) தமிழ் மூலப்பகுதிகளை எடுத்துக்காட்ட உரோம் எழுத்துக்களை உபயோகித்தார்கள். 1577ஆம் ஆண்டு கோவாவில் முதல் தமிழ் எழுத்துக்கள் அச்சுப்பொறி பெற்றன. ஆனால் திருப்தினா மாக அமையவில்லை. அதன்பின்னர் 1578ல் குயிலேரனில் இரண்டாம் முறையாக, திருப்திகாமான வகையில் தமிழ் எழுத்துக்கள் அச்சுப்பொறி பெற்றன. 1578ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் இருபதாம் நாள் குயிலேரனில் செபங்களும் மறைக்கல்வியும் உள்ளடக்கிய ஒரு நூல் வெளியிடப்பட்டது. இச் சிறு நூல் பதினாறு பக்கங்கள் அடங்கிய “தம்பிரான் வணக்கம்” என்ற சிறு நூலாகும். இந்நூல் மூலம் இந்திய—இலங்கை மொழிகளுக்குள்ளே தமிழ்மொழி முதல் அச்சுவாகனம் ஏறிய மொழியாக விளங்கியது என அடிகளார் எழுதுவின்றார். “with this booklet of 16 pages entitled Doctrina Christam or Tambiran Vanakkam (தம்பிரான் வணக்கம்), Tamil became the first Indian and Ceylonese language in which books were printed.”

அச்சக்கலையின் அறிமுகத்தாலும், இந்நூல்களின் வெளி யீடுகளினாலும் தமிழ்மக்கள் பெருமையும், மகிழ்ச்சியும் அடைவது இயல்லே. கிறிஸ்தவர்களும்—கிறிஸ்தவரவல்லாதாரும் முதல் தமிழ்நூல்களை வாங்கி அளப்பிய செல்வமாகப் போற்றி மகிழ்ந்தனர். கிறிஸ்தவரவல்லாதார் முதல் தமிழ்நூல்களை வாங்கிப் போற்றினாதுமட்டுமன்றி, அவர்கள் அறிஞர்கள் ஜூரோப்பிய நூலாசிரியருடன் சேர்த்து ஆரம்பகாலத்து கிறிஸ்தவ தமிழ் இலக்கியத்தின் மொழியையும், நடையையும் திருத்தி அமைக்க உதவினர்.

அச்சுவாகனம் ஏறிய உலகமொழிகள் பலவற்றினாலும் முதல் அச்சுவாகனம் ஏறிய சிறப்பு தமிழுக்கே உண்டு. தனிநாயக அடிகளார் கூறுகின்றார்: தமிழ்நாட்டில் அச்சக்கலை அறிமுகம் செய்யப்பட்ட ஆண்டையும், நாளையும், ஏனைய உலக நாடுகளில் உள்ள மொழிகள் அச்சுவாகனம் ஏறிய ஆண்டுகளையும், நாள்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது தமிழ்மொழி குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பைப் பெறுகிறது. சினநாட்டில் 1584ஆம் ஆண்டில்தான் அச்சக்கலை முதன் முதலாக ஜூரோப்பியர்களால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்

யெது. யப்பான் நாட்டில் 1590ஆம் ஆண்டு அச்சக்கலை முதன் முதலாக அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது. பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் 1593ஆம் ஆண்டில் அச்சக்கலை அறிமுகமானது. புதிய உலகமைகிய அமெரிக்காவில் உள்ள பேருவில் ஸ்பானிஸ் மொழியில் அச்சக்கலை 1584ஆம் ஆண்டு அறிமுகமானது. ஆப்பிரிக்க மொழியில் முதன் முதலாக அச்சக்கலை அறிமுகம் செய்யப்பட்ட ஆண்டு 1624ஆகும். சூசியா நாடு தன் முதல் நூலை 1563ஆம் ஆண்டு அச்சேற்றியது. கொன்ஸ்தாந்திநோபிள் தன் முதல் அச்சகத்தை 1727ஆம் ஆண்டில் நிறுவியது. கிரேக்கநாடு தன் முதல் அச்சகத்தை 1821ல் தொடங்கியது.

கார்த்தில்லா (CARTILHA) என்ற சிறிய தமிழ்நூல் விஸ்பன் நகரில் 1554ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 11ஆம் நாள் அச்சேறியது. இந்நாலீல் தெரடர்ந்து “தம்பிரான் வணக்கம்” என்ற தமிழ்நூல் பிப்ரவரி 20ஆம்நாள் 1577ஆம் ஆண்டில் குயிலோ வில் அச்சேறியது.

“கிரிஸ்தியான் வணக்கம்” என்ற தமிழ்நூல் கொச்சினில் நவம்பர் 14ஆம் நாள் 1579ஆம் ஆண்டில் அச்சேற்றப்பட்டது.

“அடியார் வரலாறு” (FLOS SANCTORUM) என்ற தமிழ்நூல் தூத்துக்குடியில் அல்லது புன்னாக்காயிலில் 1586ஆம் ஆண்டு அச்சேறியது. 16ஆம் நாற்றுண்டில் ஜூரோப்பாக்கண்டத் துக்கு வெளியேயும், அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் மேற்கத்திய முறைப்படி அச்சுவாகனம் ஏறிய நூல்களுள் மிகவும் பழையையான நூல்கள் தமிழ்நூல்களே என்பார் தனிநாயக அடிகளார்.

தமிழில் அச்சேறிய முதல் தமிழ்நூல்கள்

1. கார்த்தில்லா (Cartilha)

இந்நூல் பிப்ரவரி பதினேராம் நாள் 1554ஆம் ஆண்டு விஸ்பன் நகரில் அச்சேறியது. 38 பக்கங்களையடைய சிறிய நூல். ஒரு சிறிஸ்தவன் மீட்படைய எதையெல்லாம் அறிய வேண்டும் என்பதைப்பற்றிக் கூறும் சிறுநூல். இந்நாலீ எழுதும்படி பணித்தவர் முன்னால் டொம் ஜான் அரசர் (King Dom John III) என்பவராவர். இந்நாலீத் தமிழிலும், போர்த்துக்கீசுமொழியிலும் எழுதும்படி அரசர் பணித்தார். தமிழில் விளக்கம் கிவப்பு எழுத்துக்களால் பொறிக்கப் பட்டிருந்தன. தமிழ் மூலப்பகுதிகள் நூல் முழுதும் உரோம் எழுத்துக்களால் அச்சேற்றப்பட்டிருந்தன. தனிநாயக அடிகளா

ஜூன் திங்கள் 1954ஆம் ஆண்டில் விஸ்பலுக்குச் சென்று இந்நாலூப் பார்வையிட்டு இதன் சிறப்பைப் பறைசாற்றினார்.

2. தமிழர்கள் வணக்கம்

இச் சிறு நூல் 16 பக்கங்களைக் கொண்டது. குயிலோனில் பிரவரி இருபதாம் நாள் 1577ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப் பட்டது. இச் சிறு நூல் கிறிஸ்தவ சமயத்தின் அடிப்படை உண்மைகளை விளக்குவதாகும். கிறிஸ்தவ செபங்களையும் கொண்டதாகும். தனிநாயக அடிகளார் இச் சிறு நூலை ஹாவட் கல்லூரியின் நூலகத்தில் 1952ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடித்தார். தனிநாயக அடிகளார் இச் சிறு நூலைப்பற்றிக் கூறுகையில் இவ்வாறு உளர்ப்பார்.

“This Harvard Copy is the earliest example of printing in the characters of one of the languages of India and the earliest available example of printing executed in India in an Indian language” என்பார்.

3. சீசித்திபானி வணக்கம்

120 பக்கங்களைக்கொண்ட தமிழ்நூலாகும். நவம்பர் பதினாண்டுக்காம் நாள் 1579ஆம் ஆண்டில் கொச்சினில் வெளியிடப் பட்டது; வினா—விடைகொண்ட கிறிஸ்தவ மறையைப் போதிக்கும் நூலாகும். இந்நால் “சேர்போன்” (Sorbonne) பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தாலும் இரண்டாம் உலகப் போரின் போது இந்நாலை “சேர்போன் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து வாரோ எடுத்துவிட்டார்கள். நல்ல காலமாக அதன் பிரதியை இடியைச் சபைக்குருக்கள் எடுத்து வைத்திருந்தார்கள். மறைத்திரு ஜார்ஜ் கூர்க்கர் (Schurhammer) என்பவர் இதன் பிரதியை நூத்துக்குடி ஆயாய் அன்று இருந்த திழுர்சியாஸ் ரோச் ஆண்டகைக்குக் கொடுத்தார். ரோச் ஆண்டகை அவர்கள் தனிநாயக அடிகளாருக்கு அதனை அன்பளிப்புச் செய்தார்கள். இதே பிரதியைத் தனிநாயக அடிகளார் 1952ஆம் ஆண்டில் ஹார்வட் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அதனைப் படித்துப் பார்ப்பதற்கக் கடனாக் கொடுத்தார். அதன் பின்னர் அந்நால் தனிநாயக அடிகளாருக்கு அதனைப் படித்துப் பார்ப்பதற்கக் கடனாக் கொடுத்தார்.

4. “அடியார்கள் வரலாறு” அல்லது புனிதர்களின் வரலாறு (Flos Sanctorum)

இந் தமிழ்நூல் 1586ஆம் ஆண்டில் புனிதர்களையிலே அடிகளார்களாக அறிமுகப்பட்டது. 669 பக்கங்களைக் கொண்ட பெரிய நூலாகும்.

தனிநாயக அடிகளார் 1954ஆம் ஆண்டு ஜூன்மாதத்தில் வத்திக் கள் நூலுக்குத்தில் இந்துல் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். தெதோலிக்க திருமதையின் புனிதர்களின் வரலாறு பற்றியதாகும். டெந்த நானூறு ஆண்டுகளாக கத்தோலிக்க தமிழ் இலக்கியத்தில் வெளிவந்த எந்தத் தனிநபர் நூலும் இந்நாலூப் பெல்வ முடியவில்கீ என்பார் தனிநாயக அடிகளார்.

“As a single work of considerations on the Principal feasts of the year, it does not seem that this work of 669 pages has been greatly surpassed in Catholic Tamil Literature during the last four hundred years.” (Rev. Prof. Dr. K. S. Thani Nayagam).

தமிழ்மொழியில் அச்சேறிய முதல் நூல்களைக் கண்டுபிடித்து, தமிழ்மொழியின் பெருமையைப் பறைசாற்றிய பெருமை அடிகளாரையே சாரும்.

ஞந்தது. சமுதாயத்திலுள்ள பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கேற்ப கல்விமுறைகள் ஏற்படுகின்றன.

8. ஆரம்பகாலத் தமிழ்ச் சமூஹாயத்தின் கல்விமான்கள்

தனிநாயக அடிகளார் மேற்கத்திய, கிழைத்தேச கல்வி நிலைகளை ஆய்ந்தறிந்த தலைசிறந்த கல்விமான். 1956 ஆம் ஆண்டு, எப்ரல் திங்கள் "Tamil Culture" என்ற முத்திங்கள் ஏட்டிற்கு "The Educators of Early Tamil society" என்ற தலைப்பில் ஒர் ஆழமான கட்டுரை எழுதியிருந்தார். இக் கட்டுரையில் ஆய்க்காங்கே மேற்கத்திய கல்வி முறைகளோடு தமிழ்க் கல்வி முறையை ஒப்பிட்டு, நம் தமிழ்நாட்டுக் கல்விமான்கள் என்கைய உலகக் கல்விமான்களைவிட எந்த விதத்திலும் சற்றும் குறைந்த வர்களால்லவர் என்று கூறி, அன்று இருந்த ஆரம்ப காலத்துத் தமிழ்ச்சமுதாயத்தின் கல்விமான்களுக்கும், உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் இருந்த கல்விமான்களுக்கும் இடையே இருந்த ஒப்புமைக் கூறுகளை அழகுபடக் கூறுகின்றார் அடிகளார். இக் கட்டுரையில் அடிகளாரின் சிந்தனைகள் சிலவற்றைக் காண்போம்.

சங்க இலக்கியமும், இரட்டைக்காப்பியமும் அன்று இருந்த தமிழ்ச்சமுதாயத்தை நமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இவற்றின் காலம் கி. மு. 200 முதல் கி. பி. 300 என்று கருதப் படுகின்றது.

ஆரம்பசமுதாயத்தின் கல்விமான்கள் முதன்முதலாகப் பெற்றேர்களே. சிறப்பாகக் கூறவேண்டுமாயின் பாணர்கள், விறவியர்கள், கூத்தர்கள் புலவர்கள் போன்றவர்கள் ஆவர். இரட்டைக் காப்பியக்காலத்தில் சமய ஆசிரியர்கள், வேதகாலத்து பிராமணர்கள், சமண, பெளத்த துறவிகள் போன்றவர்கள் தமிழ் நாட்டில் மிக முக்கிய கல்விமான்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். சங்க காலத்தின் தொடக்கத்தில் கல்விமுறை சமயச் சார்பற்றாகவும், மரபுமுறைகள் இல்லாததாகவும் விளங்கினார்கள்; சங்ககாலத்தின் இறுதிக்காலத்தில் கல்விமுறை சமயச் சார்புள்ளதாகவும், மரபு முறைகளுக்கு உட்பட்டதாகவும், இருந்தன. சங்க இலக்கியத்தின் வல்லி வளர்ச்சியின் சிறப்பு என்னவெனில் கிரேக்கம், வடதுந்தியா போன்ற பழங்குடிகளும் நாடுகளில் உள்ள கல்விமுறையை ஒத்தி

கல்வியானது சமயச்சடங்குகள், பாடல்கள், நடனங்கள், இறைவாக்கு (Prophecy) மந்திரக் கவிதை (Mantic poetry) இவற்றுடன் தோன்றுகின்றது என்பதை வேதமந்திரங்கள், கிரேக்க கல்வி முறையாலும் (MOLPE) அறிகின்றோம். மத, மந்திரங்கள் மூலம் தோன்றிய கல்வி, படிப்படியாக மனித ஆற்றல்களில் நம்பிக்கை வைத்த கால கட்டத்தை அடைகின்றது. மனிதனை மையாக வைத்துத் தொடங்குகின்றது. வீரமனிதர் களின் செயற்கிய செயல்களையும், புகழையும் பாடுகின்றவர்களே மூக்கிய கல்விமான்களாக இடம் பெறுகின்றார்கள். இரண்டாவது நிலை இலக்கியத்திலும் கல்வியிலும் பாணர்காலம் (Bardic age) என அழைக்கப்படுகின்றது. முன்றாவது நிலை பாணர்கள் காலம் அல்ல; மாருக, புலவர்கள் காலமாகும். இக்கால கட்டத்தில் இவர்களே நாட்டின் தலைசிறந்த கல்விமான்களாகப் புகழ்பெற்றனர். பழந்தமிழ்மக்களின் கல்வியின் வரலாற்றில் நாள்காவது நிலை தத்துவஞானிகளும், சமயக்கல்விமான்களும் ஆவர். எல்லாச் சமுதாயத்திலும் இந்த நாள்கு வகையினரும் இருந்து வருகின்றனர். ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் ஒரு வகையினர் மேலோங்கி இருந்தாலும், மற்றவர்கள் இல்லாமல் இல்லை.

பழங்காலத்தில் ஒருவர்மேல் எல்லா இஅதிகாரங்களும், ஆற்றல்களும் சமத்தப்பட்டன. அவர் பல பணிகளைப் புரிந்தார். சமுதாயம் முன்னேற்றம் அடைய இப்பணிகள் பலரிடம் பசிர்த்து அளிக்கப்பட்டன. ஆரம்ப சமுதாயத்தில், அச் சமுதாயம் தமிழர்களோ, இந்தோ ஆரியனாகவோ, கிரேக்கமாகவோ இருந்தாலும், குருத்துவம், இறைவாக்கு, கவிதை, தத்துவம், கற்பித்தல் போன்ற பணிகள் ஒரு தனிப்பட்ட நபரில் தங்கி இருந்தன. காலப்போக்கில் பணிகளும், பணிகளைப் புரிந்தவர் களும் வேறுபட்டனர். அன்று ஒருவர் குருவாக, இறைவாக்குராக, புலவராக, தத்துவஞானியாக, ஆசிரியராகச் சுடிபுரிந்தார். (Five types: priest, prophet, poet, philosopher and pedagogue repose in a single figure.) இன்றும் கைபீரிய மக்கள் மத்தியில் தனிநபர் பல பணிகளைப் புரிந்து வருகின்றார்கள். (Even today among the TATARS and other Siberian peoples, the Shamans and bakshas are described as "Singers, poets, musicians, diviners and doctors, the guardians of popular religious traditions and the preservers of ancient legend").

க்ஷிபுள்ள குருக்கள்

இவர்கள் ஆரம்ப சமுதாயங்களின் மூலதல கல்விமான்கள். பல ஆற்றல்களைப் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் அதிகாரம் மூழ் நோப் பணியாகவோ, மரபுவழி வந்ததாகவோ அமையவில்லை. பொதுவாக வயதில் முதிர்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள். குருக்கள் ஆண்களாகவும் பெண்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் முருகனுக்குக் காணிக்கைகளும், பலிப்பொருட்களையும் ஒப்புக் கொடுத்தார்கள். மக்களை ஈர இருக்கும் துண்பத்தில் இருந்து எப்பாற்ற வேண்டினர். ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தை ஞேம் ஒன்றுசேர்ந்து நடனம் புரிந்தார்கள். (காண். குறுத் தொகை 5; புறம். 253, 5 அம். 22).

குருக்கள் சில சகுளங்களை விளக்குகின்றவர்களாகவும், இறைவாக்கு உரைப்பவர்களாகவும் விளங்கினார்கள். அவர்கள் படல்களும், உரைகளும் ஆரம்பகாலத்துக் கவிதையாகவும், வாய்மொழி இலக்கியமாகவும் விளங்கி இருக்கவேண்டும். சமுதாயம் அவற்றிற்குப் பெரும் மதிப்புக்கொடுத்து வந்திருக்க வேண்டும். தமிழ்கவிதையின் தோற்றம் இத் திலையில் இருந்து வந்திருக்கவேண்டும். (From a Mantic Stage) குறிபார்த்துச் சொல்லும் பெண்ணை “அகவல் யகன்” எனக் குறுந்தொகை அழைக்கின்றது. அகவல் என்றால் கூப்பிடுவது; அழைப்பது ஆகும். கடவுள்களையும், ஆவிகளையும் கூப்பிடுவதற்கு இவன் “அகவல் மகன்” என அழைக்கப்பட்டார்.

ஆரம்பகாலத்துக் குருக்கள் (பெண்களும், ஆண்களும்) வருங்காலத்தைப்பற்றிக் கூறுகின்றவர்கள் எனக் கண்டோம். சமயச்சடங்கின்போது அவர்கள் தங்களை மறந்தநிலையில் மறைவான உண்மைகளை வெளிப்படுத்தினார். பின் நிமூல் போவதை முன்கூறினார். சிலப்பதிகாரத்தில் ஆயர்குலப் பெண்கள் ஆடும்போது சாலினி பின் நிகழப்போகும் நிகழ்ச்சி பற்றிக் கூறுகின்றார். அதிகாரத்தொனியுடன் அவன் பேச விட்டார். எல்லோரும் வியப்புடன் அவன் சொல்வதைச் சிகிட்டினாரனர். ஆதிவாசி மக்களை அறிவதற்கும் மானிட இயலை அறிவதற்கும் சிலப்பதிகாரம் 12, 17, 24, அதிகாரங்கள் பெரிதும் குறிப்பிடப்படும்.

கிரேக்க இலக்கியம் மூலம் ஆரம்ப கிரேக்க சமுதாயத்தில் மந்திர சக்திகள் (Shamanism) இருந்ததற்குப் போதிய சான்றுகள் இல்லை. கிரேக்கர்கள் பகுத்தறிவையும் சான்றுகளையும் கிரும்புகின்றார்கள் அவர்கள் மந்திர தந்திரங்களை வெறுத்தார்கள்

ஆனால் அவைகளை ஒருமூலையில், பின்னணியில் தன்னிட்டார்கள். இருந்தும் அவர்களுடைய முதல் கவிதைகளுக்கும் இவற்றிற்கும் தொடர்பு உண்டு. கிரேக்க கவிதைகளின் ஆரம்ப நிலையில் பாட்டு, இசை, நடனம் ஆயியகவை முக்கிய இடங்கைப் பெற்றன. முதல் கவிதைகளின் ஆசிரியர்களான மியுசேயஸ், (Musaeus) ஓர்பேயஸ் (Orpheus) மந்திர ஆற்றல்கள் பெற்றிருந்தார்கள். அப்போல் லீலா, மியுசஸ் (Appollo Muses) மந்திர சக்திகளை உருவாக்குவின்றவர்கள். டயனிஸியஸ் (Dionysius) இறைவாக்கை ஏவுகின்றவர். இவர் பழைய கோபதாபத்தைக் கண்டுபிடித்துப் பழிக்குப்பழி வாங்குசின்றவர். துப்பத்தையும் நோயையும் வாவழைக்கக் கூடியவர். இவர்கள் முருகனைப் போன்ற கடவுள்கள் தமிழ் உலகில் இத்தகைய செயல்களை உண்டு பண்ணுவதற்கு ஒப்பிடவாம்.

சீர், தயோதரஸ் (Diodurus) சிக்குளஸ் (Siculus) ஸ்டபேர் (Stabro) பேரன்ற சிறப்புமிக்க எழுத்தாளர்களின் கூற்றுப்படி பிரான்சில் (Gaul) பிரித்தானியாயில் ஸ்கோட்லாந்து, ஆயர்லாந்து ஆயிய நாடுகளில் கல்வியின் வரலாறு ஆற்றல் மிக்க மந்திர சக்தியுள்ள குருக்களால் தொடங்கப்பட்டது. அவர்கள் சமுதாயத்தில் சமயச்சடங்குள் நிகழ்த்துகின்ற வராகவும், புலவராகவும், சட்டம் செய்கின்றவராகவும், நடுவராகவும், ஆசிரியராகவும் பல்வேறு பள்ளிகள் புரிந்தார்கள்.

பாணர்களும்—இசைவாணர்களும்

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் கல்வியின் வளர்க்கியில் இரண்டாவது நிலையில் உள்ளவர்கள் பாணர்கள் ஆவர். இவர்கள் இசை வாணர்கள், நடனம் செய்வோர், புகழ்ச்சிப்பண் பாடுவோர் ஆவர். புறநானூற்றறுக் கவிதைகள் பல இவர்கள் பணியை விடக்கும். வீரர்கள் பாராட்டப்பெற்றுக்கொள்ள. புறநானூற்றின் வரும் சில பாடல்களில் உடல் வளம், வீரம், பக்ககளைக் கொள்ளியடிப்போர் பாராட்டப்பெற்றனர். கொள்ளியடித்த பொருள்களைப் பங்கிடுகின்ற தலைவர், போருக்காச ஆயுதங்களைச் செய்கின்ற கொல்வர்கள், வீர உணர்ச்சியைத் தூண்டுகின்ற முழுவை முழுங்குவோர், யாழின் இசை கொண்டு வீரர்களின் புகழைப்பாடுவோர், வீட்டிலும், நாட்டிலும் வீரதீரச் செயல்கள் செய்தோர் பெரிதும் பாணர்களால் பாராட்டப்பெற்றனர்.

கொள்ளியடிக்கப்பட்ட பொருள்களைப் பசிந்து கொடுக்கும் தலைவரை மையமாக வைத்து ஒருவித குழு உணர்ச்சி வளர்ந்து

தொடங்கியது. பாணன் தன் பாடல்களில் கடந்தால வீச் செயல்களையும், நிகழ்காலத்து ஆசைகளையும், நம்பிக்கைகளையும் வெளியிடுகின்ற குழுவின் குரலாகத் திகழ்ந்தான். அவன் இனத்தின் பெருமையையும், சிறப்பாகத் தலைவரின் பெருமையையும், வீர உணர்ச்சிக்கு உயிர் கொடுப்பவனுகவும், தலைவரின் விருந்தோம்பல், ஈகைப்பண்புகளைப்பற்றிப் பாடுகின்றவனுகவும் பாணன் விளங்கினான். கிராமத்தில் உள்ள மன்றங்களில் கிராம மக்களை வரவேற்று அவர்கள் இன்பத்துக்காக இனத்தின் பெருமைகளையும், போர்களத்தில் மடிந்த வீரர்களின் சிறப்புக்களையும் உயிரோடு உள்ள தலைவர்களின் புகழையும் பாணன் பாடுவான்.

குருக்களிடம் இருந்த பணி செய்யும் ஆற்றல் இப்போது பாணனிடம் வந்து தங்கியது. போரை மையமாகக்கொண்ட சமுதாயத்தின் (Martial society) சிந்தனைகள், இலட்சியங்கள், ஆசைகள், நம்பிக்கைகள் சமயச் சார்பற்ற தலைவர்களிடம் இருப்பதே சிறந்தது என அக்காலச் சமுதாயம் விரும்பியது. எனவே பாணர்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றார்கள். பாணனின் பணி வீர உணர்வுகளைத்தட்டி ஏழுப்புவதும், மக்களின் பொழுது போக்குக்குத் தன்னுடைய பாடகர் குழு (ஆண், பெண், சிறுர்கள், இசைவாணர்கள், நடனம்புரிவோர்—பாணனிடம் இருந்தனர்) கொண்டு இன்பத்தையும் கொடுத்தான். தமிழ்நாட்டில் பாணர்கள் ஒரு வகுப்பிற்குச் சேர்ந்தவர்களாக, முன்னோர் வழிவந்த ஒரு பரம்பரைச் சொத்தாகப் படிப்படியாக வளர் ஆரம்பித்தனர்.

“பண்” என்ற இசைக்கருவி அடியாக வந்த சொல்லே பாணராவர். (காண். ஆடல்—lit, movement, dance) பாடல்: பா + ஆடல் (Song with dance). கிரேக்கநாட்டில் கூட பாடலுக்கும், ஆடலுக்கும் இசைக்கருவிகள் இன்றியமையாததைவர்களாகக் கருதப்பட்டன. பாணர்கள் தாங்கள் வைத்திருந்த இசைக்கருவிகளின் தன்மைக்கேற்ப வேறுபட்டனர். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு வகையைச் சேர்ந்த பாணர் குழுவினர் இருந்தனர் போலும்.

தமிழ்நாட்டில் பாணர்கள் பாதுகாவலர்களைப் புவவர்களைத் தேடி அலைந்தனர். வாய்மொழி இலக்கியம், ஏட்டு இலக்கியம், நுண்களை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியில் பாணர்கள் முக்கிய இடம் வகுத்தனர்.

பாணர்கள் சமுதாயத்துக்குச் செய்த சேவைகளுக்குப் பரிசு கணும். அரசர்களின் ஆதரவையும் பெற்றனர். இப்படியே வெளிநாடுகளிலும் செய்தனர்.

“The Huns, Celts and Saxons were used to give Presents of Jewels, bracelets, bags of gold and extensive lands being given by their Chiefs and kings to bards and minstrels. Princely Patronage was the bard's reward for his service to the Community,”

பாணர்களின் இலக்கியம் பற்றிய செய்திகள் எல்லாம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்தவேயேர் பாணர்கள் தங்கள் தலைவர்களைப் பற்றிப் பாடிய சில பாடல்களே.

பாணர்களுக்குப் பிறகு சமுதாயத்தில் முக்கிய இடம் பெற்றவர்கள் புலவர்களே. தமிழ்மொழியில் பாணர், புலவர் என்ற இரு சொற்களேயைத்துக்கும் வேறுபாடு உண்டு. கிரேக்க மொழியில் ஆயிடோஸ் (AOIDOS) என்ற சொல்லுக்கும், பொயிட்டஸ் (POIETES) என்ற சொல்லுக்கும் வேறுபாடு உண்டு. இந்தோ—ஆரிய சமுதாயத்தில் (SUTA) என்ற சொல்லுக்கும், கவி (KAVI) என்ற சொல்லுக்கும் வேறுபாடு உண்டு.

பிற்காலத்தில் பாணர்களைப் போன்று புலவர்களும் புவவர்களைப் பாராட்டிப் புழு ஆரம்பித்தார்கள்.

ஆற்றுப்படையில் புவவர் ஒருவர் கற்பனை இவ்வாறு செய்கின்றார்: பாணன் ஒருவன் அரசன் ஒருவனிடம் பரிசுகள் பெற்றனவின் ஒரு பாணர் குழுவைச் சுத்திக்கின்றான். அவர்களைத் தளக்குப்பரிசுகள் தந்த அரசனிடம் ஆற்றுப்படுத்துகின்றான். (காண். புறம் 70)

பாணர்கள் சொல்லாற்றல் மிக்கவர்களாக விளங்கினார்கள். காலப்போக்கில் புவவர்கள் முன்னணியில் இருந்தபோது பாணர்களின் செல்வாக்குக் குறையத் தொடங்கியது. பாணர்களைக் காதலில் ஈடுபடுகின்றவர்களின் தோழர்கள் என வர்ணிக்கத் தொடங்கினார்கள். குறுந்தொகையில், 33வது பாடலில் பாணன் ஒருவனின் பேசுவன்மையால் கவரப்பட்ட ஓர் இனம் பெண் இவ்வாறு கருகின்றார். அந்நிய நாட்டிலே இந்தப் பாணன்

இவ்வளவு பேச்சுவன்மையுடன் கணப்பட்டால் தன் சொந்த நாட்டில் எவ்வளவு அழகாகப் பேசுவானே? குறுந்தொகை. 33: 1-2.

“அன்று பிவானுள்ள மாணுக்கள்
தன்னார் மக்ரத தென்னன் கொல்லோ”

“இளம் மாணுக்கள்” (youthful student) என்ற சொற் பிரயோகம் சங்க இலக்கியத்தில் யருபுக்குரிய மாணுக்கள் (formal student ship) நிலை இருந்து வந்தது என்பதற்கு ஒரு தலை சிறந்த எடுத்துக் காட்டாரும். பாணர்கள் பேச்சுவன்மை மிக்கவர்களாக விளங்கினார்கள் படியால் அரசர்களும், குறுநில மன்னர்களும் போர்க்களாத்துக்கும், அரசன்மணிக்கும் செய்தி எடுத்துச் செல்கின்றவர்களாக விளங்கினார்கள்.

இராமாயணமும், மகாபாரதமும் சமஸ்கிருத பாணர் இலக்கியத்தில் இருந்தே வடிவமும், உருவமும் பெற்றன.

கிரேக்க நாட்டில் கூட கல்வி அதே முறையில் வளர்ச்சி அடைந்தது. சமயப்பாடல்களும், நடனங்களும் மனிதனை கையமாக வைத்து வளர்ந்தது. பாணர்களும் அவர்கள் குழுக்களும் கலை வளர்ப்பதில் மிக முக்கியமானவர்களாக விளங்கினார்கள். ஹோமர் கூட தன்கை விட முத்த பாணர்கள் இருந்திருப்பதாகக் கூறுகின்றார். மியுசேயசும், ஓர்பேயசும் (Musaeus and Orpheus) கட்டுக் கைதளாக இருந்தாலும், சந்தேகமின்றி ஹோமரின் கவிதைகளுக்கு முன் பாணர்களின் கவிதைகள் இருந்திருத்தல் வேண்டும். ஒரு சிலச் பார்வை இழந்தவர்களாக ஏம் அரசன்மணிகளிலும், திருவிழாக்களிலும் பாடியும், பேசியும் வந்திருக்க வேண்டும். ஹோமருக்கும் பிறகு “ஹோமரின் மக்கள்” என்ற பெயருடன் ஒரு குழு தோன்றியது. இவர்கள் ஹோமரின் பாடல்களைப் பொதுமக்கள் மத்தியல் பரவலாக்க முயன்றார்கள். இவர்கள் சியோசில் (CHIOS) வாழ்ந்தார்கள். “ஹோமர் கிரேக்க நாட்டின் கல்விமானுக விளங்கினார்.” கிரேக்க நாட்டின் தீரச் செயல்களைப்பற்றிக் கூறுவேர் ஹோமரின் காவியங்களிலிருந்து நாடக வசனங்களை கையாண்டார்கள். கிரேக்க நாட்டில் புலவர்களும், தத்துவஞானிகளும் சமுதாயத் தில் புகழ் பெற்றபோது பாணர்களின் செல்வாக்கு மங்கியது. ஆனால் கிரேக்க நாட்டின் தீரச் செயல்கள் பற்றி ஆங்காங்கே அக்காலத்தில் சொல்லி வந்தவர்கள் இருந்தார்கள். பிளாத்தோவின் (Plato) “உரையாடல்” (Dialogue) கிரேக்க நாட்டின்

தீரச்செயல்களின் இயல்பு, செல்வாக்கு பற்றியெல்லாம் எடுத்துக்கின்றார் பாணர்கள்.

இலக்கிய வரலாற்றுச்சிரியர்களும், திறனுய்வாளர்களும் பாணர்களின், இசைவாணர்களின் பணிகளை ஆய்ந்து வருவதுபோல், ஆரம்பகாலக் கல்வி மாண்களைப்பற்றியும் அவர்கள் பணிகளிப்பற்றி சூழ கல்வி மாண்கள் மேஜும் தொடர்ந்து ஆய்வுகளை மேற் கொள்ள வேண்டும்.

9. கல்விமான்களாக விளங்கிய பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள்

புலவர்கள் கல்விமான்களாக விளங்கிய காலம் முடியாட்சிக் காலமாகும். புலவர்கள் அரசர்களில் முழுக்க முழுக்கத் தங்கி இருந்தாலும் அரச வட்டாரத்தில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். அரசர்களுக்கு இடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டபோது பிளவுகளை நீக்கி நட்புறவை உண்டு பண்ணினார்கள். புலவர்கள் உயர்ந்த, உலகக் கண்ணேட்டம் கொண்ட கருத்துக்களுக்கு மிக முக்கிய இடம் கொடுத்தார்கள்.

“The poet is looked upon as the guest—friend of his patron, even at times when he is utterly dependent on him.”
(ARNOLD HAUSER)

புலவர்கள் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் உள்ள அரசர்கள் உழவுத் தொழிலையும், வாணிபத்தையும், படைபலத்தையும் முக்கியமாகக் கொண்டிருந்தன. தமிழ் அரசர்கள் மாற்றார்களை நிலத்திலும், கடலிலும் சுற்றித்தார்கள். கடற்படைகள் இருந்ததாகச் சங்க இலக்கியம் கூறும். (புறம். 66, 126, 130).

நெடுஞ்சோலாதன் தரையிலும், கடலிலும் வெற்றி பெற்றார்கள். அவன் உரோமைதாட்டுப் போர்வீர்களைச் சிறைப் பிடித்துப் பின்னர் விடுதலை செய்தார். (கி. பி. முதல் நூற்றுண்டில்) இக்காலத்தில் உரோமைப் போர்களுக்கும் தமிழ் நாட்டு அரசர்களுக்கும் இடையே மிகப்பெரிய அளவில் வாணிபம் தடந்தது. அங்காலம் போரை விரும்பிய காலமாக இருந்தாலும் சமணர்கள் சமயத்தின் சார்பில் தற்கொலை செய்ததுபோல், மாணப்பிரச்சனை வந்தபோது மரணம் வரையும் நோன்புசெய்து தற்கொலை செய்துகொண்ட நிகழ்ச்சிகளும் நடந்தன. (புறம். 65, 66, 236). பாணர் காலத்து கலைகளோடு, வீர ஒழுக்கசியலும், இசைவளர்ச்சியும், நன்னெறிச் செல்வமும், அறிவில் நிறைவும் பேணப்பட்டு வந்தன. வீர ஒழுக்கக்கோட்டப்பாட்டிலிருந்து படிப் படியாக உயர்ந்த உலகக் சிந்தனைகள் வளர்ந்தன. கோசர்கள் போரை ஆர்வமுடன் விரும்பிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர்.

அம்பானது தப்பாமல் குறிக்கோளில் படுவதுபோல், கோசர்கள் தங்கள் சொல்லில் தவறமாட்டார்கள். (புறம் 169, குறி. 18, 78)

பாணர்களுக்கும் புலவர்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடு என்ன? பாணன் தன் குடும்பத்துடனும், தன் குழுவட்டும் கூட்டாகச் செல்வான்; புலவர் தனியே செல்வார். பாணன் தன் குழுவுடன் மதிழ்லூட்டுவான், நடிப்பான், பாடுவான், நடனம் புவிவான், இசைக்கருவிகளுடன் செல்வான்; ஆனால் புலவரே அறிவுகட்டுவான், அதிகாரம் பெற்றவன்போன்று அறிவுரை வழங்குவான். கல்வியில், அறிவில் சிறந்தும் கவியாற்றும் யுக்தி பெற்றவராகவும் விளங்குவான்; பாணன் சமூகத்தின் குரலாய் ஒளிப்பான்; புலவர் தன் சொந்தப்பேரின்கீழ் செல்வார்; அவருடைய பெரும்பாலான கவிதைகள் தன் சொந்த அஜுவங்களாயிருக்கும்; பொதுவாகப் பாணர்கள் மக்களுக்கு மதிழ்ச்சி யூட்டுகின்றவர்களாக இருப்பர்; புலவர்கள் பொதுவாக அரண் மனையில் காணப்படுவார்கள்; தன்னுடைய சகப்புலவர்களுடனும் அறிஞர்களுடனும் காணப்படுவார்; பாணன் புகழ்ந்து பாடுவதிலும், வீர அறிவுரைகளையும், வீர உணர்ச்சியைத் தூண்டுகின்ற செய்யுள்களையும் பாடுவான்; புலவர்கள் அரசர்களைப் புகழும் போதும் மனித ஒழுக்கத்துக்குச் சார்ந்ததாக, அறைநெறிக்கு உடங்கத்தையே பாடுவார்கள். பாணன் படைவீரர்களுக்கு ஊக்கத்தை ஊட்டப் போர்க்களத்தில் காணப்படுவான். புலவருக்குப் போர்க்களத்தில் இடம் இல்லை ஆனால் அமைதியின் தூதராக, அரசனின் நண்பன் என்ற முறையிலும், அரசனுக்குத் தம் பிரமாணிக்கத்தைக்காட்டும் முறையிலும் போர்க்களத்தில் காணப்படுவார். “பாணன்” என்ற சொல் இசை, நடனம், நாடகம் என்ற பொருள்களைக் குறிக்கின்ற வேர்ச்சொல்லில் இருந்து பிறந்ததாகும். புலவர் என்ற சொல், பொது அறிவு, பகுத்தறிவு, கல்வி, போன்ற பொருட்களைத்தருகின்ற வேர்ச்சொல்லில் இருந்து பிறந்ததாகும். பாணன், கூத்தன், விற்கி என்ற சொற்களுடன் புலவன் என்ற சொல்லையும் ஒப்பிட்டுக் காணக்.

புலவர் காலம் பண்பாடு கல்விமிக்க காலம் என்பதை சங்க இலக்கியத்திலுள்ள எட்டுத்தொகை மூலம் அறிகின்றோம். சிலப்பதிகாரம்—மனிமேகலை காலத்தில் புலவர்கள் இடைத்தை சமய ஆசிரியர்களும், தத்துவஞானிகளும் பிடித்துக்கொண்டார்கள். புலவர்கள் முன்னணியில் இருந்து மறைகின்றார்கள். தத்துவஞானிகள் கவிதைகளின் மொழியையும், மரபுகளையும் கையாளுகின்றார்கள். புலவர்கள் காலத்தில் அவர்களின்

என்னிக்கையும் பணிகளும் மிகுதியாய் இருந்தன. புலவர்காலத்தில் புலவர்கள் சமுதாயத்துக்கு ஆற்றிய மரபுசார் கல்வியும் மரபு சார்பற்ற கல்வியும் ஏராளம். அவர்களுடைய மரபு சார்பற்ற கல்வி (Informal education) அறநெறி வழிகாட்டி களாவும், சமுதாயத்தின் கட்டத்தை வழங்குகின்றவர்களாவும், சமுதாயத்தின் ஆலோசகர்களாகவும் அமைந்தன. K. N. சிவராசாப்பிள்ளை கி. மு. 50 முதல் கி. பி. 200 வரையும், (அதாவது பத்துத்தலைமுறையில்) வாழ்ந்த புலவர்களின் எண்ணிக்கை நாலூற்றி ஐம்பத்தொன்பது (459) என்பார். இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கொண்ட ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் நாற்பது புலவர்கள் என்பார். அரண்மனைகளில் கூடிய புலவர்களின் எண்ணிக்கையையும், அக்காலத்தில் கல்வி கற்கும்முறை கல்வித்தகீயாக இருந்ததையும் நோக்கும்போதும் ஒருதலை முறைக்கு நாற்பது புலவர்கள் என்ற எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகும். சமகாலத்துப் புலவர்களின் படைப்பிலக்கியத்தின் பகுதிகள் பல அழிந்ததையும் நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

ஆண்பாற் புலவர்கள், பெண்பார் புலவர்கள், அவர்கள் சிறந்த இடங்கள் கிராமங்களாக, நகரங்களாக, பட்டிதொட்டி களாக, பலவேறுபட்ட ஊர்களாக இருந்திருக்கின்றன. அவர்கள் செய்த தொழில்கள் வேறுபட்டதாக இருந்திருக்கின்றன. புலவர்கள் அரசருவத்திலிருந்தும், உழவுத்தொழிலிலிருந்தும், வணிக வகுப்பில் இருந்தும், பலவேறுபட்ட தொழில் செய்கின்ற வர்களாகவும் விளங்கினார்கள். எட்டுத்தொகையில் உள்ள புறநானூற்றை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் நாற்றி நாற்பத்து ஏறு (147) புலவர்கள் செய்யுள்கள் யாத்துள்ளார்கள். இவற்றுள் பதினாற்து புலவர்கள் பெண்பாற் புலவர்கள். பதினாற்கு புலவர்கள் அரசர்கள் ஆவர். மருத்துவர்கள் தச்சர்கள் கொல்லர்கள், குயவர்கள், அரசர்கள் இப்படி பல்வகைத் தொழில் செய்தோர் கல்வித்தகள் யாத்தனார். (புறம் 30 : 1—6).

ஓளவையார் புலவர்களுக்குள்ளே சிறந்தவர். அரண்மனைகளில் செல்வாக்குப் பெற்றவர் : அரசர்களுடனும், குறுநிலமன்னர்களுடனும் நட்புறவு கொண்டாடியவர். ஆவார். தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் ஆற்றல்மிக்க கல்விமானுகத் திகழ்ந்தார். ஆண்பாற் புலவர்களின், பெண்பாற் புலவர்களின் பெயர்களும், தொழில்களும் தமிழ்நாட்டில் கல்வியும், கல்விதையும் ஒரு தனி வகுப்பினாருக்கோ, தொழில் செய்கின்றவர்க்கோ, மட்டும் கொந்தம் அல்ல; ஆனால் தங்கள் அறிவையும், சிந்தனையையும்.

கல்விமான்களாக விளங்கிய பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள்

உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துகின்ற, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வடிவங்கள் கல்வித்தையக் கையாண்டளர்.

பாணர்களும், புலவர்களும் அரசர்களும், குறுநிலமன்னர்களையும் அடிக்கடி சந்தித்து தமிழ்நாட்டில் பண்பாடு, மொழி இலக்கிய ஒருமைப்பாட்டை உண்டுபண்ணினார்கள். புலவர்கள் தமிழக அரசர்கள், குறுநிலமன்னர்கள் இடையே ஒற்றுமையையும், புரிந்துணர்வையும், நிலையான அரசையும் உண்டாக்கப்பெரிதும் பாடுபட்டனர்.

தனிக்கொள்கொந்த சமயங்களை தமிழ்ச்சமுதாயம் கொண்டிருந்தது. முருகன், சிவன், வீஷ்ணு, சிறுபான்மைக் கடவுள்கள் ஆகிய தெய்வங்களை வழிபட்டதாக சங்க இலக்கிய எட்டுத்தொகை நூல்கள் கூறும். ஆனால் இக்கால கட்டத்தில் இச் சமயங்களின் குருக்கள் மரபுவழி சார்ந்த சமயக்கல்வியை முறைப் படுத்திக்கூறியதாகக் குறிப்புகள் இல்லை.

கை தத்துவமும், தாள் விரும்புகின்ற கடவுளின் மேல் பக்தியும் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் வடதிந்திய சமூகம் போன்று தமிழ்நாட்டில் ஒரு தனிப்பட்ட செல்வாக்குள்ள குருத்துவகுலமே, அல்லது நிலையாக நிறுவப்பட்ட துறவறமடங்களோ, முறையான சமயக்கல்வியை அளிக்கவில்லை. தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இறைவனுல் வெளியிடப்பட்ட நூலோ, மறைநூலோ (Revealed Scriptures) அறக்கொள்கையை, ஒழுக்கம் சம்பந்தமான சட்டங்களைப் படிப்ப இருக்கவில்லை. விரேக்கநாட்டில் உள்ள புலவர் காலம் போன்று தமிழ்நாட்டிலும் இருந்தது. குருக்கள் அல்ல புலவர்களே நன்னெறியைய் போதித்தார்கள். ஒழுக்கத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள்.

புலவர்கள் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த, கொரவமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். அரசர்கள் புலவர்களுக்குரிய மதிப்பையும் பரிசுகளையும் கொடுக்காவிட்டால் புலவர்கள் அரசர்களைக் கடித்து கொண்டார்கள். அரசன் ஒருவன் புலவர் ஒருவரை மதிக்கவில்லை. அவருக்குரிய பரிசுப்பொருளை வழங்கவில்லை. சிற்றம் கொண்ட புலவர் இன்னெனுரு அரசனை (குறுநிலமன்னளை) நாடினார். அவர் அளித்த பரிசுப்பொருட்களையும், யானையையும் கொண்டு வத்தார். தன்னை அவமதித்த அரசருக்குரிய காவல் மரத்தில் அந்த யானையைக் கட்டினார். இப்படி யானையை அரசனுடைய காவல் மரத்தில் கட்டுவது அவளை அவமானப்படுத்தி போரில் சந்திக்க அவளைச் சுவாலுக்கு அழைக்கும் ஒரு செயலூக்கு ஒப்பாகும். (புறம் 162) இன்னெனுரு புலவர் இரு இளவரசர்களை சந்திக்

கும்போது ஒருவரை அணைக்கின்றார். மற்றவரை அணைக்காமல் விடுகின்றார். புலவருடைய அணைப்பைப் பெருத இளவரசர் புலவருடைய செயலுக்குக் காரணம் கேட்கின்றார்.

“குறுநில மன்னன் வீட்டில் இல்லாதபோதும் நாங்கள் அவர் வீட்டிற்குச் சென்றால் அவுள் வீட்டில் உள்ள பெண்கள் வந்து எங்களுக்குப் பரிசுப் பொருள்களைத் தர அவன் ஏற்பாடு செய்கின்றார்கள். அத்தகைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் அவுள் இளவரசன். நீயோ எங்களைக் கண்டதும் முகத்தில் கதவைச் சாத்தும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். அன்று இருந்து உள்ள மூடையை மலைகளைத் தவிர்க்க நாங்கள் தொடங்கிவிட்டோம் (புறம் 151) என்றார்.

கயிலர் என்ற புலவர் பாரி வள்ளவின் நண்பர். புலவர் களையும், பாணர்களையும் ஆதரித்தவர். மூவெந்தர்கள் பறம்பு மலையை முற்றுக்கொயிட்டபோது, அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறுகின்றார்கள். யானைகளைக் கொண்டு அவன் நாட்டைப் பிடிக்க முடியாது. பாணர்களுடன் சென்று நீங்கள் அவன் பின்னே ஆடிப்பாடினால் அவன் தன் நாட்டை தந்து விடுவான். (புறம் 109, 15—18).

ஒரு புலவரின் பாராட்டு விண்ணகத்துக்கு ஒப்பாகக் கருதப் பட்டது; அவருடைய சாபம் நகரின் அழிவுக்கு நிகராக்க கருதப் பட்டது. (புறம் 27, 202, 72).

எபிரேய இறைவாக்கினர்கள் ஒழுக்கத்தையும் சமூகநிதியையும், உண்மையையும் நிலைநாட்டப் பெரிதும் பாடுபட்டார்கள். தமிழ் நாட்டுப் புலவர்களும் இத்தகைய பணிகளையே செய்து வந்தார்கள். இறைவாக்கினர்களின் பணியானது தொடக்காவத்து ஆற்றல் மிக்க குருக்களின் (Original Shamanism) பணி எபிரேய நாட்டில் வளர்ச்சி அடைந்ததற்கு ஒப்பிடலாம். ஆற்றல்மிக்க குருக்களின் பணி தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் புலவர்களின் பணியாக வளர்ச்சி அடைந்தது.

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் தமிழ்ப் புலவர்கள் பெற்றிருந்த சிறப்பு இடங்களைச் சங்க இலக்கியம் மூலம் நாம் அறியலாம். அரண்மனை களிலும், விருந்துகளிலும் அவர்களை வரவேற்று கொரவித் தார்கள். அரசியல் விவகாரங்களில் அடிக்கடி தலையிட்டார்கள். எதிரிகளின் படைவளிமை கண்டும், போரால் விளையும் தீமை கண்டும் போரைத் தடுக்கும்படி அரசர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்கள். தமிழ் ஒற்றுமைக்காப் பெரிதும் உழைத்தார்கள்.

அரசர்களுக்கு இடையே ஒற்றுமையை வளர்த்தார்கள். அதியாப வரிகளுக்கு எதிராகப் போர்க்கொட்டி பிடித்தார்கள். கொடுக்கூடுக்கும், சித்திரவதைகளுக்கும் ஆளான குடிமக்கள், புட்டிசெய்த மக்கள். குற்றமற்ற மக்கள் அணைவருக்காகவும் பரிந்து பேசினார்கள். (புறம் 43—47, 58, 92, 95, 97, 102, 104, 109, 110, 143—145, 212—213, 246 336)

அரசர்களுக்கு ஆலோசனை கூற அமைச்சர் குழாம் இருந்தது. ஆனால், அவர்களைவிட அறிவுரை கூறவும், கற்பிக்கும் ஆற்றலையும் அதிகம் பெற்றிருந்தார்கள். பேசன் என்னும் குறுநில மன்னன் ஒரு கொடை வள்ளல். ஆனால் அவன் குடும்ப வாழ்க்கையோ சில தந்துகொண்டிருந்தது அவன் தள்ள மனைவிகள்னாகியைக் கைவிட்டு தனிமையில் வாடச் செய்தான். நாள்கு புலவர்கள் இவளைத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்த முயன்றார்கள். அவர்களுள் அரிசில்லிழார் சிறந்தவராவர். (புறம் 146, 143—145, 147).

உழவர்களுக்கு எதிராக அரசன் பழுவான வரியைப் போட்டிருந்தான்—இதனை புலவர் ஒருவர் கண்டித்து, அப்படிப்பட்ட வரிச்கமையைக் குறைக்கச் சொல்லுவின்றார். வெளிநாட்டு வாணியிப் பெருகத் தொடங்கியது. செவுவம் கொழிக்கும் நாடாக அரசனுடைய நாடு விளங்கியது, இதனால் உழவுத் தொழிலின் சிறப்பை அரசன் மறக்கத் தொடங்கினான். புலவர் படைகளின் வலிமையையிட உழவுத் தொழிலின் வளிமை உயர்ந்தது எனக் கூறுகின்றார். (புறம் 35)

அரசர்களுக்கும், புலவர்களுக்கும் இடையே நிலவிய நட்பைப் பற்றிப் புறநானாறு பாங்குடன் பகரும். சில புலவர்கள் தங்கள் அரச நண்பர்களுடன் சேர்ந்து உண்ணுகினான்பு இருந்து வீரமாணம் அடைந்திருக்கின்றார்கள். (புறம் 214—253).

கல்வியும் கணிதத்தும் இனம் மாணுக்களுக்குப் புட்டப் பட்டன. புலவர்கள் சிலர் பேர்பெற்ற ஆசிரியர்களாக விளங்கினார்கள். அவர்களுக்குப் புகழ்பெற்ற மாணுக்களான் இருந்தார்கள். கல்வியும்—கேள்வியியும் ஒரு மனிதனை முழு மனிதனுக்கும் என நம்பப்பட்டது. கல்வி என்பது, தனிப்பட்ட முயற்சியால் வரும் படிப்பாகும். கேள்வி என்பது ஒருவர் கற்பிப்பதை மாணுக்கள் கேட்பதாகும். கேள்வி என்பது—“கேட்டலாகும்.” வாய்மூலமாகவும், காதுமூலமாகவும் படிப்பதைக் குறிக்கும். கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினதால் புலவர்கள் தங்கள் சமகாலத்தவர்களால் பெரிதும் பாராட்டப்பெற்றார்கள். (புறம் 26,

12, 53, 12, 72, 13) (காண். திருக்குறள் அதிகாரங்கள் 40, 42), கல்வி கேள்விகளின் சிறப்பு என்னவெனில் சான்றேர் அவையில், அழகாக, தெளிவாக, தர்க்கீதியாக எடுத்துச்சொல்லும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பதாகும். புலவர் காலத்தின் கல்வியின் இவ்தீர்மை நல்ல குடிமனுக வாழ்வதற்கு ஒருவரை ஆயத்தம் செய்வதாகும். இக்காலத்தில் அமிழுவர்க்கி கிராம மன்றத்தில் இருந்து அரசு அவைக்கும், அறிஞர்களின் சபைக்கும் மாறுவின்றது. கல்வி வாழ்வின் நோக்கம் சமூகத்துக்குச் சேவை செய்யவும், செல்வம் சேர்ப்பது வழுமையில் உள்ளவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யவும், விருந்தோம்பலின் வார்க்கி அடைவதற்குமேயாகும்.

எட்டுத்தொகையில் நா ஞாற் றி ஜம்பத்தியென்பது புலவர்கள் செய்யுள்கள் யாத்துள்ளனர். அவர்களுள் இருபத்தி இரண்டு பேர்கள் பெண்பாற் புலவர்கள் ஆவர். இருந்தும் பெண்களுக்கென்று முறைசார்ந்த கல்வி அமைப்பு ஒன்று இருக்க வில்லை. ஆண்-பெண் இருபாலாரும் கடுமையாகப் பிரிந்து வாழுவில்லை. ஒன்றாகச் சேர்ந்து நடனம்புரிந்தார்கள். பாசறை களில்கூடப் பெண்கள் பணிபுரிந்தார்கள். (மூல்கீலப்பாட்டு 45-49). பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்களுக்கு முன்னால் வைக்கப்படா இலட்சியங்கள்—கற்பு, பிரமாணிக்கம், அன்பு போன்ற பண்புகளாம். செடிகளுக்கும், பூக்களுக்கும் உயர்ந்த மதிப்புக்கொடுத்த காலம்—அக்காலமாகும். செடிகளும், பூக்களும் அடையாளச் சின்னங்களாயின. மூல்கீலப்பூ பெண்ணின் கற்பின் அடையாளச் சின்னாமாயிருந்தது. செவிலித்தாயும். தோழியும் காதனின் ஆழத்தை அறிந்த பாங்கை வெகு அழகுடன் சித்திரித்துக்காட்டுகின்ற உளவியல் மேதைகளாக (Psychologists) அக் காலத்துப் புலவர்கள் சிறந்து விளங்கினார்கள். (புறம். 116, நற்றினை 159; 831; அகம். 190).

மனிதனை முழுமைப்படுத்துவதும், உலகத்தாால் ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதும் ஒருவர் பெற்ற கல்வியால் வருவதாகும். புறம். 183வது பாடல் கல்வியின் பொதுத்தள்ளமைய நன்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றது. (Puram 183 explains the universal value of formal education).

புறம் 183வது பாடல் கூறுகின்ற கல்வி, சமயக்கல்வி அல்ல. (மேலும் காண். 539) இக் கல்வி மனிதனை முழுமையாக்குவின்றது. அவன் வாழ்க்கைக்குத் தேவையானதைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றது. சான்றேரின் அவையில் அவனுக்கு ஒரு தனி இடத்தை—சிறந்த இடத்தை அளிக்கின்றது. இக்கல்வி இவ்வுலகை வெறுக்கும் கல்வி அல்ல; இவ்வுலகையும், இவ்வுலக

இன்பங்களையும் ஏற்றுக்கொள்கின்ற கல்வியாகும். மனிதனின் ஆற்றல்களில் நிறைவைக் காணகின்ற கல்வியாகும். இக் கல்வி யானது குடும்பத்தையும், குழந்தைகளையும் நேசிக்கச் செய்யும் கல்வியாகும். வீடற்ற நிலையைப்பற்றிச் சிறிதும் அறியாத கல்வியாகும். (புறம். 188)

(The anthologies of love poetry and Tolkappiyam amply demonstrate this humanism). காதலுக்கும், திருமணத்துக்கும், பிறருக்கா வாழும் வாழ்க்கைக்கும் ஒருவரைத் தகுதி பெற்றசெய்யும் கல்வி இக்கல்வியாகும். அக்காலத்து வீரன் ஆய் என்னும் வண்ணல்—இவர் புலவர்களின்—பாணர்களின் நண்பராவர். இவரைப் பாணர்களும் பாராட்டிப் போற்றுவதற்குக் காரணம் இவர் நன்மையை நன்மைக்காகவே செய்வார். நன்மை செய்வதால் ஏதாவது பிரதிபலன் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துச் செய்வதில்லை. A. C. புக்கே (Bouquet) “தன்னையே மறந்து பிறர்ப்பனி செய்வது” என்பது ஆரம்பத்தில் இருந்து ஒரு கிறிஸ்தவ சிந்தனை என்று கூறுவதற்கு முழுக்க ஆதாரம் இல்லை என்பார் அடிகள். “பிறர்ப்பனி செய்தல்” “தனக்காக வாழுமால் பிறருக்கா வாழ்தல்” “மோட்சமே இல்லா விட்டாலும் ஈகை செய்தலே கிறபடு.” அறத்தை வாணிப நோக்கத்துடன் செய்யக்கூடாது எனப் புறநானாறு பகரும். (புறம். 134, 138, 20).

ஆல்பெட் சுவைட்சர் திருக்குறளில் “நன்மை, ஈகை செய்தல் பற்றிக் குறிப்பிடுவார். குறளுக்கு முன்பே இத்தகைய கருத்துக்கள் சங்க இலக்கியத்தில் இருந்தன. மனிதநலக் கொள்கை, சிறந்ததை நினைத்தல், பிறர்ப்பனி போன்ற கொள்கைகள் (Humanism, optimism, altruism) இலக்கிய ஏடுகளில் காணப்பட்டன. இவையே பழைய தமிழ்ப்பண்பாட்டின் அடிப்படைப் பண்புகளாகும்.

தமிழர்களுடைய மனித நலக்கொள்கை நன்கு அறிவுதற்குத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் சிற்றனைகளையும் அவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் எட்டுத்தொகை நூல்களையும் ஒருவர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். காதல் இலக்கியமும், பாடாண்தினை இலக்கியமும் புலவர்களின் உளவியல் பாங்கின் ஆழத்தை எடுத்து இயம்புகின்றன. தொல்காப்பியத்தில் உள்ள ஒனியியல், இலக்கணம், செய்யுளியல், மரபியல், உளவியல் எல்லாம் கயிலைதகன் படைப்ப தற்கு வழிகாட்டிகளாய் அமைந்துள்ளன. வாழ்க்கை இனிமையானது, மகிழ்ச்சியானது எனக் கருதப்பட்டது. இறப்பு ஒரு துன்ப முடிவாகும். மாணம், புக்கு, வீரம் போன்ற பண்புகள்

பேற்றப்பட்டன. முதுமையைப்பற்றிக் கவலைதோய்ந்த கவிதைகள் காணப்படுகின்றன எனக, அறத்தின் சிறப்பு பாராட்டப் பட்டுள்ளன. மறுபிறப்புற்றிப் பேசப்படவில்லை. நல்லவர்களுக்கு மரணத்தின் பின்னால்வரும் வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியானதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தீயவர்களுக்குத் துள்பத்தின் இருப்பிடமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. வீரத்துக்கும், விற்பனீக்கும் இவ்வுலகில் பெருமை உண்டு. இச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கே மறுமையில் இன்பம் உண்டு என்ற உயர்ந்த கருத்துக்களை எட்டுத்தொகை நூல்களில் நாம் கண்ணலாம். (புறம். 50, 14, 18, 13, 21, 24, 34, 135-136, 165, 174, 179, 9; 206, 8).

காதல், திருமணம், குழந்தைகள், இவைகள் மனிதவாழ்க்கையின் தேவைகளாகவும் ஒருவரின் ஆசூமையின் நிறைவாகவும் கருதப்பட்டன. எட்டுத்தொகையும், திருக்குறளும் கூறுகின்ற அரசியல், சாஸ்க்கியம், ஒழுக்கம், வாய்மை, நீதி, சமத்துவம், நன்றியுணர்வு, அன்பு போன்ற இலட்சியங்களை நாம் கவுதினியர், மானு, வத்சயனு போன்றவர்களின் இலட்சியங்களுடன் ஒப்பிடும்போது அவை மேலோங்கி இருப்பதைக்கண்டு வியந்து மகிழ்ச்சினரேம்.

கவுதினியர், மானு, வத்சயனு இவர்கள் கூறும் இலட்சியங்களும், ஒழுக்க, அறிவியல் தொடர்பான சிந்தனைகளும், மிகவும் தாழ்ந்துசிட்கின்றன என்பார் ஆல்பட் சுவைட்சர்.

புலவர் காலத்தில் உயிருட்டம் நிறைந்த, படைப்பாற்றல் மிக்க சிந்தனைகள் பல. அவற்றில் ஒன்று இது. புறநானூறு 182ஆவது பாடலாகும்.

“அமிழ்தம் இயவைதாயீனும் இனி தெனத்
தமியர் உண்டதும் இவரே.....
புகழெனின் உயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறிலும் கொள்ளலர்.....
அன்ன மாட்சி யனையராகித்
தமக்கென முயலர் கோள்ளுட
பிறக்கென முயலும் உண்மையானே. (புறம். 182)

(காண.—அகம். 55.) உயர்ந்த இலட்சியங்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்தப்படுகின்றன.—காண. புறம். 69 : 5).

கிரேக்கநாட்டைப் போன்று தமிழ்நாட்டில் சமயச் சார்பற்ற செய்யுட்களை (Secular poetic thought) உடனடியாக முழு

தத்துவ திலையாக மலரவில்லை—மாறவில்லை. சிலப்பதினாரமும், மணிமேகலையும், திருக்குறளும், சமய, சமயச்சார்பற்ற பண்பாட்டுத் தொடர்புகளையும், பண்பாட்டு முன்பாடுகளையும் காட்டுகின்ற தத்துவ சிந்தனையின் காலத்தைப் பிரதிபலித்தன.

இவ்வாறு தனிநாயக அடிகளார் ஆரம்ப காலத்தமிழ்ச்சமு தாயத்தின் கல்விமான்களைப்பற்றி ஆய்வுக்கண் கொண்டு எழுதி யுள்ளார். இக் கட்டுரையைப்படிக்கும் ஒருவர் சங்க இலக்கியத்தைப் படிக்காமல் இருக்கமுடியாது. நாம் சாதரணமானது என்று கருதுவதை ஆழமாகப்பார்க்கும் திறன் அடிகளாருக்கு நிறைய உண்டு. சங்க இலக்கியத்தை நாமும் படிக்கின்றோம். அடிகளாரும் படிக்கின்றார். கல்வியைப்பற்றி, கல்விமான்களைப் பற்றி, உயர்ந்த இலட்சியங்களைப்பற்றி நாம் காணுத பல ஆழ்ந்த உண்மைகளைத் தனிநாயக அடிகளார் இக்கட்டுரையில் தத்துவங்களார். சங்க இலக்கியத்தை ஆழ்ந்து படியுங்கள். அடிகளார் போன்று தமிழ் உளர்வு பெறுங்கள்.

10. முடிவுரை

தேம்பாவணி குறித்து அடிகள் இவ்வாறு கூறும் கூறு அவருக்குப் பொருந்தும் : “மேலை நாட்டுக்கலையும், சீழை நாட்டுக்கலையும் கலக்கும் ஏரி தேம்பாவணி” என்பார். ஆம், தனிநாயக அடிகளும், மேலைநாட்டுக்கலைக்கும், கீழைநாட்டுக்கலைக்கும் இடையே ஒரு பாலத்தை அமைத்த கலைஞராவார். இந்து ஆசிய கலாச்சாரம் (Indo—Asian Culture) என்ற முத்திங்கள் ஏடு வெளிவருவதற்குமன், தமிழ்ப்பண்பாட்டை பெருமை தனிநாயக அடிகளையே காரும். நாயன் மார்கள், ஆழ்வார்கள் இப்போது நம் மத்தியில் இல்லை; தனிநாயக அடிகள் இருபதாம் நூற்றுண்டின் நாயன்மாராக, ஆழ்வாராக வாழ்ந்து—தமிழ்கொண்டு இறைவணைப் போத்திய புனிதராக விளக்குகின்றார். சங்க இலக்கியங்களிலும், சைவத் திருமுறைகளிலும் அதிகார ஈடுபட்ட அடிகள் அழகு, இளமை, உண்மை, இறைமை போன்ற பண்புகளைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இருந்து வெளிக்கொணர்ந்தார். அடிகள் அடிக்கடி கையாளும் சங்க இலக்கியப்பாக்களுள் ஒன்று பரிபாடலாகும்.

“யாம் இரப்பகவ
பொன்னும் பொருளும் போகமும் அன்ற
சிபால் அன்பும் அருளும், அறஞும்
இம்முன்றும்”

என்ற பாடலையும் அடிக்கடி கூறுவார்.

சேக்கிழாரின் செய்யுள் நடையில் தமிழ் பேசும் இயல்பினர்.

இவர் ஒரு குரு, கல்விமான், ஆசிரியர், ஆராய்ச்சி அறிஞர், பண்பாளர், திட்டமிட்டுச் செயலாற்றுவின்ற செயல்வீரர், தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் முன்னணித் தலைவர்களுள் ஒருவர். இயற்கையையும் அதில் உள்ளவற்றையும் நேசித்த நல் இதயம் கொண்ட நண்பர்.

அடிகளார் உயர்ந்த குறிக்கோணுடன் வாழ்ந்தவர். அவர் குறிப்பேட்டில் அடிக்கடி குறிக்கோணப்பற்றிய இவ் வரசங்கள் காணப்படும்.

“பூட்டக இல்லோன் வாழ்க்கை போல”—

திருக்குறள் கூறும் உயர்ந்த குறிக்கோணப்பற்றியும் அவர் குறிப்பேட்டில் காணப்படும் வாசகங்களாகும்.

1. “உள்ளறக உள்ளம் சிறுகுவு”
2. “உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல்”
3. “பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம்”

என்பனவாகும்.

தமிழ்த் தத்துவத்தைப்பற்றி அடிகளார் கூறுகையில் திராவிட எண்ணத்தின் தலைசிறந்த கருவுலமே சைவசித்தாந்தம்” என்பார்.

Tamil Philosophy “Saiva Siddhanta the Choicest product of the Dravidian intellect.”

கருதினால் நியமனைத் தம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க முயன்றவர். “Nationalist” போன்ற பல புனிபெயர்களில் செய்தித்தாள்களுக்குத் தொடக்க காலத்தில் எழுதி இருந்தார். குண்டுசட்டிக்குள்ளே குதிரை ஓட்டுகின்றவன் அல்லன் தமிழன்; உலகக் கண்ணேடுடம் கொண்டவன் தமிழன் என முரசறைத் தவர். தொட்ட துறையெல்லாம் துலங்க வைத்தவர் தனிநாயக அடிகளாவர்.

அடிகள் தம் குறிப்பொள்ளில்—வகுங்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் செயலாற்றுவேண்டும்—டெந்த காலத்தை நினைத்து அழுவதில் பயனில்லை எனக் கூறுவார்.

“One may go on digging for ever into the past one must forget it and plan for future.”

“Never think of the past
Build for the future.”

அடிகளார் இன்று தரணிபோற்றும் தனிநாயகமாக விளங்குகின்றார். ஆனால் அவர் நடந்துசென்ற பாதை முன் திறைந்த பாதையாகும்—அஃது ஒரு சிறுவைப்பாதையாகும். துண்பம் என்ற ஏணிலில் துவளாது ஏறி வெற்றிகொண்ட வாழ்க்கை அவரது வாழ்க்கையாகும்.

தனிநாயக அடிகளின் பொன்மொழிகளுள் ஒன்று செயல் திறம்பிக்கவர்கள் மிகவும் தியானத்தில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் திறம்பிக்கவர்கள் மிகவும் தியானத்தில் ஈடுபட்டவர்களாகவும்

வீரங்கி இருக்கிறார்கள். (உ-ம் கிறிஸ்து, புனித சின்னப்பர், புனித பிரான்சிஸ் சௌவெரியார், புனித அவீலா தெரேசான். புனித பேன்ட்.)"

"The most active people have been the most Contemplative—Christ, St. Paul, St. Francis Xavier St. Theresa of Avila, St. Bernard."

அடிகளின் கல்விபற்றியடாக்டர் பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளில் ஒர் அத்தியாயம் "Education according to KURAL" கல்வி பற்றித் திருக்குறள் கூறும் கருத்துக்களாகும். கல்விபற்றி அடிகளார் கூறுகையில் நல்ல ஆணுமையைப் படைப்பது கல்வியின் நோக்கமாகும். நல்ல உடல், இயல்புக்கங்கள், மனம் ஆகிய வற்றின் சிறந்த அம்சங்களை வெளிக்கொண்றவேண்டும் மைக்கல் ஆஞ்சலோ மோயிசனின் சிலையை உருவாக்கியபின் அது உயிர் உள்ளதுபோல் தோன்றியது. அப்போது மைக்கல் ஆஞ்சலோ அந்த மோயிசனின் சிலையில் தம கையில் உள்ள கத்தியலால் அடித்து ஏன் பேசமாட்டாய் என்று கேட்டானும்! அந்தச் சிற்பியைப்போன்று ஒவ்வொர் ஆசிரியரும், மாணவர் செல்வங்களிடம் உள்ள நல்ல பண்புகளை வெளியே கொண்டு வரவேண்டும் என ஆசிரியர்களை அடிகள் கேட்டுக்கொள்வார். "சிறந்த கல்விக்கு மாணவர், பெற்றேர், ஆசிரியர்—இம் முவரின் ஒத்துழைப்பு அவசியம்" - என்பார் அடிகள். மாணவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் இலட்சியம் இருக்கவேண்டும். தமக்கென வாழுமால் பிறருக்கா வாழும் மனம் தேவை என்பார்.

தனிநாயக அடிகளுக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு அவர் விட்டுச்சென்ற பணியை நாம் செய்யவேண்டும். அவர் பெயரால் ஒரு கல்வி நிலையத்தைத் தொடங்கவேண்டும். அவர் போன்று நம் தாய்மொழியை நேசிக்கவேண்டும். அவர் போன்று பரந்த மனம் கொண்டவர்களாக நாம் வீணங்கவேண்டும். அவர் போன்று பண்பாட்டுப் பெட்டகங்களாக நாம் இருக்கவேண்டும், தமிழ் இலக்கியத்தின் பெருமையைத் தமிழ் அல்லாதாரங்குச் சொல்லவேண்டும். தமிழில் புதிய பஜுவல்கள் படைக்க வேண்டும். தனிநாயக அடிகள் போற்றிய மனிதநல்க் கொள்கை வாழ்க! அடிகள் போற்றிய இனிய இயேசுவின் நாமம் வாழ்க!

தனிநாயக அடிகள் வாழ்க! தமிழ் வெல்கு அவர் அமைத்து கைத்த உலகத்தமிழ் ஆசாய்ச்சி மாநாடுகள் சிறப்புடன் தமிழ் ஓளி பரப்புக.

பேராசிரியர் டாக்டர் வே. அந்தனிஜான் அழகரசன்

பேராசிரியர் டாக்டர் வே. அந்தனிஜூன் அழகரசன் அமவளாட்டைச் சேர்ந்தவர். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி தமிழ் பயின்றவர். இவர் சிறப்புத்தமிழ் இளங்கலை (B.A.) சிறப்புச் சிறுகலை (M.A.) பட்டங்கள் பெற்றவர். சென்னைப்பல்கலைக் கழக “வள்ளுவழும் விவிலியமும்—ஒர் ஒப்பாய்வு” என்ற தலைப்பில் செய்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர். இவர் புரட்சிக் கிறிஸ்து, இலக்ஷ்மிநில் ஒரு பார்வை, நாட்டுப்புறம் பாடலும் பண்பாடும், இவர் மட்டக்களப்பு தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் மதிப்பீடு, சிலுவை உபாதகங், ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு-ஒரு ணேட்டம். கிறிஸ்தவ தமிழ்த் தேவைகள் போன்ற நூயாத்துள்ளார். இவர் இலங்கை யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராகவும், கொழும்புத்துறை குருத்துவக் கல்லூரியிலும். இது தற்காலியின் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற இலங்கை, இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இலக்கியப்பேருரைகள் நிகழ்த்தியிருக்கின்றனர். தனிநாயக அடிமறைவுக்குப்பின் அவர் பணியைத் தொடர்ந்து செய்து வருகின்ற அடிகளாரின் மறைவுக்குப்பின் இலங்கை எங்கும் நடந்த இசூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு சிறப்புரைகள் நிகழ்த்தியிருக்கின்றன. நான்கு ஆண்டுகளாக “தனிநாயக அடிகளின் வாழ்வனியும்” என்ற நூலை எழுதுவதற்காகத் தென்கூட்டாசியகளுக்குப் பயணம் ஓன்றை மேற்கொண்டிருந்தார்.